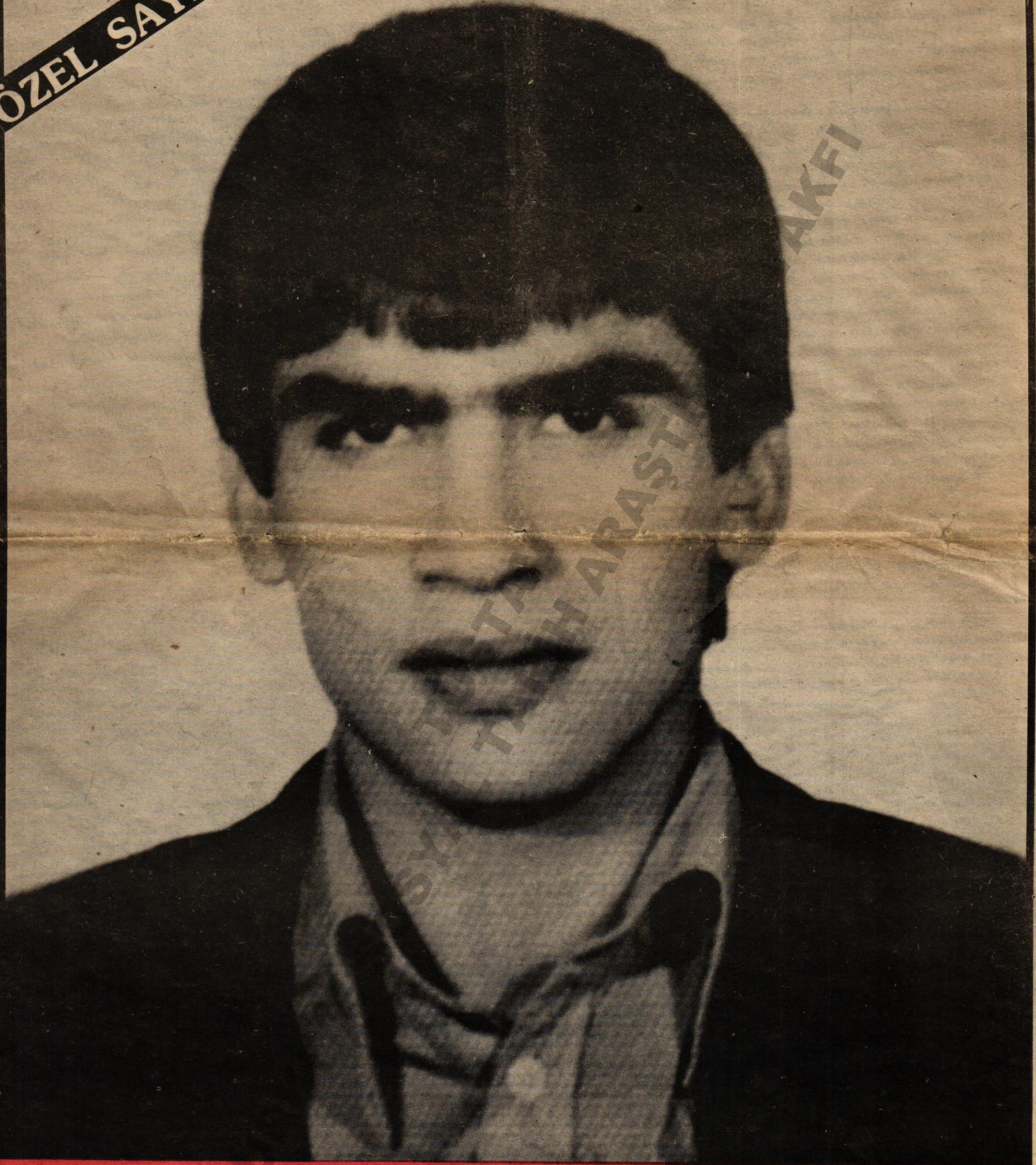

ÖZEL SAYI

MAZLUM YOLDAŞIN ANISI
Yolumuzu Aydınlatan Sürekli Bir Meşaledir!

Mazlum Doğan'ın Cezaevinden gönderdiği Yazılardan Örnekler

MAZLUM YOLDAŞIN ANISI

Yolumuzu Aydınlatan Sürekli Bir Meşaledir!

Bu yazı PKK-MK üyesi MAZLUM DOĞAN ve bir grup PKK savaş esirinin Diyarbakır zindanlarında 21 Mart 1982 tarihinde katledilmedeleri ile ilgili olarak A.DICLE imzasıyla, 5 Nisan 1982'de yayınlanmış ve dağıtılmıştır.

A. DICLE

Kuzey-batı Kürdistan'da Partimiz önderliğinde yükselen direnme mücadelesine karşı, Türk sömürgeciliğinin 1975'lerde itibaren gerçekleştirdiği katliamlarla, direnme hareketimizin önderlerinden birçoğunun yaşamına kastedilmiştir. Bunun en son örneği olarak, başta Partimizin Merkez Komitesi üyesi ve kurucularından olan halkımızın en yiğit en fedakâr ve en bilinçli evlatlarından değerli komünist Mazlum DOĞAN olmak üzere birçok yoldaşımız; halkımızın özgürlüğe, yeniden doğuşa ve bahara açılmasının sembolü olan Newroz gününde, aylar süren işkencelerden sonra, eşine ender rastlanan bir vahşet örneğiyle Diyarbakır zindanlarında katledilmiş bulunmaktadır.

Direnme süreci içinde ortaya çıkan bu tip olaylar, özellikle de bu olay; halkımızın ve direnme mücadelemizin içinde bulunduğu durumu kavramak, ileriye yönelik olarak devrimci mücadelenin gelişimi açısından temel teşkil etmesi, ders alınması ve üzerinde düşünülmesi gereken, bir yığın öğretici hususla doludur. Bu vesileyle; Mazlum yoldaş büyük hüğüne, büyük geliştirici özelliğine bağlı olmamızın da bir gereği olarak direniş mücadelemizden çıkarılması gereken sonuçları daha derli toplu bir biçimde yeniden sunmak, bir yoldaşlık gereğidir. Hem sonuçlar çıkarmak, hem de bu sonuçları geleceğin engin mücadele sürecine aktarmak üzerimize düşen zorunlu bir görevdir. Lenin, «devrimciler, mücadelenin bütün zorluklarını da başlangıçta halka tüm yönleriyle anlatmak zorundadırlar» «hiçbir kolay kaçışa, ortamı güllük gülistanlık gösteren hiçbir yaklaşıma asla itibar etmemeli, halkı bu anlamda bir hayal kırıklığına uğratmamalıdır» der. Ülkemiz Kürdistan gibi ulusal ve toplumsal gelişme yönüyle çok olumsuz gerçeklere sahip olan bir ülkenin, bu gerçekleri değiştirmek durumunda olan devrimcileri ise, bu kurala çok daha bağlı olarak içinde bulundukları koşulların zorluklarını ve acımasızlıklarını, tüm yönleriyle kavramak ve önderlik etmek durumunda oldukları halka da, izah edip, kavratmak zorundadırlar. Hem de bunu, tüm özgül yönleriyle yapmak zorundadırlar.

Kürdistan, insanlık tarihinin genel gelişim süreci içinde, üzerinde yaşayan halkla birlikte ulusal ve toplumsal gelişimi açısından çok özgül bir konumu yaşamaktadır. Çağımıza kadar yaşanan süreç içerisinde üzerinde uygulanan baskılar, neredeyse ülkemizin ve halkımızın varlığını tartışma götürür hale getirmiş bulunmaktaydı. Buna yolaçan güçler ve bunların başında yer alan Türk burjuvazisi, genelde insanlığın, özelde de, günümüzdeki çağdaş toplumsal gelişim kurallarıyla çelişen vahşi eğilimlerle, insanlığın ilk gelişim evrelerinde yaşadığı barbar yöntemleri, özellikle, tükenen, yapacağı hiçbir şeyi kalmayan gerici sınıfların eğilimi olan işkence ve katliamı kendi sınıf önderliğinde kurumlaştırmış, sanki insanlığın, çağımızın genel toplumsal-ulusal gelişimi ile alay edercesine bunu tüm yönleriyle halkımızın üzerinde uygulamaya devam etmekte, halkımızın tüm değerlerine, onu temsil eden bireylere karşı hunhar işkence ve katliamları istediği anda, pervasızca ve kuralısızca

uygulamaktan asla çekinmemektedir. Bu konuda, duyarlı olmaktan da öteye, tüm insani yeteneklerimizi konuşturarak hiçbir yönüyle kabul edilmez, hiçbir yönüyle affedilmez ve her yönüyle büyük bir insanlık suçu olan bu vahşete, bu azgın gericiliğe karşı dikilmek artık kaçınılmazdır. Direnmenin ilk tohumları, bu zeminde atılmak zorundadır.

Türk hakim sınıfları özellikle Mazlum yoldaşın olayında açıkça görüldüğü gibi esirlikten de öteye sürekli işkence altında olan, tüm dünya ile irtibatı koparılan bir avuç kemik ve deriden başka bir şey olmayan bu insanlara karşı, çağın ve tarihin her türlü gericiğini arkalarına alarak saldırdıkları ve bu anlamda baskı ve işkenceden ibaret olan güçlerini doruk noktasına çıkarmalarına rağmen; bu insanlara karşı işledikleri suçu gizlemeye çalışacak kadar büyük bir korku, telaş ve tükeniş içerisindeydiler.

Ama onların uygulamakta olduğu bu anlamsız, çılgın ve vahşi tutum sadece birkaç kişiye uygulanmakla sınırlı kalan bir tutum değildir. Onlar, tarihsel ve çağdaş gelişimle ters düşen ve hiçbir toplumsal gelişim rolüyle izah edilmeyen bu baskı ve imha sürecini tümüyle bir halk üzerinde uygulamak, tarihteki bu yönlü uygulamalarını, günümüzde de sürdürmek istemektedirler. Onlar, insanlığın dışladığı ve insan olmanın hiçbir özelliğiyle bağdaşmayan yöntemlerle, halkımızın ve onun en değerli temsilcilerinin kökünü kazıyabilecekleri iddiasında bulunmaktadır. Bu konuda çağın en gerici, en azgın, en kanlı mihraklarıyla ittifak halinde oldukları gibi, bir yandan tarihin en gerici, en tortu, en vahşi eğilimlerini birleştirerek diğer yandan ise her türlü sahtekârlıkla kendilerini maskeleyerek, insan postunda bir kurt, kuzu postunda bir kurt çehresine bürünerek, halkımıza karşı sinsi bir imha planını kendi önderliklerinde başarıya ulaştırmanın hesabını yapmaktadırlar. Bu gerçekler tüm açıklığıyla ortaya konulmak; Mazlum yoldaşın anısı dolayısıyla, halkın içinde bulunduğu bu vahim durumlar, tüm özgüllükleriyle sergilenmek zorundadır. Biz bu konuda sınırlı da olsa, açıklayıcı olabilirsek ve bu açıklamaları doğru bir örgütlenmeye dönüştürebilsek, kendimizi kısmen rahatlamış hissedebiliriz. Mazlum yoldaşın mensup olduğu parti, bunu yapmayı becerebilirse, bundan çıkarılan sonuçları özümseyerek, kendi yapısını bu temelde daha da pekiştirebilir ve halka bu anlayışla önderlik edebilirse ancak acılarını biraz hafifletebilir.

Bu olayların sosyal ve siyasal karakterini izah etmek, kavratmak ve altındaki derin etkenleri görmek için tarihsel yaklaşım yöntemine başvurmak gerekmektedir.

İnsanlık hayvanlıktan çıktığında bir ölçüt tanımıştır. Yenenin yenilenleri, gücünün zayıfı parçalayarak yediği vahşet dönemine son verildiği oranda, kısaca yamyamlık ortadan kaldırıldığı oranda insan türünün gelişiminin ilk basamakları da atılmış oldu. Biraz daha yakından baktığımızda insanların beynin ve ruhsal yapının, insanların birbirlerini yemesini durduracak kadar gelişebilmesi birbirlerinin varlığını sona erdirmesine karşı dire-

nebilmesi, kendi canlı varlığını koruma ve bu uğurda kendini örgütlenirebilmesi durumunda bir yücelik kazandığı veya adına insan türü dediğimiz tür olarak gelişmeye başladığı görülecektir. İnsanların birbirlerini yiyerek değil, örgütlenerek, doğasının önlerine serdiğini toplayıp, değişikliğe uğratarak sağladığı gelişme hızlandıkça, insan türündeki bu yamyamlık ve vahşet öğeleri de giderek silinmiştir. İnsanların yakınlaşmaları, bu duyguları aralarından tasfiye ettikleri oranda gerçekleşmiştir.

Bilindiği gibi ilk insan toplulukları olan klan ve kabileler, bu bağlarla biraraya gelmişlerdir. Bu toplulukların her ferдинin korunması, klanın kabilenin ve aşiretin bağlı kalınması gereken en yüce değeridir. Bir klan, bir kabile ve aşiret üyesi topluğa o kadar sağlam bağlarla bağlıdır ki ve yine genel olarak topluluk her bireyine o kadar sağlam bağlarla bağlıdır ki, bu toplulukların bireylerini imha etmek ancak tüm bu birimi, tüm bu topluluğu imha etmekle mümkündür. İnsanlar, kendi aralarında dayanışma içinde ve birlik halinde bulundukları için, hemcinslerini böylesine güçlü bir duyguyla korumakta ve bunları bir yandan yitirici hayvanlara, bir yandan daha vahşi bir ortam içinde bulunan diğer gelişmemiş insan topluluklarına teslim etmemek için en büyük direnmeleri göstermekten çekinmemişlerdir. İnsanın insan olduğu nokta en çok burada kendini gösterir. Yani topluluk bireyine sahip çıktığı ve onu güvenlik altında tuttuğu oranda şerefli ve anlamlı bir topluluk olabilir. Ama bir topluluk kendi bireyini kolayca kaptırdığı, ardına düşmediği, onu koruyamadığı zaman da hemen dağılmakla ve eski vahşetin en geri durumlarına düşmekle karşı karşıya kalmıştır. İnsanlık türünün gelişiminin bu ilk safhası ilkel komünal dönemdir. Bundan sonra köleci dönem başlar.

Köleliğin en belirgin tanımlarından birisi, daha önce insanların birbirlerini yaladıklarında veya farklı topluluklarla karşılaştıklarında, yenenin yenilenleri yamyamlık usulleriyle yediği döneme son vermiş olmasıdır. Kölecilik tutsak edilen insanları yenilmekten kurtarıp, en ağır koşullarda da olsa, üretime koşturmakla, insanlık tarihinde ilerici bir evreyi teşkil etmiştir. Eğer kölelik insanlık tarihinde belli bir gelişmeyi sağlamışsa, bu daha çok insan türünü, anlamsız ve onun gelişim boyutlarıyla uyumayan bir imhadan koruduğu, fiziki varlığını toplumsal bir güç durumuna getirdiği ve onun emeğinden yararlandığı içindir. Köleliği insanlık tarihinde katlanılmasını gereken bir rejim kılan en belirgin özelliklerinden biri budur. Bu sistemin geliştiği yerlerde insanlar hiç olmazsa canlı varlığını koruma açısından bir güvenliğe sahip olmuşlardır. En zor koşullarda da çalıştırılırsalar bu anlamda bir hayat garantisi sağlanmıştır. Bu sisteme insanlığın katlanılmasının en büyük nedenlerinden birisi de budur. Yoksa bu kadar geri bir sömürüye insanlar başka bir biçimde katlanamazlardı. Vahşet dönemini yaşayan insanlık, hayvanlık aleminden kalma kurallarla birbirlerinin varlıklarına kastederken, kölelik, bu biçimde kastedilme dönemine son vermiştir. Aslında bu durum insanın gelişiminde dev bir mertebe sayılmalıdır. Şüphesiz vahşet döne-

minden kalma insanların birbirlerinin fiziki varlıklarını sona erdirerek imha etme izlerine çoğunlukla rastlanmakta ve henüz bu konuda önemli kalıntılar bulunmaktadır. Ama insan türünün de artık kendi toplumsal gelişme kurallarını, özellikle kendilerini hayvanlardan ayıran toplumsal gelişme kurallarını bu sistem altında etkinleştirdikleri de bir o kadar gerçektir. Bu iki eğilim birbiriyle savaştığı oranda, insan türü açısından bir gelişme olmuştur. Bunu, hem insanın üretken bir varlık haline gelmesi, hem de, insanın bir tür olarak gelişimi, özellikle beynisel ve ruhsal gelişimi zorunlu kılmıştır. Çünkü insan varlığı artık yamyamlık usulüne göre imhaya kabul etmeyecek kadar yücelmiştir. İnsan zoraki çalışmaya sevkedilebilir. Kendisini yasatabilecek kadar ürün verdikten sonra, elindeki tüm değerler alınabilir. Ve insan belli ölçüde buna katlanabilir. Ama onun canlı varlığına kastedilmek istenildiğinde buna karşı her yerde sonuna dek bir direnme içine girmiştir. Çünkü insan türü, bunu genel gelişim seviyesine ugun balmamış, bu nedenle de bir hayvandan farklı olarak, buna karşı direnişini örgütlemiş, toplumsal örgütlenişini geliştirip, direnmenin her türlü yol ve yöntemlerini kullanarak, varlığını sürekli kılmaya çalışmıştır.

Sınıflı toplumun bu ilk evresinde cana kast eylemi daha çok vahşet döneminin bir kalıntısı iken, sınıfsal gelişme içinde bu kez de köleci toplumun egemen sınıflarının temsilcileri tarafından geliştirilme ve başlandığı görülmüştür. Sınıflı toplumun daha bu ilk evresinde vahşetten kalma bu eğilimi temsil eden köleci sınıfın, yeni bir toplumsal biçimleniş gerçekleştirilmenin ve üretim güçlerini geliştirilmenin önünde bir engel haline gelmesiyle, yani toplumsal gelişmeye birşey verememesi, tarihsel rolünü sona erdirmiş olmasıyla, insanlık toplumu içinde gereksizleşerek anlamsızlaşmış ve bunun sonucu olarak ta işkence ve imha aracına başvurarak çılgınca eylemler geliştirmiştir.

Özellikle köleci Roma'nın son dönemlerinde, yani köleciliğin dünya çapında bir sistem olarak tasfiye edilmek durumunda olduğu, bunun yerine daha ileri bir üretim biçiminin gelişmeye başladığı bir dönemde, köleci sınıfın en azgın temsilcilerinden Neron'un ve benzerlerinin insanları meydanlarda diri diri yakmaları; yaygın bir biçimde diri diri vahşi hayvanlara vem ettirdikleri sık sık görülmüştür. Bunun sınıfsal temeli şudur: Artık köleci sınıf, topluma birşey veremediği, tersine toplumsal gelişme önünde tam bir engel haline geldiği için toplumsal gelişmeyi durdurarak insanlığın gelişmesini işkence, katliam ve benzeri vahşi yöntemlerle bastırmaya çalışmıştır. İnsanlık bu sınıfın şahsında tekrar bir vahşet ortamına itilme tehlikesiyle karşı karşıya gelmiştir. Toplumsal gelişmenin bu tür duraklarında, bu sınıfların tavrı aynen vahşet dönemindeki insanların yamyamlık tavrına benzemektedir. Bunun da anlamı yine toplumsal gelişmenin onları aştığı, anlamsız kıldığı, varlıklarını her yönüyle inkâr ettiği bir dönemde, toplumsal gelişmeyi kendi sınıfsal gelişmeleri için engel olarak gören bu sınıfların, bu tip vahşet örneklerini yaygın olarak ger-

çekleştirmiş olduğudur. Bu noktada, egemen sınıfın azgın temsilcilerinin çıkarlarının ancak bir devrimle aşılabileceğini saptayan insalığın devrimci güçleri, bu amansız gericiliğe karşı bir isyan çıkarma zorunluluğunu kavramış, o dönemde köleler bu zulme dişini tırnağına takarak en ilkel ve en örgütsüz durumda da olsalar, her türlü isyancı yeteneklerini konuşurup direnişlerini sonuna kadar sürdürmüşlerdir. Özellikle köleci Roma'da insanların birbirlerinin canına yamyamlar gibi kastettikleri bir anda Spartaküs'ün ortaya çıkması gerçeği de, bunu çok iyi somutlaştırmaktadır. Kölelerin hayvanlar gibi kullanılması, birbirlerine yem ettirilmesi, Spartaküs'ün kendisinin de hemcinslerini yamyamlar gibi doğramaya itilmesi karşısında Spartaküs'ün önderliğinde ezilen sınıfın, egemen sınıfın bu azgın gericiliğine karşı böylesine soylu bir isyana teşebbüs etmesi bunun en somut bir örneğidir. Kölelik gibi sınıfsal gelişmenin en alt duraklarında güç ve örgütlenme yönünden, en az gelişmiş bir dönemi yaşayan bu insanların, Spartaküs'ün şahsında böylesine bir direnmeyi göstermeleri, insanlığın yamyamlığa ve bu azgın vahşete karşı şerefli bir varlık olmasından ve gerektiğinde, beynini ve ruhunu kullanarak direnmek gibi yüce bir eylemi gösterecek kadar soylu bir yaratık olmasından ileri gelmektedir.

Yine bu temelde köleciliğin yerini alan feodalizm, köleciliğin bu akılalmaz çılgınlıklarına son verdiği oranda insanlığın gelişimi evresinde bir merteye teşkil etmiştir. İslamlık dini de, kız çocuklarının diri diri toprağa gömülmeden çekinilmediği, insan hayatına çok ucuzca kastedildiği bir ortamda ortaya çıkmış ve Muhammed'in kendisi de en çok bu eylemlere karşı çıktığı oranda büyük itibar toplamış, büyük bir ahlaki sima olmuştur. Onun ilerici ve haklı eyleminin en önemli nedenlerinden birisinin bu olduğu bilinen bir gerçektir. Muhammed insan yaşamına böylesine kastedilmeyi kabul etmediği ve bunu sona erdirmek için bir direnmeyi başlatıldığı için bir yücelik kazanmıştır. Bu daha da genelleştirilirse; feodalizm, köleliğin ister sınıf eğilimlerinden kaynaklanmış olsun, ister vahşet döneminden kalmış olsun, işkencenin dozajını katliama varmayı engellediği, insanların gelişimi için bunu tasviye ettiği oranda, tasvip görmüş ve insanlar, soylarına yaraşır bir biçimde buna özelemlerle sahip çıkarak, köleliğin bu daha yumuşatılmış biçimlerine katlanmışlardır. Diğer bir deyişle, uygarlık tarihinin gelişim süreci içinde eğer feodalizmin ileri bir yeri varsa o da; köleliğin ve vahşet döneminin insan soyuna yakışmayan eylemlerine son vermesi, köleliğin anlaşılmasız, anlamsız biçimlerini tasviye etmesi, bunun yerine insan bilincinin ve ruhsal gelişmesinin o dönemde kabul edilebilecek biçimlerini egemen kılmasındandır. Bu, ilerici vasfı sistemin birçok yönden olduğu gibi bir de insan türünün canlı varlığını daha bir güvenliğe kavuşturduğu, bunun için daha gelişmiş kuralları ortaya koyduğu, insan hayatına ve toplulukların yaşamına ucuzca kastedilmesine karşı daha yetkin kanunların ve bunların uygulayıcılarını ortaya çıkışını başardığı oranda sahip olduğu bir vasıftır.

Kölecilikte olduğu gibi bu dönemde de geliştirilen birçok kanun, insanın can güvenliğinin sağlanmasını güvence altına almış ve özellikle genel gelişim rotası içindeki insanların yaşamına kastetmeyi yasaklamıştır. Devrimci sınıf ve onun temsilcilerinin eylemi genel gelişmeyi engelleyen oluşumları ezilmesi, vahşi ve gerici sınıf eğilimlerinin insanlığa zorla kabul ettirilmesi karşısında, direnmesi oranında meşrulaşmış haklı bir temele kavuşmuştur. Artık, kendilerine karşı işlenen vahşete ve gerici sınıf eğilimlerini cana kasteden eylemlerine karşı direnmek, direnmeyle bunları toplum yaşamından uzaklaştırmak, insanlığın en soylu eylemlerinden birisi haline gelmiştir. Özellikle, gerici sınıfın temsilcilerinin en sert cezalarla imha edildikleri onlar, insanlığın bayram ettikleri an-

lar olmuştur. Halkların yaşamına ve gelişmelerine kasteden bu azgın güçler, bir yerde tasfiye edilmişler veya herhangi bir halk, bu güçleri kendi içinden atabilmişse, genellikle bu yıllar bayram özgürlük yılları olarak kutlanır. İnsanlığın ve halkların tarihindeki en soylu destanlar böyle zamanlarda yapılmıştır. Direnme ve direnmeyi zafere ulaştırma anlarında, bunu gerçekleştiren halklarda, böylesine efsanevi anlatımlar sık sık ortaya çıkmakta ve halkların yüzyıllarca süren tarihlerinde bu efsaneler, sürekli gelişen bir iz bırakmaktadır. Aynı zamanda bu şu anlama da gelir: Halklar kendi varlıklarına kasteden, vahşi ve zalim güçleri yendikleri oranda gelişebildiklerini, gelişmelerini buna borçlu olduklarını çok iyi bilmektedirler.

Gerek köleciliğin, gerek feodalizmin bağrında yaşayan halklar bu azgınlara karşı geliştirdikleri direnmeleri, hep çeşitli dinlerin doğuşu, büyük insanların ortaya çıkışı ve yine bunları yüceltmeleri biçiminde sergilemişlerdir. Bizim halkımız tarihinde de Kawa'nın, insan yiyici zalim Dehak'a karşı ayaklanması, yine buna benzer insanların beyinlerini yemlekle uğraşan Nemrut'a karşı İbrahim peygaberin direnişi sürekli yüceltilen efsanevi olaylardır. Görülmektedir ki, böyle alanlarda halklar, zalim sınıfın temsilcilerine ve vahşi toplulukların saldırılarına karşı direnebildikleri, bu direnmelerini zafere dönüştürebildikleri oranda, büyük bir düşünme kabiliyeti ve büyük bir moral gücüne ulaşmakta ve bunun sonucu olarak kültürel ve manevi gelişmede üstün bir konuma kavuşmaktadır. Bu duygudan yoksun olan halkların ise, en kötü tutsaklıklar altında kalarak inim inim inledikleri ve kurtuluşu şu veya bu mistik düşüncede, şu veya bu hayali güçte aradıkları, bu nedenle de geriledikleri, normal gelişmeye ayak duramadıkları görülmektedir. En büyük ve en kahraman insanlar her zaman tarihsel gelişmenin en hızlı alanlarında şekillenmişlerdir. Halkların isyan ve zalimleri ne pahasına olursa olsun başlarından atma duygu ve düşüncelerine tercüman oldukları, onlara yol gösterdikleri oranda büyük kahramanların ve yol göstericilerin ortaya çıktığı, bunların kimi yerde peygamber, kimi yerde bilim adamı, kimi yerde din adamı, kimi yerde filozof, kimi yerde büyük bir komutan, kimi yerde ise büyük bir devlet adamı biçiminde belirdikleri tarihsel bir gerçektir.

Kapitalist üretim biçimi de yine aslında can, mal ve namus güvenliğini kendisine bayrak edinerek ortaya çıkmıştır. Yani, daha önceki sınıflı toplumların insan varlığını, özelliklerini alçaltan, geliştirmeyen daha da gerileten alanlarına karşılık kapitalizm, insan varlığını her alanda yücelterek yükselttiği oranda insan toplumunun yaşamına meşru bir sistem olarak girmiş ve kendisini kabul ettirmiştir. Kapitalist üretim biçiminin, üretim güçlerini daha hızlı geliştirmesi yanında bir de insan türünün bu yönüyle gelişmesini de sağladığı, daha ilkel toplumsal düzenlerde yaşayan insanların can varlıklarını daha güvenli, daha gelişmiş kurallara bağladığı, onların aile haklarını, mal varlıklarını daha bir güvenceli kıldığı, sömürülen insanları serfiliğe-köleliğe nazaran daha yumuşatılmış bir sömürü ortamına kavuşturabildiği oranda kendisini insanlığa benimsetebilmiş, kendi meşruiyetini böyle kabul ettirebilmiştir. İnsanlığın büyük bir kısmı, bu sistem içine çekilebilmişse bunun bir nedeni de budur. Kapitalizmin çeşitli zoraki ve aldatıcı yollarının yanında bir de bu yanı, yani genelde insanlığın gelişimi için ilerici bir yanı da vardır.

Kapitalizmin yalnız bireyin haklarını değil, birçok halkın yaşamını da daha ileri götürmüştür. Birçok halkın, ulus haline gelmesi için gerekli toplumsal ve ekonomik örgütlenmesini, kültür ve dil gelişmesini sağlamış, onları gelişmiş bir ekonomiye kavuşturmuştur. Kapitalizmin bir sistem olarak geliştiği tüm halklarda, ulusal

haklar; yani ulus olarak varolma, gelişme ve kendi kaderini tayin etme hakları da gelişmiştir. Bu aynı zamanda daha ileri bir toplumsal ve milli şekillenme ve dönüşüm anlamına gelmektedir. Halkların kapitalizmi meşru bir sistem olarak görmelerinin böylesine derin bir nedeni vardır.

Ancak bu sistem gerek sınıflı toplumun son evresini teşkil etmesi, ve gerekse sınıfsız topluma dönüşüm önünde engel olmasından ötürü belli bir gelişme döneminden sonra gericileşmeye başladı. İnsanlık tarihinin en vahşi uygulamalarından biri işte bu gerileme döneminde ortaya çıktı.

Kapitalizmin en son evresi olan emperyalizm koşullarında, en gerici sınıfın temsilcileri, baskı sistemlerini, bir siyasal egemenlik biçimi olan faşizmle, geliştirdiler. Tarihsel süreç içerisinde bu dönem daha iyi değerlendirilirse görülecektir ki, insanlığın sınıfsız topluma duyduğu büyük özlemin karşısına dikilmesi, bu sınıfın en gerici, en vahşi, en katliamcı sınıflardan birisi haline getirmiş egemenlik araçları olan devlet güçleri vasıtasıyla eşine ender rastlanan bir imhacılığı gerçekleştirmişlerdir. Bu sınıf büyük bir tükeniş içinde olduğu için, insanlığın genel gelişimi önünde büyük bir engel haline gelmiştir. İnsanlık artık normal gelişim kurallarıyla ilerletilememekte, bu sınıf, varlığıyla bizzat, bu gelişim önündeki en büyük engeli oluşturmaktadır. Artık tümüyle parazitleşen, bu kesim, kendi yaşamını, direnişçi ögelerin çok barbar bir katliamdan geçirilmesinde görmektedir. Kapitalizmin bu en azgın temsilcileri, anlamsızlaşan, gereksizleşen sınıf varlıklarını sürdürrebilmek için insanlığa, içinden çıktığı ilk vahşet dönemine benzer bir dönemi yaşatmaktan asla çekinmemişlerdir. Zaten başka bir şey yapma güçleri de yoktur. Ellerinde tuttukları büyük sermayeyi korumalarının ve insanlar üzerindeki hakimiyetlerini devam ettirmelerinin bir yolu da, insanlığın yüzyıllardan beri büyük emeklerle elde ettiği kazanımları, yönetimleri altındaki en gelişmiş tahrip araçlarıyla dağıtıp, parçalamaktır. İnsanlık onların gözünde; üzerinde her türlü oyun oynanarak idare edilmesi gereken bir sürü durumundadır.

Böyle bir sınıfın ortaya çıkmasıyla, bu sınıfın gelişim eğilimlerini tespit ederek ortaya çıkaran Marksizm-Leninizm gibi bir bilim de doğdu. Bu bilimi hayata geçirmek için büyük devrimciler ortaya çıktı ve bu anlaşılmasız azgın zora karşı halkların zoru sistemleştirildi. Halkların öz çıkarları doğrultusunda düşüncelerini sistemleştirmeleri, yine bu doğrultudaki eylemlerini sistemleştirmelerine de yolaçtı. Bu azgın gerici zora karşı halkların devrimci zoru gündeme geldi. Halklar insanlık tarihinde en somut ifadesini, faşizmde bulan bu tehlikeye karşı en geniş, en yüce direnme dönemine girdiler. En gelişkin direnme örgütleri, en güçlü liderler bu dönemde ortaya çıktı; ve halklar en şanlı zaferlerini yine bu dönemde gerçekleştirdiler. Bu, bir tesadüf değildir. İnsanlığın başına belâ olan kapitalist-emperyalist sistem ve onun en zorba yönetim biçimlerinden faşizm; halklar da böylesine soylu bir isyan ve bu isyana yol gösteren Marksizm-Leninizm gibi soylu bir düşünce sistemine yolaçmıştır. Halkların çıkarlarına en uygun proletarya partilerinin, halk cephelerinin, halk ordularının bu dönemde en anlamlı, en kalıcı ve en güçlü gelişmelerini sağlayabilmeleri tesadüf değildir. Yine en güçlü zaferlere bu dönemde ulaşılması tesadüf değildir. İnsanlık kendi toplumsal ve ulusal gelişmelerine bu kadar ters düşen bu sınıfın azgın temsilcilerine karşı, tüm yeteneklerini konuşturarak düşüncede ve eylemde kendisini azamiye çıkartarak, gerçek özgürlüğün ilk adımlarını atmaktan asla çekinmemişlerdir.

Sosyalizmin bir anlamı da budur. Ya-

ni sosyalizm, vahşetin, insani imha yöntemlerinin son bulduğu, kısaca barışın hükümlerinin sağlandığı yüce bir sistemdir de. Artık insanın saygı gösterilmesi gereken en belli başlı varlık olduğu ve bunun sağlanması için en gelişmiş kurallar oluşturduğu, kural geliştirmekten de öteye yaşamın ta kendisi haline gelen bir eğilimin adıdır sosyalizm. Sosyalizm aynı zamanda vahşete, barbarlığa, katliama devrimci savaşımıyla son verme eylemi olduğu gibi, bu temelde, insanların ezelden beri aradıkları ebedi barışın, dayanışma ve yakınlaşmanın başladığı ve, geliştiği bir evredir. Daha gelişiminin ilk duraklarından insan ruhunun ve bilincinin kendi türünün onuruna bir türlü kabul ettiremeyip, karşısında direndiği katliamlara karşı öfke ve kin, meyvelerini sosyalizmde vermiştir. Böylece insan, sancılı, acı, işkence ve katliamla dolu olan ve ne hafsalasına sığdırabildiği, ne de ruhuna kabul ettirebildiği bu karanlık dönemi artık aşmıştır. Kendi önüne; soyuna yaraşır bir tarzda çözebileceği yeni görevler koymuş, ortaya çıkan çelişkileri kendi soy özelliklerine uygun olarak daha az sancılı, daha az baskıyla çözebileceği bir ortama girmiştir. Bu anlamda insanlık, üst evrede yeniden yaratılma olayına tanık olmuş, hayvanlıkla arasına uzak bir mesafe koymuştur.

Bu çok geniş belirlemeler ışığında kendi halkımızın tarihsel ve güncel yaşamına bir göz atarsak, halkımızın diğer birçok halktan daha fazla olarak, hem tarihinde ve hem de günümüzde, gerici zorba ve ulusal imhacı yönetimlerin baskılarına maruz kalmıştır. Gerek Dehak, gerekse Nemrut, halkımızın kendisini bir halk haline getirmesine engel teşkil eden, köleci despotlara karşı verdiği direnme süreci içinde, belirginleşen tiplerdir. Zulmün azgın temsilcilerine verilen adlardır Dahak'lar ve Nemrut'lar.

Halkımız, bilindiği gibi daha m.ö. 1.000 inci yıllarda kendini doğuşa hazırlamakta, ilkel komunal topluluklardan bir halk haline gelebilmenin sancılarını çekmekteydi. Ama karşısında, o dönemin en azgın temsilcileri olan köleci despot imparatorluklar vardı ve onların imhacı siyasetlerini her an ensesinde duymaktaydı. İşte devrimci Kawa, özgürlüğün, yenedoğuşun sembolü olan bu isim, daha çok böyle bir dönemde, bu despotlara karşı direnmede sembolleşen, efsaneleşen bir isimdir ve bunun sadece sembolik bir anlamı vardır. Böyle bir efsanenin altında yatan gerçek ise, halkın direnmesi bu direnmenin sayısız başarıları ve zaferleridir. Bunun bugünkü anlamı ise, Dehak diye sembolize edilen zalimlerin yokedici eylemlerine son verilmesi, Newroz'da yeni bir doğuşun gerçekleştirilmesidir. İşte Newroz ve bunun efsanevi ismi Kawa'nın anlamı budur. Yani yeniye, bahara, özgürlüğe ve bağımsızlığa açılmanın; kısaca, birçok halkta olduğu gibi Kürdistan halkının da insan türünün geneldeki gelişimini, kendi halk değerlerinde, milli geleneklerinde, milli yaşantısında gerçekleştirmesinin adıdır. Bugün lanet yağdırılan bu Nemrut'ların ve zalim Dehak'ların takipçileri olduğu gibi, Kawa'ların takipçisi olan birçok soylu milli direnme kahramanları da vardır. Bunlar, bu geleneğin devam ettiricileridir. Halkın canlı bilincinde birçok geleceğinde, masasında ve hikayesinde bunun sayısız örnekleri vardır.

Halkımız, daha köleci toplumun ilk evresinden günümüze kadar, birçok zalim, istilacı ve imhacı gücün baskısı altında inim inim iniletilmiştir. Halkımız, tarihin tanıdığı en güçlü despotlardan ve köleciliğin en belirgin temsilcilerinden birisi olan Asur imparatorlarının, Asur Nemrut'larının baskılarını yüzyıllarca yaşamasının yanında, en azgın köleci sistemlerden birisi olan Pers'lerin baskılarını da yine yüzyıllarca yaşamışlardır. Iskender gibi

büyük bir köleci istilacının egemenliği altında kalmış, köleci Roma'nın en gerici dönemlerinde, en azgın komutanlarının işgali, istila ve katliamlarının bağrında yaşamış, köleci gericilikle feodal toplumu içiçe yaşayan Sasaniler'in, boyunduruğunda kalmışlardır. İslam feodalizminin istilacı, imhacı karakterini en çok bu halk kendi yaşamında somutlaştırmıştır. Halkımız, kendi millî ve özgür gelişmesinden yoksun bırakılan, tüm bu güçlerin yüzyıllar süren işgal, istila ve imha siyasetlerini yaşamış bir halk olmasına rağmen yine de ayakta kalabilmiştir. Ama nasıl?

Özellikle Osmanlı feodal sultanlarının egemenliğine girinceye kadar, tarihin bu yüklü, ağır ve sancılı sürecini yaşayan halkımız yeni gücün egemenliği altında; maruz bırakıldığı yokedici baskıların ve imhacı seferlerin verdiği yorgunlukla girmiştir. Halkımızın çağımıza ulaşmasını engelleyen en gerici güçlerinden birisi olan Osmanlı imparatorluğu, daha sonra mirasını bugünkü Türk burjuvazisine devretmiştir. Bu egemenlik de günümüzde her türlü gericiği arkasına alarak, tarihte halkımız üzerinde uygulanan her türlü imhacı ve istilacı özelliği, en sinsi, en alçak ve en zalim yöntemlerle birleştirilerek, halkımızın varlığına son vermeye çalışmaktadır.

Kendi direnmemiz açısından bazı sonuçlar çıkarabilmek için, bu sınıfın siyasetinin tarihsel dayanaklarını daha yakından görmek gerekir. Bu yapılmadan Türk burjuvazisinin halkımız üzerinde bugün uygulamakta olduğu imha siyasetini anlamak ve bundan gerekli tarihsel ve siyasal sonuçları çıkarmak mümkün değildir.

Türk hakim sınıflarının tarihi süreç içerisinde, ortaya çıkışları ve biçimlenişleri, özellikle feodal egemenlik dönemiyle birlikte ilerici bir sisteme karşı gerici bir sistemi yaşatmak, halklar üzerinde işgal, istila, gasp, talan ve soygun gerçekleştirmek, içte ise demokratik en ufak bir gelişmeye izin vermemesi gibi oldukça gerici bir özellik arz etmektedir.

Bunun tarihi gelişim içerisinde ortaya koymak yaşanan olayın tarihsel anlamını kavramak için vazgeçilmez bir öneme sahiptir.

Türk hakim sınıflarının egemenlik sisteminin, diğer deyişle zor sisteminin ortaya çıkışının ilginç bir durumu vardır. Türk topluluklarının, Orta Asya'dan, ilkel komünal toplumun üst (barbarlık) aşamasında iken batıya doğru bir yayılma sürecine girdikleri, Oğuz boyları biçimindeki yayılma sonucu İran, Irak ve Anadolu'da feodal üretim biçiminin en olgun dönemini yaşayan halklarla karşı karşıya geldikleri bilinmektedir. Açıkça barbarlığın üst aşaması feodalizmin olgunluk aşamasına göre çok geri bir toplumsal biçimleniştir.

Barbarlık; ve vahşetten kalma bir yığın özelliği bağrında taşıyan, çapulculuğu, talanı, gaspı bir üretim biçimi olarak muhafaza eden bir sistemin adıdır. Batıya doğru yayıldıklarında bu aşamada olan Türk boylarının aksine Orta-doğu halkları, m.s. 10 ncü y. yıllarda İslam feodalizmi temelinde gelişmelerinin en olgun aşamasında bulunmaktaydılar. Feodalizm, en olgun biçimini o dönemde bu halkların bünyesinde geliştirmekteydi. Feodalizm halkları yerleşik ve daha uygar bir yaşama iterken, barbarlık, özellikle toprakta tutunamama, coğrafya ve nüfus koşullarının yerleşik bir yaşantıya geçiş için uygun olmadığı durumlarda, bu durum dönemin baskıcı ve talancı özellikleri ile de birleşince ilkel topluluklara büyük bir akıncı özellik kazandırmıştır. Türk boylarının kendilerine hakim olan bu özelliklerle İran'ı nasıl yağmalayıp istila ettikleri, Irak'a nasıl girdikleri, burada ne tip talanlar gerçekleştirdikleri, yine Kürdistan'a ve Anadolu'ya nasıl girip, istila ettikleri,

uzun bir tarihsel inceleme konusudur. Ancak biz konumuz açısından yine de şu belirlemeyi yapabiliriz. Türk boylarının Ortadoğuya akınları ile ortaya çıkan durum, toplumsal gelişmenin alt basamaklarında bulunan istilacı bir topluluk ile, feodalizm gibi gelişmiş bir toplumun olgunluk aşamasını yaşayan halkların karşı karşıya gelmesi ve barbar bir topluluk ile uygar bir toplum biçiminin çatışmasıdır. Türk boylarının önde gelen şefleri topluluklarını sefere kaldırıp, saldırıya yöneltirken, karşılarında böylesine gelişmiş bir uygarlık bulmuşlardır. Bu durumda yapacakları iki şey kalmıştır. Birincisi, güçlü saldırı seferleriyle vurmak, dağıtmak, gasp ve talan etmek; ikincisi, bu alanda başarılı olduktan yani artık gasp ve talanla elde edilecek şeyler azaldıktan ve imhaya varılacak sonuçlara varıldıktan sonra bu gelişmiş topluma uymak ve feodal toplumun temsilcileri haline gelmektir. Ama böyle temsilciler haline gelinceye kadar işgal, istila ve talan uygulamalarına aralıksız devam eden barbar Türk boyları, bu süreci yaşayan birçok halkı büyük yıkımlarla karşı karşıya bırakmışlardır. Açıkça anlaşılacağı gibi Türk boylarının başındakiler, ileri toplumsal bir biçimleniş değil, çok geri bir yapıyı temsil etmekte, daha da ötesi gelişmiş toplumsal biçimlenişe karşı başkaldırarak onu işgal, istila ve imha ile yoketmek istemektedirler.

Toplumun barbarlık evresindeki örgütlenişinin bir ürünü olan ve bu temelden yola çıkan bu beyler, feodal toplumla savaşa savaşa, bu toplumdan gasp ve talan gerçekleştire gerçekleştire, tamamladıkları oranda feodalizmin hizmetine girmiş, bu kez de karşıımıza, feodal sultanlar, feodal beyler olarak, çıkmışlardır. Diğer bir deyişle barbar toplumlara özgü uygulamalarını sonuna dek vardırıktan sonra bu toplumun temsilcileri artık, diğer birçok toplumda görüldüğü gibi yenilerin yenildiği, eski toplumsal biçimlenişin daha üst evredeki toplumsal biçimleniş içinde eridiği bir süreci yaşamış, bu kez de karşıımıza sultanlar ve atabeyler, biçiminde çıkarak feodal toplumu büyük bir sertlikle sürdürmüşlerdir. Bunlar, Kürdistan da dahil olmak üzere birçok toplum üzerinde, Artukoğulları, Karakoyunlular, Akkoyunlular, Safeviler ve çeşitli atabeylikler biçimindeki bu feodal egemenlik ve baskıyı alabildiğine geliştirmişlerdir. Bunu 10. y. y. dan 15. y. y. a kadar yoğun bir çatışma içinde gerçekleştiren Türk beylikleri Anadolu'ya geçtiklerinde ise, yerleşik halka İslam'ın maskesi altında azgın bir vahşet ve katliam uygularken; Anadolu'da yerleşmenin ve yoğunlaşmanın bir sonucu olarak, yoksul Türkmen kesiminden ayrılmalarıyla birlikte onlar üzerinde de amansız bir sınıf baskısı kurmuş ve bu temelde giderek katliamlar bile gerçekleştirmişlerdir. Onların gözünde dünyanın istila sürüleri olan Türkmenler, artık yokedilmeleri gereken hayvan sürülerine dönüşmüştür.

Barbar Türk beyliklerinin biryandan yabancı halklara, biryandan da kendi halklarına karşı bütün bunları yaptığı ve bu temelde feodal imparatorluğu yalnız Ortadoğuya değil, tüm Avrupa'ya taşırmaya çalıştığı, 15. y. yıllara gelindiğinde ileri bir üretim biçimi olan kapitalizm şekillenmekteydi. Başında dünyanın istilacıları ve barbarları Osmanlı sultanlarının bulunduğu feodal gerici, o günün en gelişmiş ve ilerici uygarlığı olan kapitalizme karşı, gelişmiş olgun feodal toplum karşısında Selçuklu Oğuz boylarının daha önce oynadıkları imhacı rolü oynar duruma gelmiş, halkları feodal baskı altında inim inleterek gelişen uygarlığa karşı savaşan, yeni gericiğin temelini oluşturmuşlardır. 15. y. y. dan 19. ve 20. y. y. a kadar süren büyük bir gerici olayı olarak Osmanlı imparatorluğunun ta-

nımı budur.

Feodalizmin bu temsilcileri; ilerici kapitalizme karşı gerici savaşmaları, devrildikleri gerici gelenekler temelinde feodal örgütleniş bir savaş aracına dönüştürmeleri, askeri-feodal bir toplum yaratarak, barbarlığın askeri örgütlenmesini feodal temelde yenicecilik ve sipahilik biçiminde daha da geliştirip, toplumu boydan boya bir askeri ocağa dönüştürmeleri ve bunları halklar üzerinde azgın bir sefer süreci içine sokarak, böylece askeri merkezi feodaliteyi yaşatmak istemeleri nedenleriyle daha 15. y. y. lardan itibaren birçok halkın tarihsel gelişmesi önünde engel haline gelmişlerdir. Osmanlı sultanları, Anadolu'da, Balkanlar'da ve Ortadoğu'da birçok halkın gelişimini bu şekilde engellemiş, bir çoğunu da yine bu yolla imha etmişlerdir. 15. y. y. a kadar barbarlığı temsil eden Türk beyliklerinin istila, imha mirasına konan Osmanlı sultanları, feodal toplumu yeniden örgütleyişlerinin verdiği bir güçle, bu istila ve işgallerini daha da kalıcılaştırmış ve sistemleştirmişlerdir. 16. y. y. dan 19. y. y. a kadar bunu sürekli geliştiren Türk egemen sınıfları, yeni gelişmelere karşı varlıklarını bu temelde sürdürmeye çalışmışlardır.

Türk burjuvazisinin devraldığı miras, işte böyle bir mirastır. Yüzyıllar boyu gerici amaçlar peşinde koşan, kendi halkına ve başka halklara kan ağlatan gaspla ve talanla yaşayan, toplumsal gelişme açısından insanlık tarihine katkıda bulunması şurda kalsın buna vahşet ve katliamlarla karşı duran bir egemen sınıfın ve onun siyasal aygıtının bıraktığı miras üzerinde biçimlendirilen Türkiye Cumhuriyeti de böylesine gerici bir alettir. Çünkü Türk burjuvazisinin egemenlik sistemi; imparatorluğun tutsak ettiği halkları baskı altında tutan Osmanlı devlet cihazına sahip çıkma, ona kendi sınıf eğilimini hakim kılarak daha da geliştirme, dışarda, emperyalizm sürecine giren batı kapitalizminin bir uzantısı olma temelinde gerçekleşmiştir. Dolayısıyla bu egemenlik sistemi, daha doğar doğmaz, gündemine halklara karşı katliam uygulamayı almış ve bunu gerçekleştirmekten asla sakınmamıştır. Türk burjuvazisi daha egemenliğe yükseldiği ilk yıllarda, bir yandan Balkan halklarına, diğer yandan da Kürt ve Ermeni halklarına karşı yoğun ve vahşi bir katliam gerçekleştirdi. Oluk oluk kan akıtan Türk burjuvazisi, bu katliamlar sonucu başta Rum ve Ermeni halkları olmak üzere, Anadolu'daki birçok halkı tümüyle yok etti. Balkanlarda yüzbinlerce Yunan, Sırp ve Bulgar insanı kadavralar gibi doğrandı.

Kürdistan üzerinde yüzyıllardır süren feodal istila, işgal ve katliamlara bir yenisini eklemekten çekinmeyen Türk burjuvazisi, TC'nin kuruluşu üzerinden daha bir iki yıl bile geçmeden Kürdistan'a yeniden uzanarak, yeni bir işgal, istila ve katliam süreci başlatmış, şeyh Said, Ağrı ve Derişim isyanlarında, görüldüğü gibi yüzbinlerce insanı kana boğmuştur. Türk burjuvazisinin bunu takiben sürdürdüğü, halkımızı ulusal ve toplumsal gelişmelerden alıkoyma katliamlar ve ince sömürü yöntemleriyle onu kendi gerici bünyesi içinde eritme biçimindeki operasyonlarını daha iyi kavramak için, konuyu bir kaç örnekle biraz daha açmak gerekmektedir.

Kapitalizmin en güçlü temsilcileri olan İngiliz ve Fransız sömürgecileri de halklar üzerinde alabildiğine bir baskı, egemenlik ve sömürü sistemi geliştirmiş ve geliştirmektedirler. Asya'da, Afrika'da, Latin Amerika'da halkların önemli bir çoğunluğunun yaşadığı durum budur. Ama İngiliz ve Fransız sömürgeciliği, egemenliği altında tuttuğu halkı yoketmek, kendi içinde eritmek değil, onun üzerinde bir ekonomik sömürü gerçekleştirmek amacındadır. Kültür yayılması da daha çok, bu ekonomik sömürüyü gerçekleştirmeye hizmet etmektedir.

Halkları soy itibarıyla yoketme, ya da zorla kendi bünyesi ve ulusal varlığı içinde eritmek amacıyla değildir. Ender ve istisnai olarak bu amaca yaklaşılsa bile, böyle bir şeyin fazla tasvip görmediği, gelişmiş ulusal ve sosyal varlıklarının bunu kabul etmediği bilinmektedir. Ekonomik sömürüyü, sonuna kadar geliştirme özelliğine sahip olan İngiliz ve Fransız sömürgeciliği, siyasal ve kültürel baskıyı bu amaçla geliştirmişlerdir. Onlar da askeri seferler düzenlemiş, karşılarına engel çıktığında emzmiş, hatta katliamlar gerçekleştirmişlerdir. Ama bunu yaparken tek amaçları gelişmiş bir ekonomik sömürüyü, orada da olanaklı kılabilmeştir. Ayrıca kapitalizmi bu tarzda bile yaymaları yinede ilerici bir rol oynamıştır. Gelişmiş bir ekonomik ve kültürel yapıya sahip olan kapitalizm sömürgelere taşındığında, sömürgelerin toplumsal yapısında bir gelişme sağlamış, bu toplumsal gelişmenin ürünü olarak ortaya çıkan ilerici sınıflar, daha sonra yaparken tek sömürgeciliğe karşı direnerek halklarını bağımsızlığa ve özgürlüğe götürebilmişlerdir. Kısaca uygulanan sömürgecilik yöntemi imhacı, yokedici olmadığı gibi, eğer bu sömürgecilik kapitalist gelişmeyi belli oranda sağlamışsa bu gelişme ortamında ortaya çıkan modern sınıf ve tabakalar, kendi önderliklerinde toplumu bağımsızlığa yöneltebilmiş ve hatta bunu tümüyle gerçekleştirebilmişlerdir. Bu sınıfın temsilcilerinin iki savaş arasında ve ikinci dünya savaşından sonra bir çok ülkede bu sömürgeci yönetimlere, son verdirdikleri çok açık bir olgudur. Kapitalizmin belirgin temsilcilerinin sömürgecilik siyaseti böyledir. Onlar bu siyaseti zayıf oldukları için değil, tam tersine ulusal ve toplumsal olarak gelişmiş bulundukları için gütmüş, geldikleri seviye onları aksi bir politika uygulamaktan alıkoymuştur.

Ama Türk burjuvazisinin egemenliğinin daha ilk dönemlerinden günümüze kadar gerçekleştirdiği uygulamalar, bu sömürgecilik sisteminin ustaları olan İngiliz ve Fransızlarınkinden çok farklı bir muhtevada ve amaçladır. Türk burjuvazisinin devraldığı tarihsel temel ve içinde yaşadığı somut koşullar onu İngiliz ve Fransız sömürgeciliğinin uygulamalarından çok ayrı bir konuma itmiştir. Bu herşeyden önce devraldığı mirasla ilgili bir durumdur. Osmanlı imparatorluğu, yükselen halklara, onların toplumsal ve ulusal gelişmelerine karşı yöneltilmiş, gerici bir aygıttır. Anadolu'nun eski yerleşik halklarını sürekli inkâr etmiş, onları gelişmeden alıkoymuş ve geri bir üretim biçimini askeri feodal bir temelde korumak için sürekli bir gayret sarfetmiştir. Türk kavminin Anadolu'daki varlığını zor temelinde ayakta tutan Osmanlı sultanlığı, kapitalizme yenik düşmeye başlayınca da kapitalizmin en gerici temsilcileriyle uzlaşmaya girmiştir. Bu sefer de egemenliği altındaki halklar üzerinde kapitalizmin bir uzantısı olarak ve kapitalist sömürgecilik çıkarları doğrultusunda çeşitli baskılar uygulamaya başlayan Osmanlı devlet aygıtı, giderek kapitalist sömürgecilik çıkarlarına hizmet eden, bu çıkarları kendisinde somutlaştıran bir araca dönüşmüştür. Bu siyasal aygıtı devralarak onun aracılığıyla Türk kavmini uluslaştırmaya hem de bunu yerleşik diğer halkları inkâr temelinde gerçekleştirmeye çalışan Türk burjuvazisi, Türk hakim sınıflarının tarihsel geleneklerini sürdürerek kapitalizmin emperyalist aşamaya ulaştığı, proletarya devrimlerinin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin en hızlı geliştiği bir dönemde, toplumsal gelişim açısından en olumsuz ve en gerici bir konumda yer almıştır. Oluşturduğu bu koşullar onu, doğuşunun ilk evresinden günümüze dek, en gerici, imhacı ve katliamcı uygulamaları gündeminden

eksik etmeyen bir sınıf egemenliği durumuna getirmiştir. Bu nitelikteki egemenliğinin bir sonucu olarak 1910'da, Balkan halkları üzerinde yoğun katliamlar gerçekleştiren Türk burjuvazisi 1914'te emperyalistlerle oluşturduğu ittifaka bağlı olarak girdiği I. Paylaşım savaşının insanları ve toplumları yokedici ortamından da yararlanarak, normal baskı yöntemiyle varlığını ortadan kaldırmadığı halkları, yoketmiştir. Ermeni halkıyla - batı Anadolu'daki Rum halkının varlığına büyük oranda bu savaş ortamında son vermiş, halkına karşı da en tehlikeli katliamları yine bu savaş içinde gerçekleştirmiştir.

Türk ulusal kurtuluş savaşı, da, emperyalist savaşın bu özellikleri içinde ortaya çıkıp şekillendiğinden Türk burjuvazisi savaş boyunca sürdürdüğü ama tamamlamamış, halklar üzerinde bu katliam ve imha uygulamalarını, uluslaşması için en son ve en tarihi adımlar olan o günler için de, yeni burjuva önderliği - Kemalistler eliyle tamamlamaya çalışmıştır. Kemalistler ilk elden Ermeni halkından arta kalanların işini tamamlamış, Rum halkını, Yunan işgalinin sorunlarını çok aşan, onun çok ötesinde bir imha politikasıyla, yerleşik durumda olmalarına rağmen tümüyle denize sürerek yoketmişlerdir. Bir diğer katliam seferini de Koçgiri üzerine düzenleyen Kemalistler bununla da yetinmemiş, kendileri ile en yakın müttefik durumunda olan bu halk üzerindeki uygulamalarına yeni yeni halkalar ekleyerek, Kürdistan üzerindeki hakimiyetlerini pekiştirmeye çalışmışlardır.

Açıktır ki, onlar tüm bu uygulamalarını çok geri bir kapitalist temel üzerinde gerçekleştirmişlerdir. Türk burjuvazisi, İngiliz ve Fransız kapitalizmi gibi gelişmiş bir yapıya değil, kabuğundan henüz çıktığı feodal bir devlet taşıdığına dayanmaktaydı. Üretim nedir bilmeyen, tümüyle talan ve gaspla uğraşan bu devletin temelini ise; üretimde yeni teknolojiler ve yöntemler geliştiremeyen, çapulculukla uğraşan Osmanlı bürokratları ve paşaları oluşturmaktaydı. TC'nin de temelini teşkil eden ve üretici gelişmeden böylesine yoksun olan bu sınıf ne yapacaktı? Açıkça Türk ve Kürt halkları ile onların temsilcilerine karşı geleneklerine yakışır bir vaziyet olacaktı. Nitekim Kemalistler daha 1920'lerde savaş içerisinde iken Ekim devriminin izleyicileri ve taşıyıcıları olan Türk halkının komünist temsilcilerini de katletmekten çekinmemişlerdir. Bu, bu sınıfın, Türk halkına karşı da daha başından beri düşman bir çizgide geliştiğini, ona herhangi birşey vermesinin mümkün olmadığını göstermektedir. Ayrıca bu aynı zamanda yine bu sınıfın, Türk halkının her türlü kazanımına onun demokratik, sosyalist doğrultudaki mücadelesine karşı ne kadar gaddarlaşabileceğini, ne denli azgın katliamlara girişebileceğini de daha başından göstermiştir. Türk burjuva ulusçuluğu bu kadar gerici bir temelde ortaya çıktığı gerici ve şoven bir karakter taşıdığı için, halklar bu denli ağır sonuçlarla karşı karşıya kalmışlardır. Eğer bu milliyetçiliğin kapitalist bir temeli olsaydı o da bu yıllarda muhtemelen İngiliz ve Fransız sömürgeciliği gibi daha çok ekonomik sömürü amacına yönelik bir baskı sistemini gerçekleştirebilirdi. Örneğin, Ermeniler ve Rumlar üzerinde bir yoketme operasyonu yerine; onları sömürme, sermayelerini yönlendirme işgücü ve teknik güç olarak çalıştırma gibi yöntemler uygulayabilir, onların sanat gücü ve ekonomik alandaki üretkenliklerinden, yararlanmaya çalışabilirdi. Kürdistan üzerinde, vahşi katliam seferleri düzenleme yerine, İngilizler ve Fransızların yaptığı gibi ekonomik bir sömürgeciliği geliştirebilirdi. Ama Türk burjuvazisinin böyle bir temeli yoktur. Bu sınıf gelişmek istiyorsa, önündeki engelleri katliamlarla ortadan kaldırmak Ermeniler ve Rumlara yaptığı gibi onla-

rı katlederek veya, dünyanın dört bir köşesine savurarak mallarını gaspetmek zorundadır. Yine Kürtlerin durumunda olduğu gibi, hakim sınıflarını ezerek tüm değerlerini zorla ellerinden almak durumundadır. Ancak böyle gelişebilen bir burjuva sınıf, sınıf akımı olan milliyetçiliği ve ulusçuluğunu da yine bu temelde gerçekleştirmek zorundadır. İşte ekonomik sömürgeciliği geliştirememesinin böylesine tarihsel bir temeli vardır. Eğer ekonomik alanda üretimi geliştiremiyorsa, baskı ve sömürsünü normal sömürgecilik yöntemleriyle yürütemiyorsa; bırakalım yabancı halkları, kendi halkı için bile çok sınırlı da olsa; bir ekonomik gelişme olanağı tanımiyorsa, hele hele bir de egemenliği emperyalist çağda ve emperyalizmle uzlaşma temelinde yükseliyorsa; bu sınıfın gündemine sokacağı politikalar, daha çok kanla yürütmek zorundadır. Bu sınıfın gelişim mantığı böyledir.

Emperyalizm dünya genelinde ekonomik sömürü temelinde tüm alanları zaptetmiş, dünyanın paylaşılacak tek bir karış toprağı bile kalmamıştır. Türk burjuvazisi daha doğuşundan beri, mirasını devraldığı devletin, istilacı, yayılcı, feodal-emperyalist bir devlet olduğunun bilincinde hareket ederek; bir çok halk üzerinde varlığını baskı ve sömürüyle sürdürmüş olan bu devletin mirası yaşatmak istiyorsa herşeyden önce bu geleneği koruması gerektiğini bilmektedir. Kısaca Türk egemen sınıflarının sömürgeci ve istilacı geleneğinin sürdürülmesinin zorunluluğunu duymaktadır. Ancak emperyalist sistem istila ve sömürü için herhangi bir alan bırakmadığından Türk burjuvazisi elinde kalan mirasla yetinme zorundadır. İçerde ekonomik zayıflığı, dışarda ise emperyalizmin hükümranlığı bu sınıfa başka bir olanak tanımamaktadır. Emperyalizme karşı ekonomik gelişme sağlaması şöyle dursun Ermeni ve Rumların ekonomik gelişmesi dahi, Türk burjuvazisinininkinden üstündü. Ayrıca, Türk burjuvazisinin karşısında zorla eritilmesi, asimile edilirken Kürtler gibi bir halk vardı. İşte bu tür koşullarla karşı karşıya bulunan Türk burjuvazisi zora ve katliama dayanmaktan başka bir olanağa sahip değildi. Eğer sınıf olarak gelişmek, kendi burjuva ulusçuluğunu hayata geçirmek istiyorsa böyle bir imha politikası yürütmek zorundaydı.

Türk burjuvazisi katliamı daha 1910'lardan itibaren sistemli bir biçimde geliştirerek savaş içinde yoğunlaştırdı, eksik kalanını ise Mustafa Kemal yönetimi tamamladı. Cumhuriyet şekillenmeye başladığında en önemli bir problem olarak sadece; Kürt halkı kalmıştı. Bu halk ta normal bir toplumsal ve ulusal gelişme sürecine girmek şurda kalsın, varlığını sürdürebilmek için sürekli dağlarda, mağalarda ve çadırlarda yaşaması, istilacılara karşı direnebilmek için uygarlıktan sürekli uzak kalmış, kendi siyasal ve askeri gücünü geliştirememiş, yaşamını küçük aşiret ve kabile birimleri halinde sürdürmek zorunda kalmış, üretim güçlerini bir türlü geliştirememiş, dilini ve kültürünü yazılı hale getirememiş, getirmek istediğinde ise zorla bundan alıkonulmuş; üzerinde sayısız istila ve işgal seferlerinin düzenlendiği, yüzbinlerce insanın bu seferlerde katledildiği, bir halktır. Bu kadar güçten düşürülmüş bir halk karşısında ise tarihsel bir gericiği arkasına alarak, emperyalizmle uzlaşan Türk burjuva egemenlik sistemi vardır. Böylesine zayıf düşürülmüş, başında ortaçağdan kalma egemenlerin, her türlü ulusallaşma ve toplumsal gelişme özelliklerinden uzak işbirlikçilerin bulunduğu bir halka karşı, Türk burjuva egemenliği elbetteki özelliklerine uygun bir biçimde davranacaktı. Ama tarihteki aralıksız direnişinin bir sonucu olarak en çetin koşullarda bile varlığını sürdürebilen ve klan, kabile, aşiret birimleri halinde dağlık alanlarda yaşayan Kürt halkını, kısa seferlerle

imha etmesi mümkün değildi. Buna rağmen yine de, diğer halklarda olduğu gibi Kürt halkını da imha etme eğilimi ağır basmıştır. Kemalist yönetimin bu konuda düşündüğü şey şuydu Kürdistan'da sömürülebilecek ve talan edilebilecek ne varsa onu almak, bu amaçla da Kürt egemenlerinin bir kısmını kendi sınıf egemenliği içinde eriterek, geriye kalanı ezmektir. Türk burjuvazisi Kürt hakim sınıflarının işini kolayca bitirebilmiştir. Ama dağa yerleşerek, atom birimleri halindeki ailelere ve kabilelere bölünmüş, nüfusça geniş ve kendi egemenliği dışında başka parçalarda da yaşamını sürdüren Kürt halkının varlığına son verememiştir. Kürt halkı, yükselen proletarya ve ulusal devrimler çağında yaşamaktadır. Bu çağ, halkları sürekli direnişe ve başkaldırıya davet eden bir çağdır. Bu çağda klasik sömürgecilik, kapitalist-emperyalist sistem içinde dahi çok zor sürdürülebilmektedir.

Türk burjuvazisi, 1925-40 yılları ve daha sonraları çağın gelişen bu dinamiklerine karşı çağdışı ve vahşet döneminden kalma bu gerici sınıf eğilimini nasıl sürdürebilecekti?

İşte Türk burjuvazisinin daha 1925'lerden itibaren karşı karşıya bulunduğu sorun buydu. O, egemenlik alanında tek bir ulus, tek bir devlet yaratmak istemiş, ama bu isteminin bir yandan çağla çelişmesi diğer yandan Kürt halkının tutturduğu objektif konum nedeniyle, gerçekleştirememiştir. Sömürüde, talanda, gaspta, istediğini, istediği anda yapabilmiş, dünyada tanık olmadığımız yöntemlerle bunları gündemleştirmiştir. Ama buna rağmen diğer halklar üzerinde başardığı ulusal imha politikasını, Kürtler üzerinde gerçekleştirememiştir. Kürdistan halkı üzerinde modern kapitalist bir sömürgeciliği geliştirmesi bir yana, klasik sömürgeciliği dahi geliştirememiştir. Ekonomik gücü buna yetmemiş, iki çelişki arasında bocalayıp durmuştur. Bir yandan katliamcı, imhacı, Kürt halkını tümüyle tasfiye etmeye yönelik her türlü uygulamanın meşru olarak görülmesi; diğer yandan bu uygulamaların klasik sömürgecilikle bile çelişmesi. Bu uygulamalar, çağdaş ulusal kurtuluş eğilimiyle çeliştiği gibi başlangıçta İngiliz, Fransız sömürgeciliği, daha sonra ABD yeni sömürgeciliğinde görüldüğü gibi, kapitalizm sömürgecilik anlayışıyla da çelişmektedir.

Yeni sömürgecilik; modern bir ekonomik sömürgecilik geliştirmek yanında, görünüşte de olsa, siyasal bağımsızlığa bile olanak tanımaktadır. Ama Türk burjuva sınıfında bu özellikler yoktur.

Bütün bunlarla birlikte Kürt halkının bir de kendi yapısından kaynaklanan sorunları vardır. Kürtler çağdaş halklar gibi modern bir ulusal kurtuluş hareketini geliştirememişlerdir. Çünkü Kürt halkı, ne İngiliz ve Fransız sömürgeciliği gibi bir sömürgecilik, ne de özgür bir kapitalist gelişmeye tanık olabilmıştır. Örneğin: Vietnam'da, Çin'de, Hindistan'da, Afrika'da, geliştirilen İngiliz ve Fransız sömürgeciliğine karşı ulusal kurtuluş hareketleri sömürgecilik statüsüne alınmasıdır. Ekim devrimi temelinde, en azından siyasal bağımsızlıkla sonuçlanan bir çok başarılı mücadele ortaya koymuşlardır. Ama Türk hakim sınıfları kapitalist sömürgeciliği geliştirmek bir yana egemenlik altında tuttuğu halkları imha etmek yoluyla amaçlarını gerçekleştirme eğilimine sahip olduğu için buna olanak verememiştir.

Öte yandan Kürtlerin sahip olduğu tarihsel miras da çeşitli acılar ve sancılarla doludur. Egemen sınıfların sürekli ihanet ettiği, giderek ıslahlıktan uzaklaştıkları, toplumsal ve siyasal gelişmenin zorla engellendiği bir mirası devralan Kürtler, Bu mirasın altında adeta ezilmiş, ortaçağ karanlığı içinde boğulma noktasına gelmiştir. Bu açıdan, Kürdistan halkının problemleri acılı ortaçağ gerilikleriyle hastalıklı bir yapısı vardır. Türk hakim sınıflarının

egemenlik sistemiyle, halkımızın bu durumu karşı karşıya konulduğunda neden çağdaş gelişmenin bir benzerinin de Kürtler'de kolay kolay gelişemediği, neden anlamsız bir imha siyasetine karşı, anlamsız bir durağanlığın hakim olduğu ortaya çıkar.

Kürtler üzerinde uygulanan sömürgecilik, dilinden kültürüne ve hatta fiziksel yaşamına karşı yürütülen yoketme siyasetidir. Hem bu politikanın bir sonucu olarak hem de olumsuz tarihsel mirası yüzünden halkımız dağınık, öndersiz, bilinçsiz ve örgütsüz bir yapı içinde kalmıştır. Tanık olduğu en örgütlü yapı aile veya kabile çevresi ile somutlaşmış, bunun dışına çıkamamış, geliştirdiği bir kaç ayaklanma ise acımasızca ezilmiştir.

İki savaş arasında olduğu gibi, II. savaşta sonra da durum böyle idi. Türk burjuvazisinin egemenliğini, uluslararası gerici egemenlik sistemi ile sonuna dek birleştirmesinin, özellikle en azgın emperyalist güç olan ABD emperyalizmi ile uzlaşıp, onunla ikili anlaşmalara girerek askeri örgütü olan NATO'da yer almasının kendisini çeşitli emperyalist anlaşmalar ve ittifaklarla güçlendirmesinin bir nedeni de Kürt halkı üzerindeki imha siyasetini sonuca götürebilmektir. Kürt egemen sınıflarından en aşağılık ve en mali bir işbirlikçi sınıf tipi oluşturma ve halkın ulusal değerlerini büyük oranda imhası bu yıllardan sonra başladı. Kürdistan toplumuna hakim kıldıkları dağınıklık, kaos, erime; Kürtleri ulusal değerlerinden daha da hızlı soyutlamış, çağın hızlanan gelişmelerinden alabildiğine uzak bırakmıştır. Türk burjuvazisi, Kürtleri uluslararası devrimci süreçten uzaklaştırmak için ABD emperyalizmi ile birlikte onu çetin bir kışağı içine almış, üzerine beton dökecek bu şekilde işini bitirebileceğini düşünmüştür. 1970'lere doğru gelindiğinde artık bu halk için verilen hüküm; Türk burjuvazisi tarafından mezara gömüldüğü yolundadır. Aslında bu hükmü doğrulayabilecek nedenler yok değildir ve Kürt halkının önemli oranda böyle bir duruma düşürüldüğü bir gerçektir. Her ne kadar Kürdistan'ın diğer parçalarında henüz sönmemiş bir halk hareketi ve isyanlar varsa da, bu hareketlerin daha sonra içine düştüğü durum, hiçte Türkiye Kürdistan'ındaki durumdan farklı değildir.

İşte tarihte gelişmiş siyasal, askeri ve kültürel bir güce ulaşması sürekli engellenen, bu halk 20. y. yılın son çeyreğinde mezara gömülmeye çalışılarak varlığı ve yokluğu tartışılmaya başlandı. Kürt halkı çağdaş uluslararası siyasal gelişmeler karşısında, çağdaş ulusların yaşamında bir yerinin olup olmayacağına inanılması zor olan bir konuma sürüklenmişti. ne ilerici insanlığın ne de gerici sistemin temsilcileri tarafından varlığı artık, söz konusu bile edilmez olmuştu. Kürtlerin uluslararası alanda ilerici insanlıkla omuz omuz mücadele verecek bir güç olabileceğine ihtimal verilmediği gibi, gericiliğe karşı da baş ağrıttıcı bir öge olabileceğine inanılmamıştır. Kendilerini buna inandırmış olan uluslararası çevreler önemli oranda haklıdılar da. Çünkü karşılarında herkesten önce kendi varlığını kendisi tartışan bir halk ve bunun bazı temsilcileri vardır.

Bunlar; 1970'lerde, "bu halk varmıdır yokmudur?" "tarihte böyle bir halk yaşamış mıdır yaşamamış mıdır?" tartışması içindeydiler. Bu yıllarda böyle bir biçimde varlığını tartışan (!) başka bir halk yoktur. Yine bu tarihlerde dünyada, kendi halkının varlığını mahkemelerde böylesine tartışarak, "şerefli ve hatta devrimci bir görev yaptığını" sanacak soysuzlaşmış hiç bir aydın tipine rastlanamaz. Ne yazık ki bizde en soylu geçinen aydın tipi böyle bir tiptir. Bunlar sömürgecilğe veya katliama karşı o tarihte, gerçekte şunu söylemektedirler: "Bizi sömürün, sömürgeleştirin, ama varlığımızı kabul edin." Görülüyorki onların meşrulaştırmak istedikleri bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi değil, katliam sürecindeki halkın, klasik

Yani "Baskı altına aldığımız ve her türlü muameleye tabi tuttuğunuz bu halkın varlığını tanıyın, bu halk Kürt halkıdır. Sizde diğer klasik sömürgeler benzer bir uygulamayı yapmalısınız burada. İngilizler ve Fransızlar kendi sömürgelerinde dili engellemiyorlar, kültürel gelişmelerini yok etmiyorlar, gazete çıkarmalarına ve dernek kurmalarına izin veriyorlardı. Hele hele işbirlikçi bir politika üretmelerine yardımcı bile oluyorlardı. Siz de bizim gazete çıkarmamıza yardımcı olun, dilimizi yasaklamayın, kültürümüzü yok etmeyin, işbirlikçi siyaset geliştirmemizi desteklemesiniz bile karşıda durmayın. Bizim sömürge bir ülkede oluşturabileceğimiz en azami siyaset, işbirlikçi bir siyasettir, bunu bize bağışlayın" diyorlardı. İran'da, Irak'ta, yarı-feodal yarı-burjuva ilkel milliyetçiliğin yaptığını, 70'lerde, Kürdistan'da çok talihsiz bir konuma sahip olan küçük-burjuva aydınları yapmışlardır. Onlar, meşrulaştırılmış bir klasik sömürgecilik savaşını veriyorlardı. Oysa bunun çağdaş devrimcilikle, uzaktan ve yakından hiç bir ilişkisi yoktur. Bunlar, en çok işbirlikçi bir siyasetin tanınmasını, tanımasa bile mücadelelerini serbestçe verebilmeyi talep etmişlerdir. Aslında İngiliz ve Fransız sömürgeciliği gelişen direnme ve devrime karşı bu eğilimleri bizzat teşvik etmiş ve canı gönülden desteklemişlerdir. Bizdekiler 1970'lere kadar sömürgecilere, işte bu siyaseti kabulettirmek istemişlerdir. İngiliz ve Fransızlar bu siyaseti, devrimciliğe karşı oluşturup, ortaya koyarken, bizde bu siyaset, devrimcilik adına sömürgeciliğe kabulettirilmek istenmiştir. Çok büyük; anlamsız ve ürkütücü bir çelişki. Evet, biz de devrimcilik adına 70'lerde ancak bunlar yapılabilmıştır. Türk burjuvazisi Kürtleri tümüyle mezara gömdüğünü, betonladığını iddia ederken, halkın sözcüsü olduğunu iddia eden ilkel milliyetçilik, küçük-burjuva milliyetçiliği ve hakim ulus milliyetçiliğinin incelmış biçimi olan sosyal-sovenizm, bu halkın henüz ölmediğini, sömürüldüğünü, ama kendisinden yararlanılabileceğini söylemişlerdir. İşte 70'lerde böylesine çelişkili bir durum ve bundan doğan bir tartışma ortamı vardı. 1975'lerden başlayarak gelişen direnme, böylesine azgın bir düşmanın, halk üzerinde acımasız, yok edici uygulamalarının "sonuca ulaştı" denildiği anda ve uluslararası koşulların Kürtlere çağdaş uluslararası ortamında, bir ulus olarak yaşama olanağı tanımadığı bir ortamda ortaya çıkmıştır. Her ne kadar İran'da, Irak'ta, Avrupa'da, ilkel milliyetçilik temelinde bazı çabalar olmuşsa da bu akımın temsilcileri daha çok işbirlikçi bir siyaset oluşturmanın savaşını vermiş, bunda bile fazla başarılı olamamışlardır. 1975'lere geldiğinde ise bunlar hemen hemen tümüyle ezilmişlerdir.

Bu tarihten sonra, böyle bir direnme temelinde düşüncede, politikada eylemde ve örgütlenmede böylesine büyük olumsuzluklar, ve tehlikeler, böylesine can çekişen bir toplumsal, ve ulusal yapıya rağmen atılan ilk adımların, Kürdistan halkının uluslararası yaşamda yerini alıp, çağdaş ulusların şerefli bir üyesi olma yolunda yürüttüğü mücadelenin gelişimi ve gelecekteki başarısında, buna, cesaret, bilinç ve özverileriyle kan vermiş ve ona hayat kazandırmış bu ilk direnişçilerin rolleri kesin ve belirleyicidir. Yoksa; kendisini, toplumunu ve halkını tanımadan çok uzak bazı ukalâ küçük-burjuvaların sandıkları gibi, böylesine somut tarihsel bir durumu yaşayan bir halk, bağrından ilk kader kurbanlarını vermeden; hem de eşine ender rastlanan bir yürek pekliliğiyle, bir fedakârlıkla, bir cesaret örneğiyle kan dökmeyen, devrimci düşüncenin devrimci eylemin ilk tohumlarını saçması mümkün değildir. Direnmeler konusunda biraz bilgisi olan her kes, bu kadar dağıtılmış, bir toplumun, direnmesiz ve eylemsiz olarak güçlü bir tarzda örgütlenilebilmesinin mümkün olmadığını bilir. Bu Kürdistan küçük-burjuvazisinin durumundan da rahatça anlaşılabilir. Onlarca seneden beridir hep örgütlenmelerini söyleyen küçük-

burjuva ukaları, örgütlenmede ne yaratabildiler? Eylemde ne yapabildiler? Bunları neden yaratamadıklarını hiç düşünmüyorlarmı? Yanıbaşlarındaki başka halklara baksalar, kendi cüceliklerini, tanınmazlıklarını, utanmazlıklarını görebeklerdir.

Tarihin ve çağın yargısının kendisi için böyle olduğu toplumlarda dirilmek için ilk kader kurbanları gereklidir. Başka hiçbir çözüm, böylesine idriltici bir özelliğe sahip değildir. Özgürlük ağacına verilmesi gereken ilk hayat suyu, bu şehitlerin kanıdır. Tarih böylesine zor bir dönemde; dayanılması güç acılarla yüzyüze gelen bu ilk şehitleri böyle anacaktır. Diğer halkların tarihlerinde de böyle anlar olmuştur. Ama Kürdistan halkının tarihinde, bu süreç yeni başlamıştır. Halkların direnişlerini dayandırdıkları temeli açıklamadan, ülkemizdeki 75 sonrası direnişçilerinin büyüklüğünü anlamak mümkün değildir.

Vietnam direnişçileri, Vietnam tarihinin güçlü direnme geleneğine dayanmış ve bunu temsil etmişlerdir. bu güçlü direnme geleneği onlara, Fransız sömürgeciliğine karşı mücadelelerinde büyük bir direnç ve cesaret vermiştir. Fransız sömürgeciliği ise onların ulusal varlığını imhayı değil, sadece sömürmeyi amaçlamış ve aynı zamanda çok uzağında oldukları Vietnam'dan kovulacaklarını her zaman düşünmüşlerdir. Yine Rus devrimcileri de büyük Rus kültürüne ve değerleri dipdiri olan, bir Rus halkına dayanmış, çağdan tecrit olmuş, çarlık gibi bir düşmana karşı savaşmışlardır. Rus devrimcilerinin sahip olduğu cesaretin, böylesine güçlü bir maddi temeli vardır. Yine Fransız ihtilâli dönemindeki devrimciler ise burjuva aydınlık çağına, Rönesans denilen tarihi atılıma, ekonomide, bilimde, kültürde ve politikada kendini kantılamış olan burjuva erdemlerine dayanırlar.

Ya Kürdistan'daki devrimciler, hangi gelişmiş kültüre, hangi direnmecitarah mirasına dayanmaktaydılar? Unutmayalım ki, Vietnam devrimcileri III. en ternasyonalin desteğini almış, Rus devrimcileri, Avrupa devrimcilerinin yanıbaşında yetişmişlerdir. Ya halkları adına bağımsızlık, ve özgürlük şiarıyla ortaya çıkan Kürdistan direnişçileri kimin desteğini almaktadırlar?

Bir yandan ilkel milliyetçiliğin en olumsuz mirası ve entrikaları, diğer yandan sosyal-sovenizminin tahribatları, onları, soylu hedeflerine ulaşmaktan caydıran manevralarla karşı karşıya bırakmıştır. Çağın, Kürt halkı hakkındaki yargısı ise, destek olmak bir yana "dirilmeleri zordur" biçimindeydi. Böyle uluslararası koşullar, böyle bir tarihsel miras, üzerlerine uygulanan böylesine imhacı bir siyaset karşısında, büyük oranda tüketilen bir halkın bağrında, bir bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini başlatıp, geliştiren bu ilk direnişçiler neye dayanmaktaydılar? Buna olanak var mıydı? Bağımsızlık ve özgürlükten taviz vermemek, ve işbirlikçi olmamak koşuluyla, "halkımız var mıdır, yokmu dur" tartışması yapmamak koşuluyla, "halkımız, çağımızda şerefli bir yer tutması gereken bir halktır" inancıyla yola çıkan bu insanların devralacakları ne vardı? Hangi mirası devralıp, örgütleyeceklerdi. Bu cesareti nereden alacaklardı? Elleri, inanmış oldukları bağımsızlık ve özgürlük biliminden başka ne vardı?

İşte, böylesine bir dönemde, Marksizm-Leninizm adlı soylu bilime dayanmaktan başka, çok az bir olanağı olan bu insanlar, böyle bir halk içine tohumlar gibi serpiliş, kanlarını aktırtılar ve o anlaşılmaz, tanınmaz sömürgecilik karşı, bu halkı ayağa kaldırdılar. Fakat, ayağa kalkın bu halk için, düşmanları: "Böyle bir halk olamaz, böyle bir halk yoktur, bu, çoktan tarihe gömülmüş bir gerçektir, karşımıza bir oyun dikilmek isteniyor, inanmıyalım" dediler. Dostları da buna kuşkuyla baktı. "Nasıl oluyor da, bizim herhangi bir canlılık alâmeti göremediğimiz, göstereceğine de inanmadığımız bu halk, tekrar dirilebiliyor? Böyle bir halk nasıl oluyor da tekrar çağa girme, çağla bütünleşme ce-

saretini kendinde bulabiliyor? Bizim değerlendirmelerimizde bir hata var? Durumu yeniden gözden geçirmek gerekir." dediler.

Bu ayağa kalkışla birlikte Kürdistan halkı da kendisini yeniden gözden geçirmeye başladı. "Bu kadar unutulmuş, canlı cesetler haline getirilen bizler, yeni bir dönememi giriyoruz? içine itilmek istendiğimiz bu yeni dönem nedir?, bizi nereye götürebilir? bu takatsiz halimizle buna nasıl girişeceğiz? Gücümüz yetebilir mi?" gibi derin bir tartışma içine girdiklerinde, işte böyle bir durum yaşıyorlardı. Devrimciler, bütün bu talihsizliklere, anlayışsızlıklara karşın en devrimci bilimin rehberliğinde görevlerini çağa yarışır bir tarzda yerine getirmenini savaşımını veriyorlardı. İlk şehitler toprağa düştüğünde acımız büyük oldu. Haki KARER yoldaşın ölümü bizim için, herhangi bir ölüm olayı değildir. Soylu değerler için ölmenin, ve hatta savaş vermenin çok zor olduğu bir toplumda yaşıyoruz. En basit sebepler yüzünden, insanların birbirlerini katlettikleri bu toplumda bağımsızlık ve özgürlük uğruna ölmek kolay yanaşılabilir bir şey değildir. Bu konuda atılan adımların henüz çok zayıf olduğu ve böyle soylu bir davanın; çok az insan tarafından, o da henüz düşüncede kabul edildiği bir dönemde verdiğimiz bu ilk şehit, elbetteki ulusal ve toplumsal koşullarımız nedeniyle bizi derinden sarsan bir olaydır. O, döktüğü kana, doğru sahip çıkılmasını ve bunun gereklerinin yerine getirilmesini isteyen, kendisi ile, inancak yola çıkması insanları bir an bile yalnız bırakmadan, gerekene mutlaka uymalarını sağlayan büyüklükte biridir. İşte o nedenle, toprağa peşpeşe düşmeler başlayarak artık bağı kalınması zorunlu olan bir direnme geleneği doğdu. Toprağa düşen her baş, şunu adeta emredici bir kural haline getirmektedir. Ya, eşine ender rastlanan büyük bir soylusuzlukla oportünizmin iğrenç bir türü olan ihanet ve dönekliliğe sapılacak, ya da soylu direnme örnekleri verilmeye devam edilecektir. Haki'nin arkasına eklenen Halil ÇAVGUN halkası, işte böylesi halkalardan birisidir.

Tükenmiş bir gericiliğin, düşmanla en sinsi ve en gerici bağlar içinde olduğu bir dönemde onun yaşamına son vermesi olayı, yerel gericiliğe karşı mücadelenin daha da katmerleştirilmesi gerektiğini emreden bir durum yaratmıştır. Kürdistan da tarihi açıdan çoktan tükenmiş, halkın bağrında kara bir ur gibi duran bu gericiliğin, tüm imkânlar seferber edilerek karşı durulması gereken bir gericilik olduğunu, ne pahasına olursa olsun direnilip, sonuca varılması gerektiğini Halil yoldaş, düşüyle, kalan yoldaşlarına adeta emretmiştir. Salih'ler, Cuma'lar, Zeki'ler, ve sayısız onlarca yoldaş, bu emrin bir gereği olarak bu alanda mücadeleyi yoğunlaştırmış ve ulusal bir seviyeye çıkarmışlardır.

1979'lara gelindiğinde; halk safları arasında, bu temelde giderek yaygınlaşmaya ve derinleşmeye başlayan direniş ruhu ve mücadelesi karşısında, bu ruh henüz bir gerçeğe dönüşmeden onu sindirip, boğmak ve kendi varlığını, tarihsel geleneğine uygun ulusal imhacı siyaset ve uygulamalarıyla güvenceye almak için, telaşla işe koyulan Türk burjuvazisi, bu halkın dirilmesine olanak tanıyan ne varsa onu tahrip etmeye çalışarak, yandaşı emperyalizmin güdülerine; yarışır bir tarzda hareket etmeye başladı.

İşte, 80'lere gelindiğinde Türk devletini biçimlendiren ana fikir budur, Türk devletinin 12 Eylül faşist yönetimine başvurmalarının ana nedenlerinden biri de budur. Onun bu konuda, kendisini uğratmayacağı, hiçbir biçim değişikliği yoktur. en gerici ve en kanlı burjuva diktatörlüğünün bir aracı olan bu faşist devlet, bu nedenle okun ucunu, daha çok uyanan Kürt halkına ve bu uyanmasına kendisini katkı eden hareketimize yöneltmiştir.

PKK biçiminde somutlaşan bu hareketin ideolojisine, politikasına, örgütlenmesine ve eylemine karşı her dönemde

iliklerine dek işleyen bir şiddet isterişi içinde saldıran Türk burjuvazisinin, Şi-kestun, Kızıltepe, Bloka, Derik, Gap, Der-sim, Nazimiye, Pülümür ve benzeri yerlerde başvurduğu katliamlar, bu devletin azgın terörünün yarattığı sonuçlardır. Aslında PKK hareketine ve onun savaş esirlerine karşı daha başlangıçtan günümüze kadar uygulanan bu baskı yöntemleri, normal savaş yöntemleri değildir. Düpedüz vahşet döneminden kalma tarihteki en gerici döneme tekabül eden, Neron'ların, Hitler'in ve benzerilerinin kullandığı "şiddet, kan, ve katliam"dan ibaret olan uygulamalardır. Faşist Türk cuntası da bunların takipcisidir. Bunu en somut bir biçimde 12 Eylül darbesi ile gündeme koyan faşist generaller çetesi, hizmetinde oldukları emperyalizme ve kendilerine temel aldıkları tarihe yarışır bir tarzda, bir çok insana anlamsız gibi görünen katliam ve işkence dönemini açarak, kinlerini bu sefer de, halkımızın ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini şahsında somutlaştırmış, bunu çağına ve halkına kabul ettirmek için canını dişine takmış bir avuç fedakâr, cesaretli, yiğit insanın üzerine kusmak zorunda kaldı.

Diyanbakır zindanlarındaki yoldaşların katledilişi olayını değerlendirirken, gerçeğe biraz daha yaklaşmış bulunuyoruz. Düşman bununla yalnız bu kişilerin fiziksel yaşamalarına son vermek istemiyor; gelişen yeni şartlar karşısında, özellikle Kürdistan halkının çağa ulaşmanın ağır sancılarını yaşadığı, bunun ideolojik, politik ve örgütsel çabalarını doruğa ulaştırdığı, çağa ulaşmanın tüm politik tedbirlerinin geliştirildiği ve hem de en hunhar katliamlarına karşın bunun başarıya götürüldüğü bir dönemde, bu gelişmelere karşı böyle bir olayla, bu arkadaşların şahsında verdiği cılız, cılız olduğu kadar da basit, iğrenç ve ilkel bir cevaptır bu. O, karşısında bir avuç kemik yığınından başka bir şey olmayan ve tüm dünya ile irtibatları kopartılmış bu insanları, neden normal savaş yöntemlerini bir yana bırakarak kendi hukuksistemine de ihanet ederek, böyle bir biçimde katletti? Yargılamalarını tamamlayıp onları idama da götürebilirdi. Neden bunu yapmadı? Okadar güçlü olduğuyla böbürlendiği, her türlü gelişmenin kökünü kuruttuğunu ilan ettiği bir dönemde neden bunu yaptı? Bu, büyük bir korkunun olduğu kadar, soylu bir gerçeğin de ifadesidir. örgütlenen rejim böylelikle kendisini biraz daha deşifre ederek, elinin altındaki bu esirlerden bile ne kadar korktuğunu açığa çıkarmış, çürümüş bir aygıt olarak, hangi anlayış, direnme, politika ve örgütlenmeden ve bunun hangi değerli tiplerinden korktuğunu açığa vurmuştur.

Tarih, 75'ler direnmesi temelinde Kürdistan'da yeni bir anlam kazanmış, ıştır. Bir halkın tüm ulusal değerlerinin katliamdan geçirildiği ve bunun neredeyse "tamamlandı" gibi bir hisse kapıldığı anda başgösteren bu direnme, bu katliamlara böyle bir direnmeyle cevap verme temelinde, sürekli gelişme gibi bir özelliğe sahiptir. Bundan sonra Kürdistan'da yazılacak tarih böyle olacaktır. PKK hareketinin çizmek istediği tarihi rota budur. Ve şehitlerin ilk halkasından günümüze kadar yazılmakta olan tarih te budur. Bu, düşünmede, araştırma ve incelemede devrimci politikanın yaratılmasında ve örgütlenmenin geliştirilmesinde bir direnmedir. Hiç bir küçük-burjuva ukâlasının aklından bile geçiremeyeceği kadar zor koşullarda yürütülen bir direnmedir. Bu direnme artık düşmanın dahi kabuletmek zorunda olduğu, bu anlamda da siyasi ve hukuki yenilgisini itiraf ettiği, başlangıçta hiç te güçlü ordular gerektirmeyen bir direnmedir. Bu, karanlık ve durgunluk içerisinde için için kemirilen bir toplumsal ve ulusal yaşantıdan, çağın, bağımsızlık ve özgürlük aydınlığına atılmış bir köprüdür.

Kısaca, ters işleyen bir tarihi rayına oturtmak isteyen, tarihin ters işleyen öğelerini, onun ilerlemiş doğrultusuyla birleştiren bir direnmedir. Ve yıllarca çoğuna anlamsız gibi görünen, hatta halkça ve

çağca bile vazgeçilmek istenilen, ama buna rağmen halka da, çağa da kabul ettirilen ve bu anlamda büyüklüğünü katmerleştiren bir direnmedir. Şüphesiz bu noktadan sonra, yalnız direnmenin, dönülmez bir noktaya geldiğini söylemekle yetinmeyeceğiz. Bu çok daha öncesinde gerçekleşen bir husustur. Artık bundan sonrası için rahatlıkla söyleyeceğimiz şey şudur: Kendisine böyle bir direnmeyi temel alan bir parti, böylesine kısa bir sürede de olsa, çağına yakışır bir ulusal kurtuluş hareketinin hazırlayıcısı, ve örgütleyicisidir. Bu keşmeleşmiştir. Eksiklikleri ve yetersizlikleri ne olursa olsun o önder bir örgüttür.

Biz daha ne söyleyebiliriz? En son halkası, Mazlum, ve diğer yoldaşlar olan bu şehitlerimize karşı ne diyebiliriz? Bizim Onlara karşı fiziki varlıklarını yeniden hayata kavuşturma anlamında, yapabileceğimiz hiçbir şey yoktur. Bir sonuç olarak kendileri direnmek düşüncesinin somutlaşmış abideleri, sembolleri olan bunlara karşı yapılabilecek tek şey, bu direnmelerini istedikleri sonuca ulaştırmaktır. İnabıyoruz ki Onlar, ulusal kurtuluş uğruna ölüme göz kırpmadan bu inançla gittiler. Bize düşen en yalın, yalın olduğu kadar da en kesin, ertelenmez ve kaçınılmaz olan görev, ikirciksiz, kararlı bir tutumla bu işi sonuna götürmektir.

Mazlum ve yoldaş, Kürdistan halkının çağa açılması, ulusal bağımsızlık ve özgürlük için, partimizin yürüttüğü direnişin başında yer alması ve dost, düşman herkes tarafından bilinen bu uğurdaki ödünsüz savaşımıyla tarihi kişiliğini kanıtlamıştır.

Halkın bağrından çıkmış, onun engin değerlerini sağlam ve aydınlanmış komünist kişilikle birleştiren bu yoldaşımızın kişisel özellikleri, kısa fakat zengin yaşam ve mücadele anıları da Kürdistan ulusal kurtuluş savaşçıları ve tüm devrimcilere yol gösterebilecek güçtedir.

Mazlum yoldaşın çok kısa süren pratik yaşamı her an, her adım gözlerimizin önünde şekillenmektedir. Eşine ender rastlanan, Kürdistan'da ise çok ihtiyaç duyulan, bir Komünistin en belirgin özelliği araştırmacı, incelemeci yani kendisini her an önümüze koymakta ve kendi gerçekliğini dayatmaktadır.

Mazlum yoldaşın direnme mücadelemiz içindeki yeri bilinmektedir. O, direnmenin bilinç hamuruydu. Günde 500'ü aşkın sayfa kitap okuyarak Marksizmi etüt etmede rekor kıran bir anlayışın temsilcisiydi. Mahkemede kendi savunmasında da söylediği gibi, fiziki varlığını sürdürmek için en basit olanaktan bile yararlanabilir, en küçük bir olanağı dahi devrimci mücadele için katk yapabiliirdi. Zor koşullarda yaşamaktan çekinmeyen devrimci militan tipinin bir örneğidir. O, halka gerçekleri açıklamak için hiçbir engel tanımayan, her koşuldan yararlanarak, propagandanın her saat ve her saniye sürdürülmesi gerektiğini savunan ve bunu kendi yaşantısında somutlaştıran militan, önder bir tipti. İncelemede ve propaganda da böyle olduğu gibi örgütlemeye de böyle idi. Örgütlenme alanında O, disiplinli ve örgütsel kurallara uygun çalışmanın da en seçkin örneklerinden biriydi. Mücadele ve örgüt yaşamında, halkın ve partinin çıkarlarını, mücadelesinin gereklerini her şeyin üstünde tutan, en yakınındaki insanlar da dahil olmak üzere, çevresindekilere yoldaşlık ve mücadele bağları dışında herhangi bir bağla bağlı olmayı kesinlikle reddeden, kişisel yaşamını yüksek parti yaşantısına bütünüyle uydurmuş, bu konuda ortaya çıkan zaaf-lara ise, kimden kaynaklanırsa kaynaklansın en kesin tutumu takınan profesyonel devrimciliği şahsında en berrak bir tarzda somutlaştırmış bir yoldaşımızdı O.

Mazlum yoldaş, yoldaşlarına karşı saygı, sevgi dolu olan, onlara karşı hiçbir zaman yersiz bir davranışta bulunmayan, onlara yapabileceği her türlü yardımı yapmaktan asla çekinmeyen, yalnız önderliği

değil, aynı zamanda yardımcıları olduğu hissini veren ve bunu da tüm zorluklara göğüs gererek başarabilen bir kişiydi. İster sömürgeciliği meşrulaştırmak sevdasında olan kendini tanımaz küçük-burjuva eğilimlere, isterse sosyal-şovenizmin a-kılalmaz tutumlarına karşı olsun, sınıf çizgisinin amansız savunucusu olarak, işçi sınıfının ideolojik, politik çizgi bağımsızlığı ve milli kurtuluş hareketinin devrimci çizgisine bağlı kalmada eşsiz davranabilen Mazlum yoldaş, tüm bunları zayıflığının, yozluğun, güçsüzlüğünün hüküm sürdüğü bir alanda gerçekleştirebilmiş, son üç yılını zindanlarda bu temelde sembolleştirebilmiş ve en çok layık olduğu bir biçimde Kürdistan tarihinin onu adeta doğal olarak içine itebileceği bir tarzda direnmesini doruğa ulaştıracak bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin büyük kahramanları ve şehitleri safına kendisini kabul ettirebilmiş, bunu da emeği, bilinci, cesareti ve direnmesiyle başarmıştır. Böyle bir günde ve böyle bir direnmeyle efsaneleşmek herkesten çok onun hakkıdır. O açıdan bu olay bize söylenecek fazla bir söz bırakmamıştır. Tarih adeta kendi kendisini ifa eder bir duruma gelmiştir. Direnme tarihi, bağımsızlık ve özgürlük tarihi modern bir içerikle Kawa'yı yeniden canlandırmış, mücadelesinin başına dikmiş ve bunu bir anlamda gerçekleştirmiş sayılmak zorundadır. Bağımsızlık ve özgürlük tarihi, Modern temellerde yeniden dirilmiş ve 21 Mart Newroz gerçek anlamıyla yeniden doğmuş sayılmalıdır. Onun kişiliğinde Kawa, çağımıza özgü bir biçimde mücadelesinin başında yer tutmuş gibidir.

Mazlum yoldaşın daha başından beri bu kadar hedef alınmış olması, oldukça belirginleşmiş olan sürükleyici kişilikleri ve tutarlı parti yaşamlarından ileri gelmektedir. Biz bu inançla, başta Mazlum yoldaş olmak üzere şehit edilen tüm yoldaşlarımıza söz veriyor ve diyoruz ki; uğrunda koşul tanımadan her türlü zorluğa karşın, taviz vermeden döğüşüğünüz, düşüncede ve pratik yaşamdaki bu örnek davranışlarınızı başta kendimiz olmak üzere partimizin ve halkımızın tüm yaşantısına yaymak için bütün gücümüzle çalışacağız. Birinci görevimiz budur. Sizin bu direnmenizden sonra bu konuda en ufak bir ikircikliğe, devrimci düşünce üretme ve bunu hayata geçirmede en ufak bir tembelliğe ne kişisel ve örgütsel, ne de halkımızın yaşantısında yer vermemek kararındayız. Bu konudaki tavrımız, sizin bu anınızla daha da çelikleşmiştir. Anınız, ne kadar ağır bir ortamda bulunulursa bulunulsun, ne düşmana karşı zavallılaştan, ne de kendini abartan bir davranış örneği olarak belleğimizde yer edecektir. Direnmenizle bizlere bıraktığınız mirasın tarihiliği ortada. Bize, yüzyıllara sığabilecek bir miras bıraktınız. Bu, hiçbir küçük-burjuva ukûlasının, hiçbir kendini tanımayan örtbas edemeyeceği, yine hiçbir dönneklüğün gözden düşüremeyeceği kadar büyük bir mirastır. Direnmeniz, bizim en büyük güç kaynaklarımızdan biridir. Yalnız bir ay, bir gün için değil, yine yalnız kendi kişisel yaşantımızda değil, bir bütün olarak halkımızın yaşantısında, temel güç kaynaklarından biri haline geldiğiniz açıktır. Bize, işte bu kadar büyük bir miras bıraktınız.

Bu mirası layıkı ile değerlendirmenin zorluğu; size hakim olan devrimci düşünce ve pratiği geleceğe aktarabilmekten, bunun gerektirdiği gücü gösterebilmekten geçmekte ve özellikle ideolojiden pratiğe her alanda yüklü bir çalışmayı gerektirmesinden ve bunun hiç te kısa bir sürede gerçekleştirilebilecek cinsten olmamasından kaynaklanmakta, her an şurada burada yakamıza yapışabilecek talihsizliklerden duyduğumuz endişeden ileri gelmektedir.

Partili militan ve sempatizan yoldaşlar!

Mazlum yoldaşın anısına bağlı olmak, günümüzde önümüze koyduğumuz ideolojik, politik hattımızı hayata geçirmek ve her şeyden önce bunun örgütlenmesini ve

eylemini gerçekleştirmekten geçecektir. Kendimizi yeni dönemin mücadele koşullarına göre hazırlarken, bundan böyle devrimci şehit yoldaşlarımızın anısına daha çok layık olunması gerektiğini ve onların her birisinin yaşamlarından birçok dersler çıkarılması gereken büyük değerler olduklarını düşünürken, en son şehitlerimiz Mazlum ve diğer yoldaşlarımızın yaşantısını da kendimize rehber kılacağız, Onların çeşitli alanlardaki öğretici, cesaret verici, fedakârlığa davet edici büyük yaşamlarını, önümüzdeki dönemin zorlu görevlerinin üstesinden gelmenin güçlü bir temeli haline getireceğiz. Bizi büyük bir mirasa sahip kılması nedeni ile bu temel bir yandan mücadelemizi alabildiğine kolaylaştırırken, diğer yandan sorumluluğu ağır ve ciddi bir miras olmasından ötürü bu mirasa layık, ikirciksiz, her koşul altında yerine getirilmesi gereken bir devrimcilik türü istediğini de hiçbir zaman bilincimizden eksik etmemek zorundayız. Her hareket böyle bir mirasa sahip olamaz. Böyle bir mirası olan hareketler ise kendilerini sürekli geliştirebilmeye ve yükseltme özelliğini gösterirler. Böyle şehitleri hanesine kaydedebilen hareketler, gelişmenin tohumlarını daha başlangıçta bünyelerine ekmiş sayılmaktadırlar. İçinden geçtiğimiz ağır baskı ve işkence koşulları altında, bu büyük şehitlerimizin üç yıl gibi uzun bir süre, her türlü işkenceye karşı aralıksız direnmeleriyle doruğa çıkararak göstermiş oldukları başeğmez tavırlarını, daha gelişmiş olanaklara ve daha güçlü bir temele sahip olarak bizim haydi haydi göstereceğimiz tabiidir. Mevcut eksikliklerimizi, hatalarımızı bu temelde daha kolayca giderebileceğimiz ve gidermemiz gerektiği açıktır. Partililerin böyle yoldaşlara sahip olabilmek için kendilerini her yönleriyle gözden geçirerek, en zorlu görevlerin üstesinden gelebilecek bir yapıya ulaştırmalarından başka bir çareleri yoktur. Kaldı ki, bu sizlere şeref bahşeder. Çoğunuzun yakından tanıdığı bir yoldaşlar olan Mazlum yoldaşa layık olmanın başka bir yolu da yoktur. Tüm devrimci özelliklerini özümseyip, onu kişiliğinizde daha da geliştirerek zor görevlerin altından daha rahatlıkla kalkabileceğiniz, ve devrimci görevlerin üzerine eskiye göre daha bir överi, cesaretle binlinçle yürüyeceğiniz de bir o kadar açıktır.

Yiğit Kürdistan halkı!

Aranızdan Mazlum gibi büyük bir insanı çıkardığınız için, sadece varlığını kanıtlamakla kalmamakta; böylesine büyük insanları bağrından çıkarabilen bir halk olarak emsali az görülen bir özelliği de bünyenizde taşıdığınızı ispatlamaktasınız. Mazlum yoldaş gökten inmedi, sizin bağrınızdan çıktı. Sahip olduğunuz bir yığın olumlu özelliği kendi kişiliğinde somutlaştırarak, böyle bir direnişçi kişiliğe yükseldi. Bugün dağlarda, köylerde ve kuytu köşelerdeki bir yığın insanın bağrında parça parça ve gizli duran, yoksul Kürt insanındaki mertlik, yiğitlik, dürüstlük, cesaret özelliklerinin, bir kişilikte somutlaştığında ne büyük bir güce dönüşebileceğini en açık bu yoldaşımız kanıtlamıştır. Sizin bu özellikleriniz yoğunlaştığında ve en somut ifadesi Parti önderliğindeki ulusal kurtuluş cephesi olan birliğiniz yaratıldığında, bu direnişçi geleneğinizin nasıl harikalar yaratabileceğinden hiç kimsenin kuşkusu yoktur. Bugün tek tek devrim şehitlerinde gözüken bu özelliklerin yarın tüm halkımızın kişiliğinin ayrılmaz bir parçası haline geleceğinden de yine kuşku-muz yoktur. Özellikle partimizin aydınlatıcı, örgütleyici ve eyleme geçirici özellikleri aranızda yaygınlaşıp, mücadelesi geliştikçe her birinizin Mazlum yoldaşın anısına yakışır bir seviyeye ulaşacağınızdan, yine kuşku-muz yoktur. Yakından tanıdığınız bu yoldaşlarımızın anıları karşısında sizlerin de, bağımsızlık ve özgürlük mücadelenize daha büyük bir coşkuyla sarılacağınız, yoldaşlarımızın ideolojik, politik, örgütsel yaşamını rehber edineceğiniz ve bu temelde daha büyük bir

güvenle bağrınızdan kopan ve engin özünü temsil eden bu direnişçilerin anısına layık olarak onları tereddütsüz takip edeceğiniz kuşkusuzdur.

Sizler, böyle yoldaşlara sahip olmakla sadece kurtuluşa duyduğunuz özlemi kanıtlamış olmakla kalmıyor, bu konuda en güçlü dayanağa sahip olduğunuzu dostada, düşmana da gösteriyorsunuz. Ve şuna çok iyi inanıyoruz ki, siz halkımızın bağrında bu özelliklerin milyonlarcası gizlidir. Bu yoldaşların önder kişiliğinde sınırlı olarak açığa çıkarılan bu özelliklerinizin bu temelde top yekün bir güce dönüşeceği ve düşmanın bu özellikleriniz karşısında başeğeceği kesindir. Ulusal değerlerinize kasteden, toplumsal gelişmenizi binbir türlü hile, düzenbazlık ve baskıyla ortadan kaldırmak durumunda olan bu düşmana karşı, sizin ancak bu temelde cevap verebileceğiniz ve gücünüzü konuşturabileceğiniz bugün daha da bir açıklık ve gerçeklik kazanmıştır. En zor ve zayıf bir dönemde direnmeye bu biçimde sahip çıkarak kendimizi ona, adeta katk ederken, sizleri de birçok sıkıntının içine çektiğimizi biliyoruz. Ama bundan başka bir çaremiz olmadığını, acılarımızı şehitlerimizin anısına yaraşır, soylu ve güçlü bir direnmeye dönüştürerek mevcut durumdan kurtulabileceğimiz de bir o kadar açıktır.

Emekçi Türkiye halkı!

Doğuşlarından günümüze kadar sizlerinde başınıza bela olan, sizleri her türlü gerici bulaştıran, yüzyıllardan beri sizleri kendi işgal, istila ve imha amaçları peşinde sizleri koşturan ve günü geldiğinde sizleri de en soysuzca bir baskı ve sömürüye maruz bırakan emperyalizmin günümüzdeki engerici özlemlerini, tarihten almış oldukları gerici özelliklerle birleştiren bu faşistler çetesinin yanınıza yapışmış ellerini kırıyız. Kürdistan halkının kanına elini bulaştırmış, halkımız üzerinde katliam ve yoketme operasyonu gerçekleştirmekle uğraşan bu caniler sebekesi, sizlerin de namusunu kirletmektedir. Sizleri, bu azgın şoven ve katliamcı emellerine aralıksız propagandaları ve üzerinizdeki günlük baskı ve tahakkümleriyle alet etmeye çalışmaktadırlar. Sizleri her türlü özgürlükten, demokratik hak ve istemlerinizden zorla alıkoyan, işsizlik ve yoksulluk içinde kıvrandıran, yine sizleri emperyalizmin çıkarları doğrultusunda her türlü savaşa atmaktan çekinmeyen bu generaller gü-

ruhunu, başınızdan atın. Bunlar, açlığın nedenleri, acının ve işkencenin kaynağıdır; bunlar emperyalizm adına en tehlikeli, en karanlık işlere atılmaktan çekinmeyecek kadar vicdansız ve zalimdirler. Bunlar çıkarları uğruna hepinizi diyar diyar süründürecek kadar soysuz ve vatan-sızdırlar.

Bugün, bunlar bir yandan sizin üzerinizde diğer yandan da Kürdistan halkı üzerinde ve sizlerin sözcüleriniz durumunda olan devrimcilere karşı katliamın, işkencelerin en iğrençlerini tezgâhlarına koymuşlar, darağaçlarıyla ve katliamlarıyla hergün acılarınıza yenilerini ekle-mektedirler. Sizleri ve bizleri, Türk ve Kürt halklarını kendi sultanları altında, böylesine azgın bir pota içinde her türlü haklardan mahrum bırakmak ve temsilcilerinizi yoketmekle uğraşan bu güruha karşı, sizin evladınız olan HAKI KARER ve KEMAL PIR gibi yüce enternasyonalistlerin ruhu ile birleşip, gücünüzü gösterme-

nin tam zamanıdır. Yüzyıllardan beri halklar arasındaki ayrılıkçılığın, şovenizmin, bölücülüğün ve her türlü eşitsizliğin gerçek kaynağı bunlardır. Halkları birbirine kırdırtmanın gerçek kaynağı olan bunlar, günümüzde bu işi daha da derinleştirmeye çabalamaktadırlar. Tümüünü Kürdistan halkına ve diğer bölge halklarına karşı kullanmak küstahlığında bulunan bu imhacıları yalnız bırakmalısınız. Başta Kürt halkıyla olmak üzere tüm halklarla bağımsızlık ve özgürlük temelinde daha güçlü ve gönüllü bir birliğin koşullarını yaratmak, herkesten çok sizlerin çıkarıdır, ve bu mümkündür.'

Bakınız, sizlerin yiğit evladı ve Kürdistan halkı ile proletaryasının seçkin önderi Kemal PIR, en azgın işkenceler altında bile bu faşist genareller güruhunun mahkemelerine karşı bu konuda nasıl haykırıyor!

Amerika uşağı bu cuntanın, sizleri sürüklemek istediği çirkin emellere alet olma yerine, Kürt halkıyla bağımsızlık, özgürlük ve eşitlik temellerinde bir birlik için, ortak iktidar savaşımı ve araçlarında birleşerek, bu temelde onlara karşı güçlü ve soylu bir direnme geleneği yaratalım. Her iki halkın tarihinde de uzun bir süreyi kapsayan, ama egemen sınıfların sultası tarafından dayatılmış bulunan zoraki birlik, Türk ve Kürt halklarının çıkarlarına aykırıdır. Şimdiye dek ters işletilen bu tarihsel gelişmeyi, bağımsızlık, özgürlük ve eşitlik temellerinde doğrultmak ve gönüllü bu birliği yaratmak için güçlerimizi birleştirip, yaygın ve birleşik bir direnmeyle, başlattığımız süreci daha da güçlendirerek sürdürelim.

Sizlerin ve bizlerin çıkarları birdir. Bu birlik, kurtuluştaki birlikte somutlaşmalıdır. Bunun dışındaki yolları, tercih etmemeliyiz. Hele hele direnme tarihlerimizin en güçlüsünü yaşadığımız 1970'ten sonraki yıllarda, Türk halkının da en soylu direnme yılları olan bu dönemdeki devrimcilerin bıraktığı mirası kendinize temel alarak, bunu bizlerin direnmesiyle birleştirip en az bizim kadar sizin de düşmanınız olan bu egemen sınıfın bir avuç katiller çetesi olan temsilcilerini yerle bir etmek üzere harekete geçmeniz, daha kanları kurumamış olan önderlerimize ve zindanlardaki evlatlarınıza layık olmanın da bir gereğidir.

İlerici insanlığa!

Bugün halkımız, üzerinde varlığını tümüyle tehdit eden emperyalizmin azgın bir güruhu ve diktatörlüğü hüküm sürmektedir. Bunlar sadece baskı ve sömürle yetinmemekte, ulusal varlığımızı tümüyle imhadan geçirmeye çalışmaktadır. Bu, yüz yıllardan beridir kurduğu tecrit çemberine ilave olarak, günümüzde emperyalist gericiğin tüm olanaklarını kullanarak en incinden en kabasına kadar tüm yokedici yöntemleri üzerimizde uygulayarak, bizi imha etmeye çalışan faşist bir yönetimdir. Bu yönetime karşı halkımız, tarihinde ender rastlanan bir direnme başlatmıştır. Halkımız bu direnmesiyle ilerici insanlığa açılmış, onunla arasında bir köprü kurmuştur. Emperyalizm ve işbirlikçi faşist generaller çetesi ise, bu köprüyü uçurmaya çalışmaktadırlar. Sizler, özgür dünyanın temsilcileri olarak buna müsaade etmemelisiniz. Sizlerin tarihindeki bağımsızlık ve özgürlük mücadeleleri bizimde mücadelemizdir. Biz, sizlerin bu mücadelelerinizden esinlenerek, sizin izlediğiniz yolda yürümenin bizim de hakkımız olduğuna inanarak direnmeye girdik. Emperyalizmin bizi bu yoldan alıkoymak için, bu yönetimle uygulamaya koyduğu imhacı yöntemlere karşı, sesinizi yükseltmelisiniz.

Mücadelemizi, kendi mücadelenizle birleştirmekle sizlerin de kazanacağı çok şey vardır. Kürdistan halkının kendi mücadelesini çağdaş kılması ve çağdaş koşullarda sürdürmesi emperyalizme vurulacak ölümcül darbelerden biridir. Müca-

delemiz, sizin bağımsızlık, özgürlük, sosyalizm ve barış doğrultusundaki mücadelesinin en büyük destekçilerinden birisidir. Sizlerin en sınırlı bir katkınız bile, zor dönemlerde geçmekte olan mücadelemiz için büyük önem ifade etmektedir. Halkımız sizlerden biri gibi, çağdaş bir halk ve çağdaş bir ulus olmak istiyor. Sizinle bağımsızlık, özgürlük ve birlik temelinde, kardeş bir halk olarak yaşamak istiyor. Böylesine tarihi ve haklı bir arzuyu gerçekleştirmek için siz de elinizden geleni yapmalısınız.

Faşist generaller çetesi!

Siz, miras aldığınız, egemen sınıflar tarihindeki yüzlerce yıllık gericiğin bir gereği olarak, en gaddar, en soysuz, en kaba, ve an alçak katliamları işlemeye devam etmektesiniz. Mirasçısı olduğunuz atlarınız da yüzyıllarca, bunu böyle yaptılar. Birçok halkı tarihten sildiler, birçoğunun da ulusal ve toplumsal gelişmesini durdurdular. Ellerini sayısız insanın kanına buluşturdular. Sizler, bunların en son halkasını oluşturmaktasınız. Gericiliğin kudurmuş temsilcisi ABD emperyalizminin bir maşası olan sizler, kendinizi oldukça cesur saymanıza rağmen, elinize bir avuç kemik ve deri kalan ve üç yıldan beridir hücrelerde tutulan yoldaşlarımızı, en hunharca işkencelere tabi tutarak öldürdükten sonra, vücutlarını tümenden bantlayarak, korkunçluğunun göstergesi olan işkence izlerini saklamaya çalışacak kadar da korkaksınız. Açıktır ki siz, bunları Türk milleti adına değil, uşaklığın bir gereği olarak, emperyalizm adına yapmaktasınız. Çok iyi bildiğiniz askeri savaş kurallarına göre hareket etme gereğini dahi duymamaktasınız. İşgal, istila orduları bile, tutsak aldıkları insanları ve halkları katletmezler. Esirlerin katledilmesi kim, olursa olsun bir savaş suçudur. Ama sizler, o kadar alçaksınız ki bu kanunları rahatlıkla gözardı edebilmekte, savunmasız, korumasız insanlara saldırmakta, ve her gün şurada burada en iğrenç katliamlarımızı tekrar tekrar gerçekleştirebilmektesiniz. Bu değerli yoldaşlarımıza da en iğrenç ve yüz kızartıcı yöntemlerinizi uygulamaktan çekinmediniz. Halkımız sizin hakkınızda yanılmayacaktır.

Sizin, halkımızın ulusal ve toplumsal gelişmesine karşı bir kastınız vardır. Onu her zaman, katliamlarla, gelişmekten alıkoymak istediniz. Bu tarihsel eğiliminizi günümüzde, emperyalizmin en gerici eğilimi olan faşizmle birleştirerek devam ettirmek istiyorsunuz. Katliamları halkımızı ve onun gerçek sözcüleri olan direnişçileri susturup amacınıza ulaşacağınızı sanmaktasınız. Ama bu noktada yanılıyorsunuz. Halkımız geçmiş ile geleceği arasında, kendisi ile çağ arasında bir köprü kurmuştur. Bu köprüyü; hem de en soylu direniş kavgalarıyla adım adım geçmektedir. Mücadelemizin başlangıç aşamasında bile göstermiş olduğunuz tahammülsüzlük, bizi yargılama gücünü bile kendinizde göremeyişiniz, yenilginizin en açık kanıtıdır. Biz sizinle, bütünüyle savaş kurallarına göre savaşmaktayız. En güzel şeylerini talan ettiğiniz ülkemizde siz, çoğunuzla çocuğunuzla oldukça rahat bir yaşam sürmektesiniz. Bu azgın şiddet gösterilerinizle bizi en yakınızdaki bu insanlara ve sizin hizmetkarlığınızı yapmakta olan sömürgeci memurlar ve bürokratlarınıza karşı misilleme yapmaya zorluyor, buna açıkça davet ediyor, anlamsız bir şiddet ortamı içinde, insanları birbirine kırdırtmak istiyorsunuz. Ama biz sizin bu alçak oyunlarınıza gelmiyeceğiz. Elimizi kadınların ve çocukların kanına bulandırmayacağız. Aksine kendilerine karşı çok büyük bir saygısızlık içinde olduğunuz halkımızla, ortak amaçlar temelinde birleşerek, onlarla kardeşlik bağlarıyla bağlanacağız. Yine çok istediğiniz o zamansız, erken şiddet ortamlarına da girmeyeceğiz. Kendi ideolojimizin, kendi politikalarımızın kabuletmediği yöntemlerle savaşmayacağız. Bizim bu

konudaki uyaklılığımızın sizi kahreden şeylerin başında geldiği de çok açık. Biz size, sizi en çok kahredecek bir biçimde, mücadelenin tüm yönleriyle hazırlanarak, size ölümcül darbeyi indirmenin her türlü yol ve yöntemlerini geliştirerek karşılık verdik. veriyoruz ve vermeye devam edeceğiz.

Şandan, şereften çok bahseden generaller güruhu! Sizde zerre kadar şeref ve insan haysiyeti kalmışsa, tutsak aldığınız insanlara, en azından savaş esirleri muamelesi yaparsınız. Ama sizde bu güç bile yoktur. Siz şerefsizliğin ve onursuzluğun girdabında dolaşmaktasınız. Bu nedenle tarihi gerçeklerin de ispatladığı gibi sizinle, anladığınız dille hesaplaşmaktan başka bir yol yoktur. Bize düşen ise, bunu tüm yönleriyle gerçekleştirmektir. Tüm ilerici insanlığı, Türk halkını ve kendi halkımızı tüm yönleriyle sizin azgın gericiliğinize karşı dikerek, gerçek niyetlerinizi, sinsi ve katliamcı siyasetinizi hiçbir zaman unutmadan, kendimizi sonuç alıcı bir mücadele için hazırlıyoruz, hazırlamaya devam edeceğiz. CIA'nın en sinsi oyunları ile donanmış, emperyalist dayanaklarınız bile sizi, karşı karşıya bulunduğunuz sondan kurtaramayacaktır. Halkların direniş kavgası, hakim sınıfların her türlü yöntemini altedecek kadar güçlüdür. Siz, bizi halkımızdan ve ilerici insanlıktan tecrit edeceğinizi umuyordunuz. Fakat bunu başaramadınız. Biz, başta kendi halkımız da olmak üzere, Türkiye Halkıyla da bağımsızlık ve özgürlük temelinde en geniş birlikleri gerçekleştirmenin programlarını ve bu programları hayata geçirecek araçları geliştirmeye devam ediyor, ilerici insanlıkla aramızda sağlam köprüler kuruyoruz. Bu bağlar her gün, her saat güçlenmekte, mücadelemizde atılan her damla kan bunu daha da gübüzleştirmektedir. Her işgence, her baskı bizi kıvama getirmekte ve çelikleştirmektedir. Halkımız üzerinde kurmuş olduğunuz sömürgeci egemenliğinizin çağı ve onu toptan imha edebilmeniz günü artık geçmiştir. 1980'lerde buna son bir umutla tekrar sarıldınız, ama başaramadınız; bundan sonra başarmanız ise hep olanaksızdır.

Türkiye ve Kürdistan halklarının seçkin evlatlarına karşı işlediğiniz bu cinayetleri, durdurmak zorundasınız. Durdurmamanız halinde ise hakettiğiniz cevabı misliyle alacaksınız. Ömrünüzü uzatmak, içinde bulunduğumuz sistemin çürümüş ve çöküşe giden yapısını zorla ayakta tutmak istiyorsunuz. Varlığınızı yaratmak için gerekirse tüm gücünüzü en uç sınırına dek kullanmaktan tereddüt etmeyeceğinizi ilân etmektesiniz. Bununla siz, halkların size karşı daha erkenden ve en soylu savaşımına atılmalarına davetiye çıkarmaktan başka bir şey yapmamaktasınız. Sizler, gayet iyi bilmektesiniz ki, yaptığınız bu savaş çağlarına, halklar kendi devrimci savaşlarıyla mutlaka cevap vereceklerdir. Sizi layık olduğunuz yere, Diem'lerin, Somoza'ların, Batista'ların, yanına göndermek için halklarımız yüzyıllardır elden bırakmadıkları direnme silahlarını, çağımıza uygun bir tarzda kullanmak üzere hazırlanmakta, tüm güçleriyle nihai zafer için savaşmanın yol ve yöntemlerini geliştirmektedirler. Sizin anlayacağınız biricik lisan da budur.

Newroz'lar bundan sonra iki adla anılacaktır. Birincisi devrimci Kawa'yla anılan, halkımızın doğuşunu, bağımsızlık ve özgürlük doğrultusundaki ilerlemesini, bu nu engellemek isteyenlere karşı soylu direnmesinin efsaneleşmesini ifade eden

Newroz; ikincisi, **Mazlum** yoldaşımızın katledildiği Newroz.

Newroz, artık yüzyıllardan beri sürüp gelen baskı ve tahakküme karşı **Mazlum** yoldaşın anısıyla cevap verilen yıl dönümlerinin kutlanmasına da tanık olacaktır. Newroz, Bundan böyle her yıl dönümünde direnmenin daha da derinleştiği ve geliştiği, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin dev boyutlara ulaştığı dönüm noktaları olacaktır. Biz **Mazlum** yoldaşın anısını bir güne, bir aya, bir yıla sığabilecek bir anı olarak değil, halkımızın içinde bulunduğu akıllamaz kölelik sistemini parçalayıp, sınıfsız bir topluma varanadek sürececek güçlü bir miras olarak, yoldaşımızın da çok iyi ifade ettiği gibi, Onu, her yıl dönümünü, diğer yıldönümlerinin temeli, bayrağı haline getirerek çağdaşlaştıracak ve kurtuluşumuzun bir aracı haline getireceğiz. Bu anlayışla biz sadece basit bir acınma ve yakınmayla yetinmiyoruz. Bilakis tüm şehit kahramanlarımıza olduğu gibi, sonuncu ve en güçlü halkalardan olan **Mazlum** yoldaşa layık olmanın biricik yönteminin de, şehit düştükleri günün anlamına uygun olarak onları asırlaştırmak, sahip oldukları ideoloji, siyaset ve eylem gücünü tüm partimize ve halkımıza özümsettirip, yaygınlaştırmak ve ömrümüz yettikçe bunun için bizden beklenen katkılarını gerçekleştirmek olduğunun bilincindeyiz. Bunu başardığımız oranda görevlerimizi kısmen yerine getirebildiğimizi söyleyebiliriz. Ve iyi biliyoruz ki bunu yaratmadan, bunu gerçekleştirmeden, başka hiçbir şeyle, yoldaşlarımızın anısına bağlı, olduğumuzu belirtmeyeceğiz.

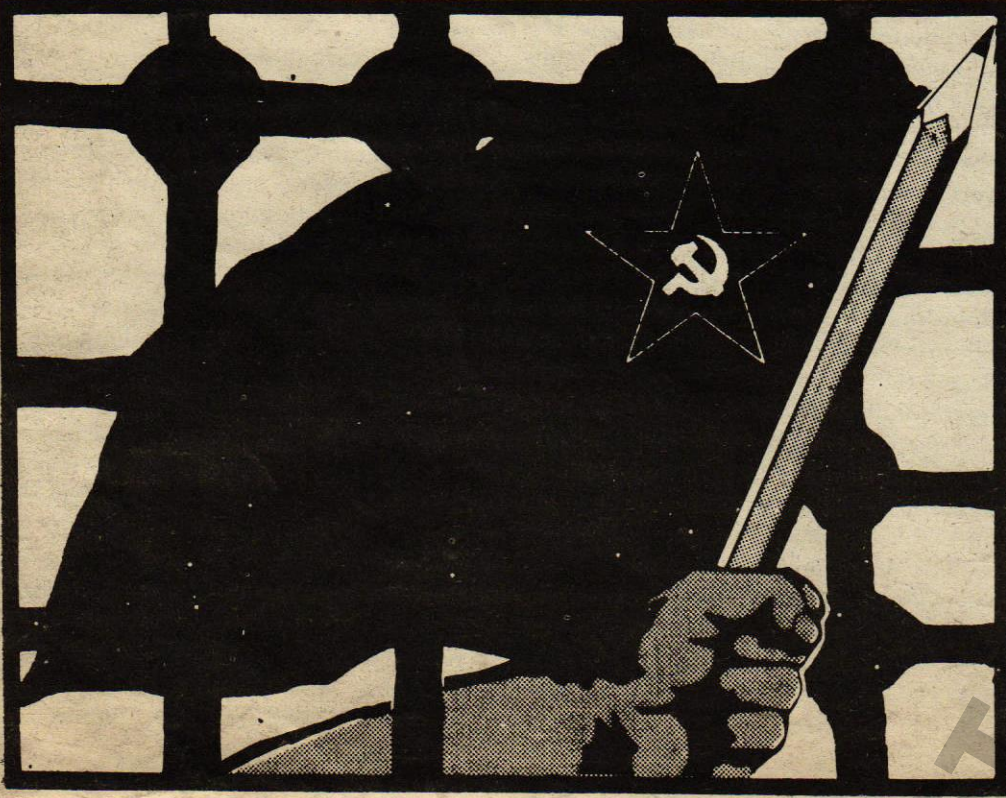
Kayıplarımızdan büyük acı duyuyoruz. Düşman bunu yapmakla bizi, kolumuzdan, kanadımızdan ve yüreğimizden etmeyi hedeflemiştir. Bu bir anlamda da böyledir. Ama o bizim, yüreğimizi her zaman yenileyebileceğimizi, bundan kaynaklanan acılarımızı, en güçlü direniş öğeleri haline getirerek cevap verebileceğimizi de hesaplamak zorundadır. Haki yoldaşın anısına duyduğumuz bağlılıkla

gerçekleştirdiklerimizi, **Mazlum** yoldaşın anısı karşısında ve hem de daha gelişmiş güç ve olanaklarla, bin misliyle gerçekleştireceğiz. Bunu gerçekleştirmek konusunda bugün kendimize daha çok güven duymaktayız. Ve yine bu anlayışla ki, ne soğuk kanlılığımızı yitirerek, ne de kayıplarımızı ve halkımızla hareketimizin, içinde bulunduğu derin acıları gözardı ederek, davaya bağlı adamlar ve militanlar için çok büyük anlamı olan bu mirasa layık olmanın hesabını yapmaktayız. Düşman, yürütmekte olduğumuz sonuç alıcı devrimci çalışmalara bir tepki olarak işlediği bu vahşi cinayetleri ile, bizi yolumuzdan alıkoymaya çalışıyor. Partimiz onun bu yanlıgını, ortayı çıkardığı Ulusal Kurtuluş Cephesi Programı ile ona iliklerine kadar hissettirecektir. Biz böyle ktlamları yadırgamıyoruz. Bu ulusal imha siyasetine karşı öylesine özlü ve öylesine gür bir mücadele yükseliyor ki, şehitlerimizin anısı sadece bu mücadelenin alevini daha da yükseltmekte ve kızılaştırılmaktadır.

Artık bize düşen görev, şehitlerimizin kanlarıyla kazınmış oldukları yolda, tüm gücümüzle yürümektir. Onlar, bağımsızlık ve özgürlük uğruna mücadelede acı çekmeyi ve ölümü kolaylaştırdılar. Bu, **Onların** bize yaptığı en büyük yardımdır. Biz bundan sonra daha zahmetsizce ve daha karkusuzca yürüyecek, ölünmesi gereken yerde ölmesini bileceğiz.

YAŞASIN PKK SAVAŞÇILARININ DIRENİŞ RUHU!
PKK PARTİZANLARININ ANILARI ÖLÜMSÜZDÜR!
MAZLUM YOLDAŞIN DIRENİŞ MÜCADELESİ YOLUMUZU
AYDINLATAN SÜREKLİ BİR MEŞALEDİR!

DİRENMEK YAŞAMAKTIR

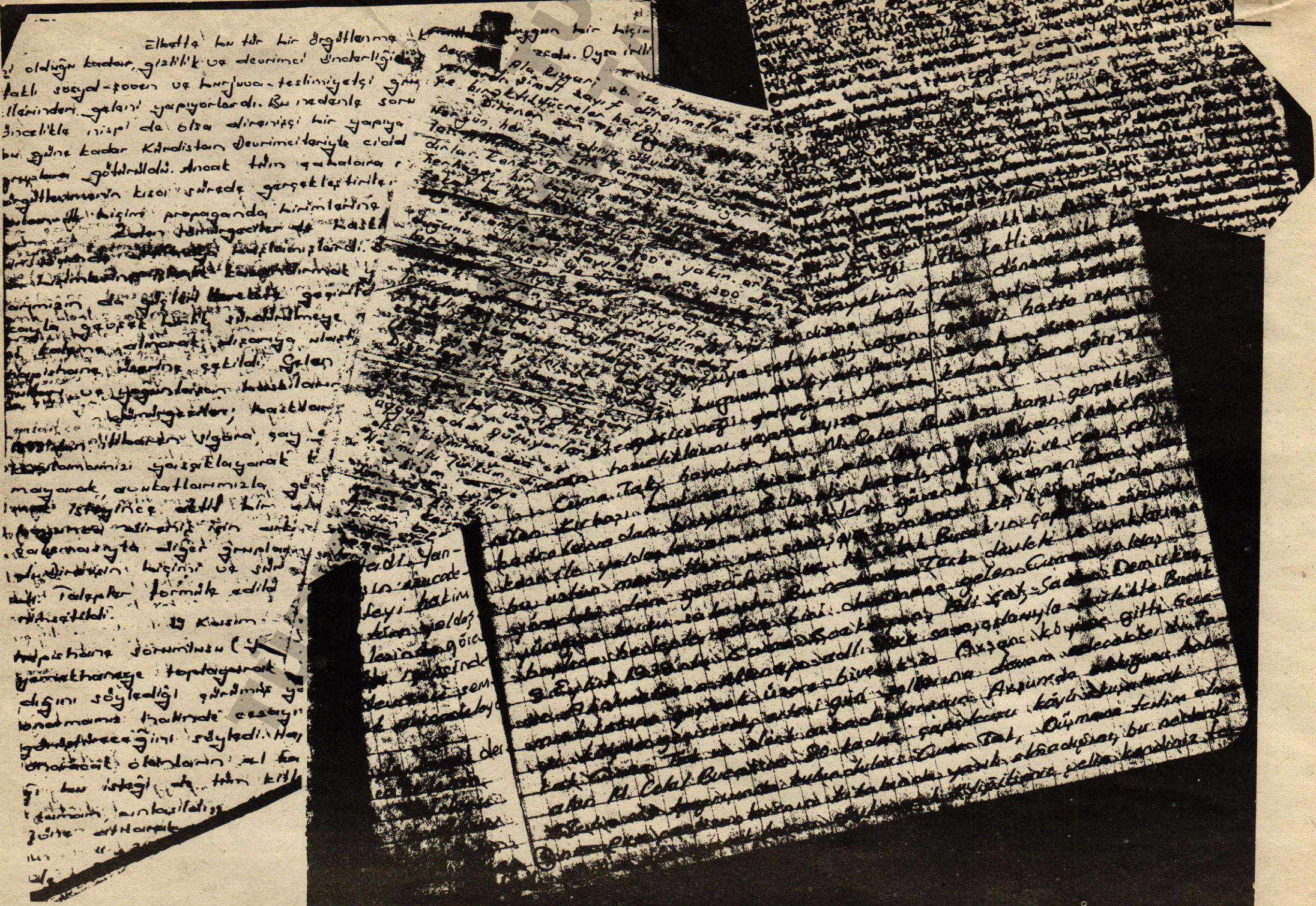
" Proletarya davası, tarihin gerçekleştirmek için, insanlığın önüne görev olarak koyduğu, büyük ve kutsal bir görevdir. Bu büyük görev, uğrundan fedakarlıklardan kaçınmayan, iradesi güçlü dava adamlarını, yani komünist kişilikli insanları gerektirir. Deneyebilir ki, her dava kendisini safere götürebilecek kadrolarını yaratır ve onların irade çabasıyla safere ulaşır."

" PKK davası, her türlü ulusal ve anısal zulmün kaynağı olan sınıfları ve sınıf çatışmalarının ortadan kaldırıldığı, insanların bayrakları üzerinde "HERKESTEN YETENEĞİNE GÖRE, HERKESE İHTİYACINA GÖRE" belgesinin yazdığı bir dünyanın davasıdır. PKK, Dünya Cumhuriyetinin Kürdistan'daki örgütlenmesinin çekirdeğidir. PKK davası, tüm insanlığın sorumluluklar dünyasından özgürlükler dünyasına açarıdır."

" PKK önderliğinde ki Kürdistan Kurtuluş Hareketi gelişip güçlenince, Türk sömürgecileri ve aşaklarının da öfkesi artmakta; devrimci hareketi tasfiye etmek ve ona omuz veren halk kitlelerini sindirmek için zulüm ve zorbalığın dozunu akıldığına yoğunlaştırmaktadır."

" Ve asla Marks, Lenin-Stalin gibi komünistlerin taşıdığı yılan bayrağı yere düşürmek ve lekelenmek istemeyen; Fuçuk'lara, Troil'lere, Haki'lara, Cuma Tak'lara, Salih Kandal'lara, Zeki Akil'lara ve diğer yoldaşlara kıyak olmaya çalışan bir devrimci, polis karşısında aman dileyerek küçük düşmemek, Parti'ye ve yoldaşlarına ihanet etmemek için, bizi kişisel emelleri olan bile, onlardan kaçınmaya çalışmalı ve asla on kayıplara düşmeyerek, ikkencede CHE GUEVARA gibi şöyle haykırmalıdır"

"ÖLÜM NEREDEN VE NASIL GELİRSE GELSİN, SAVAŞ SLOGANLARIMIZ KULAKTAN KULAĞA YATILACAKSA, SİLAHLARIMIZ ELDEN ELE GEÇECEKSE VE BAŞKALARI MİTRALYÖZ SESLERİYLE VE DE SAVAŞ VE ZAFER NARALARIYLA CENAZELERİMİZE AĞIT YAKACAKLARSA, ÖLÜM HOŞ GELDİ, SAFA GELDİ !.."

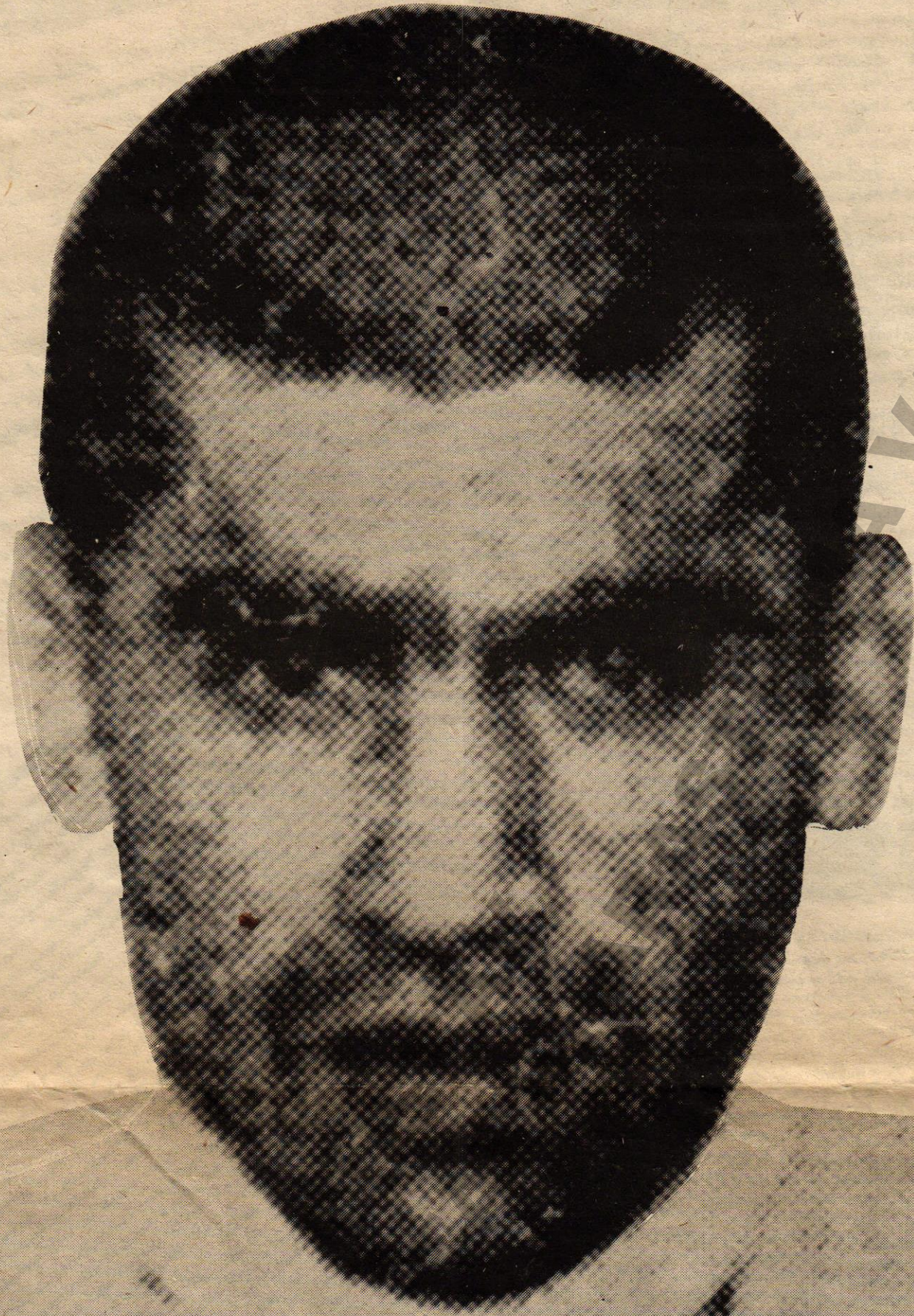

[The page contains dense, mostly illegible handwritten text in German script, likely from a manuscript or ledger.]

[illegible]

Türkiye tarih ederek adlarını Kürdistan kurtuluş hareketi
 Türkiye altın harflerle yazdılar. Onlar Kürdistanın Bağımsız
 Kürk halkının ulusal ve sınıfsal zülhünden kurtuluşu
 ile PKK'nin şahsında somutlaşan yüce Komünizm davasına
 bağlı olarak yaşamaları boyunca fedakarlığın, devrimci kararlı-
 lığın, disiplinin, çalışkanlığın direniş ve cesaretin sembolü ol-
 mayı bapardılar
 Kürdistan proleteryası ve halkı bu yiğit evlatlarının anılar
 rını PKK önderliği altında, Türk sömürgeciliği ve uşaklarına
 karşı verdiği dişe diş mücadeleye yaşatacak onların
 şerefle taşıdıkları Bağımsızlık ve özgürlük bayrağını asla
 düşürmeyeceklerdir. ~~Yurt dışındaki Kürdistanlılar~~
~~Yurt dışındaki Kürdistanlılar~~ ~~Yurt dışındaki Kürdistanlılar~~
~~Yurt dışındaki Kürdistanlılar~~ ~~Yurt dışındaki Kürdistanlılar~~
 Türk devleti, PKK önderliğindeki Kürk halk kitlelerine karşı vakti
 zamanında bir savaş açmıştır. Ve e, tüm imkânlarını harekete geçirerek
 iki yıl içinde onlara karşı imke savaşını sürdürmektedir. Yokmusa
 lerle, panzerlerle, helikopterlerle basılıp yüzbinlerce Kürdistan
 meydan olayları sekillmiş; bunlardan on binlerce Kürdistan
 nceli sonuçlanmalardan geçirilmiştir. Bir çok da
 e köy meydanlarından, işkencehaneler
 ya da saat birakılmıştır
 zamanı her gün

[illegible][illegible]

Mazlum Doğan'ın işkence Altındayken Çekilmiş Fotoğrafı

Impressum
M. Aral
Grolmannstraße 20
1000 Berlin 12

Serxwebün
Verlag und Handels
GmbH
Postfach 101682
5000 Köln 1

Deutsche Bank Köln
Konto-Nr. 1282805
BLZ 37070060

Auflage: 12.000

Henker für NATO und für das Kapital

Als deutsche und ausländische Arbeiter, darunter viele Türken, am 16. April den Frankfurter Metallbetrieb Rockwell-Golde besetzten, hielt es die Betriebsleitung für ratsam, sich an die türkische Botschaft zu wenden, damit die diplomatischen Vertreter des Militärregimes Druck auf ihre Landsleute ausübten, den Widerstand gegen die drohenden Entlassungen aufzugeben (vgl. Bericht auf S. 8). Man muß für die Offenheit danken — es gibt also doch einen Zusammenhang zwischen der Unterstützung des NATO-Lands Bundesrepublik für das türkische Terrorregime und der Verschärfung des Ausländerrechts und der wachsenden Ausländerfeindlichkeit in der Bundesrepublik. Westdeutschen Banken und Konzernen paßt es nicht nur ins Geschäft, daß die Generäle in der Türkei durch Folter und Terror für Ordnung sorgen. Der lange Arm des Militärregimes ist auch in der Bundesrepublik willkommen, wenn er türkische und kurdische Arbeitsimmigranten einschüchtert und daran hindert, sich gemeinsam mit deutschen Arbeitern gegen Unternehmerangriffe zur Wehr zu setzen.

Die Unterdrückung und Verfolgung des einzigen unabhängigen Gewerkschaftsverbands DISK und aller Arbeiterorganisationen in der Türkei und der Terror gegen die Bevölkerung Kurdistans dienen den gleichen Profitinteressen wie die wachsende Hetze gegen ausländische Arbeiter und ihre Familien in der Bundesrepublik, die zu Sündenböcken der kapitalistischen Krise erklärt und als überflüssige Reservearbeitskräfte entlassen und abgeschoben werden sollen.

Seit dem Militärputsch der NATO-Generäle am 13. September 1980 wurden über 100 000 Menschen in der Türkei festgenommen. Die Terrormaschinerie der Junta baut auf Unterdrückungsgesetzen auf, die bereits in Kraft waren, als es in Ankara noch ein Parlament und legale politische Parteien gab. Die Staatsschutzparagraphen 141 und 142, der faschistischen Verfassung Mussolinis von 1937 entlehnt, verbieten Vereinigungen, die „eine Gesellschaftsklasse abzuschaffen oder irgendeine der wirtschaftlichen und sozialen Grundordnungen des Landes umzustürzen“ versuchen, sowie jede Propaganda dafür. Jeder Hinweis auf die Existenz der kurdischen Nation gilt als „Separatismus“. Folter und Militärgerichte haben sich diese Gesetze dienstbar machen können. Auf der Grundlage dieser Paragraphen stehen 52 führende Funktionäre des Gewerkschaftsbunds DISK in Ankara vor

Gericht. Gegen sie ist für ihre Gewerkschaftsarbeit die Todesstrafe beantragt worden. Die Militär-Staatsanwälte haben vom 13.9.1980 bis zum 15.3.1982 insgesamt 3 820 Anträge auf Todesstrafe gestellt. 14 Todesurteile wurden vollstreckt. Das Regime gibt vor, gegen die Linke und gegen die Faschisten gleichermaßen vorzugehen. Nur in 491 Fällen jedoch wurden Todesurteile gegen Rechte gefordert, nur in 3 Fällen wurden bislang Todesurteile gegen Faschisten vollstreckt. Im Militärgefängnis Diyarbakir wurden mindestens zehn kurdische Gefangene am 21. März durch die Militärs ermordet. Mit Hungerstreiks und Protesten hatten die Gefangenen sich gegen Haftbedingungen zur Wehr gesetzt, zu denen nach Berichten einer Delegation des republikanischen Anwaltsvereins vom September 1981 gehören: Freistunde im Gleichschritt, Auswendiglernen von Atatürk-Zitaten, stundenlanges Kriechen auf heißem Beton bei 40 Grad im Schatten, Verbrennungen von Bart und Gesichtshaaren.

Dieser Terror dient der Aufrechterhaltung wirtschaftlicher Verhältnisse, von denen der Internationale Währungsfonds die Rückzahlung der türkischen Auslandsschulden von über 20 Mrd. Dollar erwartet und die westliche Investitionen in der Türkei profitabel machen sollen: offiziell sind drei Millionen Menschen arbeitslos; die Mindestlöhne sind eingefroren, während die Inflation galoppiert.

Die Bundesregierung hat gemeinsam mit den Regierungen anderer NATO-Länder das Militärregime mit Milliardenbeträgen unterstützt. Noch heute herrschen nach offizieller Bonner Lesart in der Türkei rechtsstaatliche Zustände. Entwicklungshilfe von 130 Mio. DM für 1982 wurde im November erneut bewilligt; die zusätzliche Türkeihilfe für 1982 ist bisher lediglich „vorläufig gesperrt“.

Es sind wirtschaftliche und politische Verhältnisse wie die in der Türkei, die ausländische Arbeitssuchende und Asylbewerber in die Bundesrepublik treiben. Die internationale Solidarität, von der gerade am 1. Mai viel geredet wird, muß daher auch zwei Seiten haben: sie muß sich gegen die Unterstützung von Militärdiktaturen wie der in Ankara durch die Bundesregierung wenden — und sie muß der Spaltung der Arbeiterklasse in Deutsche und Ausländer entgegentreten, die unter den Bedingungen von Krise und Massenarbeitslosigkeit in gefährlicher Weise zu einer Unterhöhlung gewerkschaftlicher Kampfkraft beitragen kann.

NASIL BİR DAYANIŞMA?

Kürdistan ve Türkiye'deki tüm devrimci örgütler, askeri diktatörlüğün terörü sonucu dağıtılmışlardır. Bu ortak düşmana karşı mücadelede ilk görev, en ilkel anlamı ile SINIFSAL DAYANIŞMAYI sağlamaktır. Bu dayanışma, ideolojik ve örgütsel sürtüşmelerden de önce gelmelidir. Burjuvazinin sadece bir ülke içinde değil, dünya çapında domuzuna örgütlü ve birlik içinde, NATO'su, AET'si ve İMF'si ile çıkarları doğrultusunda dünya işçi sınıfına saldırmakta ve Türkiye örneğinde ki gibi askeri diktatörlüğü ayakta tutmaktadır.

Buna karşılık dünya işçi sınıfı, yapısı gereği enternasyonal olmasına rağmen, enternasyanal dayanışması, sınıf düşmanına kıyasla düşük düzeydedir. Bunun sorumlusu ise, büyük ölçüde işçi parti ve sendika yöneticilerinin sermaye yanlısı politik uygulamalarıdır. Federal Almanya'da da tabanın giderek bu politikaya itiraz etmesine rağmen durum budur.

Bu durumda, bu dengesizliği bozmak, gerçek enternasyonal İşçi Birlik Cephesini kurup sermayenin terörüne karşı mücadele etmek, gerek göçmen işçi, gerekse yerli işçi hareketi devrimcilerinin en başta gelen görevidir. Ancak bu temelde Kürdistan'lı ve Türkiye'li devrimcilerle gerçek bir dayanışma sağlanır.

Bu gün burada binlerce Kürt ve Türk işçileri Türkiye'deki askeri diktatörlüğü protesto etmek için toplanmıştır. Yürüyüşü hazırlayan grupların hemen hepsi enternasyonal dayanışma çağrısını, bildirilerine büyük harflerle yazmışlardır. Pratikte ise bu dayanışmayı gerçekleştirecek tek somut adım bile atmamış, böylece yürüyüşün enternasyonal olmasına engel olmuşlardır. Nasıl bir dayanışma? Kiminle bir dayanışma belli değil ve sadece kağıt üzerine kalan bir dilek!

Tam da yabancı düşmanlığın Alman emperyalizmi tarafından sistemlice uygulandığı şu dönemde, göçmen işçilerin tek başlarına yapacakları her türlü eylem, içeriği ne olursa olsun, yabancı düşmanlığını körükleyen tehlikeli bir girişim olarak, sermaye tarafından kullanılacaktır. Bu yabancı düşmanlığının yerli halk içinde taban bulması bir taraftan ekonomik kriz sonucu kolaylaşırken, asıl sorumlusu, sendika ve partilerin yabancı işçilere karşı uyguladığı yanlış politikadır. Diğer taraftan ise, yabancılardan kendi içlerinde örgütlenme eylemi, sermayenin işçi sınıfını parçalama politikasına doğrudan yardımcı olmaktadır.

Bu politik yanlış anlayışa bir son verilmediği, gerçek bir enternasyonal işçi dayanışması kurulmadığı sürece, ne bu tür eylemlerin kalıcı bir etkisi, ne de gerçek bir dayanışma oluşturulabilir.

Federal Almanya'nın Türkiye'deki askeri diktatörlüğe askeri, ekonomik yardımlar yaptığı, bizlerce bilinen bir olay. Bu önemli yardımları Federal Hükümet, kendi halkından aktif bir karşı koyma görmediği sürece yapmaya devam edecektir. Bunun içindir ki yerli işçi sınıfı içinde dayanışma arama -tüm zorluklarına rağmen- en acil görevdir.

Bu dayanışmayı oluşturacak somut ortam, Kürt ve Türk devrimcileri için vardır, bu imkanı kullanmamak ise, Kürt ve Türk halkına karşı en büyük sorumsuzluktur.

Bütün Türk ve Kürt örgütlerini, 10 Haziran'da Bonn'da yapılacak olan Barış yürüyüşüne katılmaya çağırıyoruz. Enternasyonal dayanışmanın bir pratik örneği olacak bu yürüş; emperyalizmin savaş çıkarma çabalarına karşı, Reagan'ın Avrupa'ya gelişini protesto için, Avrupa Barış Hareketi ile dayanışma için kitleler halinde Bonn yürüyüşüne katılalım.

TÜM POLİTİK EYLEMLERİMİZDE YERLİ İŞÇİ SINIFI İLE DAYANIŞMA!

YAŞASIN KÜRTİSTAN İŞÇİ SINIFI HAREKETİ!

KAHROLSUN EMPERYALİZM!

KAHROLSUN ASKERİ DİKTATÖRLÜK!

İŞKENCE VE ÖLÜM CEZALARINA SON!

bereichen werden Kürzungen vorgenommen, um diese sinnlose Rüstung bezahlen zu können.

Wir sind dagegen, daß in Deutschland oder anderswo die geplante Stationierung von Raketen durchgesetzt wird.

Während Milliarden für Waffen ausgegeben werden, verhungern woanders tausende von Menschen.

Deshalb werden wir mit allen unseren Kräften gegen diese Rüstungspolitik kämpfen.

- Zum Thema Ausländerfeindlichkeit ist festzustellen, daß die BRD-Regierung eine menschenfeindliche Ausländerpolitik betreibt. Ausländer, die sich gegen Assimilation wehren, werden zu großen Teilen ausgewiesen und Familien werden auseinander gerissen.

Als die ersten Türken in den 60er Jahren nach Deutschland kamen, konnten sie kein Deutsch, wegen ihrer anderen Kultur hatten sie wenig bzw keinen Kontakt zu Deutschen. Deutschland war froh, billige Arbeiter zu bekommen, an der Integration dieser Arbeiter bestand kein Interesse. Nachdem die BRD jedoch faktisch zum Einwanderungsland wurde, sollen die Ausländer verdeutscht werden oder nach hause gehen.

Wir sind gegen diese Ausländerpolitik und wollen gemeinsam (Deutsche und Ausländer) dagegen etwas tun.

Wir sind für einen Kulturaustausch zwischen Deutschen und Ausländern erst dann können wir die Probleme gemeinsam mit Erfolg lösen.

- In vielen Ländern werden den Arbeitern ihre Rechte genommen, z.B. in der Türkei, im Libanon, in Chile und Argentinien, im Iran und Irak, in El Salvador, Guatemala, Honduras und Costa Rica und in viele afrikanischen Staaten. In diesen Ländern wird gefoltert und gemordet, Gewerkschaften werden verboten, aber diese Länder bekommen von der USA, der BRD und anderen Industrieländern weitgehende Wirtschafts- und Militärhilfe. Das muß aufhören!

Aus diesen hier genannten Themen haben wir ein Programm gemacht, zu dem wir Veranstaltungen und Feste machen werden (u.a. Theater, Pantomime usw)

Wir werden Musik- und Folkloregruppen gründen, um die Kultur der anderen Länder verstehbarer zu machen

Wir werden mit Bildern, Karikaturen, Gedichten und Leitungen unser Wissen weitergeben.

Alle, die sich für diese Arbeit interessieren und die aktiv mit uns zusammenarbeiten wollen, sind herzlich in unseren Verein eingeladen.

Habsburgring 18 - 20

5 000 Köln 1

Tel. 0221 / 240 1481

geöffnet:

Mo. - Frei. 12 - 22 Uhr

Sa. - So. 10 - 24 Uhr

v.i.S.d.P. Halk bariş Habsburgring 18-20. 5000 Köln 1

‹HALK-BARIŞ›

INTERNATIONALE FREUNDSCHAFT u. FRIEDENSVEREIN

Arbeiter, Demokraten, Antifaschisten!!!!

Unsere Genossen, die Demokraten anderer Länder, haben sich ebenfalls zusammengetan und Volksfriedensvereine gegründet.

Es ist nicht ausschlaggebend welche Nationalität, Sprache oder Religion der Einzelne hat, sondern das sich Menschen verstehen und gemeinsam für ihre Ziele arbeiten.

In den Vereinen werden folgende Hauptthemen bearbeitet:

- Analyse und Bearbeitung internationaler Probleme, sowie die Leistung internationaler Hilfe und Solidarität
- Es wird nicht nur darauf hingearbeitet, die Situationen und Probleme politisch darzustellen, sondern es soll unmittelbar menschliche Hilfe geleistet werden. Dabei dürfen wir nicht nur die Probleme in Europa in Betracht ziehen, sondern wir müssen auch die der 3. Welt (Afrika, Lateinamerika usw.) sehen.
- Hier in Deutschland gibt es viele Ausländer, so daß wir es für wichtig halten, die Zusammenarbeit zwischen Deutschen und Ausländern zu fördern.

Wir wollen nicht schweigend zusehen, wie die Ausländer in der BRD durch Gesetzesentwürfe rechtlich von den Deutschen getrennt werden. Ferner wollen wir versuchen zu verhindern, daß z.B. die Türken hier ihre Identität verlieren. Was die konservative Regierung fordert ist Assimilation, nicht Integration.

- Ebenfalls ein wichtig Thema ist, daß Europa, nach dem Willen der Nato ein Waffendepot werden soll.

Diese Waffen haben Millionen gekostet und werden in den nächsten Jahren noch weitere Millionen kosten. Um dies bezahlen zu können, kürzen die Regierungen im "Sozialen Bereich", z.B. Arbeitslosengeld, Sozialhilfe, Bafög, Kindergeld usw.

Die giftigen Industrieabgase und -abwasser verschmutzen die Luft, lassen Fische und Wälder sterben und stellen eine gesundheitliche Gefahr für Mensch und Tier dar. Aber dies ist alles nichts gegen das, was Wissenschaftler in Kernkraftwerken entdeckt haben: große radioaktive Verseuchung bei Menschen und Tieren.

Die USA, BRD, Italien, England, Kanada, Frankreich und Japan trafen im Mai dieses Jahres in Williamsburg zusammen. Die geführten Gespräche handelten aber nicht von ökonomischen Problemen, sondern von der Stationierung neuer Raketen in Europa

Das Absurde ist, daß es trotz Millionen von Arbeitslosen (und die Zahlen steigen weiter) nur weitere Aufrüstung gibt. In den Sozial-

ve vahşi yağma ve imha eylemleri teşhir edilmeli, onların yalan üzerine kurulu propagandaları işlemez hale getirilmeli, gizli ilişki ve bağlantıları ortaya çıkartılarak kopartılmalıdır.

—Göçmen Kürt emekçilerinin bilinç ve örgütlenme düzeyleri yükseltilmeli, geliştirilmelidir. Kürt proleterlerinin yaşadıkları devletlerdeki proletarya içinde neden ve nasıl örgütlenmesi gerektiği programlaştırılmalıdır.

—Proletar olmayan emekçiler, Kürdistan ihtilalinin ulusal-demokratik programı doğrultusunda eğitilmelidir. vb.

Bunlar, her yurtseverin, her sosyalistin vazgeçilmez temel görevleridir. Ayrıca, yaşadığımız devletler bünyesinde acil-pratik görevlerimiz var. Bunları şu ana başlıklarda özetlemek mümkündür:

—Hollanda'da yaşayan Kürdistanlılar tek bir yapı içinde örgütlendirilmeli - dir.

—Bu yapı içinde, karşı-devrimciler dışında tüm siyasal grup ve eğilimleri, yani tüm anti-sömürgeci güçler bir araya getirilmelidir.

—Dar grupçu kaprislerden, ideolojik mücadele maskesi altında sürdürülen - sır çekişmelerden vazgeçilmelidir. İdeolojik mücadelenin her durumda süre - ceği gözardı edilmeden, siyasal dostlukların alanı genişletilmeli, bu haklı ve zorunlu birlikleri engelleyici dar grupçu faaliyetler teşhir ve mahkum edilmelidir.

—Şartların olabildiğince elverişli olduğu her zaman akılda tutularak, Kürt dili ve kültürü ile ilgili çalışmalar, derleme, arşiv ve yayma programlaştırılmalı, radyo ve TV'nin verdiği imkanlar rasyonel bir biçimde değerlendirilmeli, yayın perspektifi merkezileştirilmelidir.

—Feci bir yağmaya uğrayan Kürt halk müziği ve Kürt halk dansları, Kürdistan - 'ın folklorik ve artistik değerleri bilimsel bir çerçeveye oturtulmalıdır.

—Hollanda proletaryası ve demokratik kamu oyu, sürekli ve sistenli olarak Kürdistan'daki ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi düzeyinde bigilen - dirilmelidir. vb.

Bu çalışmaların hemen gerçekleşeceği elbette ki mümkün değildir. Ancak, bu düzeyde ciddi ve kararlı adımlar atılmalı, ön yargısız, içten ve fedakarca çalışılmalıdır. Sayıları oldukça kalabalık olan değişik siyasal eğilimlere men - sup Kürdistanlıların talep ve özlendikleri bu doğrultudadır. Bu talep ve özlendikleri demokratik bir inşa doğrultusunda somutlaştırmak acil-pratik görevlerimizin başında yer almaktadır.

Deventer Kürdistan Kültür Merkezi bu düzeyde atılan mütevazı bir adım o - larak değerlendirilmelidir. Bu tür faaliyetlerin yaygınlaşması, değişik siyasal ve ideolojik eğilimlerin ortak paydalarda birlikler oluşturulmaları el - betteki ülkemizdeki mücadeleye ufak da olsa bir katkıdır. Merkezi düzeyde o - luşturulan birliklerin hiç kuşkusuz önemi ve değeri olabildiğince büyüktür. Ama, basit gibi görünen işleri başaramayanların, büyük siyasal görevlere talip olmaları güven verici değildir.

Deventer Kürdistan Kültür Merkezi, kendi çapında, kendi yetenek ve imkanları ölçüsünde üstlendiği görevi yerine getirmeye çalışacaktır. Bu düzeyde her yurtsever, her sosyalist kendini doğal olarak görevli saymalı ve çalışmalarını bir yerinden omuzlamak için çalışmaların içinde doğrudan doğruya yer almalıdır.

YAŞASIN DEVRİMCİ PROLETARYANIN VE MAZLUM HALKLARIN MÜCADELESİ.
YAŞASIN KÜRDİSTAN'IN ULUSAL VE TOPLUMSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ.

DEVENTER, KÜRDİSTAN KÜLTÜR MERKEZİ KURULUŞ BİLDİRİSİ.

Kürdistan Ortadoğu'da, uluslararası/devletlerarası bir sömürge'dir. Ortadoğu'nun yerleşik en eski halklarından biri olan Kürt halkının tarihi, büyük istila dalgalarına, işgallere karşı var olma mücadeleleri tarihidir.

Kürdistan'ın çağdaş statüsü, 19. yüzyılın başlarından itibaren şekillenmeye başlar. İngiltere'nin büyük sömürge tekellerinden biri olan Doğu-Hint şirketi'nin Bağdat'ta bir şube açmasını (1806), Çarlık Rusyası'nın Ermenistan üzerinden Kürdistan'a girmesi izler (1820). Kürdistan'ın kapitalist-sömürgecilikle yüzyüze gelmesi, günümüzdeki statünün oluşmasındaki en önemli faktörlerden biridir. Bu dönemden sonra, İngiltere ve Rusya'nın sömürge siyasetleri, Kürdistan'daki siyasal ve toplumsal gelişmeleri derinden derine etkilemiş, üretici güçlerin gelişmesini biçimlendirmiştir.

İngiltere ve Rusya'nın bölge üzerindeki hegemonya hesapları 20. yüzyılın başlarında olgunlaşarak, Sykes-Picot anlaşmasında ifadesini buldu. Ancak, birinci Emperyalist paylaşım savaşı'nın (1914-1918) yarattığı fiili dudum, anlaşmanın yürürlüğe konulmasını engelledi. Ayrıca Rusya'da siyasal iktidarı ele geçiren Bolşevikler, diğer gizli anlaşmalarla beraber, Sykes-Picot anlaşmasının da açıkladılar. Savaş aynı zamanda, bölgedeki 6 asıra yakın hegemonyası ile beraber Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanmasını gündemleştirdi. Süreç, Türk-Yunan savaşı ile devam etti (1919-1922) ve Lozan'da, uluslararası bir emperyalist paylaşım anlaşması ile tescil edildi.

Birinci Emperyalist paylaşım savaşı'nın doğrudan bir uzantısı olarak sürdü rülen, Türk-Yunan savaşının en önemli siyasal sonuçlarından biri, genel olarak Emperyalizmin, özel olarak da İngiliz emperyalizminin çıkarlarına uyarlı o larak Kürdistan'ın parçalanmasıdır. Kürdistan, İngiliz mandaterliğindeki Irak, Fransa mandaterliğindeki Suriye ile Türkiye ve İran arasında paylaştırıldı. Yaşadığımız dönem, bu emperyalist paylaşımın daha da gelişmiş, pekişmiş, derinleşmiş ve kurumlaşmış bir devamından ibarettir.

Paylaşım öncesi, İran ve Osmanlı hanedanlıklarına karşı Kürt halkının sür dürdüğü direnme hareketleri, paylaşım öncesi ve sonrası dahada boyutlanıp derinleşerek devam etti. Kürdistan'da yıllarca kan akıtıldı. Her direnme eylemi vahşi jenositlerle kırıldı. Kürt halkını, köleleştirmek, onun toplumsal gerçekliğini imha etmek amacıyla sürdürülen vahşet gösterileri, acımasız asimilasyon eylemleri ile beraber sürdürüldü. Kürt diline ağır yasaklar konuldu. Kürt kültürü bıçaklandı, körletildi.

Ortadoğu'da emperyalist burjuvazinin izni, iradesi ve çıkarlarına göre çizilen emperyalist paylaşımın ortaya çıkardığı haritayı değiştirme potansiyeli ne sahip olan Kürdistan'da, savaş hiçbir zaman bitmedi. Tam tersine daha da derinleşti, yoğunlaştı. Ve Kürdistan 20. yüzyıl boyunca, bölgenin kilit problemi olarak olgunlaştı.

Günümüzde, gerek dünya hegemonyasının ortadoğu'da biçimlenen denge hesapları ve gerekse bölge düzeyindeki ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketlerine neresinden bakılırsa bakılsın, bir yanı ile gelip Kürdistan'a dayanmaktadır. Kürdistan, gerek hegemonya dengeleri ve gerekse kurtuluş hareketleri açısından merkezi bir yerde durmaktadır. Bu anlamda, Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesi ne kadar hayati ise, bir o kadar da komplekstir. Kürdistan sorunu çözüm-süz kaldığı sürece, genel olarak ortadoğu'da ve özel olarak Kürdistan'ı kuşatan dört sömürgeci devlette, devrimci hareketlerin doğru bir perspektife sahip olmaları mümkün değildir.

11.

Çok çeşitli nedenlerden dolayı, ülkemizin dışında yaşamaya mecbur olan bizler, önemli ve zorunlu görevlerle karşı karşıyayız. Bu görevler hem, ülkemizde sürdürülen ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi ile ve hem de, yaşadığımız devletler içinde küçük koloniler/yerleşme merkezleri oluşturan Kürt emekçileri ile ilgilidir. Bu görevleri şu ana başlıklarda özetlemek mümkündür:

—Kürt halkının haklı, meşru ve insani talepler uğruna sürdürdüğü mücadele, bütün boyutları ile tanıtılmalı, yayılmalı, bu mücadeleye politik ve maddi destek sağlanmalıdır.

—Kürdistan'da emperyalistler ve sömürgeciler tarafından sürdürülen haksız

Faşist cellatlar, insanlarımızı fiziki olarak yok ederek mücadelemizi durduracaklarını sanıyorlar. Sanıyorlar ki işkencehaneleriyle, katliamlarıyla halkımızın bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve birlik mücadelesini durduracaklarını. Ama sömürgeci Faşist güçler, emekçi halkımızın sömuriye, baskıya, zorbalığa karşı bitmez tükenmez enerjilerini ve örgütlü güçlerini unutmuyorlar. Nasıl ki, dün Angola, Vietnam, İran, Nikaragua ve diğer birçok halklar zaferlerin, ergeç emekçi halkların olacağını sömürücülere, kan emicilere tatırdılarsa, bugünde Kürdistan, Türkiye ve diğer ezilen halklar yenilgiyi kendi egemen sınıflarına ve efendileri emperyalistlere tatıracaklardır. Bu günleri yakınlaştırmak tüm devrimci demokratik güçlerin elindedir. Bunun için de;

Halklarımızın demokratik istemlerini bir çırpıda yok eden, insanca yaşamayı ayaklar altına alan Askeri Faşist Cuntaya karşı koymak, güçlerimizi birleştirmek en acil görevlerimizden biridir. Türkiye'de faşizmi yıkmamanın ve Kürdistan'da ulusal ve sınıfsal kurtuluşa giden tek yol, ülkelelerimiz işçi sınıflarının ideolojik ve politik önderliğindeki ortak eylemlerinden geçer. Dökülen binlerce yurtseverin, demokratın, sosyalistin kanlarının hesabı ancak ve ancak örgütlü ve omuz omuza savaşarak sorulacaktır.

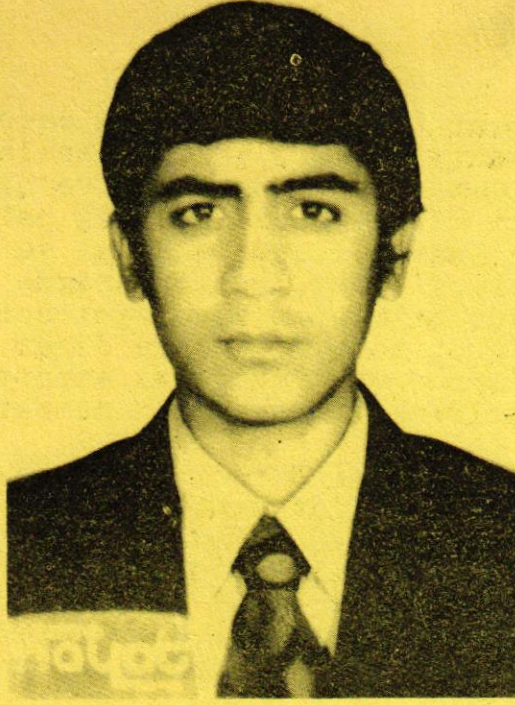
Kürdistan'da ve Türkiye'deki işkenceleri, idamları, katliamları ve onların arkasındaki işbirlikçi, ırkçı-şöven, kan emici Türk burjuvazisinin insanlık düşmanı yüzünü dünya kamuoyuna duyurmak ve teşhir etmek sınıfsal ve yurtseverlik görevimizdir.

Bu amaçla DUISBURGTA 20 den fazla Kürdistanlı ve Türkiyeli örgütün Faşist Cuntanın baskılarına ve idamlarına karşı protesto eyleminde bir araya gelmeleri gelecekte daha sağlıklı güçbirliklerin sağlanmasında atıkları önemli ve olumlu bir adımdır.

- TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN'DA İŞKENCELERE, İDAMLARA, KATLİAMLARA SON!
- TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN HALKLARININ EMPERYALİZME, FAŞİZME, SÖMÜRGEÇİĞE VE YEREL GERİCİLİĞE KARŞI ORTAK SAVAŞIMI ÖRMEK İÇİN İLERİ!
- YIKILSIN SÖMÜRGEÇİLİK- YAŞASIN BAĞIMSIZLIK!

KÜRDİSTAN DEVRİMCİ - DEMOKRATLARI
F. AL

KÜRDİSTAN'DA KATLİAM

ÖNDER DEMİROK
1963....

Ağustos 1981 de tutuklanmış, cezaevindeki işkenceler sonucu 26 gün işkence de kalarak 25.Şubat.1982 de şehit olmuştur. Anısını, sömürgeci faşistlerden hesap sorarak yaşatacağız.

Sömürgeci tekелci burjuvazinin en gerici kesimleri, yıllardır özlemini çektiği Faşist nitelikli iktidarlarını, ordu eliyle 12.Eylül.1980 gününden itibaren gerçekleştirmiş bulunuyor. Tabii ki bu doğrultudaki girişimlerinin akıl hocalıklarını da ABD, NATO, İMF, DÜNYA BANKASI v.b gibi insanlık düşmanı emperyalist güçler yapıyor.

Bugün sömürgeci Türk egemen güçleri, Türkiye ve Kürdistan yoksul emekçi halklarına uyguladıkları işkenceler, toplu imhalar, idamlar ve yalan propağanda yöntemleriyle efendilerini bile kat kat geride bırakarak, onları bile yaptıklarıyla şaşırtmıştır. Sömürgeci Faşist Türk burjuvazisi emekçi halklarımızın devrimci mücadelelerini yok etmek için, bugün halklarımıza karşı cihat açmış bulunmaktadır. Yüzyıllar önce atalarından devr aldıkları milliyetçilik, ırkçılık, halklara düşmanlık gibi düşünceleri mirasını, bugün daha sistemli bir şekilde uyguluyorlar.

Yıllar önce Kürt halkının en demokratik hakları uğruna özgürce yaşamak için vemiş oldukları KOÇGİRİ, SEYH SAİT, AĞRI, DERSİM savaşlarıyla köle olarak yaşamak istemediklerini gösteren Kürt halkı bugün de köle olarak yaşamak istemiyor. Bu haklı istemlerini en vahşi bir şekilde bastıran ve yüzbinlerce insanımızı katlederek, onları tümünden yok etmek isteyen sömürgeci Türk burjuvazisi bu emeline bugüne kadar ulaşamamıştır. Ve bugünde bu emelini Faşist cunta ile gerçekleştirme çabaları peşindedir. Bunun için gün yok ki, Kürdistan köyleri baskınlara uğramasın, insanlarımız hakaretlere, işkencelere, ölümlere uğramasın. İşkenceler, aşağılanmalar, öldürülmeler, namuslarımıza göz koymalar ve toplu katliam provaları Kürdistan halkının günlük yaşamının bir parçası durumuna gelmiştir. Yüzbinlerce yurtsever, devrimci insanlarımız hapihanelere tıkılmış, sakat bırakılmıştır. Bunlarla da yetinemeyen gözü kan bürünmüş Faşist cellatlar bu kez halkımızı, dünyanın hiç bir yerinde görülmediği bir şekilde cezaevlerinde de yok etmek istiyorlar ve bu istemlerini de yerin getirmekten geri kalmıyorlar. Bu amaçla gerek Kürdistan'daki ve gerekse Türkiye'deki cezaevlerinde şimdiye kadar yüzden fazla devrimci öldürülmüştür. Bunun en son örneğinde DİYARBAKIR ASKERİ CEZAEVİNDE görüldü. Bu cezaevi yönetimi üstlerinden aldıkları emirlerle yedi'den fazla yurtsever insanımızı toplu olarak katlettiler, birçoklarını da yaraladılar. Katledilenler arasında KÜRDİSTAN DEVRİMCİ-DEMOKRAT siyasi hareketimizin taraftarı olan ÖNDER DEMİROK'ta bulunuyordu.

Dî bin rewşake giran a rejîma kolonyalist da dîkevîne 21-ê Adareke dîn. Dî ~~new~~ welatê me ye dor girti da têkoşin dom dîke.

Gelê Kurd ku heta niha xwe nespertiye dijmin û serî jêra daneniye niha lî her çar aliyên welatê xwe liberxwedanê berbiçav nişan dide. Ji bo serxwebûn û azadiyê fedekariyê mezin dîke.

Eşkeraye ku tora keftelefta têkoşerî ya Newrozê, ku ew durîşma gelê me ya lîdîjê zorkerî û ketxweriyê ye, dijî.

Çawa ku dî her Newrozê da dibe, wîsan jî dî vê Newrozê da agirên ku lî her aliyên Kurdistanê tîn pexistin, çekên ku tîn teqandin, lawjen ku serhildanê yên ku tîn strandin, merşên ku tîn xwandin, durîşmên ku tîn bilind kirin, kin û rikên me yên ku kok û rehên xwe jî cil û nîşan werdigirin û heta bî iro tîn û roj bî roj tujtir dibin, tînin zimên. Bê guman dost û dijmin herkes jî daxwaz û serketîna rizgarixwaziya gelê me ra careke din bibe şahid. Dê ew bibin şahid û bibinin, ku geleki ku toreynê wek Newrozê afirandinê û ew bî direşahiya sedsalan dane jiyan-din, dê wan hejayiyên morali yên ku dî toreyn wîsan da bûne berbiçav, çawan veguhirine û bike hezeke maddî. Dê ev yeka han ne dî demeke dirêj da xwe derxine rastiye. Dî vê de jî şik û guman tune.

Iro, tiştê ku berî her tiştî jî serketîna gelê Kurd ra ~~pîst~~ pêwîst e, ev e ku divê serekîtiya tevgera rizgarixwaziya têkeve destên proletaryayê. Garantiya bî dest xistîna rizgariya dawîn û bî dawî gihandina armancên nêzik, bihebûna proletaryayê rêxistî û xwedî serekîtiyê bî rasti komünist vê giredayiye. Bî tenê wê çaxê mumkun e ku mirov bîkaribe hemû çîn û refên keşkarên dî eniyêke têkoşer da bigihîne hev û berên wan bide ber bî qada şerî. Ev pîrsa han lî welateki wek Kurdistanê, ku çîna proletarya wî bî nisbî kêr e, pîr girîngtir e.

Girdava ku serekîtiên burjuvazî û burjuvaziya piçûk û "Partiyên Komünist" yên resmî tîde ne, lî ber çavan e. Pratîka têkoşîne ya lî her parçeki Kurdistanê ev yeka han çend caran peyitand. Divê êdî em rê nedin, ku keys û firsendên diroki yên nû jî dest birevin û herweha divê em qet rê nîdin, ku enerjîya gelê me bî hiç û pûç kirin. Divê çîna karker serekîtiya netewa Kurd sedised tîxe destên xwe.

Dî mercên iro da, bî tenê çîna proletaryaya Kurdistanê dikare ala serhildana şoreşkêrî ya Kawêye hesinger bî rûmet hilde ser milên xwe. Lêpirsa pîrsa iroinî ev e ku ev bibe xwediyê partiya xwe. Divê em bilezînin.

Jî karkerên hişyar û ronabirên komünist ra divê ev bibe mesaja sereke ya 21-ê Adarê.

BILA BIJÎ NEWROZ BILA BIMRE NIJADPERESTÎ Bila Bijî TÊKOŞIN'a me
BILA BIJÎ SOSYALİZM

T E K O Ş I N

NEWROZ'UN
MİLİTAN MÜCADELE GELENEĞİ
YAŞIYOR

Bir 21 Mart'a daha, sömürgeci rejimin acımasız koşulları altında giriyoruz. Kuşatma altındaki ülkemizde mücadele devam ediyor.

Boyun eğişi ve teslimiyete hayır diyen Kürt halkı ülkesinin dört-bir yanına örnek bir direnç gösteriyor; bağımsızlık ve özgürlük uğruna soylu bir özveride bulunuyor.

Besbelliği halkımızın zulme ve sömürüye karşı isyanını simgeleyen Newroz'un militan mücadele geleneği yaşıyor.

Her Newroz'da olduğu gibi bu kez de Kürdistan'ın her tarafında yanan ateşler, patlayan silahlar, yükselen isyan türkülleri, marşlar ve sloganlar kuşaktan kuşaga akıp gelen ve günbegün bilenen demir öfkemizi dile getirecek; dost ve düşman herkes halkımızın kurtuluş yönündeki kuvvetli tutkusuna bir kere daha tanık olacaktır. Tanık olacak ve bilecektir ki Newroz gibi gelenekler yaratan ve onu çağlar boyu yaşatan bir halk, böyle geleneklerde yansıyan moral etkenleri maddi bir güce dönüştürmeye de yeteneklidir. Pek uzak olmayan bir gelecekte bu olgu kendini bir gerçeklik olarak dayatacaktır. Buna kuşku yok.

Kürt halkının zaferi için bugün en gerekli olan şey, kurtuluş hareketinin önderliğini proletaryanın ele almasıdır. Yakın hedefleri uzak amaca bağlamanın ve nihai kurtuluşu elde etmenin garantörü gerçekten komünist bir öncüye sahip örgütlü proletaryadır. Bütün emekçi sınıf ve tabakaları militan bir cepheye birleştirmek ve savaş hattına sürmek ancak böyle mümkündür. Kürdistan gibi proletaryası görece az olan bir ülkede bu sorun çok daha yakıcıdır.

Burjuva ve küçük-burjuva önderliklerin ve resmi "Komünist Parti"lerin açmazı ortadadır. Kürdistan'ın her bir parçasındaki mücadelenin pratiği bunu birçok kez kanıtladı. Yeni tarihi fırsatların kaçmasına, halkımızın tükenmek nedir bilmeyen enerjisinin heba edilmesine izin verilmemelidir. İşçi sınıfı ulusun öncülüğünü mutlaka ele almalıdır.

Günümüz şartlarında demirci Kawa'nın devrimci isyan bayrağını onurla taşımaya yetenekli tek sınıf Kürdistan proletaryasıdır. Sorun onun kendi öz partisine kavuşturmasıdır. Kaybedecek zaman yoktur.

Sınıf bilinçli işçilere ve komünist aydınlara 21 Mart'ın başlıca mesajı bu olmalıdır.

YAŞASIN NEWROZ
KAHROLSUN İRKÇİLİK
Yaşasın MÜCADELE'miz
YAŞASIN SOSYALİZM

T E K O Ş İ N

TORA MERXAS A TÊKOŞIN A NEWROZI WESA

Bine bandıra rejime kolonyalisti de kume 21 Adarade bine. Welate ma o dorme gurete de têkoşine dom kena.

Sare Kirmanci vile çewtine be teslim biyayene qebul nekeno; çor hete welate xo de bi çerine xo ver dano. Seweta serxobiyayene be azadiye ra zof fedekariyade girse keno.

Tora merxas a têkoşin a Newrozi wesa, ke a hembere zilm o kedwerdene isyane sare ma nişan dana.

Çutir ke her Newrozi de beno, na raye ki, her hete Kurdistani de, adire ke vesene, çeke ke peqene, kılam o marş ke yene vatene, şiare ke erjine, ni pero kine ma o ke az bi azira reco amo, roc bi roc biyo girs, ey ano zon. Dost be dismenira herkes rena şahid beno ke, sare ma de wastena xeleşiyayene zof xoriya; şahid bibo bizano ke, saro ke tore ze Newrozi veto, bi sesero ra hata nika ardo, o qnca besekeno ke i çiyê ke na tore de ver be çimone ino biçarno raştiye. Ma o waxto ke no ewk hete raştiye de xo bido qebul kerdene xele dūr nîye. Naye ra şik çinebo.

Ewro, robate xelasbiyayena sare Kirmanciya çiyê ke rave lazım o, gune virendiya hareketa xeleşiyayene sinifa karkero bicero xo dest. Sinifa karkero gune bero peser, bibo wayire partiya komünista de raşti. Na ke ame hurendi o waxt a şikina bireso wastena xo ya nejdi be duri ra. O waxt a şikina pero sinif o tabakone kedkaro cephe têkoşeri de biyaro peser; ino meydana cengi de ebe camerdine bikero qewga. Welato ke ze Kurdistani karkere xo angore tayine hena senikiye ucade na mesela zof mesela de muhima.

Burjuvazi be burjuvaziya qickeke o "Partiya Komünista" resmi endi besenekene virendiya mileti bonce; na vera çimona. Pratiye têkoşina her ju parçe Kurdistani çond reyo ke naye ispat keno. Gune ma o raye nedime ke firsende newey bireme; enerjiye sare ma awe de sero. Gune sinifa karkero virendiya mileti bonço.

Ewro, sinifake besebikero ala isyane hesinkar Kawa'yi bi şeref ra hawafiyo o berzpebızero, a sinife teyna proletarya Kurdistani ya. Nika ma o proletarya biresnime partiya a ye bixo. Waxte ma o ke ma vindibikerime çino.

Karkere zanoxi be wendoxone komünistora mesaja virena 21 Adare na bo.

VA WESBO NEWROZ BIMRO NIJADPERESTIYE Va Wesbo TÊKOŞIN a ma
VA WESBO SOSYALİZM

T E K O Ş İ N

DEVRİMCİLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER!

Halkımızın tarihinde yeniden doğuş günü olarak bilinen Newroz, 21 Mart 1982'de ortaya çıkan yeni ve güçlü direnmelerle içeriğini somut bir biçimde doldurdu, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde daha yeni anlamlar kazandı. O gün Diyarbakır Askeri Tutukevinde savaş esiri olarak tutulan halkımızın en yiğit evlatları ve Partimizin seçkin kadrolarının bütün zorluklara karşı yürüttükleri devrimci direniş, faşist Türk sömürgecileri tarafından bombardımanla karşılandı ve tarihte eşine ender rastlanan vahşi bir katliam uygulamasıyla başta Partimizin önder kadrolarından MAZLUM DOĞAN ve KEMAL PİR yoldaşlar olmak üzere otuzun üzerinde devrimci militan katledildi, ellinin üzerinde devrimci militan ağır yaralandı, ve yüzlerce tutuklu ailesi ve yakını da tutuklanarak işkenceye alındı.

Yüzyıllardan beridir halkımız, değişik işgalci ve sömürgeci güçler tarafından sayısız katliamlara uğratılmaktadır. Halkımızın bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna ve yükselttiği direniş mücadeleleri, yabancı egemenler tarafından her defasında kana boğulmuştur. Ancak, bunların bir devamı olmasına rağmen faşist Türk sömürgecileri tarafından esir yoldaşlarımız üzerinde uygulanan bu alçakça katliam, günümüze dek uygulanan katliamların en büyüğü ve en anlamlısıdır. Halkımızın maruz kalmış olduğu katliamların en büyüğüdür; çünkü, bugünkü sonucuyla, sayı olarak henüz onbinleri bulmamış ta olsa, milyonları, tüm halkımızı bilinçlendirip, örgütleyip yöneterek zafere götürme gücünde olan proletarya ve halk önderleri katledilmiştir. Günümüze kadar uygulanan katliamların en anlamlısıdır; çünkü, sömürgeciler, geçmiş dönemlerde olduğu gibi ulusal kurtuluş için devrimci direniş hareketini tamamen ezerek değil; tam tersine dört yıldan beridir tüm güçleri ile sürdürdükleri devrimci hareketimizi ezme çabalarının sonuçsuz kalması, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin sürekli yükselmesi, gelişmesi ve koşullara uygun olarak kendini yenilemesi karşısında siyasal yenilgi olarak ve bu yenilginin vermiş olduğu gözü dönmüşlükle savaş esirlerine saldırmış, katliam uygulamışlar, bu alçakça davranışlarıyla gerçekte kendi yenilgilerini bizzat kendileri imzalamışlardır. Sömürgecilerin halkımızın ve Partimizin varlığına kasteden bu caniyane katliamına rağmen bu olay, halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinde, onun kesin zaferi için en güçlü temel olacak, ona sürekli doğru yolu gösterecek ve onu sürekli geliştirecektir. Bütün bunlar, bu katliamın diğerlerinden farkını ve halkımızın kurtuluş mücadelesindeki derin anlamını gösteriyor.

Kürdistan'da yükselen devrimci ulusal kurtuluş mücadelesiyle biraz ilişkisi olan, ya da onu izleyen herkes açıkça bilirki, en küçüğünden en büyüğüne kadar her türlü devrimci kazanım, büyük güçlüklerle

ve karşı yürütülen zorlu ve fedakâr bir mücadeleyle elde edilmekte, ağır acılar ve kayıplar pahasına gerçekleşmekte ve faşist sömürgecilerin katliam uygulamaları ortamında sağlanmaktadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önderi olan Partimiz, daha henüz sistemli bir ideolojik bütünlüğe ulaştığı sırada bile sömürgecilerin katliam uygulamalarına karşılaşmış ve 18 Mayıs 1977'de HAKİ KARER yoldaş, sömürgecilerin ajanları tarafından katledilmiştir. Ulusal Kurtuluş için devrimci direniş mücadelesi geliştikçe sömürgecilerin vahşi katliam uygulamaları da artarak devam etmiş, 19 Mayıs 1978'de HALİL ÇAVGUN yoldaş, 1979, 1980, 1981 yıllarında da HILVAN, SİVEREK, ŞİKESTUN, GAB, BLOKA, PAZARCIK, PÜLÜMÜR, NAZİMİYE gibi çeşitli alanlarda Kürdistan halkının en yiğit evlatları vahşice katledilmiştir. Ancak, dost ve düşman tarafından şu da açıkça bilinmektedir ki, sömürgeciler her katliam uygulaması ardından devrimci mücadelemiz daha da gelişip güçlenmiş, devrim içim akan her damla kan devrim toprağını sulayıp mücadeleyi yükseltmiş, devrimci mücadelenin gelişip nihai zafere gitmesi için sağlam temeller ve ölümsüz anıtlar oluşturmıştır.

Devrimci ulusal kurtuluş mücadelemizin sürekli ve hızlı gelişimi karşısında önemli darbeler yiyerek şaşkına dönen Türk sömürgecileri, daha 1979 yılında devreye faşist ordularını koyarak gizli sömürgeci savaşı açık sömürgeci savaşa dönüştürmüş, bununla da sonuç alamayınca 12 Eylül faşist-askeri darbesini gerçekleştirerek karşı-devrimi sonuna kadar götürmüştür. ABD emperyalizminin bir nolu uşağı ve Ortadoğudaki karakol köpeği olan 12 Eylül sömürgeci faşist ordu yönetimi Türk ve Kürt halklarına azgınca saldırmış, Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketlerini kesin ezmeyi ve halklarını sindirmeyi amaçlamıştır. Bu doğrultuda on'un üzerinde devrimciyi idam ederek yüzlercesini kurşunlayarak ve yüzbinlerce devrimci ve yurtseveri vahşi işkencelerden geçirip esir kamplarına doldurarak önemli mesafeler katetmiştir.

Faşist Türk sömürgecileri, Kürdistan halkını ve Partimizi baş hedef haline getirmiş olmasına ve ne pahasına olursa olsun hareketimizi ezmeyi amaçlamış bulunmasına karşın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önderi olan Partimiz, bu koşullarda da devrimci direnişi sürdürerek daha 12 Eylül rejimi birinci yılını doldurmadan 1. Konferansını yapmayı başararak mücadelemizde yeni bir dönemi başlatmıştır. Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin zafer yolunu berrak bir biçimde gösteren Parti Konferansımız, devrimci direnişin en yüksek noktası olarak faşist-Türk sömürgeciliğine vurulan güçlü bir darbe olmuştur. Konferansı takiben Partimiz, biryandan devrimci direniş mücadelesinin pratik sorunlarını, öte yandan da Türkiye ve

Kürdistan devrimlerinin teorik sorunlarını çözme-ye çalışmış, Kürdistan için bir ulusal kurtuluş cephesi programı ile Türkiye ve Kürdistan'ın devrimci-demokratik halk güçlerinin ortak savaşını sağlayacak bir anti-faşist birleşik direniş cephesi programı hazırlayıp yayınlayarak, bu konulardaki pratik çalışmalara da etkin bir güç olarak katılmıştır. Bu çalışmalar, içinde bulunulan ağır baskı koşullarında Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin çıkış yolunu göstermiş ve bu doğrultuda atılan pratik adımlarlar Türk burjuvazisinin faşist düzene karşı Türkiye ve Kürdistan halklarının iktidar alternatifini ortaya çıkarmıştır. Devrimci direnişin daha güçlü bir biçimde sürdürülmesinin başlangıcı olan böyle bir yaklaşım, sömürgeci-faşist diktatörlüğe vurulan ölümcül bir darbe olmuştur. Dışarda ortaya çıkan bu devrimci gelişmeleri engelleyemeyen ve devrimci hareketimizi ezmeyi başaramayan faşist Türk sömürgecileri, esir kamplarına doldurduğu yoldaşlarımız üzerinde ABD patentli işkence ve baskı yöntemlerini uygulayarak onları toptan imha etme politikasını yürürlüğe koymuştur. Bütün bu barbarlıklara karşı yiğitçe direnen yoldaşlarımız, çok sınırlı baskı karşısında sömürgecilere yaltakçılığı kabul eden sözde devrimcilerin bu tutumu sonucunda, tutuklevlerinde sömürgecilerin tek boy hedefi haline gelmişler, ancak onlar herşeye rağmen ulusal kurtuluşçuluğun ve proleter devrimci direnişliğin sorumluluğunu omuzlarında şerefle taşımışlardır. Bütün gücünü ortaya koymasına rağmen bu devrimci direniş ezemeyen faşist-Türk sömürgecileri, savaş esirleri ile savaşan zavallı barbarlar olarak, yoldaşlarımızın "yargılanmasını" tamamlama gücünü dahi kendilerinde göremeyip devrimci direniş karşısında siyasal tükenmişliklerini ve yenilgilerini kabul ederek, canlı bir direnme merkezi haline getirilmiş olan tutuklevlerindeki yoldaşlarımızı topluca katletme canavarlığına başvurmuşlardır.

Faşist Türk sömürgecilerinin savaş esirleri üzerinde düzenlediği bu katliam, askeri açıdan hiçbir savaş kuralına uymayan bir barbarlık, dünyada eşi az görülmüş bir vahşet örneğidir. Ve bu, Türk sömürgecilerinin geçmişte olduğu gibi bugün de Kürdistan halkına ve onun kurtuluş mücadelesine karşı tavrını açıkça ortaya koymaktadır. Böyle bir zorbalıkla ve soykırımla karşı karşıya bulunan bir halkın kendi devrimci zorunu geliştirmekten başka çaresi yoktur. Böyle bir halk ne kadar şiddet kullansa da azdır.

Bu olay, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş siyasetinin gücünün ve bunun karşısında Türk sömürgeciliğinin siyasal açıdan tükenmişliğinin kanıtıdır. Pratik açıdan ise bu olay, ulusal kurtuluş mücadelemizin geldiği seviyeyi ve buna karşı düşmanın başvurduğu karşı-devrimci yöntemleri göstermektedir. Böyle bir düşmana karşı bu seviyeye ulaşmış olan devrimci mücadeleyi daha da ileri götürmek için tüm yurtsever ve devrimci güçlere çok önemli pratik görevler düşüyor.

Yurtsever halkımız, yoldaşlar!

Faşist Türk sömürgecilerinin tutuklu yoldaşlarımıza karşı düzenledikleri katliam uygulamasının anlamı derin ve yoldaşlarımızın her türlü zorluğa

karşı gösterdikleri devrimci direniş büyük ve soy-ludur. İki yılı aşkın süredir tamamen bir imha politikasına karşı her türlü araçtan yoksun olarak ve sadece devrimci inanca dayanarak gösterdikleri kahramanca direniş dünyada örnekleri az görülebilen büyüklükte bir direniştir. Tutukluluk koşullarında bile verilen devrimci direnişle düşmanın yenebilmek olayı, dünya proletaryası ve halklarının ulaştığı en yüksek direnme seviyesidir. Yoldaşlarımızın ortaya koyduğu bu direnme örneği, ulusal kurtuluş mücadelemizde ulaştığımız en yüksek seviye ve ulusal kurtuluş için devrimci direnişin her koşul altında sürdürebileceğini açıkça gösteren tek ölçüttür. Bu kahramanca direniş, bu onurlu devrimci yaşam, her türlü teslimiyetçiliğin toplumu ve mücadeleyi kemirmeye çalıştığı bir ortamda gerçekleşmiş, bunlara ölümcül bir darbe vurmuş ve halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin zaferi için sürekli bir güç olmuştur. Faşist Türk sömürgecilerinin örgütlü bir tek ilişki dahi bırakmamak için devrimci hareketlere ve özellikle Partimize azgınca saldırdığı ve bu alandaki faaliyetleri önemli oranda daraltmayı başardıkları bir ortamda, aylar ve yıllar süren aralıksız direnişleri etrafında kitleler ve kadrolardan adeta bir örgütsel ağ yaratan kahraman yoldaşlarımız bu en zor koşullarda bile ülke genelindeki mücadelede yönlendirici rol oynamışlardır.

Tüm tutuklu yoldaşlarımızın ve en önde de MAZLUM, KEMAL ve yoldaşların gösterdikleri kahramanlık örnekleriyle devrimci mücadelemiz içinde önemli ve belirgin bir yerleri vardır. Hareketimizin ortaya çıkışından beri içinde yer alan MAZLUM ve KEMAL yoldaşların devrimci kişiliği ve yaşamı, örnek devrimci kişilik ve yaşamdır. Onlar, yürüttükleri devrimci mücadele boyunca ulusal kurtuluş mücadelemizin tüm sorunlarını omuzlayarak ideolojik, politik ve pratik her alandaki devrimci mücadele bütünlüğüne ulaşarak profesyonel devrimciliğin somut örneklerini sunmuşlardır. Onlar, gösterdikleri kararlılık, devrime, proletarya ve halkın çıkarlarına sarsılmaz bağlılık, devrimci bilinç, disiplin, fedakârlık ve her koşul altında mücadele edebilmek gücüyle proleter devrimciliğin sembolleri olmuşlardır. Onlar, yıllarca süren esaret altındaki yaşamları boyunca devrime, partiye, proletaryanın ve halkın çıkarlarına, bu yüce ve soylu değerlere sürekli sahip çıkıp, her türlü sömürgeci vahşete karşı devrimci direnişi yükselterek gerçek proleter devrimci olabilme, gerçek komünist önderliği temsil edebilme gücünü göstermişler ve büyüklüklerini her türlü pratik içinde kanıtlamışlardır.

Yoldaşlar! Bunlar tek devrimci ve gerçek parti değerlerimizdir. Bunlar, örnek alacağımız ve kişiliğimizde somutlaştıracığımız parti ölçüleridir. Böyle değerler ortaya çıkaran ve böyle ölçüler tutturarak bir partide, amatörlüğe, ilkelliğe, sorumsuzluğa, tembelliğe ve disiplinsizliğe yer olamayacağı açıktır. Bu soylu değerleri örnek alarak, devrimciliğimizi geliştirmek için kendi içimizde ve ulusal kurtuluş mücadelemizi yükseltmek için dış düşmana karşı kararlı ve çetin bir mücadele yürütmek zorunda olduğumuz açıktır.

Yurtsever halkımız ! Böyle evlatlar yetiştirebilmiş olan bir halk hiçbir düşman karşısında yenilmez. Böyle kadrolar ve önderler yaratmış olan bir parti, her türlü zorluğu yenerek devrimi zafere götürebilme gücüne ulaşmıştır. Acımız derin ve kayıplarımız büyüktür. Düşmana karşı kin, nefret ve öfkeyle doluyuz. Acımızı, kin ve öfkemizi düşmana karşı daha bilinçli, daha örgütlü ve daha güçlü bir devrimci direnişe dönüştürelim ! Ulusal kurtuluş mücadelesinin yolu zorluklarla ve güçlüklerle doludur; düşman vahşi, barbar, alçak ve zavallıdır. Böyle bir düşman karşısında, bu durumda olan bir halkın içine gireceği tek doğru tutum daha çok birleşmek, daha sağlam örgütlenmek ve daha büyük bir cesaret ve kararlılıkla savaşmak olabilir.

Kardeş Türkiye halkı ve devrimcileri ! Yıllardan beridir sırtını emperyalistlere dayayarak namlularını üzerinize çevirmiş bulunan faşist Türk burjuvazisinin sizler için de zulüm, işsizlik, yoksulluk ve acılardan ibaret olan; bölge ve dünya halklarının başına bela kesilmiş zorba yönetimini sırtınızdan atmanız, özgür ve demokratik bir hayata kavuşmanız için tarihi bir fırsat doğmuştur. Faşist Türk sömürgeciliğine karşı Türkiye halkıyla özgür ve eşit temellerde birlik uğruna, mücadele ruhu savaş içinde sınanmış halkımız ve Partimiz gibi güvenilir

bir müttefike sahipsiniz. Tarihin üzerinize yüklediği sorumluluğun bilinci ile, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi ile yaratacağınız ciddi mücadele birliği zaferimizin ve halklarımızın gerçek kurtuluşunun teminatı olacaktır.

Dünya devrimci, demokrat ve ilerici güçleri ! Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi dünya demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Kürdistan halkının her türlü sömürgeci-faşist zorbalığa karşı büyük bir direniş ve fedakârlıkla sürdürdüğü ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemek, faşist Türk sömürgecilerinin halkımıza ve devrimci savaş esirlerine uyguladığı bu vahşi katliam uygulamalarına karşı çıkmak devrimci, demokrat ve ilerici olmanın asgari ve vazgeçilmez ölçütüdür.

O halde, her türlü zorluk altında devrimci direnişi sürdüren savaş esirlerinin anılarına sahip çıkmak için, Onların bizlere bıraktığı bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm bayrağını yükseltmek için, halkımızın tek kurtuluş yolu olan ulusal kurtuluş devrimini daha da ileri götürmek için, insanlık onur ve değerlerimizi korumak için halkların özgür ve gerçek birliğini yaratmak için tüm devrimci demokrat ve yurtseverler: GÖREV BAŞINA !

KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ VE EMPERYALİZM !
YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE PROLETER ENTERNASYONALİZM !
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ !
YAŞASIN KÜRDİSTAN PROLETARYASI VE HALKININ ŞANLI ÖNDERİ PKK !
PKK PARTİZANLARI VE MAZLUM, KEMAL YOLDAŞLARIN ANILARI ÖLÜMSÜZDÜR !

7.4.1982
PKK-MK

AN DIE ÖFFENTLICHKEIT !

HINRICHTUNGEN UND MILITARISCHE ANGRIFFE IN KURDISTAN !

Am 25-26 Mai haben viele Nachrichtenagenturen, Fernsehen, Radios über Kurdistan der Weltöffentlichkeit Nachricht gegeben.

Die erste war über PKK Zentral-Prozesse in Diyarbakir, in denen 35 Todes- und 19 lebenslange Urteile fielen. Die zweite war über die militärische Offensive der Türkei (türkische Armee) in einem Gebiet Kurdistans, das unter irakischer Hegemonie steht.

Die beiden Ereignisse sind in den Augen eines jeden politischen Beobachters kein Zufall. Gegen die seit Jahren andauernde politische, soziale, wirtschaftliche und kulturelle Unterdrückung Kurdistans von Seiten des türkischen Staates hat sich seit Anfang der 70er Jahre eine nationale Befreiungsbewegung entwickelt, die die Existenz des türkischen Staates bedroht.

Gegen diese Entwicklungen hat der türkische Staat, mit besonderer Zielsetzung auf die PKK, die die führende Kraft der immer stärker anwachsenden Volksbewegung darstellt und ein unabhängiges Kurdistan anstrebt, mit allen Mitteln versucht, diese Bewegung zu vernichten.

Mit einer zivilen Regierung hatte der türkische Staat, um sein Ziel zu verwirklichen, keinen Erfolg, deshalb brachte er die faschistische Junta an die Macht.

Die seit dem 12. September 1980 herrschenden Generäle versuchten, ihren Hegemonieeinfluß auf Kurdistan zu bekräftigen und es erneut zu besetzen. Es verging kein Tag, an dem sie nicht "Operationen" in Dörfern anordneten, bei denen sie Junge, Alte, Frauen und Kinder gesammelt, sie nackt ausgezogen und gefoltert haben. Hunderte von Revolutionären, Demokraten und Patrioten wurden entweder in den Bergen oder in den Gefängnissen gefoltert und barbarisch ermordet.

Seit der Machtergreifung der Militärs wurden in den kurdischen Widerstandsgebieten Derik, Kiziltepe, Pazarcik, Dersim zahlreiche kurdische Unabhängigkeitskämpfer, PKK-Militante und patriotische Kurden mit Bomben aus Hub-schraubern und Erschießungen ermordet. Viele andere Revolutionäre und Patrioten, unter ihnen PKK-Führer, wurden im Gefängnis von Diyarbakir barbarisch ermordet.

Dazu kam die Zersplitterung der Einheit des kurdischen Volkes, wie z.B. Pazifizierungsversuche, Auswanderungen und, wie am Beispiel Vietnam, die Bildung "strategischer Dörfer". Durch gemeinsame Pläne mit der Saddam-Diktatur werden Sicherheitsgebiete errichtet. Demnach sollen an der türkisch-irakischen Grenze jeweils gegenseitig 30 km umfassende Zonen freigehalten werden. Die kurdischen Bewohner dieses Gebiets sollen in türkische und arabische Gebiete zerstreut werden. Die Unkosten soll das irakische Regime tragen. Diese Anwendungen wurden bereits kurz nach der Machtergreifung der Junta geplant. Die Ernährung und Lebenshaltung (Viehzahl) der im Grenzgebiet lebenden Bauern wurden von der Junta selbst bestimmt, bei Widersetzung wurden sie bestraft. Beispiel: "Nach dem Beschluß der "Stadtrat-Schmuggler-Kommission" darf jede Bauernfamilie nur 15 Schafe halten."

Worauf zielte der türkische Staat ab, was wollte er?

Das einzige Tor, was sich der Türkei zu Asien öffnet, verläuft durch die irakische Grenze. Verliert die Türkei die Kontrolle über dieses Gebiet, erleidet die türkische Wirtschaft und der Handel einen empfindlichen Schlag. Die nationale Befreiungsopposition Kurdistans schwächt die Kontrolle über dieses Gebiet. Wenn diese Opposition sich mit der irakisch-demokratischen Opposition zusammenschließt, sieht sich der türkische Staat von vier Seiten umzingelt.

Die Existenz einer solchen Opposition im Irak stellt eine große Möglichkeit zur Entwicklung und Organisierung für unter türkischer Hegemonie stehenden kurdischen nationalen Befreiungsopposition dar. Jede kleine Entwicklung in die-

sierten Führer errungen. Unser Volk wird sich seiner eigenen Hoffnung, der PKK, anschließen und Kurdistan zum Grabe der türkischen Kolonialisten machen.

Wir sind sicher, daß die Presseangehörigen aus ihren Nachrichtenzentralen die Öffentlichkeit objektiv informieren und hoffen, daß sie die einseitigen Erklärungen der türkischen Verantwortlichen nicht ernst nehmen.

Wir rufen alle fortschrittlichen, demokratischen und Menschenrechte respektierenden Personen, Vereine und Presseangehörige auf, das Kurdenproblem zu unterstützen!

S E R X W E B U N

V.İ.sdp:M.ARAL,Grollmanstr-20,1.Berlin-12.

ser Richtung macht die türkische Junta wahnsinnig. Trotz aller Hinderungsmaßnahmen wächst die "Kurdengefahr", die für sie den Tod bedeutet. Diese Gefahr mußte unbedingt verhindert werden. Dies konnte nur mit einer militärischen Invasion verhindert werden. Den Nachrichten zufolge, die wir erhalten haben, sind 45 000 türkische Soldaten an der irakischen Grenze stationiert, 4000 von ihnen wollen die irakische Grenze überschreiten und das kurdische Volk massakrieren. Uns ist bekannt, daß sich kurdische Bauern auf türkischen Gebieten in die Berge zurückgezogen haben und den Feind bekämpfen.

Das aus seiner Heimat vertriebene kurdische Volk wird sich, wie die Geschichte gezeigt hat, nicht ergeben und nicht zögern, für die Heimat sein Blut zu vergießen.

Mögen die türkischen Verantwortlichen auch bei jeder ihrer Erklärungen behaupten, sie wollen den "Frieden im Gebiet" verwirklichen, so entpuppen sich diese Erklärungen doch als reine Farce. Kann ein solcher Frieden durch die Vernichtung von Millionen Kurden, durch die Vertreibungsgesetze und Maßnahmen verwirklicht werden? Kann ein Frieden ohne die Schaffung eines unabhängigen Kurdistans, das im Herzen des Volkes brennt, ohne die Errichtung eines eigenen Staates verwirklicht werden?

Ein Frieden, der durch die Vernichtung und Vertreibung von Millionen Kurden verwirklicht werden soll, lehnen wir ab. Es ist für uns unvorstellbar, daß ein Mensch, der noch ein Minimum an Würde besitzt, diesen Frieden akzeptieren kann.

Die Invasion der türkischen Junta bedeutet aus kurdischer Sicht eine neue Phase. Diese Phase wird bestimmt sein durch Massaker und Widerstand, das kurdische Volk wird als Sieger aus dieser Phase hervorgehen. Das kurdische Volk hat im Vergleich zur Vergangenheit heute einen wichtigen Vorteil. In der Vergangenheit war der Widerstand und seine Führung in den Händen von Stämmen; heute umschließt der Widerstand das gesamte kurdische Volk. Der Sieg wird durch einen modern organi-

ölümcül darbelerinden biridir. Mücadelemiz, sizin bağımsızlık, özgürlük, sosyalizm ve barış doğrultusundaki mücadelenizin en büyük destekçilerinden birisidir. Sizlerin en sınırlı bir katkınız bile zor dönemlerden geçmekte olan mücadelemiz için büyük önem ifade etmektedir. Halkımız sizlerden biri gibi, çağdaş bir halk ve çağdaş bir ulus olmak istiyor. Sizinle bağımsızlık, özgürlük ve birlik temelinde, kardeş bir halk olarak yaşamak istiyor. Böylesine bir tarihi ve haklı bir arzuyu gerçekleştirmek için siz de elinizden geleni yapmalısınız.

Dünyada, şimdiye kadar çeşitli güçlerinin çıkarları nedeniyle yalnız bıraktıkları Kürdistan halkının; ulusal varlığını korumak ve en doğal hakkı bağımsız ve özgür yaşamını sağlamak için verdiği mücadeleyi desteklemek, sadece insanlığın alınındaki kara bir lekeyi silmekle kalmayacak, bu mücadele bölgemizin en gerici güçlerini de tasfiye etmekle ilerici insanlığa karşı da en soylu görevlerinden birisini yerine getirmiş olacaktır.

Faşist Türk ordusunun girdiği bu en son imha savaşında boğmak için halkımızın ulusal birliğini yaratmak ve silahlı direniş mücadelesini yükseltme yolunda ileri!

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE BÖLGE GERİCİLİĞİ! KAHROLSUN FAŞİST TÜRK CUNTASI YAŞASIN BÖLGE HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ!

2.06.1983

PKK-MK

Böyle tarihi bir anda onlara buradan bir kez daha sesleniyor ve diyoruz ki, düşmanın dört bir yandan saldırıya geçip tüm gücü ile imhaya yöneldiği, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini yaşatmak ve halkımızın bizden talep ettiği birlik, direniş bağımsızlık çizgisini hayata geçirebilmek, ancak tüm yurtsever güçlerin ortak bir direniş hattı tutturması ve giderek bunun bir halk savaşı düzeyine yükseltmesiyle mümkündür.

PKK tarafından açılan bu bayrak, belirlenmiş program ve ilkeleriyle 5 yıldan beridir sürdürülen ve günümüzde kapsamı daha da genişlemiş olan, tüm ulusal kurtuluş güçlerinin gerçek birliğini yaratacak adı konulmamış bir direniş cephesinin bayrağıdır. PKK Kürdistan adına yola çıkan tüm güçleri ve halkımızı, şehitlerimizin kanlarıyla çizdiği bu doğru devrimci yolda birleşerek direnmeye çağırılmaktadır. Gün devrimci ve yurtsever temellerden sağlanacak birliklere dayanarak mücadeleyi hızla yükseltme günüdür. Tarihsel ve güncel gerçekler her türlü güçlûge rağmen bu zorunluluğu dayatmaktadır.

Türkiye, Irak ve İran devrimci güçleri!

İlerici yurtsever bölge halkları!

Faşist Saddam rejimiyle tam bir anlaşma içerisinde Güney Kürdistan'ı işgal etmesi, çok açık göstermektedir ki; sömürgeci-faşist Türk yönetimi, emperyalizm adına tüm bölge çapında çok tehlikeli roller yüklenmiştir. O, ABD emperyalizminin bölgedeki hakimiyeti uğruna, tüm Ortadoğu halklarına ve onun devrimci yurtsever güçlerine karşı alçakça bir savaş başlatmıştır. Bu savaşın hedefi şimdi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketiyle onun önder güçleridir. Ama Güney Kürdistan işgalinin en önemli nedenlerinden biri başta PKK olmak üzere Kürdistan yurtsever devrimci güçlerinin, Türkiye ve Irak devrimci demokratik güçleriyle girdikleri ittifak ve ilişkileri darbelemek ve imha etmektedir.

Emperyalistler ve sömürgeci güçler, halklarımızın devrimci yurtsever temellerdeki özgür ve eşit birliklerinden dehşetle korkuyorlar. Çünkü onlar biliyorlar ki, halklarımızın emperyalizme, faşizme ve sömürgeciliğe karşı mücadele temelinde sağladığı birlik, onların varlığını yerle bir edecektir.

Emperyalizm ve uşaklarının bölgedeki hedeflerine ulaşması olası değildir. Ortadoğu'da yeni direniş odaklarının güçlenmesi emperyalizme karşı halk muhalefetlerinin hızlanması buna olanak tanımayacaktır. Elbette ki bu, bölge devrimci güçleri görevlerini layikiyle yaparlarsa böyle olacaktır. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin saldırılarına karşı direnmek, varolmak isteniyorsa uzlaşmacı ve teslimiyetçi tavırlar tecrit edilerek direnişi sonuna dek dayatmak gerekmektedir.

Emperyalizmin bölgede oluşturduğu karşı-devrimci cephe bölge halklarının ilerici güçlerinin de anti-emperyalist bir cephede birleşmesini gerektirir. Güney Kürdistan'ın işgalinde görüldüğü gibi karşı-devrimin bölge halk hareketlerine tam bir ittifak içinde saldırdığı günümüzde böyle bir birliğin yaratılması hayati bir önem kazanmıştır.

Kürdistan'da yükselen devrimci-direniş tüm bölge halklarının kaderini etkileyen bir özelliğe sahiptir. Bu nedenle Kürdistan devrimci yurtsever güçlerinin sömürgeci-faşist ve emperyalist güçlere karşı mücadelesinin, onlarla ortak direniş platformuna katılarak destekleyin!

Tüm ilerici insanlık!

Bugün halkımız üzerinde varlığımızı tümüyle tehdit eden emperyalizmin azgın bir gürûhu ve faşist diktatörlük hüküm sürmektedir. Bunlar sadece baskı ve sömürüyle yetinmemekte Güney Kürdistan'ın işgalinde tanık olduğumuz gibi ulusal varlığımızı tümüyle imhadan geçirmeye çalışmaktadır. Bu, yüzyıllardan beridir kurduğu tecrit çemberine ilave olarak, günümüzde emperyalist gericiliğin tüm olanaklarını kullanıp en incinden en kabaşına kadar tüm yokedici yöntemleri üzerimizde uygulayarak bizi imha etmeye çalışan faşist bir işgaldır. Bu işgale karşı halkımız, tarihinde ender rastlanan bir direnme sürdürecektir. Halkımız yıllardır sürdürdüğü bu direnmesiyle ilerici insanlığa açılmak, onunla arasında bir köprü kurmak istemektedir. Emperyalizm ve işbirlikçisi, faşist Türk ve Irak rejimleriye bunu engellemeye çalışmaktadırlar. Sizler özgür dünyanın temsilcileri olarak buna mücadele etmemelisiniz. Sizlerin tarihindeki bağımsızlık ve özgürlük mücadeleleri bizim de mücadelemizdir. Biz, sizlerin izlediğiniz yolda yürümenin bizim de hakkımız olduğuna inanarak direnmeye girdik.

Mücadelemizi, kendi mücadelenizle birleştirmekle sizlerin de kazanacağı çok şey vardır. Kürdistan halkının kendi mücadelesini çağdaş kılması ve çağdaş koşullarda sürdürmesi emperyalizme vurulacak

Ancak emperyalizm ve işbirlikçilerinin günümüze dek uygulamaya geçirdikleri bölgeye ilişkin planlar, bu yöndeki tüm çabalara rağmen gerçek sonuçlarına ulaşamamıştır. Tüm eksiklik ve hatalarına rağmen bölgede ilerici-devrimci güçler, bu saldırılar karşısında ezilmiş ya da yenilmiş değillerdir. Bölge ilerici ve devrimci güçlerinin de kapsamında bulundukları ve odağında Suriye yönetimi, Filistin direniş ve Lübnan Vatan Hareketinin siyonizme ve emperyalizme karşı takındıkları kararlı tutum, son gerici üçlü antlaşmayla birlikte örülmeye çalışılan emperyalist entrikaları büyük oranda işlemez hale getirmiştir. Yine Irak-İran savaşı, emperyalizmin beklediği sonuçları yaratamadı. Savaş içinde yıpranan ve içte büyük bir muhalefetle karşı karşıya bulunan faşist Saddam rejiminin askeri ve siyasi olarak tükenmiş olması yıkılmasını kaçınılmaz kılmaktadır. Irak rejiminin yıkılması ise, bölgede köklü değişiklikler yaratacaktır. Bölge ilerici devrimci güçlerin emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı bölgede sağlamaya çalıştığı denge, Irak rejiminin yıkılması ile sağlanacaktır. Bu nedenledir ki, emperyalizm, faşist Irak rejimini "çevik kuvvetler"ine, faşist Türk ordusuna dayanarak kurtarmaya çalışmaktadır.

Yine son yıllarda yükselen ve sömürgeci Türk devletini tehdit eden Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Türkiye proletarya hareketi de her şeye rağmen ezilememiş; aksine tüm kayıplarına rağmen bugün daha güçlü bir konuma ulaşmıştır.

Özellikle PKK'ye yönelik ve onun şahsında Kürdistan ulusal değerleri imha etme uygulamaları her dönemdekinden daha büyük bir direnişle karşılık görmüş bundan daha da pervasızlaşan düşman, büyük bir öfke ile onlarca PKK önder ve militanını zindanlarda ve dağlarda alçakça katledderken, yine yüzlercesini idam etmeye hazırlanmaktadır. Bu uygulamalarını Güney-Kürdistan işgali ile zirveye çıkaran faşist Türk yönetimi bu saldırı ve imha politikasıyla bir pasifakasyon ortamı yaratmak istemektedir.

Yiğit Kürdistan halkı ve yurtsever devrimci güçleri!

Bu tanık olduğumuz ilk işgal hareketi ve uğradığımız ilk katliam değildir. Biz tarihte bir çok zorba ve talancının işgal, istila, sömürü ve katliamlarına maruz kaldık. Ama onlar bir bir karanlık akibetlerine gömülürken, biz korkunç acılar ve fedakarlıklar pahasına da olsa bağımsız ve özgür bir geleceğe doğru her gün yeni ve daha güçlü adımlar atmaya başladık. Yaşadığımız yenilgiler ve yediğimiz darbeler bu gidişi değiştirmede. Bu gün geçmişin o kahredici yalnızlığının aksine ilerici insanlık ailesinin bir ferdi olarak onlarla aynı cephede aynı düşmana karşı savaşıyoruz. Düşmanşa her türlü olanaklarına rağmen hızla dünyadan tecrit olmaya, tüm barutunu tüketmeye ve mukadder akibetine doğru hızla geriye saymaya devam ediyor.

Ama bütün bunların böyle olması, yürüteceğimiz mücadelenin kolay olacağı ve zafere kolay varılacağı anlamına gelmez. Aksine Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük kavgası çok çetin, çok kanlı ve çok uzun olacak ve zafer ancak bütün güçlükler aşılarak elde edilebilecektir.

Sizlerin bağından çıkan PKK'nin zorlu direniş kavgası bunun en açık kanıtıdır. Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin en kararlı savunucusu ve onun önderi olan PKK, ortaya çıktığı ilk günden bu yana kendisini sömürgeciler ve onun her soydan uşaklarıyla boğaz boğaza bir mücadele içinde bulmuş ve kendisini böyle bir kavganın ateşi içinde pişirerek bugüne ulaşabilmiştir.

PKK'nin 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü ile başlayan yeni dönemdeki mücadelesinde büyük bir direniş ortamında gelişmektedir. 12 Eylül faşist diktatörlüğü altında PKK'nin şahsında yokedilmek istenen Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi akıl almaz baskı, işkence ve katliamlara rağmen yükseltilmiş ve PKK bu direnişi sayesinde; birçok gücün dağılma ve çürümeye uğradığı bu karanlık dönemden yüzünün akıyla çıkarak, halkımızın mücadelesine önderlik edecek güç ve yetenekte olduğunu kanıtlamıştır.

Yürütülen direniş mücadelesi ile teslimiyet ve ihanet çemberi kırılmış, düşmanın silahları bir bir etkisizleştirilmiş ve başvurduğu tüm imha uygulamaları daha keskin bir mücadelenin zemini haline getirmiştir. Ancak mücadelemizin bu kesin karakteri bir yandan düşmanı daha azgın yöntemlere yöneltirken diğer yandan acze düşen sömürgecileri kurtarmak amacındaki emperyalistler ve bölge gericilerini de açıktan sahneye çıkmaya zorlamaktadır. Bu nedenle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi bugün geniş bir düşman cephesinin çok yönlü karşı-devrimci politikaları ve uygulamalarıyla yüz yüze bulunmaktadır.

Uyguladığı tüm akıl almaz yöntemlere rağmen içine düştüğü çöküntüden kurtulmayan sömürgeci-faşist yönetim "çareyi" yine halkımıza ve bölge halklarına yönelik saldırılarını arttırmakta görmektedir. Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Hareketini yoketmek ve varlığını bu temelde güçlendirmek için tırmandırdığı insanlık dışı çabalarını Diyarbakır zindanlarındaki 35 PKK önder ve militan kadrosuna verdiği son idam cezaları, hemen ardında geliştirilen baskı ve operasyonlar ve yine PKK ve diğer parçalardaki ulusal kurtuluş güçlerini hedef alan Güney Kürdistan'ı işgal, sömürgeci-faşistlerin kendi sonlarına mal olsa da halkımızın mücadelesini toz-duman içerisinde boğmak istediklerini göstermektedir.

Ama tarihin hiç bir döneminde baş eğdirilemeyen Kürdistan halkının bu kez düşmanın bu alçakça emellerine, yurtsever devrimci güçler önderliğinde daha büyük bir direnişle cevap vereceği açıktır.

Bu gerçek sabit olmakla birlikte, halkımızı bu tarihi görevinden alıkoymaya çalışan ve kendisine yakıştırdığı çeşitli sıfatlara rağmen tam bir sorumsuzluk içinde olan, Kürdistan adına hareket ettiğini iddia eden güçler de yok değil! Eskinin yanlış eğilimlerini önemli oranda üzerlerinde taşıyan, özellikle Güney Kürdistan ve Irak muhalefet güçleri; gurup, aşiret, kabile, aile ve hatta dış güçlerin çıkarlarından kaynaklanan iç çatışmaları, düşmanın ömrünü uzatan ve halk güçlerini zayıf düşürerek emperyalizmin bölge politikasını uygulamasına uygun zemin yaratan son derece tehlikeli bir durum yaratmaktadır.

DEVİRİMCİLERE, DEMOKRATLARA, YURTSEVERLERE!

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKINA!

25 Mayıs 1983'de Güney Kürdistan'a saldıran sömürgeci faşist Türk ordusu, yeni bir işgal harekâtı daha başlattı. Tarihi, işgal istila ve talan hareketlerinden ibaret olan Türk egemen sınıfları, dünya halklarının bağımsızlık ve özgürlük tutkularını hergün yeni kaleler fethederek perçinledikleri günümüz dünyasında bile, bu çılgın ve iğrenç emellerinden vazgeçmemektedirler.

Türk sömürgecilerinin emperyalizmin desteği ile ellerinde tuttukları Kuzey-Batı Kürdistan günümüze dek vahşi ve alçakça uygulamalara sahne olmaktadır. Ama Türk sömürgecilerinin bu barbar saldırı ve imha politikalarına hedef olan yalnızca Kürdistan halkı değildir. Tüm dünya halkları, hafızalarındaki en canlı örnekleri ile bilirler ki, onlar tüm insanlığın, ileriye yönelik tüm gelişmelerin özgür ve bağımsız geleceğin düşmanıdır. Daha dün başka milliyetlerden milyonlarca Anadolu, Balkan, Ortadoğu ve Kuzey Afrikalıyı çeşitli imha uygulamalarıyla katledenler onlardır. Onlardır bir avuç işbirlikçi ve emperyalistin çıkarları uğruna bugün Kıbrıs'ı ve Güney Kürdistan'ı işgal edenler. Bölgemizde yükselen halk hareketlerini ve sosyalizmi boğmak için yeni işgal ve imha hareketlerine hazırlananlar da yine onlardır.

Peki tüm çağdaş gelişmelere ve gerçeklere rağmen Türk sömürgecilerini bu denli pervasızlaştıran şey nedir? Faşist Türk sömürgecileri çok mu güçlü ya da cesurdurlar? Hayır ne o, ne de diğeridir. Onları bu denli gözü dönmüş bir yola ve de sürekli sevkeden temel şey Türk burjuvazisinin zayıflığı ve Türk kapitalizminin kendisini hiç bir biçimde bırakmayan bunalımlardır. Günümüzde Türk kapitalizmi kendisini hiç bir biçimde yenileyememe, tekelleri Türk burjuvazisi ise kendisini ancak savaş içerisinde yaşatabilme durumuna düşmüştür.

Faşist Türk sömürgeciliğinin içine düştüğü bu durum, göbeğinden bağlı bulunduğu emperyalizmin ürünüdür.

Her alanda tam bir çürüme içinde olan emperyalizm, sosyalist güçler ve halk hareketlerinin sıkıştırması karşısında, tüm insanlığın geleceği ile oynayan saldırı ve savaş politikası izlemeye başlamıştır.

Emperyalist güçlerin günümüzde bu politikalarını en çok yoğunlaştırdıkları alan Ortadoğu'dur. Emperyalizm için yaşamsal bir öneme sahip olan Ortadoğu, 1970'lerden itibaren yükselen halk hareketleri ile önemli gelişmelere sahne oldu. Filistin Direniş Hareketi, İran ve Afganistan devrimleri ve daha bir dizi ilerici ve devrimci hareketin gelişmesi, 1960'larda emperyalizmin lehine oluşturulmuş olan bölge statüsünü parçalayarak, emperyalizm ve işbirlikçilerinin bölgedeki varlığını bütünüyle tehlikeye soktu. Bu nedenle emperyalizm 1970'li yıllarda bunalımın derinleşmesini engellemek, yeniden etkinliğini güçlendirmek için yeni statükolar yaratmaya çalıştı. Özellikle de ABD emperyalizmi hazırladığı Camp-David planıyla Filistin Direnişini yok etmek istedi. Fakat bölgedeki devrimler, bazı alanlarda ortaya çıkan yeni ilerici politik gelişmeler ve Arap aleminin gelişen anti-emperyalist hareketleriyle emperyalizmin planları boşa çıkarıldı. Ve emperyalizmin konumu daha da zayıfladı. Özellikle faşist şahlık rejiminin yıkılması, Haliç üzerinde büyük emelleri olan ABD'yi bölge halklarına karşı saldırı ve tedbirlerini güçlendirmeye çaba harcamaya zorladı. Bu nedenle İran devrimini provakasyonlarla yıkmaya çalıştı. Irak'ı İran'a saldırttı. Türkiye'de faşist darbe gerçekleştirildi. İsrail'i Lübnan ve Filistin halklarına saldırttı. Lübnan'ı işgal ettirdi. Fakat emperyalizmin bu politikaları sonuç vermeyince bu defa da yeni planlar ve tedbirler geliştirmeye başladı. Bunların en önemlisi bölgedeki petrol kaynaklarına ve güçlü devrimci hareketlerin geliştiği alanlara yönelik olarak saldırgan NATO gücü içinde oluşturulan "Çevik Kuvvetler"dir. Ardından Lübnan'ı ekonomik ve siyasi hakimiyeti altına almak için ve Filistin sorununu teslimiyet temelinde çözmeyi amaçlayan İsrail-Lübnan-ABD anlaşmasıyla bölgeyi kendi denetimi altına almaya çalışmaktadır.

"Çevik Kuvvetler" in faşist Türk cuntasının onayı ile Kürdistan'a yerleştirilmesi ise, emperyalizmin aldığı tedbirlerden diğeridir.

ABD, faşist Saddam rejiminin düşmesi halinde "çevik kuvvetler"i hemen Irak devrimci muhalefeti, Kürdistan ulusal-demokratik güçleri üzerine saldırarak, Haliç ve bölge üzerindeki etkinliğini korumaya çalışacaktır. Faşist Türk ordusunun Güney-Kürdistan'a girmesi ve katliamlar yapması emperyalizmin bu yeni planlarının bir parçasıdır. Bu nedenle faşist Türk cuntasının Güney Kürdistan harekâtı geçici bir harekât değil; bölgede sarsıntı geçiren ABD emperyalizminin hükümlerini yeniden kurma, halkların ulusal bağımsızlık ve özgürlük kazanımlarını yoketmek, Irak rejiminin çöküşünü engellemek, bunu başarmaması halinde Güney-Kürdistan'ı ilhak ederek, petrol bölgelerini ele geçirmek ve Kürt ulusal güçlerini ezmek amacıyla başlatıldığı bir işgal hareketidir.

Emperyalizmin güdümündeki faşist Türk devletinin Ortadoğu'daki rolü giderek tehlikeli boyutlar almaktadır. O sadece bölge halklarına düşmanlık değil, aynı zamanda Sovyetler Birliği'ni tehdit etme, Yunanistan'a gözdağı verme, Kıbrıs'ı NATO'nun bir üssü haline getirme gibi emperyalizmin kendisine yüklediği görevleri de yerine getirmektedir. Faşist Türk ordusunun Irak rejimi ile anlaşmalı olarak Güney Kürdistan'a denk düşen Kuzey-Batı Kürdistan'daki son NATO tatbikatı, Ege'de yapılan askeri tatbikat ve son zamanlarda Sovyetler Birliği'ne karşı alınan daha da cüretkâr tavırlar tesadüf değildir.

2. Kongremiz, partimizin geçmiş mücadele sürecinde kazanılan deneyimleri saptayıp genelleştirdi. Buradan hareketle partimizin program ve tüzüğünü yeniden düzenledi. Son olarak ta "PARTİ KARKERİ KURDISTAN " "Kurdistan İşçi Partisi" olan partimizin ismi " PARTİYA PÊŞENG A KARKERİ KURDISTAN " (PPKK) olarak değiştirildi.

MART 1983

PPKK

KURDISTAN ÖNCÜ İŞÇİ PARTİSİ

MERKEZ KOMİTESİ

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMALARI

mek için Merkez Komitesi'nin politik rapor içinde sunduğu anti faşist cephe programını onayladı. Partimiz önümüzdeki dönemde onaylanan bu program doğrultusunda tüm anti faşist güçlere gitmeyi ivedi bir görev olarak önüne koydu.

Türkiye Kurdistanında yaşanan toplumsal ve siyasal süreci ayrıntılı olarak değerlendiren Kongremiz, önümüzdeki ulusal demokratik halk devrimi aşamasında , devrimden yana olan çeşitli sınıf ve katmanların çıkarlarını temsil eden parti, örgüt ve grupların emperyalizme,sömürgeciliğe ve ülkemizdeki gerici egemen sınıflara karşı ortak bir mücadele platformunda biran önce birleşmelerinin ivedi bir sorun olduğunu belirtti. Bu yolda Kurdistan emekçi halkının kurtuluşundan yana olan tüm sınıf ve katmanların asgari ortak çıkarlarını ifade eden ve onların siyasal temsilcilerinin üzerinde anlaşabilecekleri cephe programını onayladı. Önümüzdeki dönemde Partimizin önüne koyduğu acil görevlerinden biride bu program doğrultusunda Türkiye Kurdistanı'ndaki tüm ilerici yurtsever güçlere gitmektir.

Ayrıca Kongremiz ,bugün ülkemizin parçalanmış olmasının doğurduğu sorunları görüşerek , Kurdistanın dört parçasındaki ilerici yurtsever ve sosyalist güçlerin bir araya gelerek kendi aralarında bir " Ulusal otorite " oluşturmalarının gerekli olduğunu belirtti. Bu " ulusal otorite" nin oluşturulabilmesi için bütün parçalardaki ulusal demokratik parti ve hareketlerin katılacakları bir Konferansın toplanmasını önerdi.

2. Kongremiz Partimizin kuruluşundan bu yana sürdürdüğümüz mücadelenin çok yönlü ve ayrıntılı muhasebesini yaparak geçmişini ve çalışmalarını değerlendirdi. Partimizin olumlu yanlarının , başarılarının yanında eksiklik ve yanlışlıklarını da ortaya çıkarmak için kararlı ve cesaretli adımlar attı.Sağ oportünizmin parti içindeki tahribatlarını gidermek, partimizi Leninci yolda arındırarak daha da güçlendirmek için isabetli kararlar aldı.

Başta ABD olmak üzere emperyalizmin, sömürü ve etkinlik alanlarını genişletmek için en çok yöneldiği bölgelerden biri de Ortadoğu'dur. ABD emperyalizmi, bölgede yitirdiği mevzileri yeniden kazanmak, halkların mücadelelerini bastırmak, Sovyetler Birliği ve diğer Sosyalist ülkelerin etkinliklerini kırmak ve gelişme sürecini bölgenin gerici güçlerinden yana çevirmek için başta İsrail siyonizmi ve Türkiye olmak üzere diğer gerici ülkelerle işbirliği halinde .Bu yolda açık saldırgan bir politika izliyor. her türlü yönetime baş vuruyor. Kongremiz İsrail siyonizminin, ABD'nin maddi ve manevi desteğinde, geçtiğimiz yaz, Lübnan ve Filistin halklarına karşı giriştirdiği işgal ve yok etme hareketinin bunun en açık örneği olduğunu vurguladı. ABD emperyalizminin siyonizmin ve bölge gericiliğinin bu düşmanca komplolarını boşa çıkarma uğrunda mücadele veren Filistin ve Lübnan halklarıyla açık dayanışma içinde olduğunu belirtti.

Partimizin 2. Kongresi Türkiyenin uluslararası alanda, emperyalizmin en gerici, saldırgan ve savaş yanlısı güçleriyle sıkı bir işbirliğine gittiğini saptadı. Türkiye, yalnız işçi sınıfı ve halklarımız açısından değil, Sovyetler Birliği, diğer komşu ülke halkları ve bölgenin tüm anti emperyalist ilerici güçleri açısından da başlıca tehlikelerden biri durumundadır. Bugün Türkiyede işbaşında olan askeri Faşist Cunta Ortadoğu halklarının kurtuluş mücadelelerine karşı ABD'nin oluşturduğu saldırgan "çevik kuvvetler " i Türkiye ve Kürdistana yerleştirme hazırlıkları içindedir. Kongremiz, Orta ve Yakındoğuda barışın en büyük düşmanlarından birinin de faşist Generaller yönetimindeki Türkiye olduğunu saptadı. Bölgedeki emperyalist ve gerici komploları boşa çıkarmak için Ortadoğunun ilerici, anti emperyalist tüm güçlerinin sıkı bir işbirliği içinde olmalarının zorunlu olduğunu belirtti.

Partimizin 2. Kongresi, 12 Eylül 1980 de gerçekleşen sömürgeci askeri faşist darbenin geliş nedenleri ve bu ikibuçuk yıl boyunca Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı sürdürdüğü politika üzerinde durdu. Kongremiz, faşist diktatörlüğü yıkmak ve demokrasiyi gerçekleştirmek için cuntaya karşı şu yada bu ölçüde tavır almış olan tüm anti faşist güçlerin bir cephe içinde birleşmelerinin zorunlu olduğunu savundu. Türkiye ve Kürdistan'daki devrimci demokratik ve tüm anti faşist güçlerin dağınıklığına son vermek , cuntaya karşı sürdürülen mücadeleyi etkin ve sonuç alıcı bir yola kanalize et-

KÜRDİSTAN ÖNCÜ İŞÇİ PARTİSİ'NİN

2. KONGRESİ BAŞARIYLA SONUÇLANDI

Partimizin; Kurdistan Öncü İşçi Partisi (KÖİP)'in 2. Kongresi, dünyada ve ülkemizde önemli gelişmelerin olduğu ve sınıf mücadelesinin sertleştiği bir dönemde ağır, illegal koşullar altında toplanarak başarıyla sonuçlandı. Kongremiz, uluslararası politik durumu, Türkiye ve Kurdistan 'daki ekonomik, toplumsal ve siyasal koşulları ve partimizin içinden geçtiği süreci ayrıntılı bir biçimde değerlendirerek Kurdistan işçi sınıfının ve emekçi halkımızın mücadelesine ışık tutan kararlar aldı.

Partimizin 2. Kongresi, ABD emperyalizmi ve müteffiklerinin dünya barışına ve halkların kurtuluş mücadelesine yönelik düşmanca politikalarının dahada sertleştiği bir ortamda toplandı. Emperyalizmin silahlanmayı ve nükleer silahların üretimini tirmandırma çabalarının dünya barışını, uluslararası yumuşamayı ciddi bir biçimde tehdit ettiğini vurgulayan Kongremiz, ABD emperyalizminin ve uluslararası silah tekellerinin dünyamızı nükleer silah yığınağı haline getirme çabalarına soğuk savaş kışkırtıcılığına ve buna bağlı olarak ABD'nin atom roketlerini batı Avrupaya yerleştirmesine karşı aktif mücadelenin gerekli olduğunu belirtti. ABD'nin atom roketleri batı Avrupaya yerleştirilirse, güç dengesi Avrupada Emperyalizm lehine değişecek, silahlanma yarışı hızlanacak ve sonuçta dünyamız gerçek anlamda bir atom savaşı eşiğine gelecektir. Bu gerçekten hareketle Kongremiz, başta Sovyetler Birliği olmak üzere Sosyalist Sistemin dünyada adil ve kalıcı bir barışın sağlanması için gösterdiği olağan üstü çabaları insanlığın gerçek çıkarlarının ifadesi olarak SSCB'nin sunduğu somut barış programını bütün gücüyle desteklediğini ve dünyanın bütün barış, demokrasi ve sosyalizm güçleriyle omuz omuza olduğunu bir kere daha vurguladı.

Bu çatışmalar durdurulana dek çaba göstereceğiz ve bugünkü olayların gerçek nedenlerini aydınlığa kavuşturmaya çalışacağız. Hatalara giren suçlu olan ve halkımızın çıkarına olmayan bu tutumlarından vazgeçmeyen güçlere karşı birlik halinde davranacağız, Onlara karşı duracağız ve bu güçleri teşhir edeceğiz.

Tüm yurtsever kişi ve güçler çatışmaların durdurulması için çalışsın, sesinizi yükseltin!

Süriye Kürtleri Demokrat Partisi "El Parti"

Süriye Kürtleri Sol Partisi

Süriye Kürtleri Halkçı Birliği Partisi

Süriye Kürtleri Demokrat Partisi

Süriye Kürtleri İlerici Demokrat Partisi

Kürdistan İşçi Partisi-PKK-

Ala Rızgari

Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları-KUK-

Têkoşin

Kürdistan Öncü İşçi Partisi-KÖİP-

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi-TKSP-

5 Mayıs 1983

Gunümüzde Orta-doğu zorlu bir dönemden geçiyor. Emperyalist, gerici, siyonist ve faşist güçlerin, bölge halkları kurtuluş hareketlerine karşı saldırıları gün geçtikçe genişliyor, derinleşiyor ve müdahaleleri bir bir açığa çıkıyor. Bugün emperyalizm, özellikle Amerika emperyalizmi Filistin, Lübnan ve Suriye halklarına karşı yeni oyunlar tezgahlamaktadır. Onlar, bölgede ilerici güçleri tamamen dağıtmaya, yenmeye çaba gösteriyor, dizginleri ele geçirmek istiyorlar. Bu planların bir parçası olarak, saddam rejiminin emperyalist ve gericilerin çıkarına başlattığı İran-Irak savaşı hala sürüyor. Bugün aynı zamanda, Kürdistan kurtuluş hareketi üzerinde de çeşitli planlar yürütülüyor ve bunlar kenaisini açığa vuruyor.

Böyle bir durumda, büyük bir üzüntüyle duyuyoruz ki; Kürdistan'ın iki barçasında bazı yurtsever güçler arasında, özellikle Irak Kürdistan'ında Kürdistan Yurtsever Birliği, Irak Kürdistan Demokrat Partisi, Irak Kürdistan Sosyalist Partisi ve PASOK arasında çatışmalar çıkmış ve bu hala sürüyor. Şimdi de duyuyoruz ki, bu çatışmalar Irak Komünist Partisi Merkez Karargahını da içine almıştır. Çatışmaların bu düzeye çıkmasında büyük bir tehlike görüyoruz. Hiç kuşkusuz dökülen kan, halkımıza büyük bir zarar veriyor. Çünkü bu, birbirini boğazlamalar, düşmanı unutturuyor ve tamamen emperyalizm ile Arap gericiliğinin kontrolüne girmiş olan Bağdat'ın kan dökücü, şovenist rejiminin ömrünü uzatıyor.

Yine bu birbirleriyle çatışmalar yurtsever güçleri zayıflatıyor, halkı mücadeleden ve peşmergelerle dayanışmadan soğutuyor. Bu çatışmalar, hiç kuşkusuz Kürt halkının düşmanlarına yarıyor. Düşman bu çatışmalardan seviniyor. Çünkü, onlar böylelikle halkımıza karşı sinsi planlarına rahatlıkla gerçekleştirebiliyorlar.

Birbirleriyle Çatışan Yurtsever Güçler!

Dünya halklarının ve Kürt halkının tecrübeleri de açıkça gösteriyor ki, halkların zafer yolu, yurtsever güçlerin BİRLİK ve DAYANIŞMASINDAN geçer. Bu bakımdan bizler, tüm yurtsever güçlere sesleniyoruz: aranızdaki çatışmaları durdurun, tüfeklerinizi birbirinize değil, omuz omuza halkımızın düşmanlarına yöneltin! Aranızdaki sorunları, anlaşmazlıkları barışçı, kardeşçe ve görüşmeler yoluyla çözümleyin!

Bizler; bu "ÇAĞRI"ya imza atan parti ve güçler, çatışmaların durdurulması için gereken herşeyi yapmaya hazırız.

Bizler, umud ediyoruz ki, çatışmalara taraf olan güçler, çağrımıza kulak versinler ve bir an evvel, kayıtsız şartsız yurtsever güçler arası çatışmayı durdursunlar.

./...

Düşman, geliştirmeye çalıştığı her sinsi ve kanlı planı karşısında PKK'yi bulmaktadır. Cezaevlerinde üç yıldır sürdürdüğü kanlı eylemlerine ve Merkez Komitesi üyelerinin de içinde bulunduğu PKK'li birçok önder ve savaşçıyı katletmesine rağmen, direnişin önünü alamamıştır. Ve o, şimdi, saldırılarını her alanda yoğunlaştırarak hızla sonuca gitmek istemektedir. Geçen her günün direnişi daha da kökleştirdiğini, PKK bayrağının tüm Kürdistan'ı kucakladığını görmektedir. PKK davalarında verilen 54 idam kararı, sınır boylarında ve tüm Kürdistan köylerinde süren imha seferleri ve son Güney Kürdistan saldırısı duyduğu telaşı ele vermektedir.

Düşman, PKK'nin geliştirmeye çalıştığı Ulusal Bağımsızlık Savaşını, emperyalizm ve bölge gericiliğinden de aldığı destekle, ilk adımda boğmaya çalışmaktadır. Bunun için ise çok yönlü bir savaş yürütmektedir. Şüphesiz ki, bu savaşta en büyük acılara ve barbarlıklara göğüs germek zorunda kalan alanlar da cezaevleridir. Ancak, görüldüğü gibi, düşmana ilk güçlü cevabın verildiği alanlar da her zaman cezaevleri olmaktadır.

Cezaevleri bu kez de yine, düşmanın mücadelemize ve halkımıza yönelik yeni saldırı hazırlıklarına cevap veren ve onun kanlı yüzünü açığa çıkaran ilk alanlar olmuşlardır. Direniş bayrağı bir kez daha cezaevlerinde yükselmiş ve boyun eğmezliğin, mücadelede kararlılığın en yüce örneği sergilenmiştir.

Bu ölüm orucu; Türkiye cezaevlerinde yükselen direnişlere Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin ve halkının en güçlü cevabı olmuş; Diyarbakır cezaevi, yükseltilen bu direnişle Türkiye cezaevlerinde kınılmaya çalışılan direnişi de sonuna kadar götürerek yükseltmiştir.

Ölüm orucu; cuntanın dünyanın gözleri önünde sergilediği "seçim" ve "demokrasiye dönüş" sahtekârlığını bir kez daha ortaya koymuş, Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan gerçeğin işkence, kan ve zulüm olduğunu gizlenememesine göstermiştir.

Ölüm orucu; cuntanın halkımıza yönelik imha seferlerini ve bunun bir parçası olarak da cezaevlerinde tutuklular üzerindeki katliam hesaplarını açığa çıkartmıştır.

Ölüm orucu; Kürdistan'da bundan böyle yalnızca direnişin hakim olabileceğini göstermiştir. PKK'nin yükselen direniş bayrağının hiçbir zaman yere düşmeyeceğini ve aksine bu bayrak altında toplananların her gün biraz daha artacağını ortaya koymuştur. Boyun eğmezliğin ve devrimci onurun, zaferin tohumlarını içinde taşıdığını gösteren bu gerçek, direniş ruhunun toparlayıcı büyüklüğünü kanıtlamıştır.

Elden düşürülmeyen direniş bayrağı, cezaevindeki diğer tutuklular için de cesaretin geliştiricisi olmuş ve tüm Diyarbakır cezaevi bu bayrağın altında toplanarak sömürgeciliğin karşısına dikilmiştir.

PKK'nin direniş bayrağı altında konulan ölüm orucu, teslimiyet ve uşaklığı artık başını kaldıramayacak bir biçimde tarihe gömmüştür.

Bir kez daha açığa çıkmıştır ki, Kürdistan'da yaşamın yolu direnişten geçmektedir. Ve Kürdistan İnsanları, onurlu bir yaşama ulaşmak için ölümü göze almak zorundadır. Cezaevlerindeki bu son eylemin ortaya çıkardığı en güçlü sonuçlardan birisi de budur.

Açıkça görülmektedir ki, direniş yükseldikçe cesaret ve bilinçlenme de gelişmekte ve yaygınlaşmaktadır. Cezaevlerinde defalarca kanıtlanan bu gerçek, tüm ülke sahinde da yaşanmaktadır. Açık ki, direniş yükseldiği sürece, tüm Kürdistan insanları bu bayrağın cesaretlendirici ve yüceltici büyüklüğü altında toplanacak ve düşmanın karşısına her gün biraz daha büyüyen bir güçle çıkacaktır.

Yurtseverler!

Savaş esirlerinin temsil ettiği direniş, bizlerin de tek seçeneğidir. Kürdistan'da yaşamın bunun dışında başka bir yolu yoktur. Düşmanın mücadelemiz ve halkımız üzerindeki iğrenç hesaplarını böylesine onurlu bir direnişle bozan savaş esirlerinin çağrısına kulak verelim. Cezaevlerinde kanıtlanan gerçeği, bulunduğumuz her alanda bizler de kendi gerçeğimiz haline getirelim. Düşmanın imha planlarına, PKK'ye yönelik saldırılarına karşı, tıpkı savaş esirleri gibi, inancımız ve tüm gücümüzle kendimizi siper edelim.

İdam kararlarına, işkencelere ve halkımıza yönelik imha seferlerine karşı duruş, ancak böyle gerçekleşebilir. Türk sömürgecilerinin hesapları ancak böyle bozulabilir.

İdamlar, işkenceler, katliam ve açık savaşlarla halkımızı tarihten silerek iğrenç varlığını sürdürmeye çalışan Türk sömürgeciliğine karşı; onurlu, insanca bir yaşama kavuşmak, topraklarımız üzerinde bağımsız ve özgür yaşamak için hayatlarını ortaya koymaktan çekinmeyen savaş esirleri, bizlere izlememiz gereken yolu gösteriyorlar. Büyük acılar ve fedakârlıklarla pahasına da olsa bu yolda yürüyelim.

PKK'nin direniş bayrağı altında toplanarak, ulusal bağımsızlık savaşımızı her gün biraz daha güçlendirelim.

*** Yaşasın Savaş Esirlerinin Direniş!**

Kahrolsun Sömürgeci-Faşist Cuntal

*** Herşey Ulusal Kurtuluş Savaşımız İçin!**

SERXWEBÜN

Devrimci ve Yurtseverlere!

Diyarbakır zindanları, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük meşalesini her gün biraz daha yükseltiyor.

Diyarbakır zindanlarındaki tüm tutuklular, 1 Eylül 1983 günü görülmekte olan PKK davasında savaş esirlerinden Celalettin Delibaş'ın idam kararlarını, cezaevindeki işkence ve baskıları ve mahkemeleri protesto ettiklerini ve istekleri karşılancaya kadar eylemlerini sürdüreceklerini bildiren açıklaması ile ölüm orucuna girdiler. 2 Eylül günü PKK'li savaş esirlerinin başlattığı ölüm orucu, Diyarbakır cezaevindeki tüm tutuklular tarafından desteklenerek, ortak bir eyleme dönüştü.

Ölüm orucunun açıklandığı 1 Eylül tarihli PKK davasında savaş esirleri, mahkeme salonundan işkence ve silah sesleri arasında götürülürken, tutuklu yakınları da her türlü işkenceye maruz bırakılmışlardır. Yakınlarının gözleri önünde insanlık dışı uygulamalarla götürülen savaş esirlerinden hiçbir haber alınamamaktadır. Cezaevindeki tüm görüşler kaldırılmış, tutuklu yakınları üzerindeki işkence ve baskılar artırılmıştır.

35. koğuşun öncülüğünü yaptığı ölüm orucu, tüm cezaevini sarmış ve 2 Eylül tarihinden itibaren, duruşmaya götürülen tutuklular mahkemeleri protesto ederek, ölüm orucuna katıldıklarını açıklamaya başlamışlardır.

Bu direniş, PKK'li savaş esirlerinin gösterdikleri boyun eğmezlikle direnişin kalesi haline gelen Diyarbakır zindanlarında, Mazlum, Hayri, Kemal, Ferhat vd. PKK'li önder ve savaşçıların temsil ettikleri direnme ruhunun her geçen gün daha da büyüyerek, egemen hale gelmesinin en son örneğidir. Türk sömürgecileri, bu gerçek karşısında duydukları korkuyla, tutuklulara yönelik saldırılarıyla sürekli bir katliamlar zinciri yaratmak istemektedirler. Cezaevinden gelen haberler, bu konudaki kaygıları artırmaktadır.

Direnişi kırmaya çalışan sömürgeci faşistler, koğuşlara saldırmış ve ölüm orucundan vazgeçmeleri için baskı ve işkencelerini artırmışlardır. Cezaevinden silah seslerinin geldiği, çok sayıda ölü ve yaralının olduğu söylenmektedir. Ancak, her şeye rağmen direnişin kırılmadığı ve devrimci tutukluların cuntanın saldırılarını, ölüm orucunun sınırlarını da aşmış, çıplak elleriyle çatışarak karşıladıkları belirtilmektedir.

Diyarbakır cezaevindeki direnişin boyutları her an daha da büyümektedir. Cezaevi duvarlarından dışarıya ulaşan silah sesleri ve sloganlar bu gerçeği göstermektedir.

Yükselen direniş, zindanların dışına da taşarak halk kitlelerini kucaklamaktadır. Mahkemede savaş esirlerinin sürüklenerek ve işkencelerle götürüldüğünü gören tutuklu yakınları, üzerlerine çevrilen silahlara rağmen, uygulamaları protesto ederek, savaş esirlerinin direnişine güç katmışlardır.

Duruşma salonunda bulunan tüm tutuklu yakınları, ölüm orucunun açıklanmasından sonra mahkeme önünde toplu protesto eyleminde bulunarak, sıkıyönetim komutanlık binasına doğru yürüyüşe geçmişlerdir. Fakat, sayıları 150'ye varan tutuklu yakını kadının koyduğu bu eylem, sömürgeci-faşist ordu güçleri tarafından silah zoru ile dağıtılmıştır. Silahlar ve askeri araçlarla ailelerin üzerine yürüyen sömürgeciler, işkencelerini gizleme gereğini dahi duymadan sokak ortasında tüm barbarlıklarını sergilemiş ve göstericilerden bir çoğunu da tutuklamışlardır. Ancak, tutuklu yakınları maruz kaldıkları uygulamalara rağmen, direnişlerini sürdürmektedirler. Sayıları 600'e varan tutuklu yakını, ayrıca ortak bir protesto metni de hazırlayarak, cunta yetkililerine ve çeşitli kuruluşlara göndermişlerdir.

Direnişin etkisi tüm Diyarbakır'da duyulmaktadır. Halk, tüm tehditlere ve sürekli dolup boşalan silahlara rağmen cezaevi önüne koşmakta ve içerdeki sese cevap vermeye çalışmaktadır. Şehirde durumun çok gergin olduğu ve sömürgecilerin, direnişin halk üzerindeki etkilerini kırmak için yoğun hazırlıklar içinde bulundukları haberleri gelmektedir.

Yurtseverler!

Diyarbakır zindanlarındaki son ölüm orucunun anlamını çok iyi kavramak zorundayız.

PKK'nin direniş bayrağı altında gerçekleşen ve bu bayrağı daha da yükselten bu eylem, halkımızın savaşımında kararlılığını ve direnişin gücünü bir kez daha ortaya koymuştur.

14 Temmuz 1982 günü Mehmet Hayri Durmuş yoldaşın açıklamasıyla başlayan ve Hayri, Kemal ve Akif yoldaşların şehit düşmeleriyle 8 Eylül günü sona eren ölüm orucunun yıl dönümüne de rastlayan bu direniş, düşmanın geliştirmeye çalıştığı imha ve sindirme savaşına karşı en güçlü cevaptır.

Düşman, yıllardır elinde esir tuttuğu PKK'li önder ve savaşçıların direnişini kıramadığı gibi, PKK'nin ülke dışı ve içinde sürdürdüğü mücadele hazırlıklarını da önleyememiştir. Nerede teslimiyeti geliştirmeye çalışmışsa, orada PKK'nin direnişiyle karşılaşmıştır. Cezaevleri bunun en açık örneğidir. Her türlü işkence ve imha politikasına rağmen, PKK'li savaş esirleri, boyun eğmezliği bir varlık nedeni olarak görmüş ve Kürdistan'a hakim kılınmaya çalışılan teslimiyet çemberini kanlarıyla parçalamışlardır. Cezaevleri, PKK'li savaş esirlerinin şahsında, Kürdistan halkının sömürgeciliğe başkaldırışının, direnişin ve bu temelde dirilişin temeli ve sembolü olmuştur.

Düşman, halk kitleleri ve devrimciler üzerine bütün vahşetiyle saldırarak dağılmayı ve teslimiyetli geliştirmeye çalışırken, PKK, bu alanda da toparlanmanın ve örgütlenmenin yaratıcısı olarak düşman karşısına dikilmiş, cezaevlerinin direnişini dağlardaki hazırlıklarıyla bütünleştirmiştir.

YURTSEVER KÜRDİSTANLILAR!

Yıllardır sömürgeci baskı ve zulüm altında her türlü toplumsal ve kültürel değerlerimiz gasp edildi, başkalaşıma uğratıldı, tahrip edildi.

Tarih sahnesine halk olarak çıktığımız günden bu yana sayısız sömürgeci ordu Kürdistan'da kılıç kuşandı. Her egemen güç bu cennet ülkeye sahip olabilmek için üzerinde yaşayanları idam sehpalarına çekerek, kursuna dizerek, kalanları teslimiyete zorladı. Ve en son içerisine alındığı emperyalist sistemin sömürgecilik çarklarında dört yanlı eritmeye tabi tutularak bu topraklar üzerinde tarihin şafak vaktine damgasını vuran halklardan biri yok edilmek istendi.

En doğal hakkımız olan kendi dilimizle konuşmak bir yana, ülkemizin adını ağzımıza almamız bile "yıllar boyu karanlık zindan" cezası ile karşılandı.

Her şeye rağmen, çağdaş yaşamdan uzak da kalınsa, dünyaya yabancılaşılsa da ve en kötüsü paramparça olarak insanlar birbirlerinden kopsa da köy köy, aşiret aşiret, Kürdistan'ın engin dağlarında yaşam devam etti. Ve bu parçalanmışlık ortamına rağmen geleneklerimiz, öykülerimiz, türkülerimiz dilden dile ülke topraklarını dolaşıp günümüze kadar geldi.

En zor koşullarda yaşatılan ve çok cılız da olsa günümüze kadar taşınan kültürel mirasımız; Kürdistan'da devrimci kültürün gelişmesine hizmet edecek tarihi miras var olmasına rağmen, özellikle 70'li yıllara kadarki Kürdistan tarihi irdelenirse görülecektir ki; çok çeşitli teslimiyetçilik, uşaklık, yozlaşma ve yoğun bir ulusal baskı altında gelinebilen olumsuz ortamda, eski mirasla yetinen bir kültür hareketi gelişmezdi. Böyle elverişsiz bir mirası devralan yeni kültürel hareket, önündeki engelleri aşabilmek için temel mücadele ile bütünleşip ona tabi olmak zorundaydı. Yani modern kültürel gelişmenin önünü açabilecek güçlü bir tarihi direnişçi kültür mirası yoktur. Gücüne güç katılması gereken, yenilenmesi, arındırılması ve yepyeni bir kişiliğe büründürülmesi gereken bir kültürel mirastır bu.

Buradan anlaşılabilecektir ki tarihimizde direnişler varolagelmesine rağmen proletarya mücadelesi aresine kadar bir bütün olarak tarihi süreç, bir kaos içerisinde ulusal kişiliğin ve direnişin, teslimiyet ve ihanet geliştirilerek boğulmakla karşı karşıya getirildiği bir sonucu yarattı.

Bu nokta salt kültür değerlerimizi, dilimizi, türkülerimizi değil, esas olarak her yönlü başkalaşıma son vererek halk olarak varlık mücadelesi, topyekün bir savaş içerisinde diriliş gerçekleştirilmeliydi. Çağın en ileri sınıfı olan proletaryanın ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncü gücü böyle bir süreçte ortaya çıkıp bahsedilen gelişmeleri sağlamak gibi yüce bir görev ile karşı karşıyaydı.

Dolayısıyla mücadele, ulusal kurtuluş etrafında örgütlendirilecek diriliş, böyle bir savaşla gerçekleştirilecek ve tüm toplumsal değerlerimiz bu dirilişe tabi olarak sergilenecekti.

Kürdistan'ın reformist küçük-burjuva önderleri tarafından bu mücadele üzerine kafa karışıklığı yaratılıp, kültür, dil hareketi vs. adı altında hedef şaşırtılarak proletarya hareketi bu değerlere sahip çıkmamakla, hor görmekle suçlandı. Her şeye rağmen ulusal kurtuluş mücadelemiz geliştikçe görüldü ki; mücadelenin kendisi, bu süreç içerisinde eskinin direnişçi geleneklerini modern ulusal kurtuluş düşüncesiyle yoğunarak bir kültür hareketi yarattı. Gelinebilen bu noktada ulusal kurtuluş mücadelesinin ortaya çıkardığı Kürdistan kültür değerlerini, sanatçıların ve eserleri örgütlü bir çaba içerisinde bütünleştirmek acil bir görev durumundadır. Ve bir yerde böyle bir mücadelenin ürünü olan bu değerler derlenip bütünleştirilerek, mücadeleyi geliştirmede güçlü silaha dönüştürülmelidir.

Hele içerisinde bulunduğumuz sürecin ulusal kurtuluşçu mücadele birliğinin yaratılması süreci olduğu düşünülecek olursa kültür faaliyetleri alanında da ne kadar örgütlü ve bütünleştirilmiş çabalara ihtiyaç duyulduğu kavranacaktır.

Şunu belirtelim ki Kürdistan halkının modern ulusal kültürü bizzat sıcak mücadelenin geçtiği alanlarda yeşerip şekillenecektir.

Bizler; böyle bir temele dayalı olarak, yaşadığımız Avrupa'da olanaklardan da yararlanıp, özellikle içinden geçmekte olduğumuz bu önemli süreçte bu alanda da böyle bir mücadeleyi sürdürmek gerektiği inancındayız. Bugüne kadar Avrupa'da Kürdistan adına kültür, sanat çalışmaları sürdürülmesine rağmen bunlar doğru bir çizgi etrafında bütünleştirilememiştir. Bu nedenle Avrupa'da kültür ve sanat faaliyetlerinin, ulusal kurtuluşçu mücadele birliği temelinde örgütlendirilmesi gerektiği tartışma götürmezdir.

Kürdistanlı Emekçiler!

Bizler böyle bir olayı gerçekleştirmek için ilk adımı attığımızı duyuruyoruz. Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı yurtsever sanatçıların birliğini yaratarak, ulusal kurtuluşçu mücadelemizin hizmetine sunma uğruna atılan bu ilk adım bizim ileriye dönük çabalarımızla olduğu kadar esas olarak sizlerin desteği, denetleyiciliği ve güç katıcılığı ile ileri hedeflere varabilecektir.

Bu amaçla oluşturduğumuz KOMELA HUNERMENDÊN WELATPARÊZÊN KURDISTÂN (Kürdistan Yurtsever Sanatçılar Derneği) çalışmalarına başlamıştır.

HUNERKOM, bugünkü olanaklarının ve çalışma alanlarının yetersizliğinin bilincindedir. Bu nedenle çalışmalarını çok yönlülaştirmek değişik sanat dallarında çalışan Kürdistanlıları birleştirmek amacındadır.

Kültür alanındaki mücadelenin halktan ve halkın mücadelesinden kopuk bir gurup sanatçı tarafından geliştirilemeyeceği inancında olan HUNERKOM, halkın desteği ile mücadele sürecine uygun hareket ederek gelişebilecektir.

HUNERKOM özellikle Avrupa'da küçük-burjuva reformistlerinin kültür faaliyetlerini geçim ve kariyer aracı durumuna dönüştürmelerine karşıdır. En çok da mücadelenin yeni boyutlara ulaşacağı şu günlerde bu tür maskeli kültür faaliyetleri yoğunlaştırılıp, Kürdistan halk kültürü, siyasi seviye tutturmak, ilişki kurmak ve devrimcileri tecrit etmek amacı ile değerlere sahip çıkılmış gibi gösterilmeye çalışılmakta, mücadelesizlik, örgütsüzlük, bu tür faaliyetlerle örtbas edilmek istenmektedir. HUNERKOM olanakları ölçüsünde bu tür sapma kültür anlayışları ile mücadele edecektir.

HUNERKOM uzun yıllar dünyadan tecrit edilen Kürdistan'ın her alandaki enternasyonalist açılımını ve dayanışmasını kültürel alanda da gerçekleştirmek amacındadır.

Kürdistanlı Yurtsever Sanatçılar!

Kültür ve sanat tarih boyunca ileri sınıfların öncülüğünde geliştiğinde toplumu ilerletmiş, böyle anlara damgasını vuran sanatçılar ise oynadıkları rol oranında halkların saygıyla andıkları kültür öncüleri olmuşlardır. Bugün Kürdistan'da eskinin geri, olumsuz, el altı durumuna karşın modern bir sınıf olan işçi sınıfının öncülüğünde bir ulusal kurtuluş mücadelesi gelişiyor. Mücadele halkımızı bütünleştiriyor. Ve zafer ancak ve ancak böyle bir mücadelenin bütünleştiriciliğinin ertesinde olacaktır.

O halde Kürdistan'da Ulusal Kurtuluş Hareketinin yarattığı olumlu direnişçi ortama denk düşen, eskinin olumsuzluğunu silip yenilerle donanan, dolayısıyla da gelişme önünde ayakbağı değil, gelişmenin itici güçlerinden biri olabilecek bir kültür hareketi yaratmak, yurtsever sanatçı olmanın zorunlu kıldığı bir görevdir. Ve bu görev bulunulan her alanda gerçekleştirilmelidir.

Yaşadığımız Avrupa'da darmadağınık yaşayan, tek tek çalışmalarına rağmen biraraya gelemedikleri için gelişme sağlayamayan Kürdistanlı sanatçıları bir araya getirmek, verimleştirmek, örgütlü bir yapı ile mümkündür.

Tek tek ve gelişmelerin ana yönünden kopuk çalışmalar bizlere fazla yarar sağlayamayacağı gibi, en asgarisinden yurtseverlik görevlerimizi bile yerine getiremememize neden olacaktır.

HUNERKOM kendi faaliyet alanında amaca hizmet için mücadele verecektir. Açık ki bu gelişmeyi güçlendirmek HUNERKOM bünyesine sanatımızla, kültürümüzle, eserlerimizle ve en önemlisi örgütlü çabamızla katkıda bulunarak mümkün olacaktır.

* Ulusal Kurtuluş Mücadelesi Uğruna Kültür Emekçileri Omuz Omuz!

* KHVK Hepimizindir; Güçlendirelim!

* Yaşasın Ulusal Kurtuluş Uğruna Mücadele Birliği!

HUNERKOM
09.08.1983

PATRIOTISCHE MENSCHEN KURDISTANS !

jahrelang wurden uns unsere gesellschaftlichen und kulturellen Rechte durch eine kolonialistische grausame Unterdrückung gewaltsam entzogen, assimiliert und zerstört.

Seitdem wir als ein Volk in der Geschichte auftraten, haben zahllose kolonialistische Armeen auf unserem Boden das Schwert erhoben. Dabei hat die herrschende Klasse die Menschen, die in diesem Land lebten, hingerichtet, erschossen und die Zurückgebliebenen zur Resignation gezwungen.

Unter einer imperialistischen Kolonialpolitik wurde das Land und dessen Volk zur Assimilation gezwungen, da es in der Geschichte nicht mehr existieren sollte. Unsere Sprache, die zu sprechen für uns ein Grundrecht ist, dürfen wir nicht sprechen, und den Namen unseres Landes dürfen wir nicht nennen, da wir ansonsten mit einer jahrelangen Gefängnisstrafe zu rechnen haben.

Trotz grausamer Unterdrückungsmaßnahmen geht unser Leben auf den endlosen Bergen Kurdistans weiter. Weit entfernt von der Welt und ohne Zivilisation haben wir trotzdem unsere Tradition (Lieder, Geschichte und Sprache) bis heute lebendig erhalten und werden dieses noch bis zu unserem Tode an unsere Kinder weitergeben.

Die bis heute unter schwierigsten Bedingungen erhaltene Kultur ist eine Basis für eine revolutionäre Kultur geworden. Wenn wir die Geschichte Kurdistans bis in die 70er Jahre zurückverfolgen, werden wir sehen, daß eine kulturelle Bewegung durch sehr starke Assimilationspolitik und nationale Unterdrückung immer wieder zerschlagen wurde. Wegen der mangelnden Weitergabe der Kultur unter diesen Umständen konnte eine neue Kulturbewegung nicht entstehen. Die neue Kulturbewegung soll sich gleichzeitig mit dem nationalen Befreiungskampf entwickeln und dessen Kampfbedürfnisse erfüllen.

Um eine neue Kulturbewegung zu entwickeln, gab es kein günstiges Kräfteverhältnis, obwohl es viele Aufstände gab, konnten diese sich nicht gegen die Kolonialpolitik durchsetzen. Die noch existierende nationale Kultur sollte der aufgezwungenen Kultur der Kolonialisten entgegengestellt und erneuert werden.

Am Anfang des proletarischen Kampfes steckte unsere Kultur in einem Chaos. Man versuchte, das nationale Bewußtsein und den nationalen Widerstand durch Verrat zu brechen. In diesem Zusammenhang stehen nicht nur Kultur und Sprache, sondern die Existenz des kurdischen Volkes an sich, dessen gemeinsamen Widerstandskampf man durch die Assimilationspolitik ein Ende setzen will.

Die fortschrittliche Klasse unserer Epoche, die Arbeiterklasse, hat die oben genannte Aufgabe vor sich. An ihr soll der nationale Befreiungskampf und der kulturelle Kampf orientiert sein. Die Bourgeoisie-Reformisten versuchen, die kulturelle Bewegung der Arbeiterklasse für ihre eigenen Ziele auszunutzen und zu mißbrauchen. Aber trotzdem hat die Entwicklung unseres nationalen Befreiungskampfes gezeigt, daß die kulturellen Bewegungen sich mit dem modern organisierten nationalen Befreiungskampf inzwischen verschmolzen haben.

In diesem Sinne wurde es zu einer wichtigen Aufgabe, die Existenz der Kultur Kurdistans durch Künstler und deren Werke zu fördern, um den nationalen Befreiungskampf zu organisieren, auf der anderen Seite, die ein Produkt des nationalen Befreiungskampfes gewordenen Werke zusammenzustellen und zur Unterstützung dieses Befreiungskampfes zu verwenden. An dieser Stelle soll auch gesagt werden, daß die nationale Kultur des kurdischen Volkes nur durch einen "heißen" Kampf eine Formgestalt haben wird.

Die hier in Europa lebenden kurdischen Künstler haben die Möglichkeit, in diesem Bereich unseren nationalen Befreiungskampf etwas zu unterstützen. Obwohl bis heute in Europa im Namen der Kultur und Kunst weitergearbeitet wurde, konnte bis jetzt keine Richtlinie gefunden werden. Deshalb sollen Kultur und künstlerische Tätigkeit auf der Basis der Einheit des nationalen Befreiungskampfes organisiert werden.

Patriotische Menschen Kurdistans,

wir haben die ersten Schritte unternommen, die hier in Europa lebenden kurdischen Künstler zusammenzubringen und sie in den Dienst unseres nationalen Befreiungskampfes zu stellen.

Wir geben bekannt, daß diese ersten Schritte, die in Zukunft mit unserer Mühe und Eurer Unterstützung und unter Euren Augen verstärkt werden, ihre Ziele verwirklichen können. Mit dieser Hoffnung hat der gegründete Verein der patriotischen Künstler aus Kurdistan mit seiner Arbeit begonnen (Komela Hunermendên Welatparêzên Kurdistan), kurz gesagt: HUNERKOM.

HUNERKOM kennt die heutigen Möglichkeiten und hat ihr Betätigungsfeld entsprechend abgesteckt. Deshalb hat dieser Verein die Absicht, seine Arbeit vielseitig zu verwirklichen und Künstler verschiedener Bereiche zusammenzubringen.

HUNERKOM glaubt, daß der Kampf im Kulturbereich, dem Kampf des Volkes angepaßt bleiben muß und sich nicht davon entfernen darf.

HUNERKOM wird sich mit der Unterstützung des Volkes und seines Kampfes entwickeln.

HUNERKOM wird in Europa gegen die kleinen Bourgeoisie-Reformisten, die unsere Kultur und Kunst für ihre eigenen Interessen auszunutzen versuchen, bekämpfen.

Insbesondere in den heutigen Tagen versuchen diese kleinen Bourgeoisie-Reformisten mit ihrer falschen Ideologie die revolutionäre Kraft des Volkes zu spalten. Damit versuchen sie, ihren nichtkämpferischen Willen und ihre unorganisierte Struktur zu verdecken.

HUNERKOM wird im Rahmen ihrer Möglichkeiten gegen derartige falsche Ideen kämpfen. HUNERKOM hält es für richtiger, daß eine internationale Solidarität auch im Kulturbereich verwirklicht werden sollte. Kultur und Kunst spielen in einer fortschrittlichen Klasse eine wichtige Rolle.

Heute entwickelt sich als Gegenpol zu den Reaktionären Kurdistans die Arbeiterklasse, und unter der Arbeiterklasse organisiert sich der nationale Befreiungskampf. Für die Einheit unseres Volkes und für den Sieg brauchen wir einen umfassenden Kampf.

Deshalb soll die Kunst und Kultur kein Hindernis für den Kampf, sondern eine Erweiterung des Kampfes sein und sich mit der aktuellen Situation des nationalen Befreiungskampfes verbinden.

Dieses zu schaffen, ist eine Aufgabe aller patriotischen Menschen. Diese Aufgabe soll in jedem Bereich verwirklicht werden. Die hier in Europa einzeln lebenden und arbeitenden Künstler haben keine Chance, in Kunst und Kultur noch erfolgreicher zu werden, wenn sie sich untereinander nicht organisieren und solidarisieren.

HUNERKOM wird sich aber für die oben genannten Ziele einsetzen und versuchen, die Kunst und Kulturwerke durch ihre Organisationskraft zu stärken.

*** Schulter an Schulter mit den Kulturwerkträgern für den nationalen Befreiungskampf!**

*** HUNERKOM gehört Euch allen, stärkt den Verein!**

*** Es lebe der Kampf für die Einheit unseres nationalen Befreiungskampfes!**

Anlässlich der Gründung von HUNERKOM wird Gründungsveranstaltung durchgeführt.

Es wird uns freuen, patriotische Menschen Kurdistans unter uns zu sehen.

KONTAKT ADRESSE:

HUNERKOM

Postlagerkarte 084168 A

5000 Köln 1 / BRD

WELATPARÊZÊN KURDISTAN!

Bi salan di bin nîrê kedxwariyan de bi her awahiyan civaki çanda me yî bi rûmet, hatiye talankirin û guhartin.

Rojên ku em bi gelitî derketin ser qada dirokê û heya jî hêla ordiyên kedxwaran bê hijmar Kurdistan hatiye perwazkirin. Hêzên kedxwar di xwestin bibin xwediyê vê axa bi rûmet. Yên ku li ser axa vi welatî dijîn, kişandin bin darê kindirê û dan ber gulan. Yên kû jî wan man jî an ber sistema xwesipari ye. Ji hêla çerxe kedxwaran û hevalbendên wan hêza emperyalista ve bi çar alî ve welat dihat helandin.

Yên ku li ser vê axê dijîn, bi federa dirokê de jî van gelan yek dihat ber tunekirinê.

Ku mafê me yê heqiyê zimanê me bû, û xeberdana me bû. Em dev jî xeberdana zimanê xwe berdîn. Bi gotina kû me gotibana welatê me Kurdistan e. Bi salan di tariyên zindanan de û di girtingehan de, mirov xwe didit. bi her şêwe ve di bin tariyên dirokê de dîr mabin jî û bûbin xerîbiya cihanê, ku mirov jî hevû din qut kiribin jî, gund bi gun, eşîr bi eşîr li ser çiya û zinarên Kurdistan, jiyan hatiye berdeamkirin.

Di navbera vê belabûnê de jî orf û adetên me şaarên me, helbestên me weke kewan li ser zinaran hatine xwendin, rêxistin. Û li ser axa welatê me hatin gerandin, û hebûna xwe gihand rojên me yê nûh. Di bin nîrê zordariyê de ku xwe ani jîyanê û bi kêmasiyan jî be û gihabe dema me jî, çandame yî giranbiha wê bi bê, rênişani çanda şoreşgerên Kurdistan û wê alikariyê bi tekoşîna şoreşgeran ra bike.

Û di sa giranbahayên ku jî dirokê man, ku mirov diroka Kurdistan baş bi niqirîni. Ango di salên 70yî de wê baş bê famkirin, ditin. Di navbera vê civakê de bi gelek awayên xwesipariyên jî hêla koledaran ve li ser netewiya gelê me demeke dîvdirêj pîkolatiya xwe berdeam kirin.

Ev rûmetên ku jî çande tê girînge bîn nûh kirin. Û jî nûh ve bê sazîkirin. Bîngeha çanda girînge bi vî awayî bê parastîkirin.

Di virde wê bê famkirin, ku di diroka me de her tim berxwedan çêbûne û berdeamkirine.

Heta toven tekoşîna proletarya derneket. Çanda me netewiya me di nava tariyan de bûn û xwesipariyê rahiştibûye û meşîya bû.

Bo vê yekê jî ku ne tenê jî bo çanda xwe angoyî bo zimanê xwe tekoşîn hatibane berdeamkirin girîng bû ku jî bo mafê netewiya xwe dare berxwedane, berdeam bikirbana.

Di dema çînna pêşveçûyîde proletarya û rêberê tekoşîna rizgarî û netewiya Kurdistan pêwîst bû, ku jî bo vê armancê derkeve û xwedî li hemû mafê gelê xwe derkeve, jîyan û çanda gelê me li benda vê armancê bû.

Kedkarên Kurdistan li Awrûpa!

Ji bonî vê armanê, avêtina gava xwe yî pêşeng em bangî we dikin. Ji bonî yekitiya welatparêzên hunermendê li Awrûpa dijîn çêbikin û tîxin xizmeta tekoşîna xelasiya netewî, ev gava ku me avêtiye weke ku bi xebata me ya pêş de wê bîngeh bigre û pêş bikeve we bi alikariya we û bi rênişandina we bigihîje taxeke bilind.

Komela Hunermendên Welatparêzên Kurdistan ku jin vê armanê hatiye sazîkirin dest bi xebata xwe kiriye.

HUNERKOM di zanîna kêmasiyan hebûna xwe û tengiya derhola xwede ye. Bi vî awayî dixwaze hunermendên ku xebatê berdeamîkin bigihîjine hev.

HUNERKOM di vê zanîne de ye ku tekoşîna jî hêla kovarê tê danin, jî alî komîkek hunermendên jî gel veqetiyayî nayê danin. Ji bonî wê yekê bi alîkarî û piştgirtina gel wê xizmeta tekoşîna xelasiya netewî Kurdistan bike.

HUNERKOM li hember vê yekê ku komîkê burjuvayê piçûk ku li Awrûpa dixwazînin kovara Kurdî jî bonî menfeeta xwe û jî bonî girtina xwe yî kariyer bi xebitînin. Di va rojên ku tekoşîna netewî Kurdistan pêş dikeve de evan komîka jî xebata xwe bi lez kirine. Ji bonî bê tekoşînbûna xwe veşêrin, ciheki siyayî jî xwe re bigrin, tîkiliya xwe bi hinek hêzan re çêkin dibin kelemê rîya şoreşê û kovara Kurdî bi vê armancê xwedî derdikevin. HUNERKOM bi hêza xwe wê li hember vê çewtiyê tekoşîn bike.

Çend hezar salin gelê Kurdistan jî gelê cihanê hatiye veqetandin HUNERKOM dixwaze jî hêla kovara Kurdî ve pîrekê nav xwe û gelê cihanê de çêbike, û tîkiliya internasyonalist pêkbîne.

Hunermendên, Welatparêzên Kurdistan!

Di dirokê de gava çînê pêşverb huner û kovara gel kirine civak bi pêş da birine, di van deman da hunermendên ku rêberî kirine tim û tim rêberê kovara gelan dijîne, û di dilê gelê xwe da cihe girtine.

Îro li Kurdistanê li hember paşdemayîna kevin li hember bindestiyê, bi rêberîya çîna proletarya tekoşîna netewî Kurdistan pêş de diçe. Ev tekoşîn gelên me digihîjine hev. Berî vê yekbûnê xelasi ne pêwîste.

Bi vî awayî, wezîfa welatparêzên hunermendên Kurdistan e ku tekoşîna hêla kovarê bigihîjin hev ta tekoşîna berxwedana Kurdistan. Kevnîtî û çewtîtiyê jî holê rabikin û kovarê texin xêza tekoşîna netewî Kurdistan û girînge ev wezîfe li her aliyî bê ser-rastîkirin.

Li Awrûpa ku em dijîn, hunermendên welatparêzên Kurdistan her çuqas yeko yeko dixebitin jî nagihîjin tu armancê. Ji bonî bigihîjin armanca xwe girînge ku yekitiya hunermendan çêbibe û xebateke bi tevgerî bê meşandin.

Xebata yeko yeko û jî pêşveçûna xebatê veqetiyayî nahêle em wezîfa xwe yî welatparêzî pêkbînin.

HUNERKOM di derdora xebata xwe de wê xizmetê jî armancê re bike. Ji bonî wê xebatê em pêşda bibin girînge ku em bi huner û çanda xwe, bixebata xweyî bi tevgerî em tekoşîn bidin.

** Ji Bonî Tekoşîna Netewî Kurdistan Kedkarê Kovarê Mil Bidin Hev!*

** HUNERKOM Ya Me Gîşa Ye Em Wê Bi Hêz Bikin!*

** Bîji Yekitiya Ji Bonî Tekoşîna Netewî Kurdistan!*

NAVNIŞAN:

HUNERKOM

Postlagerkarte 084168 A

5000 Köln 1 / BRD

Ji sedemê sazûna HUNERKOM, li Bonn'ê di 1 Êlûn'ê de şeva sazûnê tevgerbûye.

Endamê HUNERKOM; wê bi tevdebûna niştimanperwerê Kurdistan gelek dîlxweşbibe. Em bani hemî niştimanperweran dikin, ku mil bidin ber.

Adres: Maxplanckstr. 24 36

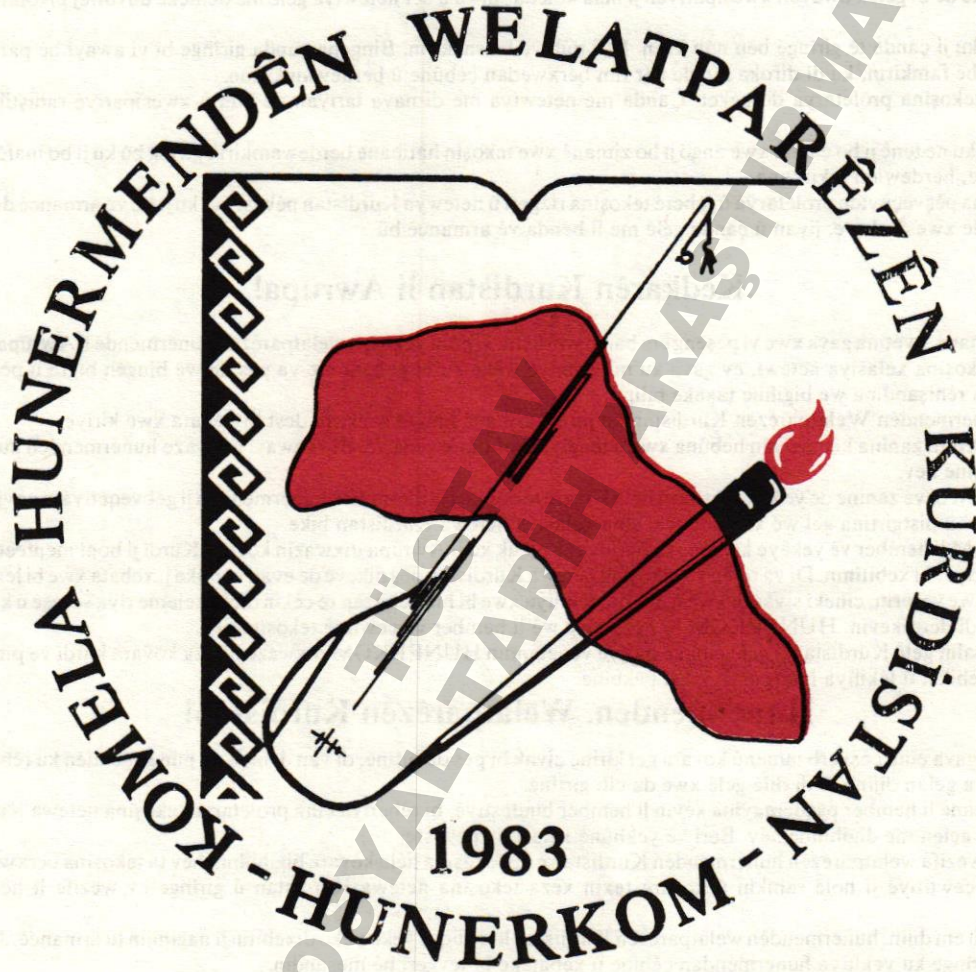
Konrad-Adenauer Gymnasium

Bonn-Bad Godesberg

HUNERKOM

KURULDU

SAZBÛ

Yazışma Adresi:

HUNERKOM

Postlagerkarte 084168 A

5000 Köln 1 / BRD

Not: HUNERKOM'un kuruluşu dolayısıyla 1 Ekim günü Bonn'da kuruluş gecesi düzenlenmiştir.

HUNERKOM'lular, kuruluş gecesinde yurtsever Kürdistanlılarla birlikte olmaktan kıvanç duyacaklardır. Tüm yurtseverleri omuz vermeye çağırıyoruz.

Adres: Maxplanckstr. 24 36

Konrad-Adenauer Gymnasium

Bonn-Bad Godesberg

12 Eylül 1980'de askeri faşist darbeye başvurulmasının temel nedenlerinden biri de, Kürdistan halkının ulusal demokratik muhalefetine gelişmesi, mücadelenin giderek kitleselleşmesiydi. Bu nedenle cunta, Kürdistan halkına ve onun komünist, devrimci-demokratik, yurtsever güçlerine karşı kudurganca bir baskı ve terör estirdi. Halkımızın örgütlü güçlerini, yükselen ulusal uyanış ve direniş ezmek için Türk ordusunun üçte ikiye varan bölümünü Kürdistan'da üslendirdi. Faşist diktatörlüğün kurulmasıyla, Kürdistan'da eskiden beri varolan sömürgeci boyundurğun sömürü, talan ve baskısı kat kat arttı. Cunta, Kendi egemenliği altındaki Kürdistan parçasında sömürü ve baskı politikasını sürdürmekle yetinmiyor. Halkımızın, diğer parçalarda sürmekte olan ulusal kurtuluş mücadelesini de boğmak için hain ve düşmanca manevralara girişiyor. Geçtiğimiz aylarda Irak Kürdistanı'na saldırdı. Kürdistan peşmergeleri üzerine işgalci birliklerini göndermek üzere bölgede yeni askeri yığınaklar yapıyor.

Cunta, bu üç yıl boyunca, uluslararası alanda, başını ABD emperyalizminin çektiği, en gerici, saldırgan, sa-veş yanlısı emperyalist çevrelerle işbirliğini arttırdı. ABD emperyalizminin ve saldırgan NATO örgütünün Orta-Doğu'daki düşmanca planları içinde doğrudan doğruya rol aldı. Türkiye ve Kürdistan topraklarına "Çevik Kuvvetler"i yerleştiriyor. Topraklarımız üzerinde yeni ABD ve NATO üsleri açıyor, nükleer silahları konumlandırıyor. ABD savaş uçakları için yeni havaalanları inşa ettiriyor. Sovyetler Birliği'ne, diğer bazı komşu ülkelere ve Orta-Doğu'nun ilerici, anti-emperyalist güçlerine karşı düzenlenen düşmanca komplolara katılıyor, saldırılara hazırlanıyor. Bugün Orta-Doğu'da, savaş kışkırtıcılığında en büyük rolü oynayan, adil ve kalıcı bir barışın önüne engel olarak çıkan ülkelerden biri de, faşist generaller yönetimi-ndeki Türkiye'dir. Orta-Doğu'da barışın sağlanması-nın yolu aynı zamanda Türkiye'deki faşist diktatörlüğü yıkmaktan ve ülkeyi demokratikleşme sürecine sokmak-tan geçer.

Bu üç yıl boyunca, Türkiye ve Kürdistan halklarına, daha fazla sömürü ve baskı, daha fazla kan ve göz yaş getirmekten, en gerici en saldırgan ve şövenist tekellerin ekonomik ve toplumsal hayat üzerindeki egemenliklerini pekiştirmekten insanlık düşmanı savaş ve saldırganlık yanlısı bir politikayı turandırmaktan başka bir şey getirmeyen faşist cunta; doğrudan doğruya ordu aracılığıyla terörcü diktatörlüğünü uzun süre yaşatamayacağı-

nı görünce, şimdi de "demokrasiye dönüş", "parlamente seçimlerini yapma ve yönetimi sivilere bırakma" demagojisine sarılmış bulunuyor. "Demokrasiye dönüş" yaygaraları altında son bir kaç ayda başlatılan yeni siyasi faaliyetler, generaller cuntasının bu konudaki iki yüzlülüklerini de her kesin gözleri önüne serdi. Cunta, doğrudan doğruya yönlendirdiği kukla üç partinin dışında başka hiç bir burjuva partisine bile seçime katılabileme olanağı tanımadı. Herşey gösteriyor ki cuntanın gerçek amacı demokrasiye geçmek değil seçim adını verdiği bir takım zorba kurallarıyla göstermelik kukla bir parlamento oluşturmak ve doğrudan doğruya kendisine bağlı olan faşist parti aracılığıyla yeni bir hükümet kurdurtmak istiyor. Böylece göstermelik bir parlamentoyla kılıflandırılmış sivil faşist diktatörlüğe geçilecek. Değişen bir şey yok; ünifomalar çıkarılıp smokinler giyilecek.

Halklarımızın bu tür aldatmacalara karnı toktur. yıllardır burjuvazinin baş vurduğu bu tür pash silahlarla ne iç ne de dış kamuoyunu kandıramaz. Belki bugün, arkasındaki güçlerden aldığı destekle baş vurduğu zorbalıklarla faşist partisini işbaşına getirebilecek ama, bunu "demokrasiye dönüş" olduğunu ne halklarımızı ne de uluslararası demokratik kamuoyunu inandıramayacaktır.

Faşist cuntanın işbaşında uzaklaşmakta ve Türkiye'ye demokrasiyi getirmekte ne çıkarları vardır ne de o böyle bir niyettedir. Faşist diktatörlüğün "askerisi"ni de "sivili"ni de alaşağı edecek ve oluşturmaya çalıştıkları kukla parlamenti başlarına yıkacak olan Türkiye ve Kürdistan halklarının; faşizme karşı olan tüm güçlerin mücadelesidir. Açıkça ortadadır. Bu üç yıl boyunca, cuntanın gerçek niteliğini halka düşman yüzünü ortaya çıkaran, içerde ve dışarda cuntaya karşı direnerek muhalefetin gelişmesine; içte ve dışta tecrit olmasına yol açan halklarımızın bu güçleri oldu. Şimdi faşist cuntaya karşı muhalefet daha da artıyor. Giderek toplumun daha geniş kesimleri cuntanın karşısında konum alıyorlar. İlk işbaşına geldiğinde ona alkış çalan kimi çevreler bile şimdi hoşnutsuzluklarını dile getiriyorlar.

Komünistler, devrimci-demokratik güçler unutmamalıdır! Cuntaya karşı mücadeleyi yükseltmenin en büyük sorumluluğu onların omuzlarındadır. Güçlerimizi birleştirmek cuntaya karşı mücadelede ortaya çıkan olanakları değerlendirmek ve en geniş toplumsal muhalefeti seferber etmek için hiçbir çaba ve fedakarlıktan kaçınmamalıyız.

PPKK

Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Merkez Komitesi
Politik Bürosu

DÖRDÜNCÜ YILINDA, CUNTAYA KARŞI DAHA GÜÇLÜYÜZ

Türkiye ve Kürdistan'ın Emekçi Halkları ! Faşizme Karşı Olan Tüm Güçler !

Halklarımızın iradesine rağmen, silah zoruyla iktidara elkoyan sömürgeci askeri faşist cunta, diktatörlüğünün dördüncü yılına giriyor. Halklarımız, 12 Eylül 1980 darbesinden bu yana, acımasız sömürü, baskı ve kanlı terörle dopdolu üç yıl geçirdiler.

Üç yıl önce, generaller iktidarı zorla gaspedilerken, hayasızca "anarşi ve terörü önlemeye, can ve mal güvenliğini sağlamaya, bozulan ekonomiyi düzeltmeye enflasyonu, hayat pahalılığını ve üretim durgunluğunu gidermeye, işlemez hale gelen demokrasiyi yeniden sağlam esaslara oturtmaya geldiklerini" iddia etmişlerdi. Acılarıyla dolu yaşanan bu üç yıl, generallerin iddialarının boş bir aldatmadan ve iktidarlardan öte bir anlamı gelmediğini apaçık ortaya koydu.

Türkiye ve Kürdistanlı komünistler, devrimci-demokratik güçler, daha o gün, generallerin, anarşi ve terörü ortadan kaldırmak, halkın can ve mal güvenliğini sağlamak, enflasyonu, hayat pahalılığını ve işsizliği yoketmek için gelmediklerini belirtmişlerdi. Yapılan darbenin gerçek amacının, Türkiye'de başgösteren ekonomik, toplumsal ve siyasal bunalımı, emekçi halklarımızın aleyhine, Türkiye'nin bir avuç olmaktan öteye gitmeyen en gerici tekelininin, ABD emperyalizminin ve saldırgan NATO çevrelerinin lehine çözmek olduğunu vurgulamışlardı. Darbenin arkasında en büyük Türk tekelininin ve ABD emperyalizminin olduğunu, başarıya ulaşmasıyla da, bu güçlerin açık teröre dayanan FAŞİST DİKTATÖRLÜKlerinin kurulduğunu belirtmişlerdi.

Geçen bu üç yıl, Türkiye ve Kürdistanlı komünistlerin, devrimci-demokratik güçlerin ne kadar doğru ve haklı olduklarını gösterdi. Geçen üç yıl boyunca halklarımızın can ve mal güvenlikleri sağlanmadı. Darbe öncesinde varolan sivil faşist terörün yerini, her türlü zorbalık araç ve yöntemleriyle donatılmış devletin açık terörü aldı. Yüzbinlerce insan gözaltına alındı, tutuklandı, işkence-lerden geçirildi. Ordu, Kürdistan'ın şehir, kasaba ve köylerinde, süregelen sistemli bir terör estirdi. Bütün demokratik hak ve özgürlükler gaspedildi. Emekçilerin ekonomik-demokratik ve siyasal faaliyetleri cezalandırıldı, sendikalar, demokratik meslek dernekleri, kadın ve gençlik örgütleri, köylü kooperatifleri kapatıldı, fiilen işleyemez hale getirildi. Yasal demokratik basın susturuldu. Günlük gazeteler, radyo ve televizyon faşist cuntanın yalan ve demagojilerinin aleti haline getirildi. Okullar, üniversiteler, faşist ideolojinin eğitim ve propaganda kuruluşlarına dönüştürüldü. Irkçılık, şövenizm ve saldırganlık cuntanın başlıca demagoji silahı oldu.

Anayasa'nın, parlamentonun lağvedildiği, her türlü yasa tanımazlığın hüküm sürdüğü bir ortamda, ülke, generaller cuntasının fermanlarıyla yönetildi. "Anayasa", "yasa" adı altında yeni zorbalık kuralları egemen kılındı. Ordu ve polis, bu zorbalıklardan aldığı güçle işçiler, köylüler ve diğer emekçiler üzerinde baskı ve terör uyguladı. Cuntanın askeri mahkemeleri, bu zorbalıkları, komünistlere, devrimcilere ve bütün anti-faşist yurtseverlere karşı "yargı" mekanizması haline getirdi. Yüzlerce insanımız, asker ve polis operasyonlarında, işkencehane ve cezaevlerinde bu zorbalıklarla katledildi. On'larca devrimci, ilerici-yurtsever bizzat generallerin fermanlarıyla darağaçlarına gönderildi. Halen 1000'e yakın Türkiye ve Kürdistanlı devrimci, demokrat anti-faşist, ölüm cezasıyla yargılanıyor.

Cuntanın bu üç yıl içinde izlediği ekonomi-politika iddia edildiği gibi ekonomiyi düzlüğe çıkarmadı. İşçilerin, köylülerin, memur, esnaf ve zanaatkarların, bütün orta katmanların ellerinde avuçlarında var olanı da sökülüp alma pahasına ekonomiye ilişkin alınan kararlar, başvurulan uygulamalar, Türkiye'yi ekonomik bunalımdan kurtaramadı. Bir türlü durdurulamayan enflasyon, cunta dördüncü yılına girerken yeniden hızlı bir tırmanışa geçti. Üretimden tüketime dek varan bütün mallarda fiyatlar artıkça artıyor. Devalüasyonun serbest bırakılmasıyla, Türk parasının değeri hızlı inişe devam ediyor. İşçi ücretleri, memur maaşları ve diğer çalışanların gelirleri, devalüasyon ve fiyat artışları karşısında her gün daha da düşüyor. Hayat pahalılığı ve yoksulluk dayanılmaz boyutlarda seyreliyor. İşsizlik, açlık, konut, sağlık ve eğitim sorunları emekçi kitlelerin belini büküyor. İzlenen ekonomi-politikanın temel hedefi, emekçi kitlelerden, orta katmanlardan alınanı, büyük tekellerin kasasına akıtmak olduğu için, bu kesimler, son üç yılda korkunç rakamlara varan karlar elde ettiler. Uygulanan ekonomi-politikayla yalnız emekçiler soyulmakla kalmadı. Tekelci burjuvazinin bazı kesimlerine varana dek pek çok geniş kesimler, bu politikadan zarar gördüler. Binlerce küçük ve orta işletme iflas etti. Hatta yüzlerce büyük sanayi kuruluşu bile el değiştirerek en büyük tekelin mülkiyetine geçti. Türkiye, daha geçmiş borçlarının faizini bile ödeyemeden bu son üç yılda çok ağır koşullarla emperyalist ülke ve mali kuruluşlarından borçlandıkça borçlanmaya devam etti. Sanayiden tarıma dek varan bütün ekonomik sektörler, bankacılık, en elverişli koşullarla emperyalist sermayeye peşkeş çekildi.

AN DIE EUROPÄISCHE ÖFFENTLICHKEIT, AN DIE PARLAMENTARIEN DES EUROPARATS!

Die militärische faschistische Junta, die versuchte, sich mit dem Wahlspiel am 6. November einen zivilen Anstrich zu geben, will damit die Teilnahme ihrer Parlamentsmitglieder an der Sitzung der Parlamentarien des Europarates, am 30. Januar in Straßbourg durchsetzen. Die Junta will sich somit die Legitimation im Ansehen der Weltöffentlichkeit verschaffen. Die Verfassung, die die Junta als "Rückkehr zur Demokratie" betrachtet, nutzt im Grunde genommen der Institutionalisation des Faschismus. Mit diesem Wahlspiel bezweckt die Junta lediglich ihre Diktatur zu stabilisieren. Der Wahlbetrug am 06.11.83 diente lediglich zur Verschleierung etlicher Schandtaten der faschistischen Junta. Diese Wahl entsprach keineswegs einer demokratischen Wahl und somit nicht den Anforderungen einer Demokratie. Kann man eine Wahl demokratisch nennen, wenn Parteien verboten werden, die das Vorhaben der Junta gebilligt haben und wie kann man die Rückkehr zur Demokratie als Willensäußerung des Volkes deklarieren?

In der Wahl wurde verhindert, daß das Volk sich repräsentiert und die Tendenz des Volkes möglicherweise widerspiegelt. Unter Anwendung von Gewalt und Drohungen wurde das "Wahlspiel" nur noch bestätigt.

AN DIE ANTIFASCHISTISCHE, FORTSCHRITTLICHE ÖFFENTLICHKEIT!

Die türkische Bourgeoisie, die in ihrer Vergangenheit nur die Anwendung von Brutalität und Gewalt konnte und auch niemals in ihrer Geschichte auf eine echte Demokratie zurückblicken kann, behauptet, zu einer solchen Demokratie zurückgekehrt zu sein.

Ein Rückblick in die 3-jährigen Praktiken der Junta kann uns "bei der Beurteilung der sogenannten Rückkehr zur Demokratie" hilfreich sein. Die Junta leugnet die Existenz des Volkes von Kurdistan und stürzt somit das kurdische Volk in einen Abgrund "mittelalterlichen Lebensstil". Der Kampf der kurdischen Völker für Unabhängigkeit, Freiheit und für ein menschenwürdiges Leben wird brutal unterdrückt.

Besonders in den Kerkern von Diyarbakir, in Metris und in anderen verschiedenen Kerkern Kurdistans und der Türkei wurden mehrere fortschrittliche Revolutionäre und Partioten durch Folter ermordet oder zum Krüppel gemacht. Die vielen Inhaftierten werden sogar in ihrer Würde als Mensch beschritten in dem man ihnen das Recht auf ein menschliches Leben versagt. In den Militärgerichten in Diyarbakir wurde in den PKK-Prozessen gegen allein 62 Revolutionäre die Todesstrafe gefällt und gegen weitere Revolutionäre fordert man nach die Todesstrafe. Selbst in der Türkei werden weit über 20 Revolutionäre hingerichtet und gegen mehrere wurde auch die Todesstrafe gefällt; gegen weitere Revolutionäre wurde die Todesstrafe beantragt. Zur Vollstreckung der Todesstrafen werden bereits Vorbereitungen getroffen.

Am 25. Mai 1983 überfiel die Junta Süd-Kurdistan, setzte Dörfer in Brand und ermordete viele Menschen nur auf Grund ihrer kurdischen Abstammung. Die dem Massaker in Süd-Kurdistan entziehen konnten, wurden zum Verlaß ihrer Dörfer gezwungen. An den Grenzgebieten, wie in Hakkari, Agri, Van, Siirt und anderen mehr, wurden die Massaker anhand von militärischen Operationen der Junta fortgeführt.

Die Junta hat Zypern ohne Zustimmung des dort ansässigen Volkes geteilt und somit einen Teil unter ihre Herrschaft gezwungen. Durch diese Invasion hat die Junta gegen die Öffentlichkeit, dieser in erster Linie gegen die Beschlüsse der Vereinten Nationen verstoßen und deklarierte West-Zypern zur türkischen Republik, um mit dieser Republik einen militärischen Stützpunkt für die Interessen der USA und eigene Interessen zu gewinnen. Die Verantwortlichen für alle diese Vorkommnisse sind bei der Führung der militärisch-faschistischen Junta zu suchen.

Unter diesen Umständen schreit die Junta nun noch immer, daß sie zur Demokratie zurückgekehrt ist und verlangt die Unterstützung der demokratischen Öffentlichkeit, das heißt, sie will die Weltöffentlichkeit als Mitverantwortlicher für ihr brutales Vorhaben gewinnen. Durch die Teilnahme ihrer Parlamentsmitglieder an der Sitzung des parlamentarischen Europarates bezweckt die Junta, sich die für ihr Vorhaben notwendige Legitimation zu verschaffen.

Nach der Wahl hat sich der Zustand in der Türkei und Kurdistan nicht verändert. Die Parlamentsmitglieder sind nicht mit Zustimmung der Bevölkerung gewählt worden, sondern lediglich mit Zustimmung und durch einseitige Unterstützung der Junta. Die gewählten Parlamentsmitglieder bekleideten in 3-jähriger Herrschaft der Junta verschiedene Ämter und sind somit mitverantwortlich an den Verbrechen der Junta und haben heute keine andere Aufgabe, als der Junta zu dienen.

Mit der Wahl am 6. November 1983 entstand in verschiedenen Kreisen, durch verschiedene Formen die Ansicht, das die Türkei zur Demokratie "zurückgekehrt" sein. Kann aber diese Wahl ein Leben der Völker Türkei und Kurdistan irgendeine Veränderung hervorrufen? Die Verfassung, die nichts anderes als nur die Verstärkung der Repressalien und Brutalität beinhaltet, bringt auch durch die Wahl keine Änderung zum Vorschein. Zu einem Zeitpunkt in der darüber diskutiert wurde, als die Parlamentsmitglieder der Junta, an der Sitzung der Parlamentarien des Europarates teilnehmen sollten oder nicht, erreichten uns die Nachrichten, das in den Kerkern von Diyarbakir in Kurdistan die politischen Gefangenen in der Hungerstreik getreten sind und die Junta neue Massaker begangen hat. Sind alleine diese Ereignisse nicht ausschlaggebend für die sogenannte "Rückkehr der Demokratie" in der Türkei? Was die Junta unter Demokratie versteht, ist alleine Brutalität, Massaker und Folter!

AN DIE PARLAMENTARIEN DES EUROPARATES

Die Junta, die sich mit der Wahl (Demokratiebetrug) die erforderliche Legitimation zu verschaffen versuchte, will sie für ihre Massaker und Folter mitverantwortlich machen. Wie es offen zu verstehen ist, sagt die Junta - auf derer Seite Blut fließt - das sie im Namen der Demokratie und der Menschenrechte angenommen werden will. Es ist eine menschliche Aufgabe das "echte" Gesicht der Junta, die sie zu dem Verrat ihrer geglaubten Menschenrechte und internationaler Juristenregeln zwingt und sie somit als ein Instrument ihrer ekelhaften Vorhaben benutzt, zu entlarven. Verhindern Sie, daß die die Menschenrechte im Namen der Menschenrechte nicht mißachtet werden, anderenfalls helfen sie der Junta bei ihren Versuchen sich zu legitimieren und Stimmen der Fortsetzung von Brutalität, Folter und Massaker gegen die Völker Kurdistan und Türkei zu. Den Demokratiebetrug der Junta zu durchkreuzen bedeutet, daß Sie an der Seite der Völker Kurdistans und der Türkei sind und die wahren Menschenrechte respektieren. Um nicht in diesen Zustand zu geraten, machen Sie ihrerseits keine Geständnisse an die blutigen Parlamentsmitglieder der Junta und lassen die Teilnahme der Parlamentsmitglieder der Junta an der Sitzung der Parlamentarien des Europarates nicht zu.

An alle Fortschrittlichen, Demokraten:

Erheben wir unsere Stimme gegen die Versuche der Junta, sich zu legitimieren! Solidarisieren wir uns mit den Völkern Kurdistans und der Türkei! Durchkreuzen wir das Demokratiespiel der Junta! Dieses gemeinsame zu tun ist die Aufgabe aller Demokraten.

- NIDER MIT DER MILITÄRISCH-FASCHISTISCHEN JUNTA!
- ES lebe die Solidarität der fortschrittlichen demokratischen Öffentlichkeit mit den Völkern der Türkei und Kurdistans!

SERXWEBÜN - KÜRDISTAN REPORT

17.1.1984

AVRUPA KAMUOYUNA! AVRUPA KONSEYİ PARLAMENTERLERİNE!

6 Kasım "seçim" oyunuyla sivil bir görünüme bürünmeye çalışan askeri-faşist cunta, 30 Ocak'ta Strassburg'ta yapı lacak olan Avrupa Konseyi Parlamenterler Asamblesi toplantısına milletvekillerini göndermek ve bu şekilde de dış kamuoyu nezdinde kendisini meşrulaştırmak istemektedir.

"Demokrasiye geçiş" olarak adlandırdığı sahte seçim ve faşist anayasanın onaylatılması olayları gerçekte cuntanın nasıl bir demokrasiye geçtiğinin ve nasıl bir demokrasi istediğinin açık bir göstergesidir. "Anayasa" oylaması ile faşizmi kurumlaştırmaya çalışan cunta, seçim oyunu ile de diktatörlüğünü sağlamlaştırmak istemektedir.

Faşist cuntanın ayıplarını örtmede bir asma yaprağı vazifesi gören 6 Kasım seçimleri aldatmacasının demokratik seçim ve demokrasiyle bağdaşır bir yönü bulunmamaktadır. Burjuvazinin en uşak temsilcilerinin bile dışlandığı ve "seçim" e katılmalarına izin verilmediği bir ortamda, "seçim"lerin demokratikliğinden bahsedilebilir mi? Yine böyle bir "demokrasiye geçişi", halkın gerçek iradesi sonucu doğan bir geçiş olarak nasıl değerlendirilebilir? Halkın seçimde kendisini temsil etmesi, en azından eğilimini yansıtmaya bile engellenmiştir. Uygulanan ağır baskı ve tehditlerle, cuntanın seçim oyunu halka zorla onaylatılmıştır.

ANTI-FAŞİST İLERİCİ KAMUOYU!

Tarihinin hiçbir döneminde demokrasiyi yaşamamış, kanla, zulümle örülü bir geçmişi olan Türk burjuvazisi bu gün "demokrasiye geçtim" yaygalarını geliştirmektedir. 3 yıllık uygulamalarından bazılarını bile hatırlamak, cuntanın nasıl bir "demokrasiye geçiş" yöneldiğinin daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır.

Kürdistan halkının varlığını inkar eden cunta, halkımızı çağın en gerisinde bir yaşama mahkum etmiştir. Kürdistan halkının bağımsızlığı, özgürlüğü ve insanca bir yaşama kavuşma doğrultusunda geliştirdiği mücadelesine en azgın bir şekilde saldırmaktadır. Bu saldırılarında yüzlerce devrimciyi, yurtseveri katletmiş, kadın-çocuk, genç-ihthiyar demeden binlerce insanı işkenceden geçirmiş, en barbar uygulamalar geliştirmiştir. Bu derece azgın bir vahşet örneği ile insan haklarını ayaklar altında çiğneyen Türk cuntasının barbarlığı, Hitler'i, İsrail siyonistlerini, Güney Afrika ırkçıların bile çok geride bırakan bir düzeydedir.

Yine Türkiye halkına karşı da akıl almaz baskılar, katliamlar geliştirmiş, binlerce devrimciyi, ilericiyi daha özgür bir toplum istediklerinden dolayı, işkencelerde, darağaçlarında, sokaklarda alçakça katletmiştir.

Kürdistan ve Türkiye'de ortaçağın engizisyon yöntemlerini aratmayacak bir biçimde işkence metodlarını uygulamaktadır. Başta Diyarbakır zindanları olmak üzere, Metris, Mamak vd. Kürdistan ve Türkiye'nin çeşitli zindanlarında çok sayıda devrimciyi, ilericiyi, yurtseveri işkencelerde katletmiş; bir çoğunu da sakat bırakmış, tutukluları en doğal hakları olan insanca bir yaşamdan mahrum bırakmıştır.

Diyarbakır askeri mahkemelerinde PKK davasında 60'ın üzerinde devrimci hakkında idam kararları verilmiş; yine birçok kişi hakkında da idam talep edilmektedir. Türkiye'de 20'ın üzerinde devrimci idam edilmiş, birçoğu hakkında idam kararı verilirken, hala birçoğu hakkında da idam talep edilmektedir. Yine haklarında idam kararı alınan birçok devrimci hakkında infaz için hazırlıklar yapıldığı da bilinmektedir.

25 Mayıs'ta Güney Kürdistan'a karşı saldırıya geçmiş, köyleri yakıp-yıkarak çok sayıda insanı sırf Kürt olduklarından dolayı katletmiş; katliamdan kurtulanları ise, sürgün ederek köylerinden uzaklaştırmıştır. Sınır bölgelerinde (Hakkari, Adıyaman, Van, Siirt vb.) yürüttüğü operasyonlarla katliamlarını ve baskılarını sürdürmektedir.

Kıbrıs'ta, Kıbrıs halkının iradesine rağmen, parçalayarak kendisine bağlamış, dünya kamuoyunu ve BM kararlarını hiçe sayarak, ABD'nin ve kendi çıkarları doğrultusunda adayı bir askeri üs olarak kullanmak için: KKTC'yi ilan etmiştir.

Tüm bu uygulamaların sorumlusu askeri-faşist cunadır. Şimdi, askeri-cunta "demokrasiye geçtiğini" bağırarak demokratik kamuoyundan kendisini tanımasını bir diğer deyimle katliamlarına ve vahşetine ortak olmalarını istemektedir. Bunu da dünya kamuoyunun nezdinde gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Kendisi gibi eli kanlı parlamenterlerini göndererek, kendisini meşru kılmak amacındadır.

"Seçimlerden" sonra da Türkiye ve Kürdistan'da durum değişmemiştir. Parlamenterler halkın değil, cuntanın onayı ve tercihi ile seçilmişlerdir. Cuntanın istediği kişiler parlamentoya girebilmişlerdir. Herbiri cuntanın 3 yıllık icraatı süresince, çeşitli biçimde, cuntanın uygulamalarının bizzat yöneticisi durumunda olan bu kişiler, bugün de sonra da cuntaya hizmetten öte bir rolleri olmayacaktır.

6 Kasım seçimleri ile birçok çevrede, çeşitli biçimlerde Türkiye'de demokrasiye geçildiği imajı yaratılmaya çalışılmaktadır. Seçimler Türkiye ve Kürdistan halkının yaşamında bir değişiklik getirebilecek midir? Nasıl ki, anayasa baskı ve katliamların daha fazla artmasına yol açıyorsa, seçimlerde yine benzer sonuçlardan başka bir şey doğurmayacaktır.

Cunta parlamenterleri Avrupa Konseyi Parlamenterleri Asamblesi toplantısına alınsın mı-alınmasın mı tartışmalarının yürütüldüğü bu günlerde, Kürdistan'ın Diyarbakır zindanlarından açlık grevi ve cuntanın yeni katliamlar yaptığı haberleri gelmektedir. Bu gelişme bile cuntanın demokrasiye nasıl bir geçiş yaptığına açık bir işaret değil midir? Onun demokrasiden anladığı şeyin yine baskı, katliam ve işkence olduğunun açık bir kanıtı değil midir?

AVRUPA KONSEYİ PARLAMENTERLERİ!

Seçim ve demokrasiye geçiş aldatmacalarıyla kendisini meşrulaştırmak isteyen cunta, sizleri katliam ve işkencelerine ortak etmek istemektedir. Çok açık olarak görüldüğü gibi, adeta insan haklarıyla alay edercesine, her tarafından kan aktığı halde, "beni demokrasi, insan hakları adına kabul edin" demektedir.

Sizleri, inandığınız insan hakları ve uluslararası hukuk kurallarına ihanet ettirmek, kendi iğrenç emellerine alet etmek isteyen cuntanın gerçek yüzünü açığa çıkarmak, bir insanlık görevidir. İnsan hakları adına, insan haklarının çiğnenmesine meydan vermemiz. Aksi takdirde, cuntanın meşrulaşmasına yol açmanız, sizleri saygı duyduğunuz insan haklarının gaspedilmesine ortak edecek, Kürdistan ve Türkiye'de baskıların, işkencelerin, katliamların devam etmesine onay vermeniz durumu ortaya çıkacaktır. Cuntanın "demokrasi" oyununu boşa çıkarmanız, Türkiye ve Kürdistan halkının yanında olduğunuzun ve insan haklarına duyduğunuz saygının bir ifadesi olacaktır.

Bu duruma düşmemek için, inandığınız ilkelerden taviz vermeyerek, faşist cuntanın eli kanlı, insan hakları düşmanı kuklalarını aranızda kabul etmeyiniz.

TÜM İLERİCİLER, DEMOKRATLAR!

Faşist cuntanın kendisini meşrulaştırma oyunlarına ve eylemlerine karşı daha güçlü ses çıkararak; Kürdistan ve Türkiye halklarıyla sıcak ve yakın bir dayanışma içerisinde, cuntanın demokrasi adına oynadığı tüm komedilerini boşa çıkaralım! Bu insan haklarına duyulan bir saygının gereği olduğu kadar, demokrasinin de ölçütüdür.

**KAHROLSUN ASKERİ-FAŞİST CUNTA!
YAŞASIN TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN HALKIYLA,
İLERİCİ-DEMOKRATİK KAMUOYUNUN DAYANIŞMASI!**

**SERXWEBÜN - KURDISTAN REPORT
17.1.1984**

anlayışa ulaşmaya, değişik parçalardaki mücadelenin en sıkı ittifakını ve birliğini yaratma görevlerine sahip çıkmaya ve Kuzey-Batı Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesini aktif olarak desteklemeye çağırır!

Emperyalizm ve işbirlikçi gericilik, Ortadoğu halklarının kurtuluş hareketlerini boğmak ve gerici egemenliklerini güçlendirmek için yeni komplolar peşindedir. Bölge halklarının kurtuluş sorunu, bölgede emperyalist ve gerici varlığın zayıflamasına, karşı-devrimci bloka karşı ulusal-demokratik halk güçlerinin devrimci-demokratik blokunun yaratılmasına yakından bağlıdır. Bu nedenle, ERNK, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini Ortadoğu halk devrimlerinin temel bir parçası haline getirmek ve Ortadoğu'nun devrimci-ilerici güçleriyle sıkı bir ittifak ve dayanışma içinde olmak için aktif çaba harcayacaktır. Buradan, Ortadoğu'nun bütün devrimci-demokratik halk güçlerini, emperyalizme ve işbirlikçi-gericiliğe karşı daha aktif mücadele etmeye, emperyalizme ve işbirlikçi-faşist Türkiye yönetimine karşı Kürdistan'da yürütülen haklı mücadeleyi desteklemeye çağırır!

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi, dünya devriminin ayrılmaz bir parçasıdır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, dünya çapında sosyalist ülkeler, işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş hareketlerinin oluşturduğu temel devrimci güçlerin Kürdistan'daki koludur. ERNK ve Kürdistan halkı, emperyalizme ve faşist Türk sömürgeciliğine karşı yürüttüğü aktif mücadeleyle bu görevlerini yerine getirecektir. ERNK ve Kürdistan halkının yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemek ve faşist Türk sömürgeciliğine karşı çıkmak, dünyanın tüm sosyalist, ulusal kurtuluşçu, devrimci ve ilerici güçlerinin görevi olmalıdır.

«Hiçbir şey bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli değildir!» «Hiçbir şey halkımızın kurtuluş sorununun önünde engel olamaz!» Sömürgeci kölelik altında çürüyüp yok olmaktansa, vatanın kurtuluşu için kanımızı son damlasına kadar akıtmak bin kez daha yeğdir.

Vatanın ve halkın kurtuluş davasına herşeyini vermeye hazır olan, büyük bir cesaret, fedakârlık ve dirençle mücadele eden tüm devrimci ve yurtseverler, Kürdistan'ın tüm bilinçli ve mücadeleci güçleri! Ülkemizi bağımsız, toplumumuzu demokratik ve halkımızı özgür kılma mücadelesini zafere götürebilmek için ERNK safalarında örgütlenelim, her alanda ulusal kurtuluş örgütlerini yaratabilmek ve halkımızı topyekûn örgütlemek için bütün gücümüzle çalışalım!

«Anayurtlarından kopartılan, kapitalist metropollerin en tortu işlerinde çalışın, yurtlarında göçmen durumuna düşürülüp işsizliğe ve başı boşluğa itilen, eğitimden, konuttan, sağlıktan, iş güvenliği ve geleceğe güvenden yoksun Kürdistan işçileri! Sömürgeci ve feodal-komprador düzenin baskısından kurtulmak, iş ve yaşam güvenliğine sahip olmak, bağımsız ve demokratik bir ülkede mutlu bir yaşama kavuşmak için;

«Yüzyıllardır ulusal baskı ve sömürünün kurbanı olan, sömürgeciler, toprak ağaları ve tefecilerin dayanılmaz baskı ve sömürüne maruz kalan, kırsal yaşamın bunalıcı etkisi altında cahil bırakılıp insandan dahi sayılmayan, nüfusumuzun belkemiğini oluşturan, toprak ve özgürlük yoksunu cefakâr Kürdistan köylüleri! Sömürü ve baskı düzeninden toprak ve özgürlüğe, ortaçağ karanlığından aydınlığa, yoksulluk ve sefaletten mutluluğa kavuşmak için;

«Ulusal-inkârcılık, asimilasyon, emperyalist-sömürgeci eğitim ve feodal-komprador kültür ortamında kişiliğini yitiren, geleceğinden umudu olmayan Kürdistan gençliği! Ulusal kişiliğe kavuşmak ve geleceğimizi teminat altına almak için;

«Daha sınıflı topluma girerken köleleştirilen, koyu feodal baskı altında insanca yaşamdan kopartılan, kendi geleceği üzerinde söz hakkı olmadığından alınıp satılan, ufkü bin türlü dertle karartılan Kürdistan kadınları! Bu baskılardan kurtulmak, aydın ve özgür bir kişiliğe kavuşmak, kendinizin ve toplumun geleceği üzerinde söz sahibi olmak, en az sizin kadar özgürlüğe susamış olan Kürdistan'ın bağımsız ve demokratik bir ülke haline getirmek için;

«Bağımsız ve demokratik bir Kürdistan'da yaşamayı insanlık onuru ve yurtseverliğin kaçınılmaz bir gereği sayan, sadece bu nedenle her türlü baskı ve engelle karşılaştıran tüm yurtsever ve demokratlar!»

Kadın-erkek, genç-ihitiyar ayırımı yapmaksızın, Kürdistan'ın tüm işçileri, köylüleri, gençleri, kadınları esnaf ve memurları, ulusal kurtuluştan yana olan tüm insanları! Ulusal bağımsız, demokratik, özgür ve mutlu bir gelecek yaratabilmek için ERNK safalarında örgütlenelim ve birleşelim! Kendi kitle örgütlerimizi, ulusal kurtuluş birliklerimizi yaratalım! Her alanda ulusal kurtuluş örgütlerini kurup geliştirelim! Faşist Türk sömürgeciliğine ve ajanlarına karşı cesaretle ve fedakârca mücadele edelim!

- * BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK VE ÖZGÜR BİR KÜRDİSTAN İÇİN İLERİ!
- * KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ VE EMPERYALİZM!
- * YAŞASIN KÜRDİSTAN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!
- * YAŞASIN KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ (ERNK)!

(Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi)
Eniya Rizgariya Netewa Kürdistan
(ERNK)

21 Mart 1985

turmaya hazırlanmaktadır. Faşist-sömürgeci egemenlik altında ulus ve halk varlığını tehlikeye atar. Faşist-sömürgeci egemenlik altında Kürdistan'da insanca ve onurlu yaşamın olanağı kalmamıştır. Bu gidişe dur demenin, ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirip halkımızın bağımsız ve özgür geleceğini yaratmanın olanakları vardır. Bu olanaklar, tarihimizin her döneminde olduğundan çok daha fazla olarak bugün güçlüdür. Bu ise, her alanda halkımızın örgütlenip birleşmesi ve faşist sömürgecilğe karşı topyekûn mücadeleye atılmasıyla mümkündür. Böyle bir mücadele, bugün geçmiştekinden daha güçlü olarak sürmekte ve gelişmektedir. Ülkemizin her tarafında ulusal kurtuluş uğruna devrimci silah sesleri gürlemekte, halkımızın örgütlülüğü ve eylemliliği her geçen gün artmaktadır. Geleceğin bu mücadele tarafından belirleneceği kesindir. Bu mücadeleye katılmak ve desteklemek Kürdistan'da onurlu yaşamak isteyen herkesin yurtseverlik ve insanlık görevidir.

İşte böyle bir ortamda ve gelişen devrimci-yurtsever mücadele içinde, halkımızın ulusal kurtuluş hareketini ve mücadelesini örgütlemek ve yönetmek, halkımızın bağımsız ve özgür geleceğinin yaratıcısı olan devrimci ulusal kurtuluş siyasetini hayata geçirmek amacıyla, Kuzey-Batı Kürdistan halkının ulusal kurtuluş örgütü olarak ENİYA RİZGARİYA NETEWA KURDISTAN (ERNK) (KURDISTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ) kurulmuştur.

ERNK, Kürdistan'da her alandaki gelişmenin ancak Türk sömürgeciliğin ve gerisindeki emperyalizmin Kürdistan üzerindeki her türlü egemenliğinin yıkılması ve ulusal bağımsızlığın kazanılması ile mümkün olacağına inanır. Ulusal çelişkiyi baş çelişki olarak görür ve bu çelişkinin çözülüp ulusal bağımsızlığın kazanılmasını en ivedi görev olarak önüne kor. Bir başka deyişle Kürdistan'da ekonomik, sosyal, siyasal, askeri ve ulusal-kültürel her alandaki Türk sömürgeci egemenliğini yıkmak ve ulusal bağımsızlığı sağlamak amacıdadır. Bu nedenle, Kürdistan üzerindeki sömürgeci ve emperyalist egemenliği yıkmayı amaçlamayan, onlarla çeşitli biçimlerde işbirliğini ve uzlaşmayı öngören işbirlikçi, uşak, şoven ve sosyal-şoven anlayışlarla mücadele etmeyi ve bunları etkisiz kılmayı esas alır.

ERNK, demokratik halk yönetiminde ulusal bağımsız ve demokratik bir toplumun yaratılmasını amaçlar. Ulusal bağımsızlığın kazanılması birincil olmak üzere, ulusal bağımsızlık ve demokratik toplum hedefleri karşılıklı olarak birbirini koşullandırır. ERNK, dil, din, mezhep, bölge, milliyet ve cinsiyet ayrımı gözetilmeksizin tüm Kürdistan halkının siyasal birliğinin yaratıldığı, halkın demokratik özgürlüklerinin ve özgür gelişme hakkının kullanıldığı bir düzene ulaşılması için çalışır. Bu nedenle, mücadelesinde, Türk sömürgeciliğine işbirlikçilik ve ajanlık yapan yerli gerici güç mihraklarını dağıtmayı, ortaçağ kalıntılarını tasfiye etmeyi, halkın ulusal ve siyasal birliğinin yaratılması önünde engel olan her türlü gerici anlayışı etkisiz kılmayı esas alır.

ERNK, ulusal kurtuluşun sağlanabilmesi için halkın en geniş siyasal birliğinin ve en gelişmiş siyasi ve askeri gücünün yaratılmasını gerekli görür. Bu çerçevede halkın topyekûn eğitilip örgütlendirildiği ve eyleme kal-

dırıldığı bir organ olma görevini üstlenir. Faaliyetlerinde her alanda ulusal kurtuluş örgütlerinin kurulup geliştirilmesiyle ve işçi, köylü, gençlik, kadın, esnaf vb. birliklerinin örgütlenmesiyle halkın siyasal gücünün, yine her alanda milis, gerilla ve halk ordusunun örgütendirilip geliştirilmesiyle halkın askeri gücünün yaratılmasını esas alır.

ERNK, faşist Türk sömürgeciliğine karşı bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin ancak uzun süreli halk savaşı, ulusal kurtuluş savaşı yöntemi temelinde, koşullara göre en basit biçimlerden en gelişmiş biçimlere kadar her türlü siyasi ve askeri mücadele yönteminin uygulanmasıyla zafere gideceğine inanır. Bu nedenle, ulusal kurtuluşun temel mücadele biçimi olarak ulusal kurtuluş savaşını öngörmeyen ve kitleler içinde eylemsizliği geliştirmeye çalışan her türlü reformist, teslimiyetçi ve pasifist anlayışlara karşı mücadele eder ve bunları etkisiz kılmaya çalışır.

ERNK, halkımızın direnişçi tarihi mirası ve son on yıldan beri PKK önderliğinde kahramanca sürdürülen ulusal kurtuluş mücadelesi temeli üzerinde doğmaktadır; gücünü, doğru devrimci önderliğinden, ulusal kurtuluş siyasetinin doğru ve haklılığından, halkımızın güçlü devrimci dinamizminden ve kendi bilinçli ve örgütlü yapısından alır. Bağımsızlık, demokrasi, özgürlük ve barış davası haklı davadır, dünya ölçüsünde sürekli zaferler kazanan davadır. Bu davanın Kürdistan'da da zafer kazanması mümkündür, ama bunun için cesaret ve fedakârlık gereklidir.

ERNK, Kürdistan'ın her parçasındaki kurtuluşun, ana ülkedeki devrimci-demokratik gelişmeye ve halk iktidarının kuruluşuna yakından bağlı olduğu görüşündedir. Bu nedenle, Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketiyle -ulusların bağımsızlık, özgürlük ve hak eşitliği temelinde- her türlü dayanışma, ittifak ve cephe ilişkisi içinde ve ortak mücadele ile geliştirmeyi esas alır. Türkiye üzerindeki emperyalist egemenliği, askeri-faşist diktatörlüğü ve tekellerin egemenliğini yıkmayı hedefleyen ve Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce tayin hakkını tanıyan bütün Türkiyeli devrimci ve demokratik güçlerle en sıkı ittifak ve dayanışma kurmak ve bu doğrultuda atılan adımları güçlendirmek ister. Bu vesile ile, buradan, tüm Türkiyeli devrimci ve demokratik güçleri, emekçi Türk halkını faşist-askeri diktatörlüğe karşı daha aktif mücadele etmeye, bu mücadeleyi Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesiyle birleştirmeye ve Kürdistan halkının haklı ve en demokratik davasını desteklemeye çağırır!

ERNK, Kürdistan'ın her parçasındaki kurtuluşun esas olarak o parçadaki halkın özgüncüyle ve mücadelesiyle sağlanacağı görüşündedir. Ulusal birlik sorununu, halkın özgür iradesiyle çözümlenecek bir sorun olarak görür. Parçalardaki ulusal kurtuluş hareketleri arasında, her parçanın genel içindeki yeri ve rolünün doğru belirlenmesi temelinde en sıkı ittifak ve dayanışmanın kurulmasını ve ulusal kurtuluş mücadelesinin birliğinin giderek bir Ulusal Yasama Meclisi haline gelebilecek olan Ulusal Kongre ile sağlanmasını gerekli görür. Bu nedenle, buradan, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki tüm devrimci-yurtsever güçleri doğru bir

toplum içinde ulusal özümseme, yabancılaşma, kendi ulusal değerlerini ve çıkarlarını görememe, bunlara sahip çıkamama ve bunlardan belli ölçüde uzaklaşma durumu ortaya çıkmıştır. Elbetteki sömürgeciliğin en vahşi ve en tahripkâr biçimi ve en ileri gelişme düzeyi budur.

Kürdistan'da bu ağır başaşağı gidişin karşıtı, olumlu gelişmelerin başlaması ancak 1970'li yıllarda doğabilmiştir. Sömürgeci gelişmenin zorunlu olarak yarattığı yeni objektif toplumsal temelde, her alanda sömürgeciliğe karşı çıkma ve mücadele etme biçiminde doğan bağımsızlık ve özgürlük düşüncesi ve bu temelde şekillenen ulusal kurtuluş siyaseti giderek gelişip güçlenmiş ve topluma malolmuştur. Kuzey-Batı Kürdistan'da 1970'lerin ortalarından itibaren doğup gelişen bu ideolojik ve politik akım, giderek pratik-örgütsel mücadele ve hareket düzeyine yükselmiş, çeşitli toplumsal kesimleri içine alarak gelişmiş, bu faaliyet 1970'lerin sonlarında örgütsel alanda ve en üst düzeyde kendisini işçi sınıfının devrimci partisinde -PKK'de- somutlaştırırken, genel biçimiyle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi olarak şekillenmiştir. Aynı yıllarda İran'da gelişen devrim hareketi ve Irak-İran savaşı nedeniyle zayıflayan yabancı egemenlik ortamında Güney ve Doğu Kürdistan'da da ulusal hareketlenmenin gelişmesi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin güçlenmesine yol açmıştır.

Kürdistan'da bağımsızlık ve özgürlük düşüncesinin doğması, ulusal kurtuluş siyasetinin şekillenmesi ve bunların devrimci bir ulusal kurtuluş hareketinde somutlaşması, Kürdistan halkının kaderi ve geleceği açısından tarihi bir olay, tarihi bir dönüm noktasıdır. Bununla, Kürdistan halkı, olumsuz tarihi gidişe dur deme, bu gidişi tersine döndürme, ulusal ve toplumsal çıkarlarına sahip çıkma ve geleceği hakkında söz sahibi olma gücüne ulaşmıştır. Çağdaş gelişmelerin, dünya çapındaki devrimci-demokratik yükselişin ve güçlü ulusal kurtuluş hareketlerinin etkisi ancak bu zamanda Kürdistan'a yansıyabilmiş, bu gelişmelerle paralel bir süreç, çağdaş gelişme sürecine Kürdistan ancak böylece girebilmiştir. Geleceğin bu gelişme süreci doğrultusunda çizileceği kesindir.

Yurtsever Kürdistan Halkı!

Elbetteki Türk sömürgeciliği, dünyanın bu en vahşi ve en barbar sömürgeciliği, Kürdistan'daki bu gelişmelere karşı, kendi temellerine vuran ve ölümünü gösteren bu en haklı, en doğal, en demokratik, en onurlu ve zorunlu mücadeleye karşı, Kürdistan halkının ulusal ve toplumsal çıkarlarına ve geleceğine sahip çıkma hareketine karşı sessiz durmayacaktı. Derin yaralar almış azgın boğalar gibi saldıracak, tarihine ve bugünkü çağdışılığına yakışır bir biçimde vahşet kusacaktı. Ve gelişmeler böyle oldu. 12 Eylül faşist-askeri darbesiyle yönetime oturan generaller cuntası, Kürdistan'ın taşına, toprağına, insanına, halkına ve devrimci-yurtsever güçlerine karşı yürütülen faşist sömürgeci savaşı açık bir biçimde ve daha da geliştirdi. Kürdistan'ı köy köy, mahalle mahalle, ev ev yeniden işgal etmeye çalıştı. Baskıyı, zulmü, işkenceyi, katliamı günlük uygulamalar olarak doruğa çıkardı; en değerli insanlarımızı sorgusuz sualsiz kurşunladı, astı, boğdu, yaktı, katletti; yüzlerce

insanımızın kanını akıttı, onbinlercesini zindanlarına doldurdu ve yüzbinlercesini en vahşi işkencelerden geçirdi. Bütün bu uygulamalarını kadın-erkek, genç-ihthiyar-çocuk ayırımı yapmadan tüm Kürdistan halkı üzerinde yürüttü. Kürdistan sorununu tüm politikalarının merkezi haline getirerek, her alanda Kürdistan halkına ve devrimci-yurtsever güçlerine karşı savaşmayı esas aldı. Kürdistan'daki bütün yaşamı faşist askeri birliklerin yönetimi altındaki ve savaş içindeki bir yaşam haline getirdi. Ve Kürdistan'ın diğer parçalarındaki halkımız üzerine saldırdı. Faşist cunta, Kürdistan'daki yağma ve talanı, her alandaki sömürüyü bir avuç tekелci burjuva ve ağa çıkarına katbekat arttırdı. İşsizliği, pahalılığı, yokluğu ve yoksulluğu akılalmaz boyutlarda büyüterek halkımızı açlıkla yüzyüze getirdi. Her kesimden insanlarımızın elindeki varını-yoğunu gaspederek, bir avuç işbirlikçi-ajan dışında halkımızı yaşayamaz duruma soktu. Her alanda ve özellikle gençlik içinde burjuva-feodal yozluğu ve ahlaksızlığı geliştirerek toplumumuzu çürütmeye çalıştı. Bütün bu uygulamalarıyla amaçladığı şeyler açıldı; devrimci-yurtsever güçleri ve ulusal kurtuluş hareketini ezmek, yoketmek; halkımızı güçsüz ve zayıf düşürmek, pasifize etmek; halkımızı ulusal ve toplumsal çıkarlarını göremez, bunlara sahip çıkamaz ve bu uğurda eyleme kalkamaz hale getirmek; ve böylece ulus ve halk varlığına kastetmek.

Faşist-sömürgeciliğin bütün bu çağdışı ve insanlık düşmanı baskı, zulüm ve sömürüne karşı halkımız ve onun devrimci-yurtsever öncüleri yiğitçe direndiler. Faşist-sömürgeci savaşa karşı her alanda büyük fedakârlık ve cesaretle yürütülen bir direnme savaşına atıldılar. Faşist-sömürgeci zindanları ve mahkemeleri canlı birer mücadele alanına dönüştürerek, buraları sömürgeciliğin yargılanıp ölüme mahkum edildiği ve Kürdistan halkının ulusal kurtuluş davasının kahramanca savunulduğu alanlar haline getirdiler. Her alanda yürütülen devrimci çalışma ve mücadeleyle halkımızın birleşip eyleme kalkacağı ulusal kurtuluş yolunu daha belirgin kılıp, bu yolda daha güçlü yürümenin hazırlıklarını yaptılar. Bazı sahte devrimcilerin kaçkınlığına karşın, sorumlu devrimciler, dönemin en yakıcı sorunu olarak ulusal kurtuluş mücadelesi çerçevesinde ittifak ve cephe çalışmalarına hız verip, tüm devrimci ve yurtsever güçleri böyle bir görevi yerine getirmeye çağırdılar. Kısaca zindanlarda, dağlarda ve yurtdışında yürütülen kahramanca mücadeleyle, bir yandan faşist-sömürgeciliğin umut ve amaçları boşa çıkarılırken, öte yandan ulusal kurtuluş hareketimiz ulusal ve uluslararası planda daha gelişmiş ve güçlenmiş hale getirildi.

Böyle bir gelişme sürecinden geçilerek gelinen bugünkü durum gözler önündedir. Faşist-sömürgecilik, yurdumuzu kendi toprakları haline getirmek, ulus ve halk varlığına kastetmek biçimindeki haince emellerine ulaşabilmek için her yöntemi uygulamakta ve bütün gücünü harcamaktadır. Vahşi sömürgeci baskı, zulüm ve sömürü halkımızın günlük yaşamı haline getirilmiştir. Bugün bu zulmü hissetmeyen tek insan bile Kürdistan'da kalmamıştır. Faşist-sömürgecilik katliam ve «mecburî iskân» politikalarını, vahşi soykırım hareketlerini çok büyük boyutlarda uygulamaya koymaya çalışmaktadır. Kürdistan'ı daha büyük kan gölü haline getirmeye, halkımızı yurt topraklarından uzaklaş-

ERNK

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi Kuruldu!

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI! KÜRDİSTAN'IN TÜM ULUSAL-DEMOKRATİK GÜÇLERİ!

Ülke ve halk tarihimiz, yabancı işgal, istila ve sömürgecilik hareketleri ile bunlara karşı halkımızın çeşitli biçimlerdeki direnişi tarihidir. Yüzyıllarca yabancı egemenler, işgalci, istilacı ve sömürgeciler ülkemize ve halkımıza saldırmışlar, yurt topraklarımızı ve halk bütünlüğümüzü bölüp parçalamışlar, topraklarımızı kendi yurtlarının bir parçası haline getirmeye ve ulus ve halk varlığımızı yoketmeye çalışmışlardır. Bu hain ve gerici amaçlara karşı çeşitli biçimlerde sürekli direnen halkımız, birçok nedenden ötürü bağımsızlık ve özgürlüğünü bir türlü elde edememişse de, ulus ve halk olarak varlığımızı günümüze kadar koruyup yaşatmayı bilmiştir.

İnsan soyunun günümüze kadarki en ileri toplumsal örgütlenme ve birleşme biçimi uluslardır. 20. yüzyıla kadar, gelişen kapitalist toplumsal sistem içinde Avrupa toplumları burjuva sınıfı önderliğinde ulusal örgütlenmelerini ve birliklerini sağlar ve sürekli gelişme katederlerken, ülkemiz ve halkımız gerici Osmanlı ve İran feodal imparatorluklarının egemenliği altında, katı bir feodalizm gerici yapısı içinde kalmıştır. Bu çağdışı imparatorluklar tarafından bölünüp parçalanmış ve katı bir feodal yapı içinde tutulan ülkemiz ve halkımız, bir türlü ulusal kurtuluş ve çağdaş gelişme sürecine girememiştir. Bunda, düşmanlarının güçlü ve kendisinin geri bir yapıda bulunması yanında, Kürt hakim sınıflarının, ağa ve beylerinin işbirlikçi ve teslimiyetçi karakterlerinin rolü de büyüktür.

Toplumların ulusal gelişiminde Ekim Devrimi tarihi bir dönemeç oluşturmuş ve tarihi bir etki yapmıştır. Ulusal kurtuluşta işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin önderliğinin geliştiği bu etki temelinde, dünyanın ezilen uluslarının, sömürge ve yarı-sömürge halklarının ulusal bilinçlenme, örgütlenme ve kurtuluş eylemine atılma hareketleri, emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı ulusal kurtuluş mücadeleleri gelişmiş ve bu hareketler zaferler kazanarak ilerlemiştir. Ama bu dönemde de Kürdistan'daki durum dünyadaki bu gelişmelerin tersine olmuştur. Dünyanın sömürge ve ezilen uluslarının ulusal kurtuluş hareketlerinin geliştiği böyle bir dönemde Kürdistan daha çok bölünüp parçalanmış, Kürdistan üzerinde İngiliz ve Fransız emperyalizminin, Türk, Arap ve Fars hakim sınıflarının egemenliği, işgal ve sömürgeciliği gelişmiştir. Bu yabancı hakimiyetlere karşı yükselen isyanlar, ayaklanmalar vahşice ezilmiş, katliam ve «mecburi iskân» yöntemleriyle Kürdistan'da soykırım uygulanmıştır. Gelişmelerin böyle olmasında Kürdis-

tan'ın geri yapısıyla birlikte Kürt hakim sınıflarından kaynaklanan işbirlikçilik ve teslimiyetçiliğin de önemli rolü olmuştur.

İkinci Dünya Savaşında, faşizm yenilmiş ve emperyalizm daha da gerilemiş buna karşılık dünya sosyalizm ve devrim güçleri daha çok gelişmiş olarak çıkmıştır. Savaş sonrasında her alanda gelişen güçlü devrimci-demokratik kabarış ortamında hızla büyüyen ulusal kurtuluş hareketleri emperyalizmin klasik sömürgecilik sistemini yerlebir etmiş, çok sayıda sömürge ve ezilen ulus, ulusal bağımsızlığını kazanmıştır. Emperyalizmin bu devrimci-demokratik gelişmelere karşı bir karşı-devrim hareketi olarak geliştirmeye çalıştığı yeni-sömürgecilik sistemine 1960'lardan itibaren Küba, Güney Vietnam, Laos, Kamboçya, Nikaragua gibi çok sayıda ülkede güçlü darbeler vurarak ilerleyen ulusal kurtuluş hareketleri, bu dönemde de çağımızın devrimci bir akımı olduğunu tanıtlamıştır. Ve bugün, dünyanın her tarafında sömürge ve yeni-sömürge ülkelerin ezilen halkları, emperyalizme ve onun her türlü sömürgeciliğine karşı ulusal ve toplumsal kurtuluşları uğruna kahramanca savaşmaktadırlar.

Dünyada savaş sonrası sağlanan bu gelişmelere karşın, bunların etkisinin güçlü bir biçimde Kürdistan'a da yansıdığı ve Kürdistan'da da aynı gelişme sürecinin yaşandığı söylenemez. Tersine Kürdistan'da yaşanan, sömürgeciliğin yeni yöntem ve uygulamalarla gelişip güçlenmesi olmuştur. Kürdistan'ın değişik parçalarında çağa karşıt olan bu yapı değişik görünüm arzetsede de, esas olarak birbirine benzerlik ve yakınlık hakimdir. Doğu Kürdistan'da, savaş sonrası, sağlamlıktan yoksun bir biçimde oluşturulmaya çalışılan «Mahabat Kürt Cumhuriyeti»nin kısa süre içinde dağılması sonucunda hakim olan yapı, Fars hakim sınıflarının egemenliği ve geri aşiretçi-feodal yapıdır. Güney Kürdistan'da ilkel milliyetçi düşünceye ve örgütlenmeye dayanan, çeşitli aralıklarla ve sürekli yaşanan isyan hareketi, çağdaş bir ulusal kurtuluş hareketi düzeyine varamamış ve bir çok nedenden ötürü 1970'lerin ortalarında büyük bir yenilgi almıştır. Kürdistan'ın yarısını oluşturan Kuzey-Batı Kürdistan'da bu dönemde yaşanan olaylar daha da kötüdür. Bu dönemde Kürdistan'ın bu parçasında Türk sömürgeci egemenliği, askeri işgal üzerinde ekonomik, sosyal, siyasal ve ulusal-kültürel egemenlik olarak gelişmiş ve güç kazanmıştır. Her alanda uygulanan asimilasyon politikasıyla sürdürülen soykırım hareketi daha önceki katliam hareketlerini tamamlamış ve bu temelde

DER II. KONGREß DER FÖDERATION, FEYKA-KURDISTAN, ABGEHALTEN.

Der II. ordentliche Kongreß der Föderation der patriotischen Arbeiter- und Kulturvereine aus Kurdistan in der BRD, FEYKA-KURDISTAN, wurde am 16. und 17. Februar 1985 abgehalten. Das deutlichste, charakteristischste Merkmal des Kongresses, an dem 75 Delegierte der 15 Mitgliedsvereine und 30 Gäste teilnahmen, liegt in der Rolle der Föderation als Unterstützung und Solidaritätsplattform für den Nationalen Widerstandskampf Kurdistans.

Die Diskussionen während des Kongresses erfolgten auf einem hohen politischen Niveau, im Bewußtsein, daß unser Nationaler Befreiungskampf eine neue Phase angetreten hat und die Entwicklungen vorangetrieben werden. Die Rolle FEYKA-KURDISTAN wurde von seiten der Vertreter der befreundeten Kräfte und in den Solidaritätsschreiben richtig eingeschätzt und die Solidarität dieser Kräfte wurde zum Ausdruck gebracht.

Der Sinn, der den Geist des Kongresses zum Ausdruck brachte, lag in der für die Erfüllung der Aufgaben und Verantwortungen FEYKA-KURDISTAN's, die die Massenorganisation der nach Europa verbannten Werktätigen aus Kurdistan bildet, erforderlichen Kraft für die Organisation und Arbeitsmethode. Bei der Auswertung der einjährigen Tätigkeit hat der II. Kongreß FEYKA-KURDISTAN's die Feststellung gemacht, daß diese Tätigkeit auf der Grundlage der Gründungs- und Institutionalisierungsbemühungen geschah und deutete auf die Mängel bei dieser Aktivität hin. Der Kongreß sprach sich für die Verwirklichung der Beschlüsse bezüglich der Institutionalisierungsbemühungen aus.

Der Kongreß hat die Unterstützung des Nationalen Befreiungskampfes Kurdistans und seiner Hauptform, des Volkskampfes, und seiner leitenden Kraft, der HRK, als Hauptaufgabe bei allen Aktivitäten der Föderation bestimmt.

Der II. Kongreß FEYKA-KURDISTAN's versteht es als wichtigste Aufgabe, gegen die feindlichen Aktivitäten gegenüber den Revolutionen der Türkei und Kurdistans, gegen Aktivitäten der agents-provocateurs, gegen die opportunistischen, reformistischen, kapitulanten, verräterischen und liquidatorischen Haltungen, deren Ursache in der Kleinbourgeoisie zu finden ist, wachsam zu sein, gegen diese eine entschlossene Haltung einzunehmen und diese auf allen Ebenen zu entlarven. Er ist die Überzeugung, daß dies gegen diese anti-revolutionären Bemühungen durch das Bekennen zur revolutionären Führung zum Erfolg geführt werden kann und, daß bei der Erfüllung dieser Aufgabe die europäischen Ebene eine wichtige Grundlage darstellt.

Der Kongreß, der die reformistisch-ökonomistische Betrachtungsweise, die auf dieser Basis die in Europa vermarkteten Werktätigen von ihren Problemen zu entfernen versuchen, verurteilt, vertritt die Ansicht, daß die Probleme der Werktätigen aus Kurdistan in Europa auf keine Weise gelöst werden können, solange die Frage der Nationalen Befreiung nicht gelöst ist. Er beschließt, daß Probleme auf europäischer Ebene auf der Basis der Revolution des Landes betrachtet werden.

Der II. Kongreß FEYKA-KURDISTAN deutet auf die Wichtigkeit des europäischen Gebiets in der Frage der internationalen Solidarität und garantiert, daß der Nationale Befreiungskampf Kurdistans, der für die internationale Solidarität ein Beispiel darstellt, seine Aufgaben zur Errichtung der Verbundenheit mit den fortschrittlichen Kräften der Welt erfüllen wird. In diesem Sinne versteht er die Unterstützung des Kampfes der Arbeiterklasse Europas als eine wichtige Aufgabe. Der II. Kongreß, der den Kampf der Völker gegen die Angriffe des Imperialismus in der ganzen Welt und den Kampf für den Frieden unterstützt, vertritt die Ansicht, daß der Frieden in der Welt nur durch die Verstärkung des fortschrittlichen und sozialistischen Lagers und durch eine aktive Gegenhaltung bewahrt werden kann.

Der II. Kongreß FEYKA-KURDISTAN's bekundet seine Verbundenheit und Solidarität mit der Führerin des Nationalen Befreiungskampfes, der PKK, und mit ihrem Generalsekretär, unserem nationalen Führer, Genosse Abdullah ÖCALAN.

DEMOKRATISCHE ÖFFENTLICHKEIT EUROPAS!

FEYKA-KURDISTAN, die mit ihrem II. Kongreß ihre Aktivitäten erneut aufnimmt, ruft, während sie die Integration der Werktätigen aus Kurdistan in den Nationalen Widerstandskampf Kurdistans verwirklicht, die gesamten fortschrittlichen, demokratischen Kräfte und Personen Europas auf, unser Volk und seine revolutionäre Führung und die Nationale Befreiungsbewegung zu unterstützen, die gegen die Barbarei die Menschenwürde in unserem Land vertreten. Der II. Kongreß FEYKA-KURDISTAN's ist der festen Überzeugung, daß nichts ehrenvoller und gerechter sein kann als der Wunsch eines Volkes nach Unabhängigkeit und Freiheit, das nicht mal das Minimum an Menschenrechten genießt. Die Anerkennung, die Verteidigung und die Unterstützung eines solchen gerechten Wunsches ist nicht nur Bedingung für das Demokratsein, sondern muß eine Bedingung für das Menschsein darstellen. Unser Volk will keine Minute länger unter den Ketten des Kolonialismus leben. Ihr dürft gegen diese barbarischen Praktiken nicht stillhalten und müßt Eure Rolle ausüben! Es besteht kein Zweifel daran, daß unser II. Kongreß in der Zukunft seine Rolle stärker ausüben wird.

***Es lebe der II. Kongreß der Föderation, FEYKA-KURDISTAN!**

*** Alles für Kurdistan, alles für die Nationale Befreiungsfront Kurdistans!**

FEYKA-KURDISTAN

FEYKA-KÜRDİSTAN II. Olağan Kongresi Yapıldı

Kürdistan Yurtsever İşçi Kültür Birlikleri Federasyonu FEYKA-KURDISTAN'ın II. olağan kongresi 16-17 Şubat tarihlerinde yapıldı. Federasyon üyesi 15 dernekten 75 delegenin ve 30'a yakın konunun hazır bulunduğu kongrenin en belirgin özelliği Avrupa alanında Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesine destek ve dayanışmanın platformu rolünü oynamasıydı.

Ulusal Direniş Mücadelemizin yeni döneminde, güçlü gelişmelerin eşliğinde olunduğu bir aşamada gerçekleşen kongre, bileşimini hangi koşullarda yaptığının bilincinde olarak tartışmalarını yüksek bir siyasi seviyede sürdürdü. Kongreye dayanışmalarını sunan dost güçlerin temsilcileri ve gönderilen mesajlar da FEYKA-KURDISTAN'ın rolünü doğru belirleyerek onunla dayanışmalarını dile getirdiler.

Halkımızın dışı dış bir savaş sürdürdüğü bugün; Avrupa'ya sürülmüş Kürdistanlı emekçilerin kitlesel örgütü olan FEYKA-KURDISTAN'ın sorumlulukları ve bu sorumluluklarını yerine getirmek için gereken güç, örgütlenme ve çalışma tarzına ulaşmanın zorunluluğu kongrenin ruhunu ifade eden bir gerçeklik oldu.

FEYKA-KURDISTAN II. Kongresi geçen bir yıllık faaliyetleri değerlendirirken temel olarak kuruluş ve kurumlaşma çabası olarak gördü ve ortaya çıkan yetersizlikleri de yansıttı. Aldığı kararlarla kurumlaşma çabalarının en kısa zamanda sonuçlandırılmasına ışık tuttu.

Kongre; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının temel biçimi olarak Halk Savaşını ve onun yürütücü gücü HRK'yi desteklemeyi Federasyonun tüm çalışmalarında temel, birincil görev olarak belirler.

FEYKA-KURDISTAN II. Kongresi Türkiye ve Kürdistan devrimlerine yönelen düşman faaliyetlere, ajan-provokatör girişimlere, küçük-burjuvaziden kaynaklanan oportünist, reformist, teslimiyetçi, ihanetçi, tasfiyeci tutumlara karşı uyanık ve kararlı davranmayı, bunları her alanda tecrit etmeyi en önemli görev olarak koyar. Tüm bu karşı devrimci çabalara karşı devrimci önderliğe sahip çıkarak onun etrafında kenetlenerek ve birleşerek başarılı olunacağını, Avrupa alanını, bu görevi yerine getirmede en önemli zemin görür.

Avrupa'ya pazarlanan emekçilerin sorunlarını mevcut zemini temel alarak onları ülke sorunlarından uzaklaştırmaya çalışan reformist-ekonomist yaklaşımları mahkum eden kongre, Ulusal Kurtuluş Sorunu çözüme ulaşmadıkça Kürdistanlı emekçilerin Avrupa'daki problemlerinin hiçbir şekilde çözüme ulaşamayacağı görüşünü benimser. Federasyonun Avrupa alanındaki sorunların tümüne ülke devrimini temel alarak yaklaşmasını karar altına alır.

FEYKA-KURDISTAN II. Kongresi; Avrupa alanının uluslararası dayanışmada sahip olduğu önemi bilince çıkararak, enternasyonal dayanışmanın güçlü bir örneğini sunan Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesinin dünya ilerici güçleriyle bağını oluşturmada üzerine düşeni yerine getirmeyi taahhüt eder. Bu doğrultuda Avrupa işçi sınıfı mücadelesini desteklemeyi önemli bir görev olarak kabul eder. Dünya genelinde emperyalist saldırganlığa karşı halkların mücadelesini ve barış savaşımını destekleyen II. Kongre, dünya barışının ancak dünya ilerici ve Sosyalist kampının güçlenmesiyle, aktif tavır koymasıyla, korunabileceğini savunur.

FEYKA-KURDISTAN II. Kongresi Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesinin önderi PKK'ye, onun genel sekreteri ve Ulusal önderimiz ABDULLAH ÖCALAN yoldaşa coşkun dayanışma ve bağlılık mesajını iletir.

Kürdistanlı Emekçiler

Avrupa alanında sizleri birlik, örgütlenme ve Ulusal Direniş için her yönlü seferber etmeyi amaçlayan kitlesel örgütünüz FEYKA-KURDISTAN, II. Kongresiyle mücadelesini daha ileri düzeyde sürdürmenin basamağını yaratmıştır.

Önümüzdeki süreç Ulusal Kurtuluş Mücadeleimizde yeni atılımların yaşanacağı ve her insanımızın sorumluluklarının kat kat artacağı dönemdir. Görevlerimizi ancak birleşerek ve örgütlenerek yerine getirebiliriz. Kürdistan'da ulusal birlik olgusunun kendini dayattığı ortamda FEYKA-KURDISTAN II. Kongresi, Almanya'daki tüm Kürdistanlı emekçileri kendi demokratik kuruluşları olan Federasyonumuz çatısı altında Ulusal Kurtuluş görevlerini yüklenmeye çağırır.

Türkiyeli Emekçiler

Sizler de, Türk burjuvazisinin Avrupalara pazarladığı insanlar olarak hergün baskı ve zorluklar altındasınız. Tüm bu baskılardan kurtuluşunuz ancak Türkiye'deki Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesinin devrimle başarılmaları ile mümkündür. Ancak bugün bu görevi yürütmesi gereken birçok güç, devrimden vazgeçmiş ve Avrupa'yı devrimi tasfiye etmenin alanı olarak görmekte, kaçkınlığı örgütlemektedir. Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi 15 Ağustos atılımı ile Türkiye halkı ve proletaryasının kurtuluşu için örgütlenmenin, devrimci direnişin yolunu açmıştır. Ulusal Kurtuluş Mücadelemize vereceğiniz destek bugün en önemli sorun olan önderlik krizinin çözümüne yardımcı olacaktır. FEYKA-KURDISTAN, Almanya'daki mücadelesinde sizleri de dayanışmaya ve kendi kurtuluşunuz için harekete geçmeye çağırır.

***Yaşasın FEYKA-KÜRDİSTAN'ın II. Kongresi**

***Herşey Kürdistan için, Herşey Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi için**

FEYKA-KURDISTAN

21. März in Kurdistan:

Tag gegen Unterdrückung

Seit Jahrhunderten wird alljährlich von den kurdischen und iranischen Völkern am 21. März "Newroz" gefeiert. "Newroz" heißt "neuer Tag" - er entstand anlässlich des erfolgreichen Volksaufstandes unter der Führung des Schmiedes Kawa gegen den Despoten Dehak. Dieser Volksaufstand wurde an einem 21. März vor über 2000 Jahren siegreich beendet. Der Despot Dehak wurde verdienstermaßen bestraft.

Seitdem ist "Newroz" ein Symbol des Kampfes gegen Unterdrückung, des Aufstandes gegen Grausamkeiten, für Freiheit und Unabhängigkeit. Trotz Verfolgung und Verbot wird auch heutzutage "Newroz" überall in Kurdistan gefeiert.

Auch dieses Jahr erlebt das kurdische Volk "Newroz" unter den Bedingungen von Armut und Knechtschaft und grausamer Unterdrückung. Kurdistan ist in vier Teile geteilt.

Einerseits ist das kurdische Volk gezwungen, sich in Iran- und Irak-Kurdistan gegen das brutale Khomeyni- bzw. das Saddam-Regime zu verteidigen, andererseits werden in der Türkei tausende Menschen während sogenannter Militäroperationen verhaftet, viele erschossen, gegen hunderte die Todesstrafe ebantrag. Mit der Verlagerung von zwei Dritteln der Gesamtarmee nach Kurdistan plant die faschistische Diktatur in der Türkei mit solchen Massakern die Ausrottung des kurdischen Volkes. Unter Neuordnung des Grenzgebietes wurden tausende Menschen zwangsumgesiedelt. Wer sich dieser Maßnahme nicht beugt, wird entweder erschossen oder in die berüchtigten Kerker geworfen. Die faschistische Junta der

Türkei erkennt nicht einmal die Existenz des kurdischen Volkes an. Der Gebrauch der kurdischen Sprache ist verboten. Wer trotzdem kurdisch spricht, wird mit Gefängnis bestraft.

Die Imperialisten und ihre Handlanger im Nahen Osten bereiten ein neues Blutbad vor. Der Chef der türkischen Armee wurde ins Pentagon gerufen, wo er neue Anweisungen erhielt. Die USA-Imperialisten irritierten vor kurzem erst die Weltöffentlichkeit mit der Invasion in Grenada und dem Massaker im Libanon. Heute versuchen sie das gleiche in Nikaragua und in Kurdistan.

Am Tag des "Newroz" muß es noch einmal betont werden: der berechtigte Kampf des kurdischen Volkes wird niemals verhindert werden können. Es ist die natürliche Aufgabe jedes Volkes, um seine nationalen und demokratischen Rechte zu kämpfen. Mit unzähligen Widerstandsbewegungen wird die Tradition, die von Kawa übernommen wurde, heute fortgesetzt.

Wenn das kurdische Volk unter kolonialistischer Knechtschaft heute dennoch Newroz feiert, so bekräftigt es damit seinen Glauben an kommende Newroz-Feiern in einer neuen, freien, unabhängigen Gesellschaft.

Herausgeber:

Kurdische Demokraten in Krefeld

Verantwortlich:

Otto Schindler, Ostwall 45, 4150 Krefeld

Eigendruck

• Nieder mit Kolonialismus und Imperialismus!

• Hoch die Internationale Solidarität!

• Es lebe Newroz!

NEWROZ

NEWROZ'UN ÖZGÜRLÜK ATEŞİ SÖNMEYECEK

Yüzyıllardır Kürdistan halkı ve İran halkları tarafından 21 mart günü nevROZ bayramı olarak kutlanır. Bundan asırlar önce Kürdistan halkı zalim Dehak baskısına karşı, demirci KAVA önderliğinde ayaklanır. Bu halk ayaklanması 21 mart günü zaferle sonuçlanır ve zalim Dehak' a hak ettiği ceza verilir. İşte o günden bu güne Kürdistan halkı "yeni gün" anlamına gelen NEVROZ' U baskıya, zulme baş kaldırır, özgürlüğün ve bağımsızlığın sembolü olarak, çeşitli baskı ve yasaklamalara rağmen Kürdistan ın dört bir yanında, dağlarında özgürlük ateşini yakarak kutlar.

Bağımsızlığın ve özgürlüğün sembolü olan NEVROZ' a Kürdistan halkı bu yılda yoksulluğun, baskının, zulmün kolgezdiği ordadoğuda dört parçaya bölünmüş olarak, sömürgecilerin esaret zincirleri altında giriyor. Kürt halkı İran-ve Irak Kürdistanında zorba Saddam ve Gericici Hümeyni rejiminin katliamlarına karşı direnirken, Türkiye kürdistanında ise operasyonlar adı altında binlerce insan tutuklanıyor, onlarcası kurşunlanıyor ve onlarcasıda idamla yargılanmaya maruz kalıyor. Türk ordusunun üçte ikisini Kürdistan' a taşıyan faşist diktatörlük, bir taraftan katliamlar yaparken diğer taraftan Kürt halkına karşı soy kırımların hazırlığını planlıyor. Sınırları düzeltme bahanesiyle yeniden onlarca Kürt köyü göçe zorlanıyor. Köylerinde ayrılmak istemiyen köylülerin kimisi kurşunlanırken kimiside tutuklanarak zindanlara atılıyor. Halkımızın varlığını bile kabul etmek istemiyen sömürgeci faşist diktatörlük Kürt halkının bütün kültürel varlığını yasaklamış olup, Kürdüm diyen, Kürtce konuşanlar ağır cezalara çarptırılıyor.

Emperyalistler ve masaları ortadoğuda yeni bir kan gölü yaratmak için planlar yapıyorlar. Türk ordusunun başı Üruğ, seflerinden yeni emirler almak için pentagona çağrıldı. ABD Emperyalistleri ve masaları, dün Dünya kamuoyunun dikkatini dağıtmak için bir taraftan Grenada saldırısını, diğer taraftan Lübnan katliamını hazırlarken, bu günde aynı oyunu Nikaragua ve Kürdistan da sergilemek istiyorlar. NEVROZ gününde şunu birdaha vurgulamak gerekirk; Kürdistan halkının haklı mücadelesini hiç bir oyun engellemeyecektir. Bir halkın kendi ulusal ve demokratik hakları uğruna mücadele etmesi kadar haklı ve insani bir görev yoktur. Bu güne kadar sayısız direnmelerle KAVA nın isyan ateşi geleceğini sürdüren Kürdistan halkı, bu günde daha kararlı bir şekilde sürdürecektir. Sömürgeciliğin kölelik zincirleri altında halkımız birkere daha NEVROZ' a girerken, gelecek NEVROZ' ları özgür ve bağımsız toplumlarda kutlayacağına inancı tamdır.

-KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK VE EMPERYALİZM...!

-YAŞASIN ULUSLAR ARASI DAYANIŞMA...!

Krefeld

Kürdistanlı Demokratlar

BİJİ NEWROZ ...!

AN DIE DEMOKRATISCHE ÖFFENTLICHKEIT!

In kurzer Zeit feiern wir einen neuen NEWROZ, der mit dem großen Widerstand, der unter der Führung des heutigen KAWA, des Genossen Mazlum Dogan, in den Kerkern von Diyarbakir gegen den faschistischen Kolonialismus, der jahrhundertlange Unterdrückung, Grausamkeit und Folter verkörpert, eine neue Bedeutung gewonnen hat. NEWROZ, der Tag, der in der Geschichte des kurdischen Volkes den Frühlingsanfang und den Beginn des Neuen darstellt, ist nach dem 21. März 1982 zum Begriff des beispiellosen Widerstandes gegen den militärfaschistischen türkischen Kolonialismus und seine gesamte offene und verdickte Unterdrückung geworden hat die Bedeutung: "WIDERSTAND HEISST LEBEN", gewonnen.

Der militärfaschistische türkische Kolonialismus, der mit grauenhaftesten und hinterhältigsten Methoden gegen den unter der Führung der PKK voranschreitenden Nationalen Befreiungskampf Kurdistans Krieg führt, wählte die Gefängnisse als eins der wichtigsten Kampfterrains, um unserem Volk die blühende Hoffnung auf den Sieg zu rauben. Während er besonders in den Kerkern von Diyarbakir gegen führende Kader und Sympathisanten der PKK gnadenloseste Folter, Repression und Massaker praktizierte, versuchte er andererseits mit Hilfe der Sahin und Yildirim-Bande, die er zu Agenten umdrehte, den Verrat in den Gefängnissen zur Herrschaft zu bringen und nach und nach diesen Verrat nach draußen zu transportieren. Vor alle, die ZK-Mitglieder der PKK, die Genossen Mazlum DOGAN, Kemal PIR, M. Hayri DURMUS, hunderte Parteimitante und Sympathisanten haben mit dem Einsatz ihres Lebens gegen die offenen und heimlichen Machenschaften des Feindes Widerstand geleistet, das Widerstandsfeuer unseres Volkes mit ihrem Blut rotgefärbt, es noch höher auflodern lassen und die Mauer des Verrats, die vor unserem Volk errichtet werden sollte, vollständig niedergedrückt. Dadurch begann eine neue Phase des Widerstandes, in der von Kurdistan keine Zugeständnisse und Rückschritte mehr gemacht werden können.

Die PKK, die eine solche wegweisende Widerstandskraft besitzt, hat in dem Bewußtsein, daß die "Verbundenheit mit der Erinnerung an die Märtyrer nur durch das Erreichen des Sieges in der Revolution möglich" ist, im Ausland ihre Vorbereitungen intensiviert und schließlich in das Land getragen. Gegenüber der Entschlossenheit der PKK, den bewaffneten Kampf gegen den Imperialismus, Kolonialismus und alle Reaktion zu entfalten, ist auch der Feind nicht tatenlos geblieben. Diesmal versuchte er das Netz der Kapitulation und des Verrats, das in den Gefängnissen durch den Widerstand von Mazlum und vielen anderen Genossen zerrissen wurde, durch den Provokateur Semir im Ausland wieder zu flicken. Der Provokateur Semir, der die Erweiterung der Agenten-Organisation von Sahin und Yildirim in Europa vertritt, versuchte, sich auf alle möglichen volksfeindlichen Personen und Institutionen in Kurdistan und im Ausland stützend, der PKK von ihrer Widerstandslinie wegzubewegen und er führt in diesem Sinne alle erdenklichen üblen Aktivitäten fort. Dieser heruntergekommene Handlanger des faschistischen türkischen Kolonialismus und seine Helfershelfer glaubten auf diese Weise die Hoffnung des Volkes Kurdistans unterhöhlen zu können. Jedoch ist die käufliche Mannschaft gegenüber der Realität der Vertreterin des roten Widerstandes, der PKK, dazu verurteilt, wie Schnee wegzuschmelzen und mit dem Urteil der Geschichte konfrontiert zu sein.

REVOLUTIONÄRE, DEMOKRATEN!

Der Nationale Widerstandskampf Kurdistan, den der PKK auf der Grundlage große Widerstands- und der Opferbereitschaft vorangetrieben hat, ist durch die Aktionen vom 15. August in eine neue Etappe getreten. Nun sind die mit Unterdrückung und Folter verstrickten dunkeln Jahre in Kurdistan zurückgeblieben und stattdessen begann eine helle Phase auf der Basis des bewaffneten Widerstandes. Diese neue Periode ist eine Stufe eines VOLKSKRIEGES, der auf die eigene Kraft unseres Volkes vertraut und den Feind von Niederlage zu Niederlage schleifen wird. Die HRK (Befreiungseinheit Kurdistans), die als bewaffnete Widerstandskraft unseres Volkes unter der Führung der PKK organisiert ist, schreitet einerseits mit ihren Aktionen in den Bergen und Ebenen Kurdistans voran, versetzt dem Feind und seinem Agenten- und Denunziantennetz Schlag um Schlag und entwickelt andererseits die patriotische Kampfkraft und den Bewußtsein unseres Volkes und durchkreuzt sämtliche kapitulante reformistische Überlegungen und Politik. Aus diesem Grund wendet sich die kapitulante-reformistische Clique, die beim europäischen Imperialismus Unterschlupf suchte, verrückten Methoden gegen unseren bewaffneten Nationalen Widerstandskampf zu, der sich heute durch die revolutionäre Vitalität vom 15. August aufbaut. Diese kapitulante-reformistischen Kreise versuchen, auf die europäische Sozial-Demokratie gestützt, gegen unseren bewaffneten Widerstandskampf Alternativen anzubieten und suchen deswegen mit diversen Schichten der türkischen Bourgeoisie den versöhnenden Schulterschuß.

Aber all diese Anstrengungen sind vergebens! Das Volk Kurdistans bekennt sich heute zur Widerstandslinie von Mazlum und den anderen; es schließt sich durch den Geist der Aktionen vom 15. August mit Begeisterung und Bewußtsein in den Reihen der PKK zusammen; es bereitet sich darauf vor, die Zukunft eines unabhängigen und freien Kurdistans aufzubauen.

WERKTÄTIGE, PATRIOTEN!

Unser Nationaler Widerstandskampf, der durch den Widerstand unseres wertvollen Führers, des Genossen Mazlum DOGAN, einen nicht mehr zurückzudrehenden Punkt erreicht hat, verstärkt und entfaltet sich durch die Aktionen der HRK-Kräfte unter der Führung der PKK immer weiter. Die Aktionen der HRK symbolisieren das Bekenntnis der Erinnerung an die Märtyrer der Revolution; es sind Aktionen zum Aufbau eines unabhängigen und freien Kurdistans, für das SIE kämpfend ihr Leben gegeben haben. Die Aktionen der HRK sind der erhobene Anspruch auf die Aufrufe der Gefallenen und Gefangenen zur Vergeltung und zum Sieg; Aktionen die Kapitulation und den Verrat verdammten. Die Aktionen der HRK sind Aktionen, die unseren bewaffneten Widerstandskampf in höchste Dimensionen steigern, die Kampfkraft unseres Volkes zur Entfaltung bringen und die zugleich die kompromißlerischen und verräterischen Pläne der kapitulante-reformistischen Kreise auflaufen lassen. Also, damit wir den faschistischen türkischen Kolonialismus dem Erdboden gleichmachen, sämtliche kollaborierende und reformistische Politik und dergleichen Zwänge begraben, ist es die Aufgabe jedes einzelnen Patrioten, auf dem Weg des Volkskrieges, der auch der Weg der Führer unseres Widerstandskrieges ist, mit all seiner Kraft vorwärts zu gehen und unsere Reihen unter der Fahne der PKK noch fester zu schließen. Solange wir zusammenkommen und Widerstand leisten, erhebt sich auch der Nationale Befreiungskampf Kurdistans, den uns unsere Märtyrer als Erbe hinterlassen haben und werden unsere Feinde zu Grunde gehen.

Während wir uns auf ein neues NEWROZ-Fest vorbereiten und deshalb Veranstaltungen durchführen, werden sie eine wichtige ideale Plattform sein, auf der wir unsere Verbundenheit mit der Erinnerung an die Gefallenen wiederaufleben lassen und unseren patriotischen Einheits- und Widerstandsgeist bekräftigen.

Also:

- Damit wir unsere Verbundenheit mit der wertvollen Erinnerung an unsere Märtyrer des Widerstandes erneut ausdrücken,
- damit wir unter der Unabhängigkeits- und Freiheitsfahne, die der PKK erhoben hat, unsere Einheit und Solidarität auf der Basis der Nationalen Befreiungsfront weiter kräftigen,
- damit wir der Kraft der HRK, die die bewaffnete Widerstandsorganisation unseres Volkes ist und die die Befehle unserer Gefallenen zu Vergeltung und zum Sieg durchführt, noch mehr Kraft geben,
- damit wir mit unseren Widerstandsparolen den faschistischen türkischen Kolonialismus und seine gesamten Handlanger verfluchen,

BETEILIGE DICH AN DEN

WIDERSTANDSVERANSTALTUNGEN-NEWROZ!

- Die Erinnerung an den zeitgenössischen KAWA, den Genossen Mazlum DOGAN, ist eine ständige Fackel, die unseren Kampf erhellt!
- Es lebe unsere Widerstands- und Aufstandstradition NEWROZ!
- Nieder mit dem faschistischen türkischen Kolonialismus und seinen Lakaien aller Herkunft!

Stadthalle Köln

MÜLHEIM 80

Datum: 31.3.1985

Zeit: 13⁰⁰ Uhr

FEYKA-KURDISTAN

(Förderung der patriotischen Arbeiter- und Kulturvereine aus Kurdistan in der BRD.)

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKI VE DEMOKRATİK KAMUOYUNA!

Yüzyılların baskı, işkence ve zulmünü şahsında somutlaştıran faşist Türk sömürgeciliğine karşı Diyarbakır zindanlarında, Çağdaş KAWA Mazlum DOĞAN yoldaşın önderliğinde geliştirilen büyük direnişle yeni bir anlama bürünen bir NEWROZ dönemine daha giriyoruz. Kürt halkının tarihinde, bahara ve yeniye açılmanın günü olan NEWROZ, 1982'nin 21 Mart'ından sonra, Askeri faşist Türk sömürgeciliğine, onun hertürlü açık ve gizli baskılarına karşı amansız bir direnmenin; direnerek yaşamın adı olmuştur.

PKK'nin geliştirmiş olduğu Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı, en barbar ve sinsı yöntemlerle savaşıyan askeri-faşist Türk sömürgeciliği, halkımızın yeşeren zafer umudunu karartmada en önemli alanlardan biri olarak da cezaevlerini görmüştür. Özellikle Diyarbakır zindanlarında PKK'nin önder kadro ve sempatisanları üzerinde bir yandan en amansız baskı, işkence ve katliamlar uygularken, öte yandan teslim alıp ajanlaştırdığı Şahin-Yıldırım çetesi aracılığı ile ihaneti cezaevlerinde hakim kılmaya ve giderek dışarıya yansıtmaya çalışmıştır. İşte, düşmanın bu açık ve sinsi oyunlarına karşı yaşamaları pahasına direnişi geliştiren başta PKK-MK üyeleri Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M.Hayri DURMUŞ yoldaşlar olmak üzere yüzlerce partili militan ve sempatisan, halkımızın direniş ateşini kanları ile kızıştırtıp, daha da alevlendirmiş; halkımız için örülmek istenen ihanet ağlarını paramparça etmişlerdir. Böylece, artık Kürdistan'da asla taviz verilemez ve geri dönülemez bir direniş dönemi başlatılmıştır.

İşte böylesine aydınlatıcı ve yol gösterici bir direniş gücüne sahip olan PKK, "Şehitlerin Anılarına Bağlılık Ancak Devrimde Zafere Yararlanılmasıyla Mümkündür" bilinciyle, yurdışındaki hazırlıklarını hızla geliştirip, ülkeye taşımıştır. Partimizin, emperyalizme, sömürgecilğe ve hertürlü gericiğe karşı silahlı direnişi geliştirme kararlılığı karşısında düşman da boş durmamıştır. Bu sefer, zindanlarda Mazlumların direnişi ile paramparça edilen teslimiyet ve ihanet ağlarını, Semir provakatörü eliyle dışarda örmeye çalışmıştır. Şahin-Yıldırım ajan örgütünün Avrupa'daki uzantısı olan Semir provakatörü, Kürdistan'da ve dışarda her türlü halk düşmanı yapı ve kuruma dayanarak, PKK'yi direnişçi çizgisinden saptırabilmek için en alçakça faaliyetleri yürütmüştür. Faşist Türk sömürgeciliğinin bu zavallı uşağı ve onun hempaları, bu yolla Kürdistan halkının umudunu karartabileceklerini zannetmişlerdir. Ancak, bu satılmışlar takımı, kızıl direnişin sahibi olan PKK gerçekliği karşısında bir kar gibi erimeye mahkum olmuşlar ve tarihin yargısı ile karşı karşıya gelmişlerdir.

DEVİRİMCİLER, DEMOKRATLAR!

PKK'nin büyük direnişler ve fedakarlıklar temelinde geliştirdiği Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi, 15 Ağustos eylemleri ile birlikte yeni bir döneme girmiştir. Artık, Kürdistan'da baskı ve işkence ile dolu karanlık yıllar geride kalmış, tamamen silahlı direniş temelinde yükseltilen aydınlıklar dönemi başlatılmıştır. Bu yeni dönem, halkımızın öz gücünü temel alan ve düşmanı yenilgiden yenilgiye sürükleyen bir HALK SAVAŞI dönemidir. Partimiz önderliğinde örgütlenen ve halkımızın silahlı direniş gücü olan HRK (Hêzên Rizgariya Kurdistan), bugün Kürdistan'ın dağında ve ovasında geliştirdiği eylemlerle düşmana ve onun ajan-muhbir şebekesine darbe üstüne darbe vururken, halkımızın yurtsever savaş gücü ve bilinci gelişmekte; hertürlü teslimiyetçi-reformist düşünce ve politika işlemez hale gelmektedir. Bu nedenledir ki, bugün 15 Ağustos devrimci atılımı ile şahlanan Silahlı Ulusal Direniş Mücadelemize karşı, Avrupa emperyalizmine sığınmış teslimiyetçi-reformistler takımı çılgınca yöntemlere baş vurmaktadır. Teslimiyetçi-reformist çevreler, Avrupa sosyal-demokrasisine dayanarak, silahlı direniş mücadelemize karşı alternatifler sunmaya çalışmakta ve bunun için Türk burjuvazisinin çeşitli kesimleri ile uzlaşma yöntemlerini aramaktadırlar.

Ama bütün bu çabaları boşunadır! Bugün Kürdistan halkı Mazlumların direniş çizgisine sahip çıkmakta; 15 Ağustos eylem ruhu ile gelişen coşku ve bilinciyle PKK'nin saflarında birleşmekte; geleceğin bağımsız ve özgür Kürdistan'ını yaratmak için hazırlanmaktadır!

EMEKCİLER, YURTSEVERLER!

Yüce Önderimiz Mazlum DOĞAN yoldaşın direnişi ile dönülmez bir noktaya gelen Ulusal Direniş Mücadelemiz, PKK önderliğinde, HRK güçlerinin eylemleri ile daha da gelişip, güçlenmektedir. HRK'nin eylemleri, devrim şehitlerinin anılarına sahip çıkışın; Onların uğrunda savaştığı Bağımsız ve Özgür bir Kürdistan'ı yaratmanın eylemleridir. HRK eylemleri, şehit ve tutuklularımızın intikam ve zafer çağrısına sahip çıkan; teslimiyet ve ihaneti kahreden eylemlerdir. HRK eylemleri, silahlı direniş mücadelemizi daha üst boyutlara yükselten; halkımızın savaş gücünü geliştiren; buna karşı teslimiyetçi-reformist çevrelerin uzlaşma ve ihanet planlarını işlemez kılan eylemlerdir. O halde, faşist Türk sömürgeciliğini yerle bir etmek, bununla birlikte hertürlü uzlaşıcı-reformist politika ve dayatmaları mezara gömmek için; direniş savaşımızın önderlerinin yolu olan halk savaşı yolunda var gücümüzle ilerlemek; PKK'nin bayrağı altında saflarımızı daha da sıklaştırmak bir yurtseverlik görevidir. Biz birleşip, direndikçe şehitlerimizin miras bıraktığı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi yükselmekte ve düşmanlarımız kahrolmaktadır.

İşte, bir NEWROZ dönemine daha girerken, gerçekleştirmek durumunda olduğumuz gece eylemleri, şehitlerimizin anılarına bağlılığımızı tazeleme, yurtsever birlik ve direnme ruhumuzu yükseltmede önemli bir platformu ifade eder.

O halde:

Direniş şehitlerimizin büyük anılarına bağlılığımızı bir kez daha dile getirmek için;

PKK'nin Açtığı Bağımsızlık ve Özgürlük Bayrağı altında, Ulusal Kurtuluş Cephe esprisi temelinde birlik ve dayanışmamızı daha da güçlendirmek için;

Şehitlerimizin intikam ve zafer emirlerini yerine getiren halkımızın silahlı direniş örgütü HRK'nin gücüne güç katmak için;

Haykıracığımız direniş sloganları ile faşist Türk sömürgeciliğini ve onun hertürlü uşağını kahretmek için;

NEWROZ DİRENİŞ GECESİNE KATIL!

*Çağdaş KAWA Mazlum DOĞAN Yoldaşın Anısı Mücadelemizi Aydınlatan Sürekli Bir Meşaledir!

*Yaşasın Direniş ve İsyan Geleneğimiz NEWROZ!

*Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği ve Onun Her Soydan Uşakları!

Stadthalle Köln
Mülheim 80

Tarih : 31.3.1985
Saat : 13.00de

FEYKA-KURDISTAN

dir.

Bu durumu iyi bilen sömürgeci düşman vahşice halk kitleleri üzerine saldırmakta, binbir çeşit yöntem kullanarak kitleleri mücadeleden uzak tutmaya çalışmaktadır. Halk kitlelerini daha sıkı bir askeri-siyasi denetim altında tutmak, ajan-muhbir örgütlenmesini genişletmek, kitleler içinde gericiliği ve parçalanmışlığı geliştirerek halkın ulusal kurtuluşçu birleşmesini engellemek, kitleleri birbirine düşürüp güçsüz kılmak, köyleri ve kasabaları boşaltarak halkı taşından toprağından sürgün etmek istemektedir. Besbelli ki faşist-sömürgeciliğin bütün bu oyunlarına karşı uyanık olmak ve bunları bozmak gerekir. Bu yolda büyük bir güç ve sabırla sonuna kadar çalışacak olan Kurtuluş Birliğimiz, buradan, çeşitli nedenlerle sömürgeciliğe hizmet eden ve halka, devrimci mücadeleye zarar veren güçleri, halka karşı daha fazla suç işlemekten olumsuz konumlarını görerek, halkın ve kurtuluş mücadelesinin saflarına geçmeye; yurtsever halkımızı, sömürgeciliğin bütün istemlerine karşı çıkmaya, direnmeye, sömürgecilerin zorla verdiği görev, silah vb. ni kabul etmemeye, sonuna kadar direnerek köyünü, toprağını asla terketmemeye, sömürgeciliğin ve uşaklarının körükleyip yaygınlaştırdığı kabile ve aşiret çatışmalarını, kan davalarını gidermeye, halkımızın iç parçalanmışlığına karşı çıkarak faşist-sömürgeciliğe karşı ulusal kurtuluş mücadelesinde, bizi kurtuluşa götürecektir olan bu kutsal davada birleşmeye ve güçlerimizi mücadeleye seferber etmeye çağırır!

Devrimci eylem tutmuştur. Geçen üç aylık süre içinde ortaya çıkan pratik-askeri faaliyet bunu en açık bir biçimde gösterir. Cezaevlerinde yükselen devrimci direniş dışında, dört yıldan beri faşizme en uzun süreli ve en güçlü karşı koyuş olan devrimci harekâtımız, 12 Eylül faşizminin herşeye kadar ve karşı konulmaz bir güç olduğu yolundaki küçük-burjuva efsanesini yıkmıştır. Artık Kürdistan ve Türkiye'de faşizme ve sömürgeciliğe karşı biriken güçlü muhalefet potansiyeli hızla pratik mücadele düzeyine yükselecektir. Ve böylece, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Türkiye demokratik devrim mücadelesi bu yolda ve önümüzdeki dönemde yeni bir gelişme ve yükselme evresi yaşayacaktır.

Devrimci harekâtımız, Kürdistan ve Türkiye'de gerçek devrimci mücadele yolunu, pratik mücadele hattını açıkça göstermiştir. Faşizmi ve burjuva düzeni yıkmayı değil, bu düzen altında yaşamayı öngören her türlü reformist, teslimiyetçi, pasifist anlayışı yerlebir etmiş, emperyalizmin ve faşizmin devrimci harekete dayatmış olduğu her türlü tasfiyeci, komplocu ve provakasyon çabalarını yıkmıştır. Türkiye'de faşizme karşı her türlü devrimci ve demokratik mücadele ile Kürdistan'da faşist-sömürgeciliğe karşı ulusal kurtuluş mücadelesi devrimci eylemlerimizin gösterdiği doğru yolda yürütülecektir. Artık mücadele etmek isteyen her devrimci ve yurtsever için, hangi yolda yürünmesi, nerede ne yapılması ve nasıl çalışılması gerektiği pratik uygulama ile gösterilmiştir.

Geçen süre içinde yürüttüğümüz mücadele, devrimci pratik çalışma açısından ciddi bir deney olmuş, paha biçilmez pratik dersler ortaya çıkarmıştır. Devrimci çizginin doğru taktiklerle pratik uygulamasının yapılmasında, çalışma tarzımızın geliştirilmesinde, doğru örgüt ve mücadele biçimlerinin belirlenmesi ve pratiğe başarıyla uygulanmasında, çeşitli düzeylerde örgüt sorunlarının çözülmesi ve doğru bir kitle çalışması ile halk kitlelerinin örgütlenmesinin başarılmasında, kısaca tüm pratik-örgütsel çalışmanın geliştirilmesinde koşullara uygun doğru devrimci yol ve yöntemler pratikte kendini göstermiştir. Bu, devrimci mücadele yürütmek isteyen militanlar için son derece önemli bir durumdur. Geçmiş mücadelenin pratik dersleri üzerinde, ortaya çıkan yeni pratiğin derslerini de özümseyen devrimci militanlık, başarılı ve yenilmez devrimciliğe ulaşacaktır.

Onurlu ve haklı bir davanın koşullara uygun pratik savunulması olarak ortaya çıkan devrimci harekâtımız, bütünü içinde başarılı olmuş ve yeni, önemli bir politik ve pratik durum yaratmıştır. Türk sömürgeciliğinin gayri meşruluğu ve halkımızın ulusal kurtuluş davasının haklılığı, böyle bir pratik eylemle, uluslararası ve ulusal düzeyde bir kez daha gözler önüne serilmiştir. Devrimci çalışmanın ve mücadelenin etkisiyle uyanmaya ve bilinçlenmeye başlayan halk kitleleri, her geçen gün artan sayıda gücüyle mücadeleye atılmakta ve kendi kurtuluş davasına sahip çıkmaktadır. Gelecek bu gelişmelerle belirlenecek ve halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesi faşist Türk sömürgeciliğini yerle bir edecektir.

*** Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği!**

*** Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi!**

Kürdistan Kurtuluş Birliği (HRK)

Basın Bürosu

15 Kasım 1984

muhtarları aracılığıyla beş-on tüfek bırakıp köylüleri savaştırmakla sorumlu tutarak kapatmaya çalışmaktadır. Böylece "savaşı Kürdistanlılaştırmak" istemektedir. Yeniden "mecburi iskan" adıyla sürgünleri gündeme getirmiştir. İran, Irak ve Suriye sınır boyunca onlarca km.lik alanları boşaltmaya, mayınlı ve yasak askeri bölgeler oluşturmaya, geçitleri ve yolları mayınlamaya, sınırları gece aydınlatma bombalarıyla ve gündüz uçak ve helikopterlerle havadan denetlemeye, sınır karakollarını yeniden inşa etmeye çalışmaktadır. Kürdistan'ın her tarafında stratejik alanları boşaltıp yasak bölgeler haline getirmeye, köylerin bir kısmını sürgün ederken diğerlerini de kendisi için uygun alanlarda ve büyük köylerde toplamaya hazırlanmaktadır. Böylece "stratejik köy" planını uygulamak istemektedir.

Bütün bunlar, Kemalizmin ve Pentagon'un çokça uygulanmış planlarıdır. Tarihi olmuş kemalist planlar, ancak o geri yapıda başarıyla uygulanma özelliğine sahiptirler. Dünyanın ezilen halkları Pentagon'un bu vahşi planlarını onlarca defa yerlebir etmeyi başarmışlardır. Faşist-sömürgeciliğin atalarından ve efendilerinden miras aldığı bütün bu planlar artık Kürdistan'da da işlemeyecektir. Kürdistan halkı, çağdaş devrimci bilimin rehberliğinde savaşarak bütün gerici planları parçalamayı ve zafer kazanmayı mutlaka başaracaktır.

Devrimci direnişi geliştirme harekâtı, sadece faşist-sömürgeciliği sarsmakla kalmamış, onunla birlikte her türden işbirlikçi ve uşağı soğuk terler döker hale getirmiştir. Devrimci mücadele ortamı yaratarak, her türlü işbirlikçi, teslimiyetçi, reformist, pasifist ve sağ anlayışa ölümcül bir darbe vurmuştur. Bunun verdiği can havliyle olacak ki, devrimci eylemlerimiz ardından, daha bunların niteliğini bile öğrenmeden sahte solcu bazı güçler hemen "provakasyondur" diyebilmişlerdir. Kendilerine devrimci ve yurtsever diyen Kürdistan'ın gedikli politikacıları, bazı avukat, yazar ve yanmağa takımı, toplu halde, daha faşist Evren bile açıklama yapmadan, Avrupa'nın bir merkezinde Türkiye'nin bir kurumuna giderek ve kendilerinin bu eylemlere karşı olduklarını söyleyerek ölen subay ve astsubayları için faşist yönetime başsağlığı dilemişlerdir. Yine bazı güçler de, büyük bir telaş içinde, devrimci eylemlerimizi "zamansızdır", "acele ettiniz", "bizi mahfettiniz" vb. sözlerle karşılamışlardır. Belliki devrimci eylemden rahatları bozulan ve siyaset tacirliği yapamaz hale gelen güçler çılgınca devrimci mücadeleye karşıt bir konuma geçmektedirler.

Biz, büyük zorluklar içinde, her türlü zorluğu göğüsleyerek halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesini bir nebze ileri götürmeye ve faşist-sömürgeci düşmana gücümüz oranında darbe vurmaya çalışırken, geride Avrupa çıkışlı bildiriler dağıtılmıştır. Elimize geçtiği kadıyla beş grubun (TKSP, PPKK, KUK, Rizgari ve Tekoşin) imzasını taşıyan bu bildirilerde, esas olarak, "PKK'nin terörist, maceracı ve hatta provakatör bir örgüt olduğu" belirtilmekte, halkımızdan ve ilerici kamuoyundan PKK ile ilişkilerini kesmeleri istenmektedir. Bu bildirilerin yazılmasında perde arkası güç olan bazıları ise, istedikleri yere sürebilecekleri iyi piyonlar bulduklarını görerek iştahlanmakta, PKK'ye karşı savaşımını böyle piyonların gerisine gizlenerek sürdürmektedirler.

Yazgıda bugünleri görmek de varmış! Stockholm'de parabalalarının kucagında oturmak ve işbirlikçilik yapacakları Ecevitli-İnönülü günlerin geri gelmesini beklemek değil de, Kürdistan sathında büyük bir cesaret, inanç ve fedakarlıkla, canını dişine takarak ve oluk oluk kan akıtarak faşist-sömürgeci düşmana karşı savaşmak provakatörlükmüş! Besbelli ki bu baylar, işi bu denli alçaklığa kadar vardıramışlardır. Halkımızın çıkarlarına ve kurtuluş mücadelesine bu kadar karşıt olabilmışlardır. İlerici kamuoyu bu uşakları iyi tanımalıdır. Halkımız, bunların gerçek yüzlerini çok iyi görmüştür ve kurtuluş mücadelesine verdiği nefesi içinde bunları boğup yokedecektir.

İmza sahibi baylar kendi durumlarını iyi değerlendirmelidirler. Bundan onbeş-yirmi yıl önce sömürgecilikten daha bol paralı memurluk istemenin adına "devrimcilik" deyip halkı aldatmak mümkündü, ama şimdi bu mümkün değildir. Bundan onbeş-yirmi yıl önce solculuk adına işbirlikçilik yapılabilir ve halkın davası satılabilirdi, ama şimdi bu yapılamaz. Şimdi, Kürdistan halkı, PKK önderliğinde kendi çıkarlarını görebilmekte ve en azından siyasal tacirliği yerlebir edecek kadar bu çıkarlarını savunabilmektedir. Bu açıdan, Kürdistan halkı ve onun kurtuluş davası üzerine söz söyleyenlerin şimdi dikkatli olmaları gerekiyor. Herkesin ağzından çıkan kulaklarının iyi duyması, ne söyleyip ne yaptığını iyi ölçmesi gerekiyor. Artık bunun zamanı gelmiş ve hatta geçmiş bulunuyor.

Devrimci harekâtımız uluslararası kamuoyunda büyük bir yankı yapmıştır. Dünyanın dört bir yanında ilerici, demokrat insanlık Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden söz etmiş, faşist Türk sömürgeciliğinin gerçek yüzünü daha iyi tanımış, Kürdistan halkının haklı davasını ve bu dava uğruna savaşmakta kararlı olduğunu açıkça görmüştür. Halkımızın, dünya halklarıyla özgür ve sağlam temellerdeki dostluk ilişkileri, onlarda büyük bir sempati ve yakınlık uyandıran bu mücadelenin gelişmesi ile kurulup güçlenecektir.

Devrimci eylemimiz, uluslararası alanda olduğu gibi ulusal düzeyde de büyük bir yankı yapmıştır. Kürdistan'ın kurtuluşu adına mücadele ettiklerini söyleyen siyaset tacirlerinin tersine, devrimci eylemimiz halkımız tarafından büyük bir coşkuyla karşılanmıştır. Öyleki, halk kitleleri, yüzyıllarca özlemini duydukları şeye ulaşmanın kıvanç ve heyecanını yaşamışlardır. Büyük çoğunlukla devrimci eylemlerimize kendi öz eylemleri olarak sahip çıkmışlar, bunu en dinamik evlatlarını mücadeleye seferber ederek, mücadeleye maddi ve manevi yoğun destek vererek ve Kurtuluş Kuvvetlerine sahip çıkarak açıkça göstermişlerdir. Şu gerçek bir kez daha kanıtlanmıştır ki, eğer halkımızın desteği olmasa bizim bir adım atabilme-miz bile olanaksızdır.

Elbette yüzyıllarca süren sömürgeci kölelik ve faşist barbarların vahşi uygulamaları halk kitleleri üzerinde derin bir korku ve tedirginlik yaratmıştır. Ama beklenenden daha hızlı bir biçimde kitleler bu etkiden kurtulmakta, kendi kurtuluş sorununa giderek daha çok ilgi duymakta ve kurtuluş mücadelesine sahip çıkmaktadır. Halk kitleleri ulusal kurtuluş mücadelesini omuzlayacağını ve faşist-sömürgeciliğin karşısına dikileceğini açıkça göstermekte-

likleri ile devrimci kurtuluş kuvvetleri arasında kapsamını yeterince bilemediğimiz çarpışmalar meydana geldi.

16- Geçen süre içinde, Kürdistan sathında yüzlerce köyde propaganda toplantıları yapıldı; halk kitleleri devrimci-yurtsever bilinçle aydınlatılıp eğitildi; çok sayıda ajan-muhbir uyanılarak bundan vazgeçmeleri ve halka karşı suç işlememeleri istendi. Bu çalışmalar sonucunda onlarca muhbir, devrimci kurtuluş kuvvetlerine teslim olarak faşist-sömürgeciliğe uşaklık etmeyecekleri konusunda söz verdiler.

Kurtuluş Birliğimizin yürüttüğü tüm bu faaliyetler, Kürdistan ve Türkiye’de yeni bir devrimci yükselişin yolunu açmıştır. Artık gelişmeler bu yolda olacaktır. Devrimci operasyonlarımız sürmektedir ve yeni atımlarla daha da gelişecektir.

Devrimci direnişi geliştirme harekâtı faşist-sömürgeciliği ciddi bir biçimde sarsmıştır. Faşist-sömürgeciliğin çok yönlü oyun ve komplolarını bozmuş, umutlarını boşa çıkarmış, yalanlarını açıkça göstererek maskesini düşürmüş, çağdışı, gerici ve insanlık düşmanı karakterini ulusal ve uluslararası kamuoyuna göstermiş, güçlü bir darbe olarak sömürgeciliği acz içine sokmuştur.

Harekât süresince devrimci eylemlerin yoğunlaştığı alanlarda önce kukla hükümetin yansıını oluşturan bir heyet, daha sonra faşist ordunun başı, faşist şef Evren, kukla hükümetin başı, faşist rejimin partilerinin heyetleri ve ikinci kez faşist ordunun başı sırasıyla mekik dokumuşlardır. Devrimci harekâta karşı faşist-sömürgeci savaşı bizzat planlayan bunlar, hemen hemen aynı şeyleri konuşmuşlar, davranış ve konuşmaları ile büyük bir suçlu durumunda olduklarını açıkça göstermişlerdir. Hepsisi de yakmak, yıkmak ve asmaktan söz etmişler, Türklük üzerine konuşmuşlar, sömürgeci savaş yöntemleri üzerine görüşlerini açıklamışlar ve “eşkiyaya en kısa zamanda gereken dersin verileceğini” belirtmişlerdir. Ama devrimci eylemler ve halk kitlelerinden gördükleri tepki karşısında umduklarını bulamayarak öfke ve acz içinde alandan ayrılmışlardır. Bunların hepsini faşist cellat Evren’in durumunda ifade etmek mümkündür. Kürdistan’a büyük bir öfke, umut ve korku içinde gelen faşist şef, planladığı işlerin bir kısmını yapamamış, zaman zaman kuyruğuna basılan kedi misali kükreyerek bol bol asmaktan söz etmiş, en son Kars’ta yaptığı konuşmalarda ise, aslında ciddi şeylerin olmadığını, basit bir durumun var olduğunu” söyleyerek bir haftalık çalışmasını böylece bir hiç olarak değerlendirme aczi içine düşmüştür.

Devrimci eylemlerimiz karşısında büyük bir panik yaşayan faşist ordu birlikleri, birçok alanı boşaltmak, karakollarını kaldırmak ve bazı merkezlerde toplanmak zorunda kalmışlardır. Daha sonra eylem alanlarına aktarılan onbinlerce silahlı güçle bazı stratejik yerleri tutmaya, yoğunlaştırdıkları operasyonları ile halka karşı faşist-sömürgeci savaşı geliştirmeye çalışmışlardır. Köyleri basmış, halk kitlelerine meydanlarda işkenceler yapmış, çeşitli biçimlerde birçok yurtsever insanı katletmiş ve yüzlercesini de tutuklamışlardır. Ama kendileri açısından çaresizliğin ürünü olan bütün bu uygulamaların üç aylık sonuçları ortadadır. Bunu bizzat kendi açıklamalarında da görmek mümkündür. Hiçbir barbarlık ve vahşet Kürdistan halkını korkutamamış, tersine daha çok mücadelecili

kılmıştır. Devrimci güçler, bütün saldırıları boşa çıkararak eylemlerini daha da geliştirmiş ve sürdürmüşlerdir. Sonuçta kum torbaları ve hendekler arkasına sığınan, karakollarında anahtar deliklerini bile kapatan ve korkudan gece nöbetlerini tutamaz hale gelen faşist ordu birlikleri olmuştur.

16 Ağustos’tan itibaren NATO ve ABD generalleri Türkiye’ye akın etmişlerdir. Sözde demokratundan faşistine kadar bütün emperyalist çevrelerde “batı dünyası için Türkiye’nin taşıdığı önem” ve Türk ordusunun daha iyi silahlandırılması gereği üzerinde daha sık konuşulur ve faşist rejim “demokrasiye geçişin mükemmel modeli” olarak övülür olmuştur. Bütün bunlar, ulusal kurtuluş mücadelemizin gerçekte vurduğu güçlerin kimler olduğunu ve Kürdistan halkına karşı faşist-sömürgeci savaşı gerçekte kimlerin planladığını, düşman kampın kapsamının nasıl olduğunu açıkça göstermiştir.

Faşist-askeri yönetim, Kürdistan halkına karşı yürüttüğü sömürgeci savaşı bütün politikalarının eksenini yapmıştır. Bu, iç politikada olduğu gibi dış politikada da böyledir. Suriye, Irak, İran yönetimlerine ve tüm sosyalizm güçlerine bir yandan yalvarılıp bir yığın taviz vaadinde bulunulmuş, öte yandan bu güçler açıkça tehdit edilmişlerdir. “Olaylar dış desteklidir, militanlar dışarda eğitim görmüşlerdir” denilerek komşu yönetimler ve sosyalizm güçleri açıkça sorumlu tutulmuşlardır. “Uluslararası terörizme karşı dünya çapında mücadele” yaygarası alıp yürümüştür. Türk diplomatları Riyad, Kahire, Bağdat, Tahran arasında mekik dokuyup durmuşlardır. Türk ve Irak yönetimleri Kürdistan halkına karşı ortak mücadele planları yapmışlar ve güçlerini birleştirmişlerdir. Faşist Türk sömürgecileri Kürdistan’ın diğer parçalarına yönelik açık işgal tehditlerinde bulunarak gerçek yayılmacı emellerini göstermişler ve diğer parçalardaki halkımızı korkutmaya çalışmışlardır. Devrimci eylemimiz, daha şimdiden dış politik ilişkilerde birçok gücü yeni biçimlenmelere yönelmek ve yeni adımlar atmak zorunda bırakmıştır.

Faşist-sömürgecilik, devrimci harekâtımız karşısında kendi varlık sorununu gündeme getirmiş ve açıkça tartışmak zorunda kalmıştır. 1925’de çıkan isyanları bastırma ve Kürdistan’ı askeri işgal altına alıp sömürgeleştirme yasaları yeniden uygulamaya konularak başlangıca dönmüştür. Henüz altı ay yaşamadan yeni bir hükümet bunalımı ve yeni bir hükümet sorunu gündeme gelmiştir. Onlarca halkın egemenlik altında tutulması temeli üzerinde kurulan yüzelli yıllık Türk meclisi, Kürdistan sorunu üzerinde kendi varlık durumunu açıkça tartışmış ve tartışmaya sokmuştur. Bütün bunlar, faşist-sömürgeciliğin yaşadığı sarsıntının boyutlarını, onun çağdışılığını ve gayri meşruluğunu açıkça göstermiştir.

Faşist-sömürgecilik, devrimci eylemlerimiz karşısında durumunu gözden geçirmek ve yeni savaş yöntemleri uygulamak zorunda kalmıştır. Mevcut durumuyla ordusu iş yapamamakta, faşist subayların emri altındaki askerler halka ve devrimci güçlere silah sıkmak istemektedirler. Bunun karşısında faşist-askeri yönetim, özel eğitilmiş faşist birlikler, paralı katliam çeteleri örgütmeye çalışmaktadır. Ayrıca Kürdistan’daki hain, gerici, lumpen güçleri örgütmek, silahlandırmak, halkın ve devrimci güçlerin karşısına bu ajan milis çeteleriyle çıkmak istemektedir. Bu konudaki zayıflıklarını, her köye

II- HRK Basın Bürosundan Kamuoyuna:

FAŞİST-SÖMÜRGEÇİLİK SARSILIYOR, HALKIMIZIN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ GELİŞİYOR!

PKK önderliğinde, büyük zorluklara karşın kahramanca yürütülen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, geçtiğimiz üç ay içinde önemli gelişmeler kaydetti. Faşist-sömürgeçiliği temellerinden sarsan güçlü bir mücadele süreci yaşandı.

Bilindiği gibi, devrimcilik maskesi altında hokkabazlık yapan bazı küçük-burjuva ukalalarının Kürdistan'da mücadele koşullarının olup-olmadığını tartıştığı ve mücadele koşullarının bulunmadığı sonucuna vardığı bir ortamda, sorumlu halk devrimciliğinin seçkin temsilcisi olan PKK, "daha güçlü bir mücadele" şiarıyla önemli teorik, politik ve pratik hazırlıklar yapmış, bundan üç ay önce "faşist teröre karşı devrimci direnişi geliştirme harekâtını" başlatmıştı. Harekât, bütünü içinde başarılı gelişmeler kaydetmiş, daha şimdiden önemli politik ve pratik sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Bu harekâtla birlikte eyleme geçen Kurtuluş Birliğimiz, faşist-sömürgeçilere vurduğu güçlü darbelerle harekâtın gelişimine hizmet etmiş ve halk kitlelerince en çok aranan güçler haline gelmiştir.

Geçen sürede şu eylemler gerçekleştirilmiştir:

1- Daha önce açıklanmış olduğu gibi, 15 Ağustos 1984 gecesi, 21 Mart Propaganda Birliğimiz Şemdinli, 14 Temmuz Propaganda Birliğimiz ise Erüh ilçe merkezlerine girmişler ve saatlerce süren eylemleriyle ciddi birer devrimci güç gösterisi yapmışlardır.

2-22 Ağustos 1984 günü, Yüksekova mınukasında operasyon birlikleriyle yurtsever güçler arasında meydana gelen çarpışmada, biri çavuş 2 komando eri öldürüldü ve birçoğu da yaralandı. Olayda yaralanan bir yurtsever, çemberi yararak kurtulmayı başardı.

3- 8 Eylül 1984 günü, Yüksekova'nın Sêwê köyü karakolundan silahıyla birlikte kaçan bir jandarma eri Kurtuluş Kuvvetlerine sığındı. Bunun gibi, Beytüşşebap, Şırnak, Erüh ve diğer birçok alanda birliğinden firar eden çok sayıda asker var; Kürdistan sahinde yüzlerce subay ve astsubay görevinden alındı, tutuklandı veya sürgün edildi; faşist ordu birlikleri içinde ciddi bir huzursuzluğun yaşandığı söyleniyor.

4- 17 Eylül 1984 akşamı Hakkarinin Baye köyü yakınında pusu kuran Şehit Cuma Tak Grubu, ajan Nevzat Çiftçi'yi cezalandırmıştır. Bu kişinin cenazesi faşist-sömürgeçilerin askeri töreniyle kaldırılmıştır.

5- 19 Eylül 1984 günü, Şehit Sait Grubu, Çukurca ilçe merkezinde ajan-muhbir Asker Baş'ı vurmuştur.

6-23 Eylül 1984 günü, Erüh'un Spiyan köyü yakınlarında, köy muhtarı ve mellesinin oluşturduğu ajan çetesi ile devrimci güçler arasında meydana gelen çarpışmada köy mellesi ağır yaralandı, olayda bir devrimci şehit düştü.

7- 1-2 Ekim gecesi, Şehit Ferhat Kurtay Grubu, operasyondan dönen bir devriyeye Şemdinli yakınlarında pusu kurdu. Pusuya düşen bir askeri araç tahrip edildi.

Olayda biri yüzbaşı, biri astsubay başçavuş ve biride jandarma eri olmak üzere toplam üç kişi öldürüldü. Olay yerinden çarpışmaya girmeyerek uzaklaşan askerlerin faşist subaylar tarafından tutuklandıkları ve öldürüldükleri söylendi. Eylem, faşist cellat Evren'in Şemdinli'ye geldiği günün akşamı gerçekleştirildi. Eylemde, 2 adet G-3 piyade tüfeği, 6 adet G-3 şarjörü, 101 mermisi, 1 adet MP-5 otomatik tabanca, 3 adet şarjörü, 90 mermi, 1 adet dürbün, 2 adet büyük kama, 1 matara, çadır ve diğer bazı eşyalar kamulaştırıldı.

8- 9 Ekim 1984 günü, Şehit Cuma Tak Grubu ile Şehit Sait Grubu'nun ortak eylemleriyle Çukurca'nın Şloka karakol devriyesi teslim alındı, devriyede bulunan 7 asker Silahsızlandırıldı, askerlere HRK bildirisi verildi, kendilerini öldürmek istemediğimizi, Kurtuluş Kuvvetlerine katılmalarını, silah sıknamalarını, halka baskı yapmamalarını istediğimizi içeren bir konuşma yapılarak askerler serbest bırakıldı. Eylemde şu malzemeler kamulaştırıldı: 7 adet G-3 piyade tüfeği, 31 adet G-3 şarjörü, 514 mermi, 7 adet kütüklük, 2 miğfer, 1 kasatura ve 1 su matarası.

9- 9 Ekim 1984 günü, Şehit Salih Kandal Grubu tarafından Beytüşşebap yolu üzerinde pusu kuruldu. Pusuya düşen Beytüşşebap bölüğü komutanı yüzbaşı vuruldu.

10- 9 Ekim 1984 günü, Çukurca-Hakkari arasında, operasyon birlikleriyle Hareketimizin sempatzanı yurtsever güçler arasında meydana gelen çarpışmada 8 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

11- 10 Ekim 1984 günü, Uludere'nin Sêgirka köyü yakınlarında ajan-feodal Xalitê Omer yurtsever köylüler tarafından vurularak öldürüldü.

12- 24 Ekim 1984 günü, Şehit Ahmet Kurt Grubu ile Şehit Salih Kandal Grubu, birlikte Şırnak'ın Gundikê Melle köyü karakoluna saldırdılar Çıkan çarpışmada 4 asker öldürüldü, 12 asker de yaralandı. Eylemde 3 adet G-3 piyade tüfeği teçhizatıyla birlikte kamulaştırıldı. Çarpışmada kahraman savaşçılarımızdan Musa yoldaş gösterdiği büyük başarıları içinde şehit düştü ve bir savaşçımızda yaralandı.

13- Geçen süre içinde, Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu tarafından Siirt'in Şirvan ilçesi merkezinde bir gösteri yapıldı; kitlelere bildiri dağıtıldı, afişler asıldı, müdahale eden askerlerle çıkan çarpışmada bir çok asker yaralandı. Ayrıca aynı alanda iki ajan-muhbir cezalandırıldı.

14- Geçen süre içinde, 18 Mayıs Propaganda Birliği tarafından Hakkari, Van ve Başkale merkezlerinde gösteriler yapıldı; bildiriler dağıtılıp afişler asıldı; Başkale kaymakamının arabası yakıldı, birisi Van merkezinde olmak üzere aynı alanda 3 ajan-muhbir cezalandırıldı.

15- Geçen süre içinde, Adıyaman, Dersim, Bingöl, Şenkaya ve diğer birçok alanda, faşist-sömürgeci ordu bir-

maz.

Yurtsever Halkımız!

Ülkemiz ve ulusumuz büyük tehlikelerle karşı karşıya-
dır. Şüphesiz ne sömürgeci faşist diktatörlük her şe-
ye muktedir ne de onun ülkemizdeki egemenliği bir kader-
dir. Sömürgeci düşmanı ülkemizden mutlaka defedeceğiz,
halkımızın mutlu ve aydın geleceği için ülkemizin bağımsızlığını gerçekleştireceğiz. Fakat bu yolda tüm yurtsever
güçlerin eylem birliği ve dayanışması şarttır. Ülkesini ve
halkını seven hiçbir Kürt, bu görevi savsaklayamaz, arka
plana itemez. Ülkemizin içinde bulunduğu objektif ve
subjektif şartlar bu sorunu ivedileştirmiştir. KHP, KUK-
SE, KD, PPKK, TSK, YEKBUN ve YSK olarak bizler;
bunun bilinciyle ülkemizin bağımsızlığı, ulusumuzun ay-
dınlık ve mutlu geleceği uğruna tüm yurtsever güçlerin
eylem birliği için her türlü fedakarlığı yapmaya hazırız.
Çünkü ülkemizin kurtuluşuna hizmet etmekten daha yüce

KHP - Kürdistan Halk Partisi,
KUK-SE - Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları-Sosyalist Eğilim,
KD - Kürdistan Devrimcileri,
PPKK - Kürdistan Öncü İşçi Partisi,
TSK - Tevgera Sosyalist a Kurdistanê,
YEKBUN,
YSK - Yekitiya Sosyalist a Kurdistan.

bir görev yoktur. Diğer parti, örgüt ve tek tek yurtseverle-
ri de aynı tutumu almaya çağırıyoruz.

Dünya Kamuoyu ve Barışsever Güçler!

Kürt ulusu, ülkesindeki ırkçı-şoven baskıya karşı müca-
dele ediyor; diğer uluslar gibi, ne fazla ne de eksik, kendi
ülkesi Kürdistan'da onurlu bir hayat yaşayıp özgür ve ba-
ğımsız olmak, Türk sömürgeci güçlerin ülkesindeki egemen-
liğini kırmak istiyor. Bu mücadelede onun komünistler-
den dindarlara kadar her demokratın ve barışseverin da-
yanışmasına ihtiyacı vardır. Kürt ulusu kendisine uzatılan
her demokratın elini tutacaktır. KHP, KUK-SE, KD,
PPKK, TSK, YEKBUN ve YSK olarak, Kürt halkı üzerin-
deki baskıya karşı çıkmanızı, hükümetlerinizin Türkiye'ye
yaptığı askeri ve ekonomik yardımları kesmesi için bas-
kı unsuru olmanızı istiyoruz. Bu, her demokrat ve huma-
nistin bir görevidir.

AÇIKLAMA

Kürdistan Halk Partisi, KUK-Sosyalist Eğilim, Kürdistan Devrimcileri, Kürdistan Öncü İşçi Partisi, Tevgera Sosyalist a Kurdistanê, YEKBUN ve Yekitiya Sosyalist a Kurdistan yöneticileri faşist sömürgeci diktatörlüğün 7.yılına girişi dolayısıyla ve Türk Ordusu'nun Irak Kürdistanı'na saldırısını değerlendirmek için bir araya gelerek aşağıdaki açıklamayı Kürdistan halkına, dünya kamuoyu ve barışsever güçlerine duyurmayı kararlaştırdılar :

Faşist sömürgeci diktatörlük üzerinden 6 yıl geçti. Diktatörlük altında ulusumuz üzerindeki ırkçı-şoven baskı ve sömürü, çekilmez duruma geldi. Türk sömürgeci düşmanın ülkemizdeki terörü sadece sosyalist, devrimci, demokrat ve yurtseverlere yönelmiyor; Kürdistan'da ika-met eden, yaşayan ve sömürgeci düşmana uşaklık etmeyen tüm Kürt ulusunu hedefliyor. Diktatörlük, bu uygulamayla Atatürk'ün 1920'li ve 1930'lu yıllarda yaptığı gibi mazlum halkımıza karşı ırkçı-şoven ve soykırımcı bir politika sür-dürüyor.

Türk hükümeti bu amaç için tüm yol ve yöntemlere baş vuruyor. Halen binlerce Kürt yurtseveri, askeri cezaev-lerindedir. Resmi bilgilere göre son 6 yıl içinde 32 yurt-sever sadece Diyarbakır Askeri Cezaevi'nde öldürüldü. Gerçek sayı bundan çok daha fazladır. Yüzlerce kişi "kaçtı" sisü verilerek devletin kolluk kuvvetleri tarafın-dan ketledildi. Genel Kurmay Başkanlığı, 15 Ağustos 1983'te yaptığı bir brifingde "Doğu ve Güney bölgeleri-nin Türk Ordusu tarafından karış karış tarandığını, 309 kişinin yakalandığını ve 160 kişinin öldürüldüğünü" açık-ladı.

Türkiye'de "demokrasiye geçiş" iddiası kocaman bir yalandır. İktidarın ipleri halen Cunta'nın elindedir. Kürt ulusu üzerindeki terör daha sert bir biçimde sürdürülüyor. Bir yandan Kürdistan'da sıkıyönetim sürdürülürken diğer yandan da Kürdistan'ın Kars, Ağrı, Van, Hakkari, Mardin, Urfa, Siirt illeri hassas ve Diyarbakır, Elazığ gibi iller de tampon bölge olarak beirlendi. Jandarma ve polise ek olarak Kürt köy ve şehirlerine "Köy Korumucuları" ve "Özel Vurucu Tımlar" yerleştirilerek halkımız yıldırılmak isteniyor. Vali ve jandarma komutanlarına, Avrupalı sömür-gecilerin Afrika ve Asya'daki valilerinden çok daha fazla yetkiler tanınmıştır. Onlar halkımızın başına kırk harami kesilmişler. Sömürgeci Türk burjuvazisi, sınır bölgelerine yakın Kürt köylerini zorla boşaltarak köylüleri sürgün edi-yor. Tüm sınırı tel örgülerle düşeyip elektriklelendiriyor. Kendi deyimleriyle sınırları "kuş uçmaz" bir duruma geti-riyor. Bundan sömürgecilerin amacı, Kürdistan'ın dört parçasındaki ulusumuz arasındaki ilişkileri kesmek ve ana-yurdumuzun bağımsızlığı, ulusumuzun mutlu ve aydınlık bir geleceği uğruna mücadele eden yurtsever güçlerin birlik ve dayanışmalarını engellemektir.

Dilimiz, kültürümüz, kısaca tüm ulusal değerlerimiz üze-rindeki ırkçı-şoven yasak politikası daha da sertleştirildi. Öyle ki faşist diktatörlüğün halka zorla onaylattığı 1982 Anayasası'nın bir normu durumuna yükseltildi. Bu yönde TCK'nin 141 ve 142. maddelerine ek yapılarak Kürt hal-kı üzerinde baskıya karşı çıkanlara verilen cezalar ağırlaş-tırılıyor. Kürtçe müzik dinlemek, dairelerde Kürtçe konuş-mak ve çocuklara Kürtçe isim vermek büsbütün yasak-landı.

Ulusumuz çalışkan ve becerikli, yurdumuz başta petrol

olmak üzere zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarına sahip olduğu halde, halkımız yoksukdur; yüzbinlercesi işsiz ve onbinlercesi açlıkla karşı karşıyadır. Halkımız, yurdumu-zun zenginliklerinden yararlanamıyor. Son 6 yılda halkı-mızın ekonomik durumu daha da kötüleşti, yaşam düzeyi düştü. Bu durumun baş sorumlusu sömürgeci Türk burju-vazisi ve onun Kürdistan'daki işbirlikçileridir.

Sömürgeci düşman, NATO'nun ve ABD'nin her çeşit silahlarının yerleştirilmesine, yeni havaalanlarının açılma-sına izin vererek yurdumuzu emperyalizmin, komşumuz Sovyetler Birliği'ne ve bölgenin devrimci güçlerine karşı bir saldırı üssü durumuna getirmiştir. Aynı şekilde ABD ve NATO'nun ülkemizdeki askeri güçleri Kürdistan halkının ulusal kurtuluş hareketinin başında Demokles'in kılıcı gibi duruyor.

Sömürgeci Türk devleti 15 Ağustos 1986'da yine yur-dumuzun; Irak'ın egemenliği altındaki 22'den fazla köy ve kasabasını bombalayıp terörünü Kürdistan'ın diğer parçasına da taşıdı. Resmi haberlere göre 300'den fazla Kürt öldürüldü, çok sayıda da yaralı var. Bu, Türk sömür-gecilerinin Irak Kürdistanı'na ilk saldırısı değildir. Daha önce de Mayıs 1983'te 10 bin askerle Irak Kürdistanı'na girmişti.

Son dönemde yurtsever güçlerin Saddam diktatörlüğü-ne karşı başarılar kazanması ve zafere doğru ilerlemesi, Evren-Özal diktatörlüğünü rahatsız ediyor. Sömürgeci Türk hükümetinin esas amacı, anayurdumuzun bu parça-sındaki yurtsever hareketi yoketmek ve Saddam'ın yıkıl-ması durumunda ülkemizin bu parçasını da sömürge-leştirmektir. Son dönemde Türk basınında yayınlanan seri yazılarda "kandırıldık", "Kerkük petrolü Türklerin-dir" şeklinde iddiaların ileri sürülmesi Türkiye'nin yayıl-macı politikasının canlı bir ifadesidir.

Türk Ordusu'nun Irak Kürdistanı'na saldırısı, ülkemizin dört parçasındaki yurtsever güçlerin işbirliği ve dayanış-masının gerekliliğini açıkça gösteriyor. Bu inançtan hare-ket eden bizler; KHP, KUK-SE, KD, PPKK, TSK, YEKBUN, YSK yurdumuzun diğer parçalarındaki ulusu-muzun ulusal demokratik mücadelesiyle ve özellikle si-lahlı savaşım sürdüğü İran ve Irak Kürdistanı'ndaki yurt-sever güçlerle kardeşçe dayanışma içinde olduğumuzu vurgulamak istiyoruz. Halkımızın onyıllardır süren sıcak savaşı, yurtsever güçler arasındaki çatışmaların halkımızın mücadelesine zarar vererek düşmana yaradığını kanıtla-dığı inancındayız.

Bizler; KHP, KUK-SE, KD, PPKK, TSK, YEKBUN ve YSK olarak Türk ve Kürt işçi ve emekçi halklarının ortak düşmana karşı eylem birliği ve dayanışmalarının zorunlu-luğuna inanıyoruz, Türkiye Kürdistanı'ndaki Türk egemen güçlerinin uyguladığı sömürgeciğe son verilmeden, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı gerçekleştirilmeden Türkiye'de kesintisiz ve istikrarlı bir demokrasi sağlana-

JI WARÊ BAV Û KALAN DERNEKEVIN!

Gelê me yê cefakêş!

Zordestiya dewleta Tirk lı ser gelê me roj bı roj pêş-da diçe. Heft sale ku, gund û bajarên me bı destê leşker û polêzên sazûmana faşî û kolonyali ser û bin dıbin. İnsanên me dı bin zulm û tedayeke nediti da xwin vedırışın. İdara leşkeri iro ji lı Kurdistanê berdewam e. Girtın, lêdan, kuştın û xırabiye her texlit bê sinor e. Gund tên şevitandın û gundi ji ber zulmê warê bav û kalan berdıdın, bardıkın dıçın.

Lê hukma hov bı vê ji namine. Herçarê lı manan dıgerê, êrişên xwe dıbe ser hêzên welatparêz lı Kurdistanê Iraq û İranê. Niha ji plana xwe ya şeytani û mezın eşkere kır, dıxwaze sed hezaran û milyon Kurd ji Kurdistanê derxe, menfi bike, bışine rojawayê.

Hukma zordest, vê kiryara şeytani dıxwaze bı navê "parastina daristanan" û "bıçıkırna gundiyan lı axa çandiniyê" bı rêva bibe, dı bin wi perdeyi da veşere.

Xwişk û birano!

Dewleta Tirk derevan dike. Wê bı xwe heyiyên me yên ser erdê û bin erdê talan kır. Lı Kurdistanê dar û ber nehişt, welatê me hişk û rut kır. Armanca wê valakırina gundê Kurdan e ne dar û ber in.

"Bı ci kırna gundiyan lı axa çandiniyê, lı rojhilatê", ew ji dereveke mezın dın e. Dewleta Tirk heya iro ax lı gundiye Kurdistanê yên bê erd belav nekır û nexwest ku bike. İro ji naxwaze. Ew hazırıya xwe dıkın ku erda heyi ji jı dest gundiye Kurdan bıgrın, wan bêwar û bêmal bıhêlin.

Dewleta Tirk bo Kurdistanê planên mezın dıgerine. İro bı bendên ku lı ser Dicle û Feratê avadıbın, wê deştên Diyarbekrê, Mêrdînê, Ruhayê bên avdan. Ew qiyemeteki mezın wê bıstine. Hukumeta Tirk razi nabe ku ev erd lı dest gundiye Kurdan bımine, an lı wan belavbe. Dıxwazın vê mintiqê bıfroşın monopolên beyani û yên

Tirk; lı wê wek Amerika Latini "Latifundiyan" angocıftlıgên mezın avabıkın. Dıxwazın xelkê beyani bınn lı Kurdistanê bıçıhbıkın.

Ev planeke mezın e. Dewleta Tirk dıxwaze Kurdistanê vala bike. Ne tenê gundên Dêrsım ın, hemû Kurdistan ji dı nav vê planê da ye. Gora vê planê qasi 10 milyon insan wê lı cihê xwe bê derxistin û 16 hezari zêtir gund wê bê valakırın.

Karker û gundiye Kurdistanê,

Jin û mêrino, cıwanino,

Gelê me yê cefakêş!

Ev menfıkırnek nû ye diji gelê me. Wek ya sala 1925 û 1938. Û ji wan hemûyan mezınır û firehtır e. Sazûmana zordest û dijminê gel, dıxwaze bı vi awayı Kurdistanê vala bike, Kurdan bı darê zorê ji ortê rake û ji pırsa Kurdan xılasbe. Dijmin dıxwaze tevgera gelê Kurd bo azadi û rızgariyê bıtemırine.

Xwişk û birano, diji vê planê bédeng nemın! Eger em bı xurti dest bıdın hev, berxwebıdın, dijmin nıkare wê bıbe seri.

Lı kiderê dıbin bıbin, lı der û lı hundır welat, dengê xwe bıındıkın, plana dijmin eşkerekin, rüyê vi reşkın. Tevi meşan û cıvanan bınn, dewleta Tirk protesto bıkın.

Hêzên welatparêz, diji vê planê hêzên xwe yekbıkın!

Bırano, dema qiretê û berxwedanê ye! Dıvê em bı hemû rê û olaxan bıxebıtın, plana dijmin puç bıkın.

Gundiye Kurd, ji warê bav û kalan dernekevin!

Bımre zordesti û zulm!

Tevgera azadiyê venamire!

Serketın ya gelê Kurd e!

PSKT

5.3.1987

Partiya Sosyalist a Kurdistanê Tirkîyê

GÜN, DAYANIŞMA ve DİRENME GÜNÜDÜR!

Çilekeş halkımız!

Sömürgeci-faşist rejimin zorbalığı günden güne artıyor. 7 yıldan beridir Kürdistan'ın köy ve kentleri faşist rejimin askeri ve polisi tarafından alt üst ediliyor. İnsanlarımız görülmemiş bir zorbalık ve zulüm altında kan kusuyorlar. Bugün de Kürdistan'da sıkıyönetim ve olağanüstü hal devam ediyor. Halkımıza karşı tutuklama, işkence, cinayet ve hertürlü kötülük sınırsızdır. Köyler yakılıp yıkılıyor ve köylüler, bunca zorbalık karşısında ana-baba ocaklarını bırakıp göç ediyorlar.

Zorba rejim bununla da kalmıyor. Türlü bahanelerle, kendisi provakasyonlar yaratarak Kürdistan'ın öteki parçalarında özgürlük için savaşıyan yurtsever güçlere de ikide bir saldırıyor. Irak Kürdistanı'nı işgal hazırlıkları yapıyor.

Şimdi ise sömürgeci-faşist rejimin yıllardan beri hazırlığını yaptığı, çok daha büyük ve şeytani planı açığa çıkmıştır. O, yüzbinlerce, milyonlarca Kürt köylüsünü, ana yurdumuzdan çıkarıp Batı'ya sürgün etmeye çalışıyor. Bunun için harekete geçti bile. Köylülere tebligat yapıldı. Sürgüne karşı çıkanlar işkence ve zindanla tehdit ediliyor.

Zorba rejim, bu eşi görülmemiş, sürgün planını, "ormanların korunması" ve "orman köylülerinin tarım alanlarına yerleştirilmesi" biçimindeki yalanlarla perdelemek istiyor.

Kardeşler!

Türk hükümeti utanmazca yalan söylüyor. Bu yönetimin kendisi, yıllardır yerüstü ve yeraltı zenginliklerimizi talan etti. Kürdistan'da orman örtüsünü yok etti; dağlarımızı çıplak bıraktı. Kürt köylerinin boşaltılmasının amacı hiç de ormanları korumak, ya da orayı ağaçlandırmak değil. Dersim yöresinde zehirli gaz serpererek koca alanları kurutan bizzat bu zorba yönetimdir. Kürt köylülerinin Batı'daki tarım alanlarına yerleştirilip böylece toprağa kavuşturulması ise diğer bir kocaman yalan. Türk devleti bugüne kadar topraksız köylümüze toprak dağıtmadı ve bundan sürekli kaçındı. Bugün de toprak dağıtacak değil. O, Kürt köylülerinin mevcut toprağını da ellerinden almak, onları yurtsuz, evsiz bırakmak için harekete geçmiştir.

Türk devleti Kürt halkına karşı büyük planlar yapıyor. Bugün Dicle ve Fırat üzerine yapılmakta olan barajlarla, GAP Projesiyle Kürdistan'ın bu bölgesi, Diyarbakır, Urfa ve Mardin ovaları suya kavuşacak. Toprak kat

kat değerlendirilecek. İşte sömürgeci rejimin gönlü, bu toprağın Kürt halkının elinde kalmasına ve topraksız Kürt köylülerine dağıtılmasına razı olmuyor. O, bu geniş bölgeyi emperyalist tekellere ve onların işbirlikçisi Türk tekelilerine peşkeş çekmek istiyor; burada Latin Amerika tipi latifundiyalar oluşturmak istiyor; buraya başka bölgelerden göçmen getirip yerleştirmek istiyor.

Bu, Kürt halkına karşı çok tehlikeli, büyük bir plandır. Sömürgeci-faşist rejim Kürdistan'ı Kürt halkından boşaltmak istiyor. Sözkonusu olan yalnızca Dersim'in yüzlerce köyü değil; tüm Kürdistan bu planın kapsamındadır. Yaklaşık 10 milyon insan yerinden yurdundan olacak ve 16 binden fazla köy boşalacak.

Kürdistan'ın işçi ve köylüleri,

Kadınlar, erkekler, gençler!

Bu halkımıza karşı büyük, toplu bir sürgündür. 1925 ve 1938'lerdeki gibi. Onlardan da çok geniş kapsamlı. Sömürgeci rejim, böylelikle Kürt halkını ortadan kaldırmak ve Kürt sorunundan kurtulmak istiyor. Düşman, böylece halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesini söndürmek istiyor.

Bu ABD emperyalistlerinin ve Türk sömürgecilerinin halkımıza karşı ortak planıdır. Bir yandan Kürt halkı sürgün edilirken, diğer yandan Kürdistan'da yeni ABD üsleri inşa ediliyor ve eskileri genişletiliyor.

Kardeşler, halkımıza düşman güçlerin bu şeytani planına karşı sessiz kalmayın! Eğer biz güçlü biçimde el-ele verir ve direnirsek, bu planı gerçekleştiremezler.

Nerede olursanız olun, yurt içinde ya da dışında, sesinizi yükseltin, düşmanın planını açıklayın, yığınları ve demokrasi güçlerini uyarın, protesto eylemlerine katılın!

Yurtsever güçler, halkımızın toplu sürgününe karşı güçlerinizi birleştirin!

Kardeşler, gün dayanışma ve direnme günüdür. Düşmanın planını boşa çıkarmak için tüm yol ve yöntemlerle ona karşı koymalıyız.

Sözkonusu olan geleceğimizdir. Bir halkın ve bir ülkenin geleceği. Hepimizin, çocuklarımızın geleceği. Bugün sesimizi yükseltmezsek, direnmezsek, yarın çok geç olacak.

Kürt köylüleri, yerinizi yurdunuzu terketmeyin, direnin!

Kahrolsun sömürgeci-faşist rejim!

Kurtuluş mücadelemiz durmayacak!

Zafer halkımızdır!

TKSP

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi

5.3.1987

AÇIKLAMA

Münih'te 7 Mart 1987 tarihinde düzenlediğimiz Newroz gecesine, henüz salonda ön hazırlıkların yapıldığı bir sırada, 20-25 kişilik Apocu bir grup silahlı saldırıda bulundu.

Saldırganlar, bıçak, sopa, demir ve zincirlerle dış kapıda görevli olan az sayıdaki arkadaşlarımızı etkisiz hale getirmeyi amaçladılar. Ardından önce kapıları kırarak içeriye göz yaşartıcı gaz bombası attılar, sonra da silah ve diğer saldırı aletleriyle planladıkları katliamı gerçekleştirmeye çalıştılar. Bu saldırı sonucu bir arkadaşımız bıçak darbeleri sonucu ağır, diğer birkaç arkadaşımız ise sopa, demir ve zincirle hafif yaralandılar. Saldırganlar çıkan kurşunların kendi arkadaşlarından birine isabet ettiğini fark ettikten sonra da geri çekildiler. Olaydan bir süre sonra emniyet yetkilileri salondan 100 metre ötede bir cesedin bulunduğunu bildirdiler.

Bu son saldırıyı tekil bir olay olarak değerlendirmemek gerekir. Zira bu grubun geçmiş yıllarda ve son 15 gündeki saldırıları bütün bunların, belli bir plan çerçevesinde gerçekleştirildiğini gözler önüne seriyor. Geçmiş yıllardaki cinayet ve saldırılar henüz daha belleklerde.

Son 15 günde ise, Bremen'de bir grubun 21 Şubat'taki Newroz gecesine saldırıları, 28 Şubat'ta Hannover'de bir başka grubun toplantısını basmaları, 4 Mart'ta Hamburg'ta sokakta arkadaşlarımıza saldırıları ve nihayet 7 Mart'ta da bir yandan bize söz konusu saldırıyı yaparlarken, diğer yandan da aynı tarihte Duisburg'ta başka bir grubun gecesinde olay çıkarmaları bu planlı saldırıların göstergeleridir.

Kendilerini bir halkın kurtuluşuna adanmış (!) olduklarını ifade edenlerin bu saldırıları kime yarıyor, kime hizmet ediyor ?

Sömürgeci - faşist rejim tarafından halkımıza karşı top yekün bir yoketme savaşının sürdürüldüğü, Kürdistan'ın diğer parçalarına saldırıldığı, milyonlarca insanımızın sürgün edilmekle yüz yüze olduğu bir dönemde, tüm yurtsever güçlerin birlikte düşmana karşı mücadele etmeleri gerekirken, halkımızın yaşam, direniş ve mücadelesinin sembolü Newroz kutlama gecesine saldırının dosta mı, düşmana mı yaradığı iyice düşünülmelidir.

Yüz yıllardır kurtuluşu uğrunda onbinlerce yiğit evladını kurban vermiş bir halkın, binlerce yıldır mücadelesinde yaşattığı ve özgürlüğü uğrunda simgeleştirdiği Newroz'a saldırı kimlere hizmet ediyor ?

Açıktır ki bu saldırılar, yurtsever güçler arasında düşmanlık yaratmak, kan akıtmak, kardeş kavgasını körüklemek isteyen sömürgeci düşmanın işine yarıyor. Her kim ki, yurtsever güçlere yapılan bu saldırıların haklılığına inanıyorsa yanılıyor.

Biz örgüt olarak geçmişten bu yana yurtsever güçler arasında yaratılmak istenen kör düşüşüne karşı olduğumuzu, bunun Kürdistan halkımızın düşmanlarının işine yaradığını defalarca vurguladık. Halkımıza karşı duyduğumuz derin sorumluluk gereği soğuk kanlılığımızı koruduk. Sömürgeci düşmanın işine yarayacak bir kör düşüşüne girmedik, girenleri ise eleştirdik. Düşmana yönelinmesi gerektiğini savunduk. Bu gün de farklı düşünmüyoruz. Doğruluğuna inandığımız tavrımızı bundan böyle de sürdüreceğiz.

PKK saflarında yer alanlar;

Kendi dışındaki yurtsever-ilerici güçlere yönelttiğiniz bu tür saldırıların kime yaradığını yeniden değerlendirin. Bu tür saldırılardan vaz geçin! Kardeş kanı akıtmayın, düşmanlarımızı sevindirmeyin! Halkımızın mücadelesinden dersler çıkaralım, kinimizi, nefretimizi, mücadele olanak ve güçlerimizi sömürgeci-faşist diktatörlüğe yöneltelim!

Unutmayalım ki, halkımızın yararına olan budur.

Türkiye ve Kürdistan'lı İlerici-Demokratik Güçler,
Kürdistan'lı Yurtseverler,

Halklarımız bizden birlik, beraberlik ve ortak mücadele istiyor. Örgütler arası düşmanlık isteyenler, bunu körükleyenler halklarımıza yaşamı zindan eden egemen sınıflardır. Düşmanın oyunlarını boşa çıkarabilmek için bu tür saldırılar karşısında sessiz kalmayın, sorumlu davranın, tavır tıknın.

-YURTSEVER GÜÇLERE YÖNELİK BU SALDIRILAR SON BULSUN !

-YAŞASIN KÜRDİSTAN'LI YURTSEVER GÜÇLERİN BİRLİĞİ !

-YAŞASIN KÜRDİSTAN HALKIMIZIN ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ !

-KAHROLSUN HALKIMIZIN DÜŞMANI SÖMÜRGEÇİ - FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

8. 3. 1987

KOMKAR

Federal Almanya Kürdistan İşçi Dernekleri Federasyonu
Burgunderstr. 35-37, 5000 KÖLN 1, Tel: 0221/21 19 32

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKI!

**Düşmanımız Faşist Türk Sömürgecilerine Karşı Topyekün Savaşalım!
zi Engellemek İsteyen Uşak-Hain-Milis Takımını Yerle Bir Edelim!**

emli gelişmeler içinde bulunuyoruz. Newroz kam-
uşlaşma, daha şimdiden ulusal direniş mücade-
zın gücü, yeni atılımın büyüklüğünü ve sonuç

emli bir gelişme dönemini yaşıyor. Kürdistan'ın
uşaklarına ağır darbeler vuran direniş eylemleri
nevziler kazanarak büyüyor. Zindanlarda kesini-
ni mahkumiyetler getiriyor. Yurt dışındaki Kür-
nani çepeçevre kuşatmış bulunuyor. Her alanda
diye kadar yaşamadığı gelişmelere sahne oluyor.
eni kitleleri sarıyor, tüm halkımıza yayılıyor.
opyekün başkaldırı yolunda ilerliyor.
eler karşısında elbette düşman da boş durmuyor.
litik ve askeri gücünü harekete geçiriyor, iç ve dış
vahşiliğiyle halkımız üzerine saldırıyor, kuralsız
üm yöntemlerine başvuruyor, katlediyor, yakıyor,
ibi dışta da saldırıyor, bölgecilik, mezhepçilik,
yor, kompolar tezgahlıyor... Kısaca elinden gelen
n halkımızın kutsal ulusal direniş mücadelesini
ten kurtulamıyor. Her taraftan kuşatılmış olan
nini yaşıyor ve temellerinden sarsılıyor.

in bu... la da sınırlı kalmıyor. Tarihinden aldığı
ilis çeteciliği geliştirmeye çalışıyor. Tarih ve
biçimlerde yeniden diriltmek istiyor. Bircümle
ajanları harekete geçiriyor. Kürdistan'da kontr-
ında ise bunun siyasal maskeli biçimi olan hain-
ğinde olan faşist sömürgecilik, günümüzde kendi
bu ihanet takımını, bir yemlik olarak, öncü bir
r. Ve mücadelemiz, sömürgeci düşmana ulaşmak

ilmek istenen bu ihanet çemberinin anlamı, her
unlardan çok kötülük görmüştür. Geçmişte ağa-
çilik ve uşaklıkla değerlerimizi satar, halkımızı
lis çetecilik yaparak, yurt dışında ise yüzlerine
dilerine ÖY, DDKD vb. adlar takan bazıları,
Kürdistan'ı satarak, Kürdistan değerlerini ve
iyorlar.

c fazla aydınlıktır. Herkesin ne olup olmadığı
a direnişle teslimiyet, yurtseverlikle ihanet,
t. bağımsızlıkçılıkla işbirlikçilik karşı karşıya ve
unun görülmeyen ve anlaşılmayan bir yanı

. Nasıl ki Kürdistan'daki çete, öncü bir kuvvet
engelleme rolü oynuyorsa, yurt dışındaki çete de
ulusal kurtuluş hareketimizin uluslararası ilişki
tir. Savaşta zafer kazanmadan ulusal kurtuluş
urtuluş hareketi başarıyla ilerleyemez. O halde,
davamız açısından taşıdığı tehlike son derece
enişinde ihanet defalarca yargılanmış ve yazgısı
düşen ödev, bu yargıyı hayata geçirmektir.

unla da sınırlı değildir. Yakın geçmişte bunların
ğustos direnişimize nasıl saldırdıkları hala bel-
asında düşman sıkışmışsa bunlar ortaya çıkmış
kiş ve bahar kampanyamızın düşmanı çilgına
demdedir. Kendine ÖY diyen gücün önderliğinin
yigit bir evladı. Cephemizin kahraman savaş-
unlanarak katledilmiştir. Halkımızın kurtuluş

davasına birazcık hizmet edebilmek için düşmana karşı eylemden eyleme koşan bu yigit şimdi-
insanın katilleri, sadece halkımız karşısında değil, artık insanlık karşısında da suçludurlar.

Faşist Türk sömürgeciliğine fiske bile vurmazken, ulusal kurtuluş güçlerine karşı silahlı
saldırıda bulunan bu güçler gerçek durumlarını artık hiç kimsenin önünde gizleyemeye-
ceklerdir. Bunların her sözü bir aldatmaca ve yalan, her işi ulusal kurtuluşumuza karşı bir
komlodur. Yıllardır geliştirdiğimiz mücadeleye ve kendilerine yaptığımız çağrılara rağmen,
tüm güçlerini ulusal kurtuluş hareketimize karşı kullanmaktan geri durmayan bu güçler, artık
kendi yazgılarını kendileri çizmişlerdir.

Yurtsever Halkımız! Hepimizin yakından tanıdığı bu ihanet takımına karşı kesin tavır
almak artık yurtseverliğin bir ölçütü haline gelmiştir. Bugün Kürdistan'da çok şey
aydınlatılmıştır. Kürdistan'ın yağma ve talan edilmesi, Kürdistan değerlerinin sömürülmesi her
zaman onu inkar biçiminde olmaz, bazen Kürdistan adını kullanarak da yapılır ki, bu en sinsi
ve tehlikeli olanıdır. Fakat Kürdistan'a ve Kürt halkına düşmanlık ayıdır, hangi biçim altında
yapılırsa yapılsın sonuçta aynı noktaya varır. Kürdistan'ın kurtuluşu için on yıldır elde silah
savaşıldığı, yüzlerce şehit verildiği, onbinlerin işkence, yüzbinlerin acı ve zulüm gördüğü bir
ortamda Kürdistan değerlerinin hiçbir biçimde sömürülmesine izin verilmeyeceği, her türlü
sömürücülüğe ve ihanete karşı sonuna kadar mücadele edileceği açıktır. Artık Kürdistan ve Kürt
halkı kendi gerçek gücüne kavuşmuştur, bu güç yıllardır yürüttüğü kararlı mücadelesiyle ken-
disini her alanda kanıtlamıştır. Kendi gerçekliğine sahip çıkmanın da bir gereği olarak, sömür-
geci düşmana karşı savaşmış gibi, Kürdistan adına düşmana uşaklık yapan her türlü gücü de
bertaraf etmek gerektiği ortadadır. Böyle bir tutum ve bu mücadeleye katılım tüm yurtsever
halkımızın mutlak bir görevidir.

Kürdistan'da oluk oluk kan akıtıldığı, idam sehpaları kurulduğu, zulüm ve işkencenin tüm
halkı kapsadığı, katliam ve sürgünlerin boy boy yapıldığı bir ortamda, bunlara karşı hiçbir şey
yapmazken, kahramanca mücadele yürüten direniş güçlerine saldıranların kimlikleri artık çok
nettir. Böylelerinin Kürdistan'ın adını bile kullanmaları sahtedir ve kendi çıkarları içindir. O
halde, böyle sahtekarlıklara, Kürdistan'ın bu biçimde satılmasına ve Kürdistan değerlerinin bu
güçler tarafından sömürülmesine asla olanak tanımamak gerekir. Böyle bir tutum, günümüzde
yurtsever olmanın kesin bir ölçütüdür.

Hain-Uşak Takımı Tarafından Aldatılan Güçler! Kürdistan'da artık her şey aydınlık,
yurtseverlik ölçüleri bellidir. Geçmişin karanlık ortamında birçok güç sizleri aldatmış ve kendi
çıkarları için ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çıkmıştı. Ama artık gerçeği görmenin ve ulusal
kurtuluş mücadelesinde birlik olmanın zamanıdır. Bundan böyle hain-uşak takımına hizmet,
Kürdistan kurtuluş davasına karşı bilinçli bir suç olacaktır. Son olay, yanlışta ısrara karşı bir
uyan, doğrudan ve gerçekte birleşmeye yönelik bir çağrı niteliğindedir. Gerçekler son kez görüle-
rek hain-uşak takımı ile olan ilişkilere son verilmeli, bu güçlerin ihanetine hiçbir biçimde ortak
olunmamalıdır. Ulusal kurtuluş mücadelesi safları herkese açıktır, ülkesi ve halkına hizmet
etmek isteyen herkes bu kutsal mücadelede birleşmelidir. İhanete destek olmak, ihanetçi-
lerin peşinden gitmek bugün en kötü suç işlemektir ki, bu suçun da cezası bellidir.
Bundan ısrarlı olanlar yurtsever halkımız tarafından mutlaka cezalandırılacaklar-
dır.

Yurtsever, Direnişçi Güçler! Çok yönlü ve kapsamlı bir mücadele tüm halkımızı
ulusal kurtuluşta birleştirme eylemimizi geliştirelim. Kürdistan değerlerine ve
kurtuluş davasına daha kararlı olarak sahip çıkalım. Hain-uşak takımının Kürdis-
tan'ı satmasına ve Kürdistan değerlerini sömürmesine asla izin vermeyelim! Böylesi
güçleri teşhir ve tecrit ederek halkımızın bulunduğu alanlardan söküp atalım! İhanete
karşı mücadeledeki başarının sömürgeciliğe karşı zaferin mutlak bir koşulu olduğunu iyi
bilelim! Tüm halkımızı ulusal kurtuluş mücadelesinde ve ERNK saflarında birleştirme ça-
bımızı yoğunlaştırarak Ahmet AYDIN yoldaşın anısı karşısındaki görevlerimizi yerine
getirelim!

- Ahmet AYDIN'ın Anısı Tüm Halkımıza Yol Göstericidir!
- Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği ve Hain-Uşak Takımı!
- Yaşasın Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!
- Yaşasın Tüm Halkımızın ERNK Saflarındaki Ulusal Direniş Birliği!

9 Mart 1987

ERNK-Avrupa Temsilciliği

ş mor dağların yücelikleri- Kayalarla yeni bir kavgaya can veren şehirler
ne... Aydınlığı Gabbar da doğru kucak kucağıydı O... Mahsum yoldaştlr..

YİĞİT KÜRDİSTAN

Ulusal Düşmanımız Faşist Türk Sömürgeciler
Bizi Engellemek İsteyen Uşak-Hain-Milis

1987 Newroz'una yaklaşırken büyük ve önemli gelişmeler içinde bulunuyoruz. Newroz kampanyamız her alanda başarıyla sürüyor. Bu gelişme, daha şimdiden ulusal direniş mücadelemizin yeni atılımını müjdeliyor. Kampanyamızın gücü, yeni atılımın büyüklüğünü ve sonuç alıcı niteliğini gösteriyor.

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz önemli bir gelişme dönemini yaşıyor. Kürdistan'ın her tarafında faşist Türk sömürgecilerine ve uşaklarına ağır darbeler vuran direniş eylemleri yükseliyor. Devrimci savaşımlar her gün yeni mevziler kazanarak büyüyor. Zindanlarda kesintisiz olarak süren direniş düşmana her gün yeni mahkumiyetler getiriyor. Yurt dışındaki Kürdistanlıların gelişen direniş mücadelesi düşmanı çepeçevre kuşatmış bulunuyor. Her alanda yürüttüğümüz bu mücadeleyle Kürdistan şimdiye kadar yaşamadığı gelişmelere sahne oluyor. Ve ulusal kurtuluş için direniş ateşi her gün yeni kitleleri sarıyor, tüm halkımıza yayılıyor. Halkımız, barbar ve vahşi düşmanına karşı topyekün başkaldırı yolunda ilerliyor.

Kendini her gün ölüme götüren bu gelişmeler karşısında elbette düşman da boş durmuyor. Barbar Türk sömürgeciliği tüm ekonomik, politik ve askeri gücünü harekete geçiriyor, iç ve dış dayanaklarını seferber etmeye çalışıyor. Tüm vahşiliğiyle halkımız üzerine saldırıyor, kuralı ve dizginsiz bir savaş yürütüyor, özel savaşın tüm yöntemlerine başvuruyor, katliyor, yakıyor, sürüyor, soykırım uyguluyor, içte olduğu gibi dışta da saldırıyor, bölgecilik, mezhepçilik, aşiretçilik yaptırarak halkımızı bölmeye çalışıyor, komplolar tezgahlıyor... Kısaca elinden gelen her şeyi yapıyor. Fakat bütün bunlara rağmen halkımızın kutsal ulusal direniş mücadelesini durduramıyor. Her gün yeni darbeler yemekten kurtulamıyor. Her taraftan kuşatılmış olan faşist-sömürgeci rejim tarihinin en zor dönemini yaşıyor ve temellerinden sarsılıyor.

Açık ki faşist Türk sömürgeciliğinin çabaları bunlarla da sınırlı kalmıyor. Tarihinden aldığı dersle işbirlikçi-hain uşak takımını, ajan-milis çeteciliği geliştirmeye çalışıyor. Tarihin ve halkımızın mahkum ettiği ihaneti çok çeşitli biçimlerde yeniden diriltmek istiyor. Bilecik işbirlikçileri, ağaları, kompradorları, reisleri, ajanları harekete geçiriyor. Kürdistan'da kontrgerillanın yandaşı ajan-milis takımını, yurt dışında ise bunun siyasal maskeli biçimi olan hain-uşak takımını yaşatmaya çalışıyor. Yıkımın eşiğinde olan faşist sömürgecilik, günümüzde kendi önüne bunlarla bent örmeye çaba harcıyor. Bu ihanet takımını, bir yemlik olarak, öncü bir kuvvet olarak mücadelemizin karşısına dikiyor. Ve mücadelemiz, sömürgeci düşmana ulaşmak için bunları aşmak zorunda kalıyor.

Halkımızın yaşam mücadelesi önünde örülmek istenen bu ihanet çemberinin anlamı, her yurtsever için açıktır. Halkımız tarih boyunca bunlardan çok kötülük görmüştür. Geçmişte ağalar ve reisler, çeşitli güçlere yaptıkları işbirlikçilik ve uşaklıkla değerlerimizi satar, halkımızı sömürürlerdi. Şimdi de Kürdistan'da ajan-milis çetecilik yaparak, yurt dışında ise yüzlerine siyasal maske takarak bunu yapıyorlar. Kendilerine ÖY, DDKD vb. adlar takan bazıları, halkımız çıkarına hiçbir şey yapmazken, Kürdistan'ı satarak, Kürdistan değerlerini ve halkımızı sömürerek kendilerini yaşatmak istiyorlar.

Kürdistan sahası geçmişe göre bugün çok fazla aydınlıktır. Herkesin ne olup olmadığı apaçık ortadadır. Günümüz Kürdistan'ında direnişle teslimiyet, yurtseverlikle ihanet, halkçılıkla sömürücülük, mertlikle ikiyüzlülük, bağımsızlıkçılıkla işbirlikçilik karşı karşıya ve kıyasıya bir mücadele içindedir. Bugün bunun görülmeyen ve anlaşılmayan bir yanı kalmamıştır.

Teslimiyet ve ihanet her yerde aynı şeydir. Nasıl ki Kürdistan'daki çete, öncü bir kuvvet olarak ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmesini engelleme rolü oynuyorsa, yurt dışındaki çete de yani siyasal maske takmış hain-uşak takımı da ulusal kurtuluş hareketimizin uluslararası ilişki ve dayanışmasını engelleme rolünü üstlenmiştir. Savaşta zafer kazanmadan ulusal kurtuluş olamaz. Ve uluslararası ilişki olmadan ulusal kurtuluş hareketi başarıyla ilerleyemez. O halde, bunların üstlendiği rolün anlamı ve kurtuluş davamız açısından taşıdığı tehlike son derece açıktır. Bu nedenle, tarihimizde ve günümüz direnişinde ihanet defalarca yargılanmış ve yazgısı belirlenmiştir. Halkımıza ve tüm direnişçilere düşen ödev, bu yargıyı hayata geçirmektir.

Kaldı ki hain-uşak takımının yaptıkları bununla da sınırlı değildir. Yakın geçmişte bunların nasıl komplolar peşinde koştukları ve şanlı 15 Ağustos direnişimize nasıl saldırdıkları hala belleklerde canlıdır. Ne zamanki mücadelemiz karşısında düşman sıkışmışsa bunlar ortaya çıkmış ve rollerini oynamaya çalışmışlardır. Bugün de, kış ve bahar kampanyamızın düşmanı çılgına çevirdiği bir ortamda yine bunların saldırısı gündemdedir. Kendine ÖY diyen gücün önderliğindeki hain-uşak bloku tarafından, halkımızın en yiğit bir evladı, Cephemizin kahraman savaşçısı Ahmet AYDIN, 7 Mart günü Münih'te kurşunlanarak katledilmiştir. Halkımızın kurtuluş

davasın
insanın

Faşist
saldırı
ceklerdi
komplor
tüm güç
kendi ye

Yurt
almak a
aydınlalı
zaman on
ve tehlike
yapılırsa
savaşıldı
ortamda
sömürgeci
halkı ken
disini her
geci düşm
bertaraf e
halkımızı

Kürdis
halkı kapı
yapmazla
nettir. B
halde, bö
güçler tar
yurtsever

Hain-
yurtsever
çıkarları
kurtuluş
Kürdistan
uyarı, doğ
rek hain-a
olunmanı

etmek iste
lerin peş
Bundan
dır.

Yurt
ulusal k
kurtuluş
tan'ı satır

güçleri te
karşı mü
bilelim! T
mızı yog
getirelim!

- Ahmet
- Kahrol
- Yaşasın
- Yaşasın

TÜRKİ

TEVGERA WELATPARÊZA KURD

LI HEMBER PROVAKASYONEK MEZIN E

Roja 8ê Nisanê li ser endamê Komita Birêvabirina Gîştî ya KOMKARê, Mehmet Elbistan, êrişek hat kirin. Êrişkar li bajarê Stuttgartê saet 23.00 an da hat 'İmbisê' ciyê ku Elbistan tê da dixebite, û bi debancê çend gullan ser Elbistan ra berda. Hevalê me Elbistan birindar bû, lê bi şans û tesadûfî jî mirinê filitî.

Delil û qenet nişan didin ku, ev êriş jî jî aliye PKK ve hat çekirin. Elbistan jî wek hinek hevalên me yê din, di rojên dawî da hatibû tehdit kirin.

Êrişkar wê rojê bi çend hevalbendên PKK ve hatine 'İmbisê' û nan-xwarin xwarine.

Ev kiryar jî bi êriş û şewatên ku di meha Sibatê da destpêkirin û ser şeven Newrozê, ser KOMKARê û rêxistinên pêşverû û welatparêz ra hatin, girêdayiye.

Wek tê zanin Apoci di 21 Sibatê da li Bremenê di şeva Newroza girûbek din da şer derxistin û xwestin ku vê şevê sabote bikin. Di 28ê Sibatê da jî li Hannoverê avêtin ser civina rêxistînek din. 4ê Adarê li Hamburgê di sûkê da êriş anin ser hevalên me. Roja 7ê Adarê li bajara Mûnihê berî du saetan ku Newroz destpêbike, bi çek û sileh û bombeyên gaz êriş anin ser hevalên me û çend kesan birindar kirin. Di piştî vê êrişê da xwestin, ku şevên me yê Newrozê li bajarên din sabote bikin. Hevalên me, sinetkar û gelek kesên ku dixwestin bî şevê û yê ku hatin şevên Newrozê, hatin tehdit kirin û tirsandinê. Di şeva 13ê Adarê da li Merkeza KOMKARê (Köln) û li komelên KOMKARê li Mûnih û Duisburgê şewat derxistin. Roja 14ê Adarê jî komela me ya li Nûrnbergê hate şewitandin. Di şeva 14ê Adarê li Bielefeldê bi çek û sileh êriş birin ser Newroza ku hevalbendên KAWA amadekiribûn. Şeva 15ê Adarê di şeva bi çek û sileh êriş birin ser Newroza li Hollanda ya ku hevalbendên Rîzgari çekiribûn û di vê şevê da 6 kesan birindar kirin. Ji êrişkaran 3 kes bi çek û silehên xwe ve hatin girtin. Roja 16ê Adarê li Yewnanistanê di kampa Lavrion da 20 Apoci avêtin ser oda welatparêzek Kurd û li wî êşkence kirin. Û şeva 25ê Adarê jî agir berdan Komela KOMKARê ya li bajara Hambûrgê û şewitandin.

Serok û hevalbendên PKK, van êrişên ku bi dezgeh û plan hatin çekirin, inkar nakin û eşkere lê xwedî derdikevin. Rojname PKK, Serxwebûn dinivise; li gor "biryarên komcivîna 3an" dixwazin xeyn jî wan hemû rêxistinên, kar û barê wan jî ortê rakin û qut bikin. Ew, van rêxistinên wek dijmin dihesibînin. Di rojname da bi dilşahi behsa van êrişên ku jî meha Sibatê vir de pek hatine, dikin.

Me, li hember van êrişên, ku ser rêxistina me û şevên me da hatin, xwînsariya xwe parast, û bi aweyek berpirsiyariyê hereket kir. Me di destpêkê da got ku; ev êriş û armanc kêrî kevneperest-faşîstan tê û dijminê me dixweş dike. Û me xwest ku serok û hevalbendên PKK van êrişan- ku ev êriş zirara mezin dide wan jî- bîbirin.

Lê belê usa tê xuyakirin ku, ev gotin û berpirsiyariya me jî bo tesîrek (bandûr) baş û pozitif li ser şefên PKK qeym nake. Eşkere ye ku, ew dixwazin di vê rîya xelet û şaş da berdewam bikin û êrişên xwe bilind bikin.

Va tiştê jî li hember hêzên demokrat û welatparêzên welatê me provakasyonêk nû û mezin e.

Berî her kesî, rejîma kolonyalist-faşîst dixwaze kar û bar û civînên Newrozê yê KOMKARê û yê rêxistinên demokratîk û welatparêz bide sekinandin. Ji bo vê yekê çima PKK xwe davêje aliya dijminê gelê me? Û çima dixwaze bihijê daxwaz û armancên ku dijmin pê şa dibê?

Bê guman van êrişên PKK imkan û mecalên pîrmezînan dide destê rejîma kolonyalist-faşîstên Tirk û hevalbendên wan yê li welatên Ewropa Rojava. Ew dixwazin, ku ev bûyer û kirin hin xurttir û zêdetir bibin. Û ew dixwazin bi vi awayî bi kevîrek du çûkan bikujin. Ji aliye da ew dixwazin tevgera welatparêza Kurd berdî hev, qedr û qimeta vê tevgerê jar bikin û jî aliye din da jî bîkarînin jî daxwaz û armancên xwe ra rê û sedem nişan bîdin û bi vi awayî pêşîya kar û barê politik û demokratîk bigirin û bîbirin. Mena vê yekê jî eve ku; mewzî û merhalên ku tevgera netewîya Kurd jî salan vir da bi sebr, kar û barek bi qîmet bi dest xistiye, wunda bibe an jî jî dest derkeve. Û wê dilê rejîma kolonyalist û faşîst şa bibe.

Her weha Wezîrê Hundirî yê Elmanya Federal, Zimmermann li ser êrişên dawînan dide xuyakirin û ew, jî kijan alîda êrişê, mîze nake û dibêje; " Ev hesav, dan û standin di navbêra rêxistinên Kurd da ye û bi vi awayî rêxistinên Kurd wê bî girtin."

Ev pîrs û mesele evqas girîng e. Me heta iro bi bawermendiya vê meselê nihêrî û bo vê yekê bi bir û bawerî, bi zanistî gavên xwe avêt.

Em carek din bangê berpirsiyarên PKK yê ku şopa vê politikê da dimeşin, dikin; Ev êriş kêrî dijminê tê û dest jî van tiştan berdî!

Me tu car nexwest û em naxwazin ku, hevalek me, yan hevalbendek PKK an jî kesek jî rêxistînek welatparêz di vê rê da û di nava van bûyerên usa da bê kuştin, birindar kirin, an jî zirar bîbine.

Dijminê me rejîma kolonyalist û faşîst e. Di demê iro da, ku rejîma faşîst zîlm û tîrêj li ser gelê me dike, bi milyon gelê me menfî dike, jî axê bav û kalan derdixe, pêwîste û hewceye, ku hêzên dijî dijmin bînin yek. Hun dev jî vê politîka xwe ya ku dijmin şa dike, berdî! Em hin jî bi hêvîna ku di nava serokatî û hevalbendên PKKê da mirovên berpirsiyar hene.

Rêxistin û kesên welatparêz û pêşverû; li ser van bûyer û kiryanan bi rastî bîfikirin û xwe berpirsiyar bîzanînin. Mesele girîng e, bêdengi nabe û fêyde nake. Ev provakasyonê di tevgera welatparêz û demokratîk, tenê bi daxwaz, kar û barek bi hevra dikare bê sekinandin. An jî pêştaçûna van bûyeran, wê dawiyê da zirarek mezin bide herkesî.

KÜRT YURTSEVER HAREKETİ CİDDİ BİR PROVAKASYONLA YÜZYÜZEDİR

8 Nisan günü, Genel Yönetim Kurulu üyemiz Mehmet Elbistan silahlı saldırıya uğradı. Gece saat 23.00 sıralarında, Elbistan'ın Stuttgart'ta çalıştırdığı İmbis'e gelen saldırgan ona birkaç el ateş etti. Arkadaşımız olayda yaralandı, ama şans eseri olarak ölümden kurtuldu.

Kanıtlar bu cinayet girişiminin de kendisine PKK adını veren örgüt tarafından düzenlendiğini gösteriyor. Elbistan son dönemde, PKK tarafından tehdit edilen birçok arkadaşımızdan biridir.

Saldırgan, olay günü birkaç başka PKK'lı ile birlikte sözkonusu İmbise gelerek yemek yemişti.

Bu olay PKK'nın Şubat ortalarından bu yana Newroz toplantılarına, KOMKAR'a, ve diğer yurtsever ilerici örgütlere ve kişilere karşı yürüttüğü baskın, kundaklama ve cinayet zincirinin yeni bir halkasıdır.

Bilindiği gibi Apocu saldırganlar, 21 Şubat'ta bir grubun Bremen'deki Newroz gecesinde kavga çıkardılar, geceyi sabote ettiler. 28 Şubat'ta Hannover'de bir başka grubun toplantısını bastılar. 4 Mart'ta Hamburg'ta sokakta arkadaşlarımıza saldırdılar. 7 Mart'ta KOMKAR'ın Münih'te düzenlediği Newroz toplantısına, toplantının başlamasından iki saat kadar önce, salonun bu iş için hazırlandığı bir sırada silahlı baskın düzenlediler, göz yaşartıcı bomba attılar ve birçok arkadaşımızı yaraladılar. Bu olaydan sonra da örgütümüzün düzenlediği Newroz gecelerini önlemek, sabote etmek için yoğun çaba gösterdiler, gecelere katılan kitleyi, arkadaşlarımızı, sanatçıları tehdit ettiler. 13 Mart gecesi KOMKAR merkez bürosu ile Münih ve Duisburg dernek lokallerini kundakladılar, yangın çıkardılar. 14 Mart gecesi Nürnberg dernek lokali kundaklandı. Yine 14 Mart'ta, Bielefeld'te KAWA yanlılarının düzenlediği Newroz toplantısını sabote etmeye çalıştılar, geceye katılan kitleye ve sanatçılara silahla saldırdılar. 15 Mart'ta Rızgari yanlılarının Hollanda'da düzenledikleri Newroz toplantısına saldırdılar ve altı kişiyi silahla yaraladılar. Saldırganlardan üçü silahlarıyla birlikte yakalandılar. 16 Mart günü Yunanistan'da Lavrion kampında, 20'yi aşkın bir Apocu grup, kamptaki odalardan birini bastı ve orada bulunan bir Kürdistan'lı yurtsevere işkence yaptılar. 25 Mart gecesi de KOMKAR Hamburg derneğini kundakladılar.

PKK yönetimi ve yanlıları, planlı, sistemli şekilde yürütülen bu saldırı kampanyasını inkar etmiyor, her yerde açık açık dile getiriyorlar. PKK'nın yayın organı Serxwebun gazetesi, kendileri dışındaki hemen herkesi düşman ilan eden ve onların çalışmalarını önlemeyi, onları "yoketmeyi" amaçlayan "3. Kongre kararlarını" dile getiriyor ve Şubat'tan bu yana, PKK'nın yurt dışında diğer yurtsever örgütlere, KOMKAR'a ve Newroz'a karşı giriştiği saldırılardan övgü ile söz ediyor.

Biz, örgütümüze, Newroz gecelerimize yönelik bu alçakça saldırılar karşısında bugüne kadar soğukkanlılığımızı koruduk, sorumlu davrandık. Bu tür saldırıların ve bundan doğabilecek sonuçların en başta sömürgeci-faşist rejimin işine yarayacağını, Kürt halkının düşmanlarını sevindireceğini söyledik. PKK yönetimi ne ve yandaşlarına, herkesten çok kendilerine zarar getirecek olan bu saldırılara son vermelerini istedik.

Ama görülüyor ki, bu sorumlu tavrımız PKK şefleri üzerinde olumlu bir etki yapmaya yetmiyor. Onlar bu yanlış yolda yürümeye ve saldırılarını daha da tırmandırmaya kararlı görünüyorlar.

Bu ise ülkemizin yurtsever ve demokratik güçlerine karşı yeni ve çok ciddi bir provakasyondur.

KOMKAR'ın ve diğer yurtsever örgütlerin çalışmalarını durdurmayı, Newroz toplantılarını önlemeyi en başta sömürgeci-faşist rejim istemez mi? O halde PKK neden, faşist rejimin, halkımızın düşmanlarının paraleline düşüyor, onların da tam istedikleri şeyleri yapmaya kalkışıyor?

Mehmet Elbistan 53 yaşında ve yaşamını halkımızın kurtuluş mücadelesine adanmış bir emekçidir. Bu nedenledir ki, faşist rejimin konsolosluğu onun pasaportuna el koymuştur. O halde PKK, Elbistan arkadaşımızı ve onun gibilerini fizik olarak ortadan kaldırmaya çalışmakla en başta faşist rejimi sevindirmiş olmuyor mu?

Ama PKK'nın bu saldırıları sömürgeci-faşist Türk rejiminin ve onun Batı'daki yandaşlarının eline daha büyük kozlar verecektir. Onlar, bu olayların daha da büyümesini, kızışmasını istiyorlar. Böylece bir taşla iki kuş vurmuş olacaklar. Hem Kürt yurtsever hareketi birbirine düşürülecek, yıpratılacak, prestiji zayıflayacak, hem de onlar, düşündükleri baskı tedbirlerini hayata geçirmek için kendilerince "haklı" nedenler bulacaklar, yurt dışındaki politik ve demokratik çalışmayı büyük ölçüde engelleyecekler. Bu ise Kürt ulusal hareketinin yıllar yılı, sabırla ve çalışmayla kazandığı bir dizi mevzinin yitirilmesi olacak. Sömürgeci-faşist rejim rahatlayacak.

Nitekim, Federal Alman İçişleri Bakanı Zimmermann'ın son olaylara ilişkin açıklaması ilginçtir: O, saldırının tek taraflı olduğuna da bakmaksızın, bu olayları "Kürt örgütleri arasında bir hesaplaşma" olarak niteliyor ve Kürt örgütlerinin kapatılabileceğinden söz ediyor.

Sorun işte bu derece önemlidir. Biz bunun bilincinde olduğumuz için bugüne kadar hep sorumlu davrandık, oyuna gelmedik.

Bu saldırgan politikayı izleyen PKK sorumlularına da birkez daha çağrıda bulunuyoruz: Yalnızca düşmanın işine yarıyan bu eylemlere son verin! Biz, ister kendi arkadaşımız, ister PKK'lı, ister başka bir yurtsever örgütten olsun, hiçbir yurtsever insanın bu tür olaylarda boş yere heder olmasından yana değiliz. Düşman sömürgeci-faşist rejimdir. Faşist rejimin halkımıza azgınca saldırdığı, Kürt halkını toplu sürgüne tabi tuttuğu bir dönemde yapılacak iş, ona karşı tüm güçleri birleştirmektir. Düşmanı bir yana koyup yurtsever güçlere saldırma politikanıza son verin!

Ve biz hala umut ediyoruz ki PKK yöneticileri arasında ve bu örgütün tabanında sağduyu tükenmemiştir.

Diğer tüm yurtsever, ilerici, örgütler ve kişiler, tırmandırılmak istenen bu olaylar üzerinde ciddi biçimde düşünmeli, tavır almalılar. Sorun önemlidir, sessizlikle geçirtililecek türden değildir. Yurtsever ve demokratik harekete karşı yaratılan bu provakasyon, ancak ortak bir çaba ile önlenabilir. Yoksa, büyüyecek olayların ağır sonuçları zararlarını herkese verecektir.

bu eylemlerinin halkımıza karşı tam bir provakasyon olduğunu her akli başında yurtsever örgüt ve kişi görüyor.

Diğer yandan, faşist rejim yıllardır ki, Kürt ve Türk yurtsever ve demokratik güçlerinin yurt dışında da kendisine karşı örgütledikleri muhalefete büyük öfke duyuyor, bu muhalefete karşı tedbirler alıyor, komplolar hazırlıyor. "Terörle Mücadele Dairesi" denen saldırı ve provakasyon örgütünün kuruluş amaçlarından biri de budur. Bu örgüte yurt dışında düşman olarak gösterilen örgütlerin başında ise, resmi ağızlardan birçok kez dile getirildiği gibi, KOMKAR geliyor. Şimdi KOMKAR'a, Partimize ve öteki yurtsever örgütlere karşı Apocuların yürüttüğü planlı, sistemli saldırganlık boşuna değil. Apocu şefler, tam da sömürgeci-faşist rejimin komplo ve planlarının hizmetindeler. Bu saldırılara perde gerisinde MİT ajanlarının yön verdiğine kuşku yoktur. Görünen köy kılavuz istemez.

Üstelik Apocuların saldırıları, sömürgeci-faşist rejimin halkımıza karşı kitlesel sürgünler başlattığı ve Irak Kürdistanı'na yönelik saldırılara hız verdiği bir dönemde yoğunlaşmıştır. Böylece yurtsever güçler, düşmanın saldırılarını teşhir etmek, planlarını boşa çıkarmak için çaba gösterirken Apocular devreye giriyor ve yurtsever örgütlere saldırarak, onları uğraştırarak sömürgeci rejime soluk aldırıyorlar.

Bu saldırılar Kürt yurtsever hareketi için uluslararası kamuoyunda ciddi bir prestij kaybına yol açıyor. Böylece PKK yurtsever hareketi terör ortamına çekmeye çalışıyor. O, 12 Eylül öncesinde yurt içinde yaptığı provakasyonun bir benzerini de şimdi yurt dışında sahneliyor.

Yurtsever ve ilerici insanlar,

Hangi açıdan bakılırsa bakılsın, başta Kürdistan ulusal hareketi olmak üzere, Kürdistan ve Türkiye'nin devrimci, ilerici güçleri ciddi bir provakasyonla karşı karşıyadırlar. Bu provakasyon, kendisine "PKK" diyen terörist örgüt eliyle sahneye konmaktadır.

Sorun ciddidir. Düşmanın planları ve bu işte maşa olarak kullanılan bu provakatör örgütün hesapları, ancak ona karşı ciddi, etkili bir tavır alınarak, bu oyun açıkça ve cesaretle teşhir edilerek, yurtsever ve ilerici çevreler, kişiler gereği gibi aydınlatılarak boşa çıkarılabilir.

Kürdistanlı tüm yurtsever örgütler, bu provakatör örgütle aralarına daha net, kalın bir çizgi çekmelidir. PKK bir yurtsever örgüt değil. PKK bağımsız bir örgüt de değil. O, ipleri halkımızın düşmanlarının elinde olan hasta, ajan ve kukla kişiler tarafından yönlendiriliyor.

Kürt emekçileri, aydınlar, yurtseverler!

"PKK" denen bu örgüt, ortaya çıktığı günden beri tüm yurtsever, ilerici, sol örgütleri düşmandan sayıyor, onlara saldırıyor ve cinayetler işliyor. O, halkımızın mücadelesine bugüne kadar çok ciddi zararlar verdi ve fırsat bulursa bundan sonra da verecektir. Daha 1979 yılında yayınladığımız bir broşürde, Apocu hareket ile ilgili olarak şunu demiştik: "Bu hareket, anarşizm tarihinde bile az rastlanan, son derece tehlikeli ruh hastalarının ve burjuva ajanların birlikte yönettikleri bir hareket." Zaman bu değerlendirmeyi daha da haklı çıkardı. İpleri, halkımıza düşman güçlerin elinde olan böylesi bir örgütten, değil halkımızın kurtuluş mücadelesine öncülük, yararlı herhangi bir eylem beklemek bile tam bir gaflet olur.

Kurtuluş mücadelemizin zaferi, aynı zamanda, düşmanın oyun ve planlarını görmekle, boşa çıkarmakla mümkündür. Mücadeleyi batağa sürükleyenlere, provakatörlere fırsat vermeyelim.

Bugün de hala PKK üyesi, sempatizanı olan iyi niyetli insanlar, sizi de bu örgütün durumu üzerinde bir kez daha düşünmeye çağırıyoruz. Yurtseverlik adına ruh hastalarının ve ajanların arkasından körü körüne gitmeye, yurtsever kanı dökmeye ve Kürt halkının mücadelesine zarar vermeye son verin. Siz de içinde yaşıyarak çok iyi biliyorsunuz ki PKK bir siyasi parti değil, hasta ve ajan bir kişinin komutlarına göre işleyen bir komplo ve cinayet örgütüdür. O, şimdiye dek bu komplo ve saldırılara araç yaptığı nice kişiyi de bizzat kendi eliyle yok etti. Dünün PKK yöneticilerinden kim kaldı? Onlar, ya sömürgeci düşmana teslim olup birer işbirlikçiye dönüştüler, ya izlenen yanlış politikayı eleştirdikleri için, bir mafya babası gibi davranan şef tarafından yok edildiler, ya da kaçıp saklandılar. Yarın aynı şey sizin de başınıza gelecek. Vakit varken bu çıkmaz yoldan dönün! Apocu hareketi, bu provakasyon ve cinayet örgütünü terk edin! Elinizi daha fazla yurtsever kanına bulaştırmayın, yüzünüzdeki kara lekeyi silin!

4 Mayıs 1987

TÜRKİYE KÜRDİSTANI SOSYALİST PARTİSİ

PKK NE YURTSEVERDİR NE DE BAĞIMSIZ

Kürdistanlı ve Türkiyeli tüm ilerci, yurtsever insanlar,

Kendisine "PKK" adını takan örgütün son aylarda çeşitli Avrupa ülkelerinde Yurtsever ve ilerici örgütlere, kişilere ve halkımızın ulusal ve geleneksel bayramı Newroz'a karşı yoğunlaşan saldırıları herkesçe biliniyor.

Biz bu saldırılar karşısında sorumlu davrandık, bunların düşmanı sevindirdiğini, onun işine yaradığını belirttik ve bu saldırganlıklarına son vermeleri için Apocu şeflere ısrarla çağrıda bulunduk. Ne var ki Apocu şefler, bu saldırı ve provakasyon yolunda yürümeye kararlı görünüyorlar.

8 Nisan'da bir Apocu saldırgan Almanya'nın Stuttgart kentinde KOMKAR Genel Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Elbistan'a silahlı saldırıda bulundu ve bu yurtsever, ölümden bir rastlantı ile kurtuldu. 3 Mayıs'ta ise Hanover'de KOMKAR üyesi, aynı zamanda Partimizin üyesi Ramazan Adıgüzel (Ali Yoldaş), sokakta üç Apocu saldırgan tarafından silahla vurularak şehit edildi. Evli, üç çocuklu ve Kürdistan'ın Bingöl ilinden olan Ali Yoldaş, 10 yıldan beri Partimizin saflarında halkımızın kurtuluşu ve sosyalizm için kavgaya vermektedir. Bu çalışmalarından dolayı 12 Eylül öncesinde birkaç kez tutuklanıp işkence gördü. 12 Eylül faşist rejimi tarafından arandığı için yurt dışına çıkmıştı. Üç yıl İran Kürdistanı'nda görev yaptı.

PKK'nın KOMKAR'a, Partimize ve diğer yurtsever örgüt ve kişilere karşı yürüttüğü bu saldırı ve cinayetlerin sistemli ve planlı olduğu açıktır. Apocular gerek yayın organlarında ve bildirilerinde, gerekse sözlü olarak her yerde bu saldırının edebiyatını yapmakta, onu savunmaktadır.

Bu, Apocuların, yurtseverlik kılıfı altında yurtsever örgüt ve kişilere karşı yürüttüğü sistemli ve planlı ilk saldırı değil elbet. Apocu hareket ortaya çıktığı günden beri diğer yurtsever örgütleri düşman gibi gösteriyor ve onlara saldırıyor, bir dizi cinayetler işliyor. Bu, bir yurtsever örgütün politikası olamaz ve değildir. Bu, tipik bir provakasyon örgütünün yöntemleridir.

12 Eylül öncesinde Apocu hareketin ortaya çıkışında bizzat Türk istihbarat örgütünün rol oynadığı bir sır değildir. Sömürgeci ve faşist güçler, bu terörist ve provakatör grup eliyle Türkiye Kürdistanı ulusal hareketini yanlışlara itmeye, kendi içinde birbirine düşürmeye çalıştılar. PKK 12 Eylül öncesinde yurtsever örgütlere

karşı saldırı ve cinayetlerde, aşiret kavgaları yaratmada ve terörü kızıştırmada kullanıldı ve böylece, bir yandan Kürt ulusal hareketi provake edilirken, diğer yandan, onun eylemleri faşist darbe için bir gerekçe yapıldı.

PKK'nın bu provakatör rolü bugün de devam ediyor. 12 Eylül sonrasında PKK'nın ipleri, Ortadoğu planında başka güçlerin eline geçti. Şimdi, bir yandan PKK'nın yeni patronları, kendi çıkar ve planları için onun eylemlerine yön verirken, onu bir piyon gibi kullanırken, diğer yandan MIT'in PKK içindeki elleri boş durmuyor. PKK hem yurt içinde, hem de yurt dışında Kürt ulusal hareketine ve genel olarak Türkiye'de devrim ve demokrasi güçlerine karşı bir provakasyon aracı olarak kullanılıyor; faşist rejim ve emperyalist efendileri bu eylemlerden yararlanarak Kürdistan üzerindeki planlarını hayata geçirmeye çalışıyorlar.

Kendisine "PKK" adını takan bu örgüt, 1984 yazında Kürdistan'da başlattığı eylemleri bir "kurtuluş savaşı" olarak niteliyor ve bu perde ardına gizlenerek, yalan ve demagoji üstüne kurulu bir propaganda ile, diğer yurtsever örgüt ve kişileri de "teslimiyet"le, "işbirlikçilik"le, "hain ve milis" olmakla suçluyor. Bu, "yavuz hırsız ev sahibini bastırır" özdeyişinin tam bir örneğidir. Çünkü bizzat PKK'nın bu eylemleri halkımıza karşı bir provakasyon niteliğindedir.

Bu eylemlerin bir halk savaşıyla ilgisi yok. Kitleler bu eylemlere destek olmuyor. Bu eylemler, düşmanın güçlü, halkın ise örgütsüz olduğu, kitlelerin bir silahlı mücadeleye girişmege veya bu türden eylemleri desteklemeye hazırlıklı olmadığı bir zamanda başladı. Bu nedenle de düşmanın ağır saldırılarına yol açtı. Buna karşılık halk savunmasız ve büyük acılar çekiyor. Apocular halktan destek görmeyince bu kez saldırılarını bizzat sivil halka, kadın ve çocuklara yöneltiyorlar. Böylece bu eylemler, sömürgeci-faşist düşmanın ve arkasındaki emperyalist güçlerin Kürdistan'a yönelik planlarını hayata geçirmeleri için ellerine ele geçmez fırsatlar veriyor. Sömürgeci rejim halkımıza karşı azgın bir sindirme savaşı yürütüyor. Sınır yörelerini boşaltıyor, tahkim ediyor ve kitle halinde sürgünlere hazırlanıyor; buna başladı bile. O, bu eylemleri bahane ederek ülkede şovenizmi ve militarizmi güçlendiriyor, Irak Kürdistanı'nda halkımızın yürüttüğü kurtuluş mücadelesini bastırmak, Kerkük-Musul yöresini ilhak etmek için hazırlıklar yapıyor ve sınır ötesi saldırılara girişiyor. PKK'nın

Onlarca insanımız hastadır. Çoğunun hastalığı da bulaşıcıdır. Tedavileri için köklü bir tedbir yoktur. Doktorlar üstünkörü muayene etmekte, gerekli ilaçlar temin edilmemektedir. Bulaşıcı hastalığa yakalanan arkadaşlarımız ne özel bakım ve kontrole tabi tutulmakta, ne de ailelerinin bakması (dışarıdan yiyecek vb.) kabul edilmektedir. Oysa ailelerin bakması kabul edilse, sorun nisbi ölçülerde de olsa çözülecektir. Mevcut uygulama, Diyarbakır'da her yıl bir-iki arkadaşımızın hastalıktan ölmesine yol açmaktadır. Hastalıkların kaynağı da, cezaevinin kötü koşullarıdır.

Bazen idare, bazen de mahkemeler insanları hücre cezalarına mahkûm etmektedirler. Cezaların keyfiligi bir yana, sözkonusu hücreler, bir insanın yaşaması için gerekli olan ışık, su ve yeterli havadan yoksundur. Hücre cezalarıyla, biz tutukluların yaşamına parça parça son verilmektedir.

Haberleşme özgürlüğümüz yok. Bir gazeteye bir yazı; cezaevi sorunlarıyla vb. ilgili olsa dahi, bir panele, geceye mesaj iletemeyiz. Mektuplarımız karalanmakta, çoğu kez de verilmemekte, gönderilmemektedir. Radyo, teyp, müzik aletleri gibi iletişim ve kültürel araçlardan tamamen yoksunuz. Ek olarak, dergiler verilmemektedir. Yemeklerimiz ise yetersizdir ve besin değeri de düşüktür. Kantinde ise, çeşit çok az ve son derece pahalıdır.

Savunma hakkımız kısıtlanmaktadır. Mahkeme tutanakları verilmemekte, savunmalarımızı içeriye alamamaktayız. Yaptığımız savunmalardan aldığımız mahkûmiyetler on yılları açmıştır. Açıkça, "Savunma yaparsanız cezalarınız iki katına çıkar" diye tehdit edilmektedir. Bugün birçok tutuklu asıl cezasını tamamlamış, sadece savunma cezalarından yatmaktadır.

Bunlar, günlük tutuklu yaşamımızdan sadece bazı kesitlerdir. Biz siyasal tutuklular için esas sorun, son zamanlarda daha da ağırlaşan cezaevi tüzüğüdür.

Yeni tüzükte, daha önce kanunsuz sürdürülen tek tip elbise uygulaması kanunlaştırıldı. Geçmişte yapılan kanunsuz uygulamadan dolayı beş arkadaşımız öldü. Şimdi ise, tüzüğe dayanarak yapacakları saldırılarda kaç arkadaşımızın öleceği meçhuldür.

Son tüzükte gündeme gelen "infaz yakma, ceza verme" uygulaması da, siyasal tutukluları ömür boyu mahkûmiyete ve insanlık dışı koşullara bağlamanın hukuki kılıfıdır. Şöyle ki, cezaevinde idareye karşı yapılan her eylem bir ceza getirir olmuştur. Oysa biz tutuklular, sadece ve sadece işkence yapılmaması için eylem yapıyoruz. Eylemlerimizin tümü de kendi sağlığınıza, hayatımıza yönelik. Ve kamuoyunun vicdanına seslenen açlık grevi ve ölüm orucu gibi eylemlerdir. Kısacası, siyasal kimliğimizi ve insani özelliklerimizi, insanlık dışı koşullara, zulme karşı savunduğumuzdan dolayı infazlarımız yakılmakta, cezalarımız arttırılmaktadır.

Bugün sadece Diyarbakır'da değil, tüm cezaevlerinde uygulanılagelmekte olan baskı ve işkencenin dayanağı, mevcut tüzük ve yönetmenliktir. Tüzük, her cezaevi idarecisinin elinde işkencenin en etkin aracıdır. Bu tüzük devam ettiği sürece, işkence "münferit" değil, temel olacaktır. Yönetimin bu tüzükte ısrar etmesinin nedeni budur.

Yeni tüzükle baskı ve işkence tırmandırılmış, apaçık yapılmaktadır.

Bu söylediklerimiz, yaşadığımız koşulların ana çizgileridir.

Bizler, Diyarbakır cezaevi siyasal tutukluları olarak, sekiz yıldır trajedi yaşıyoruz ve daha bu bitmedi, devam ediyor. Her şey bir yana, biz insanız ve insanca yaşamak istiyoruz. Sesimizi duyun!

Bizler, tutuklu da olsak, insanız ve her insanın insanca yaşama hakkının olduğuna inanıyoruz. Bunun için diyoruz ki, bugünden itibaren, bize insanca yaşama hakkı tanımayan, siyasal kimliğimizi yok etmek isteyen yönetime karşı süresiz açlık grevi eylemine girmiş bulunuyoruz. Sesimizi duyun!

Bu eylemimiz, insanlık onurunu yaşatma ve ona saygı uyandırmanın bir çabasıdır. Diyoruz ki, insanlık onurunu koruma şerefine çark olmak isteyenler, insanlık onurunu yaşatmak isteyenler sesimize kulak versin, sesimize ses katsın. Bunu bekliyoruz.

Taleplerimiz şunlardır:

1. Yeni cezaevi tüzük ve yönetmenliği, tutuklulara insanca bir yaşam sağlayacak biçimde değiştirilsin.
2. Türkiye genelinde tek tip elbise uygulamasına son verilsin.
3. Cezaevi idaresi, tutukluların istemlerini dile getirecek olan, tutuklulara siyasal temsilcilik hakkı tanınsın.
4. Kelepçeler arkadan değil, önden takılsın.
5. Dosyadaki tüm savunma, tutanak ve yazılı deliller tutuklulara verilsin.
6. Daktilo verilsin.
7. Radyo, teyp ve her türlü müzik aletleri verilsin.
8. Kütüphane ve spor salonunun kullanım ve denetimi tutuklulara verilsin.
9. Avukatlarımızla yüzyüze görüşme hakkı tanınsın. Avukat görüşmesi sırasında görevli bulunmasın.
10. Yazışma ve haberleşme özgürlüğümüz üzerindeki kısıtlama ve yasaklar kaldırılsın. Basınla yazışabilelim. Mektuplarımız sansürlü gitsin-gelsin.
11. Açık görüşlerin sayısı ve süresi arttırılsın.
12. Havalandırma süresince koğuş kapıları açık tutulsun. Kaçakçılar ve bayanlar koğuşunu tecrit politikasına son verilsin. Onlarla yan yana gelebilelim.
13. Ailelerimizden yiyecek alınsın. Kantinde çeşit arttırılsın. Yemekler düzeltilip, besin değeri yükseltsin.
14. Kürtçe konuşma yasağı kalsın.
15. Piyasada serbest satılan her dergi ve kitap içeri girsin.

9 Şubat 1988

Diyarbakır Askeri Cezaevindeki Tutuklu ve Hükümlüler

Devrimci, Demokrat, Yurtsever Kamuoyuna

Bizler, 12 Eylül'den beri süregelen işkence ve katliamların odağı durumuna gelen Diyarbakır cezaevinden sizlere seslenmekteyiz.

Bizler, insanlığın, hayvani özelliklerinden daha aşağı derecelere indirildiği, insanlık onurunun çiğnendiği, siyasi tutukluların şahsında insanlığın ırzına geçildiği Diyarbakır cezaevinden sizlere seslenmekteyiz.

Bizler, yetkililerin her fırsatta, "Türkiye'de işkence yok" dediği bir dönemde, 50'nin üzerinde tutuklunun katledildiği, onlarca insanın sakat bırakıldığı, yüzlerce kişinin ölümcül hastalıklara mahkûm edildiği Diyarbakır cezaevinden sizlere seslenmekteyiz.

Bizler, tüm bu insanlık dışı uygulamalara karşı, insanlık onurunun kurtarılması için canını feda eden onlarca insanın yaşadığı Diyarbakır cezaevinden sizlere seslenmekteyiz. Bu sese kulak verin!

Cezaevinde bulunduğumuz sekiz yıllık dönem içerisinde, 12 Eylül 1980'den 1984'tün ortalarına kadar —yöneticilerin hiçbir gizliliğe ihtiyaç duymadığı— tek kelimeyle vahşete maruz kaldık. 1984'ten günümüze kadar ise, yer yer açık olmakla beraber, "örtülü" baskı ortamında yaşamaya mahkûm edildik.

Bugün içinde yaşadığımız koşullar, bütün Türkiye'de cezaevlerinde uygulanan politikanın ürünüdür. Ve bu politikanın esas amacı da, tutukluları siyasi kimliklerine ve temel insanı değer yargılarına yabancılaştırmak; o da olmazsa, uzun vadede onları ağır hapis cezalarıyla içerden çıkamayacak hale sokmak ve ölüme mahkûm etmektir. İşte, cezaevlerine yönelik politikanın eksenini bu hedef teşkil etmektedir.

Nedir içinde yaşadığımız koşullar? Buna, insanların tutukluluk yaşamını başlatan polis sorgusundan ve mahkemelerden başlayalım:

Günümüz dünyasında en uzun gözaltı süresine sahip ülke Türkiye'dir. Gözaltı süresi, işkence süresinden başka birşey değildir. Polise düşen onlarca gün işkence görmekte; insanlara, işkence yoluyla düzmece ifadeler imzalatılmaktadır. Bu ifadelerin tümü, kişinin kendisini suçladığı ifadelerdir. Akli başında bir insanın, "suçlu" da olsa, kendisini ölüme ya da ağır hapis cezalarına götüreceği ifadesini gönül rızasıyla vermeyeceği açıktır. Nitekim, mahkemelere çıkan herkes, polis ifadesini reddetmektedir. Bu da, polis ifadelerinin özgür irade ile değil, baskı ve işkenceyle alındığını somutlar.

Mahkeme heyetleri bunu çok iyi bildikleri halde, işkence ile alınan ifadeleri delil sayarak, karşılarına çıkarılanları cezaevlerine yollamaktadırlar. Diğer bir deyişle, mahkeme heyetleri, can güvenliklerinden sorumlu oldukları insanları tutuklayarak, birer işkence merkezi olan cezaevlerine yollamaktadırlar.

Tutukluluk süresince devam eden yargılamalarda mahkemeler hiçbir şikayetimizi dinlememekte, bize uygulanan işkencelere adeta davetiye çıkarmaktadırlar. Ve zaman zaman —geçmişte yaşadığımız gibi— cezaevlerindeki işkenceyi idare etmektedirler.

Bugün Diyarbakır sıkıyönetim mahkemelerinde idam cezası alan 100'tin üzerinde insanın mahkûmiyet kararı, cezaevinde işkenceler sonucu "itiraf" yapanların ifadelerine dayandırılmıştır. Geline nokta, bunların çoğu, ifadelerinin işkence altında alındığını belirttikleri ve geri aldıkları halde, mahkeme heyeti bunu dikkate almamış ve bunca insanı ölüme ve ağır hapis cezalarına mahkûm etmiştir.

Tutukluları, "adam öldürdü" diye mahkûm eden mahkeme heyetleri, 50'nin üzerinde tutukluyu katleden işkenceci canilerle ilgili yaptığımız suç duyurularını ciddiye dahi almamıştır.

Peki, mahkemelerin tutukladıkları ve ağır hapis cezalarına mahkûm ettikleri insanların cezaevi yaşamı nasıl geçmektedir? Durumumuzun en önemli yanı budur işte.

Bizler, Diyarbakır cezaevinde açık bir vahşet ortamı yaşadık. 50'nin üzerinde insanı kaybettik. Bunlardan kimi işkencede öldü, kimi de işkencecileri protesto ederek yaşamına son verdi. Kaybettiğimiz insan sayısı, yaşadığımız vahşetin boyutunu gösterir kanısıydı.

Bugün neler oluyor burada? Adam öldürmeler durdu mu? Hayır! Daha 6 ay önce bir tutuklu yine işkencede öldü. Cezaevinden alınıp, polis sorgusunda katledildi.

Evet, bugün de işkence, demoklesin kılıcı gibi tepemizde sallandırılmaktadır. Bunlar, Diyarbakır cezaevinde işkencenin kalkmayacağını ve devam edeceğini belirttileridir.

Daha başka neler oluyor burada?

Bize yapılan işkenceleri ve arkadaşımızın katledilişini protesto ettiğimiz için cezalandırılıyor. İşkenceye karşı çıktığımız için suçlu ilan ediliyor. İnsanlık suçu işleyenler, buna karşı çıktığımız için bizi cezalandırıyorlar. İşte iki örnek: Altı ay önce işkencede katledilen Mehmet KALKAN adlı bir arkadaşımızın ve Didar ŞENSOY'un katledilişini kınamak için ayrı tarihlerde yaptığımız iki protesto açlık grevinden dolayı birer aylık iki mektup cezası aldık. Kimi tutuklular, bu açık grevine katıldıklarından dolayı, tahliye oldukları halde, altı aylık disiplin cezasıyla keyfi bir mahkûmiyete çarptırıldılar. Evet, Diyarbakır cezaevinde işkence serbest, ama buna karşı çıkmak suçtur.

Elbetteki, işkence sadece fiziki eziyet ve katliam değildir. İşkencenin yöntem ve araçları zengindir. Bir insana en büyük işkencelerden birisi, onun konuşma özgürlüğünü zaptetmektir. Bizler, 8 yıldır ziyaretçilerimizle birlikte, bu baskıya maruz kalıyoruz. İstisnalar hariç, Diyarbakır cezaevi tutuklularının hepsi Kürttür. Ailelerimizle kendi dilimizde konuşmamız yasaktır. Birçok tutuklunun ve genellikle de ailelerimizin Türkçe bilmediği de düşünüldüğünde, görüşmelerimiz tam bir işkenceye dönüşmektedir. Temelde sorun, başka bir dili bilmeme değildir. Kendi dilimizle konuşmamız yasaklanmıştır. Kendi diline yasak konulduğunu düşünen her insan, nasıl bir işkence altında olduğumuzu gayet iyi anlayacaktır.

Bizim yasallaşma ve Komünist, demokrat çevrelerle cephe oluşturma hareketimiz, egemenleri ürkütmüş olacak ki, karanlık güçlerini hemen harekete geçirdiler, onlarda emre itaatla ve hizmette kusur etmediler. Daha işin başında TKP/B Genel Sekreteri İbrahim SEVEN yaptığı basın toplantısında, "Biz her türlü şiddete karşı değiliz" dedi, tabii bu şiddet barışçı komünist ve demokratlara karşıdır. Yine aynı şahıs, "örgütümüz Kürdistan'da silahlı mücadeleyi yürütecektir" dedi, tabii ki, PKK'nın Kürt halkına karşı işlediği cinayetlere yeni cinayetler katacaktır.

Biz Kürt sorununun T. C. Devleti sınırları içinde, gönüllülük ve eşit ulusal haklılık ve birlikte yaşayabilme temelinde, barışçı devrim sürecinde ve Sosyalist platformda çözümle-
neceğine inanıyoruz.

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİNİZ.

18 Şubat 1988

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi Adına

DEMOKRAT HALKIMIZA

Hainleri Tanıyalım!...

Uzun süre bekledik; Marksist - Leninist platformda doğru yola gelirler, en azından susarlar diye. Gördük ki bu bir avuç terör grubunun iflâh edeceği yok.

TİP ve TKP, çağımızın ve günümüzün koşullarına uygun yeni kimlikli bir parti -Türkiye Birleşik Komünist Partisi- olarak birleşmeyi ve yeni partinin çalışmasını yasal olarak başlatmayı amaçladılar. Açıklanan program tasarısında da belirtildiği gibi, yeni kimlikli TBKP'nin amacı, terörizmin her çeşidini, şiddeti toplumun yaşamasından sonsuza kadar silmek, Türkiye'de demokratik yenileşme sürecinin yolunu açmaktır.

İllegal çalışmak, Komünistlerin tercihi değildir. Egemen güçlerin koydukları yasaklar onları bu yola zorlamıştır. Çünkü Türkiye'de Emperyalizm'e bağımlı egemen güçler, Komünistleri yasal olarak görmek istemiyorlar.

TİP, TKP, egemen güçlerin bu yasak duvarını yıkmak, Barış ve Demokratik yenilenme programını Sosyalizm'e ve nihai amaç olan Komünist topluma giden yolu barışçı devrimlerle açmak için TBKP'ni kurarak legale çıkma kararı aldılar. Tüm bunları uygulamaya geçirebilmek için Haydar KUTLU ve Nihat SARGIN yurda döndüler. Legale çıkarken, dışımızdaki Komünist ve diğer sol partiler ile demokrat güçlerle işbirliği yapabileceğimiz program taslağında da belirtilmiştir.

Ancak, KUTLU ve SARGIN'ın, yasallaşmayı başlatmak amacıyla yurda dönmeleri ile, egemen güçlerle biravuç terör grubunun aynı anda saldırıya geçmeleri bir tesadüf değildir. Komünist olduklarını söyleyen bu terör grupları ile PKK'nın, egemen güçlerin karanlık elleri olduğu ortaya çıktı. Dünyada, tüm demokrat güçler, KUTLU ve SARGIN'ın tutuklanmalarına tepki gösterip, özgürlüklerine kavuşmaları için büyük bir çaba gösterirken, bu gruplar, "oh oldu" dercesine egemen güçlerle birlikte saldırıya geçtiler. Bir yanda egemen güçler "Komünist Partinin legale çıkmasına yasalar müsaait değil" diyorlar (Bu yasaları kendileri koymuşlar). Öte yanda da PKK ve bazı terör grupları "KUTLU ve SARGIN yurda dönemez, yasal TBKP'ni kuramaz" diyorlar. "Savaşım yürütmenin koşulu legalite değil", derken "gerçekten Komünist ruh ve anlayışta olanların da açılan gedikten akın edecekleri" yolundaki endişelerini de dile getiriyorlar. Egemenlerin bir başka uzantısı da, "dilediğimiz zaman ve istediğimiz şekilde hudutlardan girip çıkarız" diyor. PKK ise, KUTLU ve SARGIN'ın tutuklanmalarını "TKP ölmüştür, önümüzdeki engeller kalkmıştır" gibi ifadelerle sevincini egemen güçlerle paylaşıyor ve alkış tutuyor.

Şu birkaç söz dahi bunların gerçek yüzlerini göstermeye yetiyor. Ulusal direniş savaşını verdiğini iddia eden PKK dahileri, kundaktaki çocuklarda ne gibi ihanet keşfetmişler ki öldürüyorlar. Bunlar emperyalizmin emriyle bu cinayetleri işliyorlar, amaçları komünistleri karalamak, ulusal kurtuluşcuları cani göstermektir. Patronlarına uşaklıkta kusur etmemek için bu kadar alçalabiliyorlar. Emperyalizmin karanlık uzantısı PKK'dan bundan başkası da beklenemezdi.

"Savaşım yürütmenin koşulu legalite değil" diyen THKP-C (ACILCILER) ile, "Türkiye'nin Komünist Partisinin yasallaşması için henüz olgun olmadığını" söyleyen emperyalistlerle aynı ağız kullanıyor. "Dilediğimiz zaman hudutlardan girer çıkarız ve görevimizi yaparız" diyen (TKP/B) teröristlerinin bunu rahatça yapabilmeleri ve söyleyebilmeleri, bunların görevlendirilmiş karanlık güçler olduğunun belgeleridir.

Kardeşler,
Düşmanın bu çılgınlığı, onu içine düştüğü bataktan kurtarmaya yetmeyecek. Emperyalistlerin de, uşaklarının da hesabı boşa çıkacak. Onlar, halklarımızın direnişini kıramıyacaklar. Arttırdıkları zulüm onları hergün biraz daha yalnızlığa itecek.

Bu hesaplaşmadan zaferle çıkacak olan halklarımızın devrimci güçleridir. Faşizmi yeneceğiz!

Türkiye ve Kürdistan emekçileri! Tüm ilerici insanlar!
Geleceğin bizim olduğuna duyduğumuz derin inançla zulme karşı yiğitçe direnelim.

Fabrikalarda, köylerde, mahallelerde yeni koşullara uygun biçimde örgütlenelim, şartlara uygun direniş biçimlerini hayata geçirelim.

Tüm anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin birliği için çalışalım. Kitleler içinde anti-faşist komiteler oluşturalım.

Kahrolsun Faşist Cunta !

Demokratik halk iktidarı için ileri !

Yiğit Kürdistan halkımız !

Kölelik zincirlerini parçalamak, yoksulluğu, cahilliği tarihe gömmek, ülkemizde onurlu ve insanca bir yaşam kurmak için mücadeleyi yüceltelim.

Tüm yurtseverler, düşmana karşı birleşin !

Kahrolsun sömürgecilik !

Özgür ve demokratik bir Kürdistan için ileri !

TKSP

TÜRKİYE KÜRDİSTANI SOSYALİST PARTİSİ

KÜRDİSTAN HALKINA

KÜRDİSTAN İŞÇİ VE KÖYLÜLERİ !

YURTSEVER İNSANLARIMIZ !

GENÇLER !

YİĞİT HALKIMIZ !

Ülkemiz Kürdistan, emperyalistler ve onların uşağı gerici, militarist güçler tarafından parçalanmış, halkımız boyunduruk altına alınmıştır. Yeraltı ve yerüstü kaynaklarıyla dünyanın sayılı zengin ülkelerinden biri olan Kürdistan'ın her parçasında halkımız derin bir sefalet içinde yaşıyor. İnsanlarımız işsiz ve aç.

Ülkemizin zenginliklerini talan eden, halkımızı iliklerine kadar sömüren sömürgeci güçler bize en basit insan hak ve özgürlüklerini bile tanımıyorlar. Onlar, dilimizi unutturmaya, kültürümüzü yoketmeye, bizi her yönden köleleştirmeye çalışıyorlar. Anadilimizde okuyup yazmak, kendi türkülerimizi söylemek bile bize yasak.

Halkımız, yüzyıllarca yabancı işgaline, zulme, sömürüye karşı yiğitçe direndi, özgürlüğü için savaştı; bu uğurda milyonlarca kurban verdi.

Bugün de o, Kürdistan'ın her parçasında yiğitçe direniyor, tutsaklık boyunduruğunu kırmak, ülkemizi yabancı işgalinden kurtarmak, geriliği yenmek, uygar ve ileri bir toplum kurmak için savaşıyor. Bu savaş uzak olmıyan bir tarihte zaferle sona erecektir.

Kardeşler,

Türkiye'de yıllardır Kürt ve Türk halklarını amansızca ezen emperyalizmin güdümündeki sömürü çarkı, nihayet başa faşist bir cunta geçirdi. Bu, emperyalistlerin ve onların Türkiye'deki işbirlikçilerinin-parababalarının, büyük toprak sahiplerinin, genarellerin, tüm soyguncu ve uşak takımının- çaresizliğinin, telaşının sonucudur. Onlar, Afganistan ve İran'da olup bitenlerden pa niğe kapıldılar.

Türkiye'deki soygun ve zulüm düzeni temellerinden çatırıyor. İşçiler, köylüler, aydınlar ve tüm yurtsever insanlar sömürüye ve zulme karşı yiğitçe direniyorlar. Bu köhne düzeni yıkma, yeni ve özgür bir toplum kurma kavgası büyüyor.

Emperyalistler ve uşakları bu gidişi durdurmak, işçi ve köylüleri ezmek ve kendi yıkımlarını önlemek için son olarak faşist Cunta'ya sarıldılar. Onlar, halklarımızı kanla, terörle sustura bileceklerini sanıyorlar.

Faşist Cuntayı işbaşına geçiren Amerikan emperyalistleridir. NATO'dur. Faşist Cunta'yı alkışlıyanlar halklarımızın düşmanlarıdır, soyguncu, sömürücü tayfasıdır.

Faşist Cunta işçi sendikalarını, tüm siyasi partileri ve demokratik örgütleri kapattı, tüm yasaları rafa kaldırdı. O, işçilere, köylülere, gençlere, aydınlara en başta da Kürdistan halkımıza azgınca saldırıyor. Onbinlerce yurtsever insanımız tutuklandı, onlar şimdi toplama kamplarında ve işkence altında. Polis ve jandarma güçleri yurtseverleri yargılamadan toplu halde kurşuna diziyor. Kürdistan'da görülmemiş bir terör estiriliyor.

NEWROZ PÎROZBE

Neteweyî Kurd cejna Newroz sembol a Azadî û Berxwedanê Îsal jî li bin zencira lêdan, stem, teror û qedexê pîroz dike. Digel vê qasê jî Netewa Kurd, çêtir bi zanayî dikeve Newroza îsalîn.

Heta îro gelê Fars, Afgani û gelek xelkên Rojhilata Navîn Newrozê pîroz kirin, îro nava gelên Tirkîyêda jî hêdî hêdî tê naskirin. Em bawer dikin ku ev, jî bo pêvajoke demokratîk wê rolek girîng bilîze.

Îro Gelê Kurd jî hemû heqên neteweyî û demokratîk bêparê. Cejna wê ya Newroz qedexeye. Li ber hemû hêzên demokrasiyê serkara jîkestina vê zincîrê disekine.

Ji bo viya:

- Rakirin a qedexeya li ser Zînan û çandîya Kurd;

- Betal kirina "Valiyê Herêmê" û "Parêzgarên Gundan";

- Betal kirina "Olaganûstû Hal Yasasi" û qebûl kirina Newroz ê, Cejna Gelê Kurd;

- Erk a maye pêşîn, Bi rexistînin polîtîkên Kurdan re tekoşîna bihevî sazîkirin. Ev tekoşîna bihevî wê biratiya nav gelan xurt bike. Ji bo xirwebexîya gelên me, tekoşîna bihevî pêwîstê.

Sembol a Azadî û Berxwedanê Newroza Îsal, jî bo Newrozên pêşte bîr pêwîstê ku bi destbiratiyê bî pîrozîkirin.

Em Komînist, li vê Newrozî de carek din jî bo heqên neteweyî û demokratîk tekoşîn didin. Dîsa jî em divêjin, Gelê Kurd serbêxwe nebe li Tirkîyê demokrasiyê nabe, li Tirkîyê jî demokrasiyê nebe giştîna Azadiya Gelê Kurd zahmete.

Newroz gelê Kurd re û hêzên pêşverû re pîroz be

PARTIYA KOMUNIST A YEKBÜYİ YA
TIRKIYE
KOMİTA İNGİLTERE

TEVGER

Tevgera Rizgariya Kurdistan
Kurdistan Liberation Movement

Değerli arkadaşlar,

PKK'nın yayın organı Serxwebûn gazetesinin son sayılarında, sözde PKK'ya ve liderine yönelik bir provokasyonla ilgili olarak bir dizi "itiraflar", "açıklamalar" ve Kürt ulusal hareketinde yer alan birçok örgüt ve kişiye, bu arada örgütümüz TEVGER'e ve ona dahil örgütlere, bu örgütlerin lider ve kadrolarına yönelik olarak gerçekdışı suçlamalar yer alıyor.

PKK'nın iddialarına göre, sözkonusu güçler, TC ile ve emperyalist güçlerle de işbirliği halinde PKK'ya ve onun liderine karşı bir komplo içindeler. Sözde TEVGER içindeki kimi örgütlerin önde gelen kadroları, Tevger dışından daha başkalarıyla ve bu arada, düne kadar PKK'nın sözcüsü durumundaki Hüseyin Yıldırım'la birlikte PKK'ya ajan sızdırmışlar; amaçları provokasyon yaratmakmış. Bunlar, sözde TC ile görüşüp otonomi sözü aldıkları için bunu yapıyorlarmış.. Vs, vs..

Bu nedenle, kendi yayın organlarımızda da belli açıklamalar yapmakla birlikte, Kürt ve Türk solundaki devrimci, ilerici ve yurtsever örgütlere de bir mektup yazarak durumu kısaca açıklamak ve bu olaya dikkatlerini çekmek gereğini duyduk.

Değerli arkadaşlar,

Serxwebûnda yer alan sözkonusu "itiraflara" ve öykülere bakan ve Türkiye ve Kürdistan politikasından azbuçuk haberi olan her kişi, bu suçlamaların gülünç ve tümüyle düzmece olduğunu görür. Bu nedenle biz, sayfalar dolusu bu gayri ciddi, gülünç suçlamalara, uydurma ithamlara bir cevap verme gereğini duymuyoruz. Yine de, kısaca şu birkaç noktayı belirtmeyi gerekli buluyoruz:

1. TEVGER'in veya onda yeralan örgütlerin lider veya yöneticilerinin, şu ya da bu amaçla PKK'ya adam sızdırdıkları iddiası doğru değildir, çirkin bir çamur atmadır. Bu yöntemler bizim yöntemlerimiz değil.

2. TEVGER'in TC ile doğrudan ya da dolaylı görüşmeler yaptığı, otonomi sözü aldığı ve benzer suçlamalar da, aynı şekilde tümüyle düzmedir. Ne TEVGER böyle bir girişimde bulunmuş, ne de böyle bir öneriye muhatap olmuştur. Herkesin de bildiği ve TEVGER programında da açıkça yazılı olduğu üzere, TEVGER bağımsız ve demokratik Kürdistan'ı hedef edinmiştir.

Gerçek bu olduğu halde, sözkonusu düzmeceler neyin nesidir? Acaba, Serxwebûn'da adı verilen "ajan-provokatör" kişiler gerçekten ajan mıdır ve bu öyküleri uydurup da PKK'yı TEVGER'le veya başkalarıyla karşı karşıya mı getirmek istiyorlar? Ve PKK bunlara inanıyor mu? Sanmıyoruz. Bizce bu senaryolar, belli amaçlarla PKK yönetimince hazırlanmış ve büyük ihtimalle, Serxwebûnda da yazıldığı üzere, şu anda PKK'nın elinde Bekaa Vadisi'nde tutuklu bulunan sözkonusu kişilere ölüm tehditi altında imzalatılmıştır. Bu kişiler, ya da içlerinde bazıları, PKK'nın "ulvi amaçları" için buna ikna edilmiş, yani "bir örgüt görevini ifa ediyor" da olabilirler.. Bu yöntemler PKK'ya yabancı değil ve kamuoyu bunu çok iyi bilmektedir.

PKK bunu niçin yapma gereğini duymuş olsun?

Bilindiği gibi PKK, geçmişte de, kendisinden ayrılanları, ya da PKK'nın yönetimine ters düşen kadroları, eleştiri getirenleri hep ajan provokatörlükle suçladı. Bunları hem TC ile, hem de kendisine rakip gördüğü öteki devrimci örgütlerle ilişki içinde gösterdi; bir taşla birkaç kuş vurmak istedi. Böylece onları tabanın gözünden düşürmek, dikkatleri dışa çevirmek, bu arada başka örgütleri ve onların liderlerini de yıpratmak istedi. Şu anda da yapılmak istenen odur.

Biz başka örgütlerin ve bu arada PKK'nın da içişlerine karışmayız. Ancak PKK yönetiminin, Kürdistan'lı tüm yurtsever örgütlere, önde gelen kişilere ve bu arada örgütümüz TEVGER'e ve onun kadrolarına yönelttiği suçlamalar, baştan sona bir senaryo, daha açık bir deyişle düzmece ve çirkin bir çamur atma olmanın da ötesinde, yurtsever ve devrimci hareket için son derecede sakıncalı bir nitelik taşıyor.

Öncelikle, bu yöntemler devrimci yöntemler değildir. Düşmanı bir yana bırakıp solda, yurtsever hareket içinde düşmanlar yaratma, kendi dışındaki herkesi bir engel gibi görme anlayışı çok yanlış ve tehlikeli bir anlayıştır. Sol ve yurtsever örgütler arasında komplo, yalan ve iftira yoluyla onları yıpratma yöntemleri, devrimci ve ilerici hareketin saflarında onulmaz yaralar açar.

İkincisi PKK, bu tür senaryolarla, geçmişte olduğu gibi şimdi de, hem de tüm ölçüleri bir yana iterek, tabanını diğer devrimci ve yurtsever örgütlere karşı kışkırtmakta, sözlü saldırıdan da öte yeni fiziki saldırılara hazırlanmaktadır. Bu da, ötekisi gibi çok olumsuz sonuçlar yaratabilir ve ancak halkımızın düşmanlarının işine yarar.

Bu tür yöntemler geçmişte devrimci ve yurtsever harekete ciddi zararlar verdi ve bundan böyle de verecektir. Bu nedenle biz, tüm

devrimci ve yurtsever örgütleri, PKK yönetiminin görülmemiş bir sorumsuzlukla sahnelediği bu çirkin oyuna karşı sessiz kalmamaya ve tutum almaya çağırıyoruz. Böyle yöntemler hoş görülmemeli, onlara prim verilmemeli.

Devrimci ve yurtsever örgütler arasında program farkları, görüş ayrılıkları bulunabilir, mücadele anlayışları şu ya da bu ölçüde değişebilir. Bu doğaldır. Biz, bu farklara rağmen, onların ortak düşmana karşı, belli bir çerçevede de olsa dayanışma ve işbirliği içinde olmaları gerektiği kanısındayız. Hele görüş ayrılıkları sol ve yurtsever saflarda asla fiziki çatışmaya yol açmamalı. İdeolojik tartışmalarda asla yalan ve komplo yöntemlerine başvurmaya izin vermemeli.

Değerli arkadaşlar,

Görüldüğü gibi sorun Kürdistan ve Türkiye solunun bütününe ilgilendiriyor. Tüm bu nedenlerle, hem bu konuda bilgilenmenizi istiyor, hem de tavır almanızı bekliyoruz.

Selamlarımızı iletir, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Kürdistan Kurtuluş Hareketi (TEVGER)

DEVRİMCİ GÖREV VE TÜRK SOLUNUN TUTUMU

Ülkemizde gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında, devrimci-demokrat ve aydın çevrelerle bu kesimlerin yayın organları içinde bulundukları olumsuz tutumlara birkaç sözle deyinmek istiyoruz. Türk sol hareketinin değerlendirmesini yapma bu yazının amacı değildir. Bu yazıda gündemde olan mücadelemize karşı yaklaşıma kısaca parmak basacağız.

Halkımızın tarihi baş kaldırı ve baştan başa katliamlar eşliğinde esaret zincirlerine vurma, köleleştirme ve tarihten silme çabalarıyla tanımlanabilir. Üç bin yıllık işgal ve sömürge uygulamaları bizi halk olarak tarihten silmedi. Üç bin yıllık katliamcı, baskıcı, sömürgeci uygulama mirasını en son T.C. devleti devraldı ve bizi tarihten silme çalışmalarının en yoğununu gündemleştirdi. Ülkemizin yalnız işgal edilmekle yer üstü ve yer altı zenginlikleri talan edilmekle kalmadı. Kürt Halkı, Türk Ulusunun ulusal yayılma alanı ve ham maddesi haline getirildi. Üç bin yıllık tarihimizin en karanlık, en tehlikeli dönemini halk olarak yaşıyorduk. İki seçeneğimiz vardı. Ya her gün eriyerek barış içinde yok olacak ya da direnerek bağımsız olacaktık. Halkımız PKK önderliğinde iradesini direnerek var olma yönünde kullandı. Evet, bu gün halkımız Türk Devleti ile üç bin yıllık esaretten kurtulmanın ve özgür olmanın hesaplaşması içindedir.

Halkımızın özgürlük ve bağımsızlık arzusuna resmi devlet politikasının yaklaşımı herkesçe bilinmektedir. Halkımızın varlığını inkar etme, en masum bir ulusal talebi kan ve katliamlarla bastırma, zorla oluşturulmuş Misak-ı Milli'nin de dokunulmazlığını savunma vs. dir. Bu gün bağrından çıktığımız ülkemiz üstünde halk olarak hiç bir söz hakkımız yok. Dilimizle konuşmamız yasaklanmış, tüm ulusal değerlerimizi yabancılaştırılmaya, korkunç bir asimilasyona tabi tutularak ve Türkleştirilmeye, çocuklarımıza, köylerimize verdiğimiz Kürtçe isimler değiştirilmekte, Kürt ve Kürt'lükle ilgili her şey silinmeye, unutturulmaya çalışılmaktadır. 20. Yüzyılın son çeyreğinde yeryüzünde bunca ırkçı, bunca baskıcı ve yok edilme tehlikesiyle yüz yüze olan başka bir halk var mıdır acaba?

Mevcut durumda halkımızı yok etme, katliamlara tabi tutma, zorunlu işkan, sürgün vs. vs. nin tüm yasal alt zemini hazırlanmış ve pratiğe uygulanmaya başlanmıştır. Devlet tüm bu uygulamaları mücadelemizin gelişmesi karşısında ihtiyaç duyduğu şekilde yürütmeye devam etmektedir. Pişmanlık yasası, kelle avcılığını resmileştiren, savaşçıların başına milyonlarca ödül koyma, korucu adı altında paralı milisleri silahlandırıp adam öldürmek için orta yere salma, başka ülkenin sınırlarına tecavüz ederek saldırma vs. bunların hepsi yasallaştırılmıştır. Kısacası gayri insani, uluslararası hukuk kurallarına, savaş kurallarına uymayan, tüm yol ve yöntemlere başvurulmuş, bunlar yasallaştırılarak halka da benimsetilmeye çalışılmıştır. Tüm bunlar mücadelemizi durdurmaya yetmedi. Gizlediği sömürgeci maskesini biraz daha aralandırmak, gerçek ve ayrı bir askeri örgütlenmeye giderek mücadele karşısında dağılmaya yüz tutan askeri ve idari örgütlenme yerine yeni örgütlenmelere yöneldi. Tabi bu yollarla da sonuca gidemeyecektir, gitmesi mümkün değildir. "Eşkiyayı yok edeceğiz, kökünü kazıyacağız, vurduk, saklanacak delik arıyorlar" yollu iç ferahlatıcı propagandaları artık sık sık kullanamaz oldular. Nasıl kökü kazınacak savaşçıların, karşılarında savaşan bir halk var. Biz devrimcileri yok etmek için, içinden çıktığımız halkı yok etmeleri gerekir. Bir halk ne kadar yoksul, küçük ve geri olursa olsun, savaşmaya karar verdi mi, onu hiç bir güç alt edemez. İşte Vietnam örneği. Bizim halkımız da kölelikle, sömürgecilikle, tarihsel bir hesaplaşma içindedir. Savaşımızın çok zor ve çok kanlı olacağını biliyoruz. Karşımızda duranlar bölgenin en büyük ordusuyla, ırkçı, kafatasçı yapıya sahiptirler.

Resmî Devlet politikası bizim için sır değil. T.C. bizimle bir savaş içindedir. Oldukça eşitsiz koşullarda yürüttüğümüz devletin her ne hikmetse, bu savaşı resmi olarak dile getirmeye dili varmıyor. Ama fiilen savaşta olduğunu da gizleyemiyor. Ordusunun en seçme birliklerini ülkemize sevk etti, askeri varlığını kat kat artırdı. Milyonlarca lira harcıyıp savaş donanımı harcıyor. Korucu adı altında milis paralı askerden oluşan bir orduyu, Kürt'lerden oluşturmaya çalışıyor, Hükümet, Milli Güvenlik Konseyi, MIT vs. Devletin en yetkili karar organlarının baş gündemini PKK ve gelişen Ulusal Mücadele'miz işgal etmekte. Devlet tüm politikalarında bu savaş durumuna göre yönünü belirlemektedir. Geliştirdiğimiz mücadele ile bunu Devlete dayandırmış bulunmaktayız. Bu, unsuru Devlet resmi ağızla itiraf etmeye yanaşmasa da pratik karar ve faaliyetleriyle bunu gizleyecek durumu kalmamıştır.

Resmî Devlet organları TRT, basın ve burjuva partileri hep bir ağızdan millî birlik ve beraberlik vaazları vermekte, şöveniz zehirini bu güne kadar görülmemiş boyutlarda Türk halkının kafasına şırınga etmektedir. Halklar arasında düşmanlık geliştirmek, sınıfsal çıkarları için halkları birbirine kırdırmak ve talan düzenini bu şekilde sürdürmeye çalışması, burjuvazinin en sık başvurduğu yollardan biridir. Türk burjuvazisi Türk şövenizminin ayranını alabilmesine kabartmaya çalışmakta, elinden geleni ardına koymamakta, eline geçen hiç bir fırsatı kaçırmamaktadır. Türk ve Kürt halkları arasında düşmanlığı körükleyip geliştirmeyi, güvensizliği yaymayı politikasının temel taşlarından biri haline getirmiş bulunmaktadır. Hayali bir tehlike yaygarasıyla halkın ufkunu karartmaya, yedeğine almaya çalışmaktadır. Vatandaşımızı milletimizi bölmek, yabancı güçlere peşkeş çekmek, Türk milletini tarihten silmek istiyorlar yaygarasıyla, olmayan bir tehlikeyle halkın içine korku salma, vatani ilanı ettiği, Ulusal Kurtuluşçu Güçlerimize ve Türk Devrimci Hareketi'nin üzerine sürme yoğun çabası içindedirler. Kimsenin Türk vatanının milletini böldüğü falan yokken, tarihsel gerçekler inkar edilerek demagoji ve yalan mekanizması tüm boyutlarıyla işletilmektedir. Vatani ve milleti bölünen varsa, o Türk vatani ve milleti değildir. Kürtlerin vatani ve Kürt Halkı bölünmüş, arasına suni sınırlar çizilmiş, halkımız birbirinden koparılmış ve biz tarihten silinmeye çalışılıyoruz. Tarihi toplumsal gerçeklerin ters yüz edilmesi ancak bu kadar olur.

Bu ipleri koparmış azgın şövenizm dalgası karşısında düzen partilerinin tümü vatanın milletin bütünlüğü tehlikededir. Milli sorunu iç politika aracı yapmayalım. Hepimiz millî mütabakat içinde olalım; şeklinde tavırlarını koymuş bulunmaktadır.

Burjuva basını ve üniversitelerin tavrına baktığımızda, objektif habercilik ve bilim çevreleri olmaktan tamamen uzak, uzaktan kumandalı, resmi devlet politikasının katıksız savunuculuğunu yapmakta halkı yanıltmak, yalan ve yanlış bilgilerle halkı kan emicilerin yedeğine alma ve şövenizmi etkin bir şekilde yayma araçları haline gelmiş bulunmaktadır.

Basın sözüm ona kamunun vicdanı hakkın ve halkın sesi olacakken ırkçı faşistlerin sesi olmuştur. Resmi çevrelerce belirlenen politikalar doğrultusunda yayın yapmakta, tarihsel ve toplumsal gerçekleri inkar temelinde halkın bilinci köreltmekte, halklarımız arasında güvensizlik ve düşmanlık yaymakta, çağ dışı bir tutum sürdürmektedir. Bugün Ulusal Kurtuluşçu güçlerimizce verilen mücadelenin ne kadarı halka yansıtılmaktadır? Ülkede olup bitenlerin, gerçekleştirilen eylemlerin ne kadarı halka yansıtılmaktadır? Bu soruları sorduğumuzda, verilecek cevap ortaya gerçeklerin halktan gizlenmekte, haberler arasında yer almamaktadır. Gerçekleştirilen binlerce eylem, özellikle devlet güçlerine yönelik operasyonlar, halktan gizlenmekte, haberler arasında yer almamaktadır. Tüm burjuva çevreler ve aydınları Ergun Göze'den Uğur Mumcu'suna kadar hepsi devlete akıldanelik etmekte, PKK'nın ve Ulusal Kurtuluş Güçlerimizin nasıl yok edileceği, neler yapılacağı konusunda yol, yöntem göstermekte, devletin binlerce uzmanı yetmiyormuş gibi, bunlar halk düşmanlığı ve şövenizmin değirmenine su taşımaktadır. İlginçtir, devrimcilik ve demokratik adına mangalda kül bırakmayan, bazı köşe yazarları, PKK'ya karşı Kontr-Gerilla'yı harekete geçirmede diye devlet yöneticilerine çatmakta, 12 Mart'ta Kontr-Gerillayı bize karşı kullandınız, biz devletin ve milletin bütünlüğünden yanaydık, asıl devleti bölmek isteyen PKK'ya karşı güçleri meydana salmanız gerekir, yazık değilmi bizi haksız yere süründürdünüz diyerek burjuvazilerine yol göstererek dert yanmaktadır. Sanki devlet Kontr-Gerilla güçlerini ortaya salmakta, katliamlarla görevlendirilmekte geri kalmış gibi. Baylar merak etmesinler, sözünü ettikleri güçlerin otuziki tekmili birden ülkemize ve üzerimize salınmış bulunmaktadır. Ne kadar demokrat ve halktan yana olduklarını mücadelemiz göstermiş, maskelerini düşürmüş bulunmaktadır. En genci faşistinden, Uğur Mumcu gibi demokrat geçinenlerin tümü Kürt sorunu karşısında yan yana olmaktan aynı ağızları konuşmaktan sakınca görmemektedir. Aralarında tek fark halkımızı tarihten silmede başvurulan yol ve yöntemlerin biçimleriyle ilgilidir. Özde Kürt Ulusu'nun yok edilmesinde Türk'leşmesinde hepsi aynı yerde bulunmaktadır.

Bilim yuvaları olması gereken üniversite çevrelerine baktığımızda aynı koro içinde onların eksiksiz yerleri aldıklarını görmekteyiz. Türk üniversite çevreleri bilim adamlığı adına, bilimin ırzına geçmekte, insanlık ve bilim dışı şövenizme, bir halkın tarihten silinmesi politikalarına "bilimsel" tezler ve açıklamalarla katılımlarını esirgememektedirler. Düğmeye basıldığında ülkenin tüm üniversiteleri, ülkenin ve vatanın bölünmezliğiyle, bölücülük tehlikesi üzerine konferanslar vs. düzenleme yarışına hizmet etmekte kusur bırakmamaktadırlar. Namuslu bir ses işitmedik bu çevrelerden. Ne kadar acı ve korkunç bir durum bu. Burunları dibinde iç içe oldukları 15 milyona yakın bir halkın varlığı inkar edilirken ve tarihten silme politikaları son sürat uygulamaya sokulurken, bilim adamlığının namusuna sahip kimsenin sesini işitmedik. Ne kadar korkunç! Bu çevreler bilim dünyasının yüz karalığına soyunmuş ve bunu sürdürmeye devam etmektedirler. Her gün bunu basında TRT'de, mecliste, siyasi partilerde, üniversitelerde, Bulgaristan'daki Türklerin isminin değiştirildiği, baskı yapıldığı, bunun zulum olduğu, uluslar arası hukuk kurallarına ve insanlığa uymadığı yollu yazılar açıklamalar birbirini kovalamaktadır. Şövenizm dalgasının kabarmasında Türklüğün şahlanmasında bundan iyice yararlanıldığı, tüm çevrelerin aynı yerden yönlendirildiği ortadadır. Bulgaristan Türk'leri konusunda bunca yaygara koparanların, burunları dibinde olan bitenleri neden görmezlikten gelmekte, sağır sultan rolünü oynamayı, kılını kırıpratmamayı tercih etmektedirler neden? Bu kara mizah örneği, bu çifte standart, acaba dünyanın başka yerinde yaşanmış mıdır? Halk olarak dilimiz yasaklanmıştır, bu Anayasa'ya kadar sokulmuş, Kürtçe olan köylerimizin, çocuklarımızın vs. isimleri değiştirilmekte, bunlar için niye uluslararası hukuk kuralları insanlık değerleri vs. bu çevrelerin akıllarına gelmemektedir. Yoksa uluslararası hukuk kuralları ve ulusların kaderlerini tayin etme hakkı içinde Kürtler için özel bir madde mi vardı? Bu kurallar Kürtler için uygulanmaz mı denmişti? Evet oldukça iğrenç, dünyada benzeri görülmemiş iki yüzlü bir tutum takınmaktadır bize karşı. Şu anda bulunduğumuz Diyarbakır Askeri Cezaevinde ziyaretçilerimizle Kürtçe konuşmamız yasaktır. Türkiye'nin hiç bir cezaevinde görülmeyen bir uygulama var. Ziyaretçilerin Kürtçe konuşmalarını sağlamak için ziyaret yerinde siyasi polis görevlendirilmiş bulunmaktadır. Bulgaristan'da baskı ve zulum var denilmektedir, yaygara koparılmaktadır. Peki, burada zulum ve vahşet yok mu? Yalnız Diyarbakır Cezaevinde vahşetin kurbanlarının sayısı 40'a ulaşmaktadır. Niye bunca zulum ve baskı deniliyor? Yoksa işin içine Kürt'lük girdiğinde devrimcilik ve demokratlık, insan hakları ve hukukun savunucusu olmak sınırı son mu buluyor?

Bölücülüğe takınılacak tavır da milli birlik ve mutabakat sağlanmalıdır, şiarının ne anlama geldiği, burjuvazinin bunu niye sloganlaştırdığına kısaca deyinelim; ne üzerinde milli mutabakat? Kürt halkının esaretinin devamında, tarihten silinmesinde, mevcut resmi politikanın yürütülmesinde hep beraber ve birlik olalım. Uygulanılacak ve yasal statüye kavuşturulmuş, baskı işkenci, katliam, mecburi iskan vs. de hepimiz birleşelim. Çatlak, ayrı ses çıkmamalı dan başka birşey değildir, bu milli birlik şiarı. Evet. Kürt halkının özgürlük ve bağımsızlık özlemini ve hakkını yok etmede el ele verelim denilmektedir. Bu şiarı burjuvazinin tüm kanalları, resmi devlet çevreleri, basın ve üniversiteleri, hepsi bu yok edilmiş, sloganını milli birlik ve beraberlik laflarıyla cilalayıp, kitleleri buna hazırlama çabasında el ele yürümektedirler.

Resmi çevreler basın, TRT, üniversiteler vs. bu tutum içindeyken, sol, devrimci saflarda kendini gören kesimlerin tavrı ne olmaktadır. Üstlerine düşeni yapmakta mıdır? Bu soruya acı da olsa vereceğimiz yanıt hayırdır. Türkiye sol ve devrimci çevreleri sınıf mücadelesi gereği şövenizmin karalı düşmanı olmak, halka gerçekleri ulaştırmak, burjuvazinin halkı aldatma mekanizması karşısında durmaktadır. Burjuvazinin güçlenmesi, şövenizmin dal budak salması, sınıf mücadelesinin önündeki en büyük düşman ve engel olduğunu uzun uzun anlatmaya gerek yok sanırım.

Şimdi Türkiye solunun ülkemizde gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı tavrına kısaca eğilelim: Özellikle yayın olanağı bulunan bazı, devrimci-demokrat çevrelerin tavrı oldukça yetersiz ve geridir. Halbuki bu kesimlerden halk olarak büyük beklentimiz vardı. Devrimimizin dış müttefiklerinin başında Türk-devrimci hareketi gelmektedir. Mücadelemizin silahlı direniş aşamasına girmesinin üzerinden epey zaman geçti ve çok mesafeler kat ettik. Tabu olarak, dokunulmaz bellenen "Kürt sorunu" resmi devlet çevreleri ve burjuva basınında konuşulmaya ve tartışmaya başlandı.

Türk-Sol çevrelerinin de teslim ettiği gibi Kürt sorunu tabu olmaktan çıktı. Çıktı ama, bu çıkışta devrimci çevrelerin yayınlarının payı ne oldu? Sorunu tabu olmaktan çıkaran tartışan devletin resmi çevreleri ve burjuva basınıdır. Sorunu görmemezlikten gelemez duruma düştüler ve çözüm yolları ararken, birbirlerine akıl verirken, Kürt sorunu işlemek zorunda kaldılar. Sorunu gündemleştirmeleri, isimlendirmesi onların istediği ve arzuladığı birşey değildi tabi. Sorunu gündemleştiren ve tabu olmaktan çıkaran temel unsur, geliştirdiğimiz halk mücadelemizin dayatmasıdır. Neden Kürt sorunu 15 Ağustos 1984 öncesi böyle gündemleşmemişti. Yazılıp çizilmiyordu da. Bu tarihten sonra eline kalem kağıdı alan, kalem sallamaya başladı. Bu tabi ki bir tesadüf değildir. Gelişen halk mücadelemiz gerçeği karşısında politikalar üretmek zorunda kalmalarının, mevcut politikalarının ihtiyaca cevap veremez hale gelmesinden ötürüdür. Bu bağlamda, soruna baktığımızda Türk Devrimci demokrat yayın ve çevrelerinin gelişmenin çok gerisinde kaldığını, uzun süre sessizliğe gömülerek, bekle gör tutumu güttüğü, burjuva basının soruna el atmaya gösterdiği cesareti, gösteremediğini gördük. Böyle mi olmalıydı? Tabi ki hayır. Herkesten önce bu kesimlerin soruna daha yakından sorumluluk ve Enternasyonalizm bilincine yaklaşip irdelemeli, gerçekleri ortaya serip halkı aydınlatmalıydılar. Bu yapılmadı. Uzun süre sessizlik duvarı aşılamadı. Şunu unutmayalım ki, sınıf mücadelesinde sessiz kalmak, halkının yanında aşıktan tavır alıp, savaşa katılmamak, ortada kalmak, burjuvaziye meydan teslim etmek, kitleleri onun etkilemesine, örgütleyip yönlendirmesine bırakmak demektir. İşte ülkemizde gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz karşısında sol çevrelerin tavrı bu olmuştur. Meydanı kafatasçı halk düşmanlarına bırakmıştır. Sol çevrelerin bazıları ölümden kaçır gibi "Kürt sorunundan kaçır, bölücüler destekleme, vatan haini damgasını yemekten kurtulmak için renksizliği tercih etmiş, tarihin onlara dayattığı görevlerine sırtını çevirmiş, sağır sultan misali görmemezlikte, duymamazlıktan gelmiştir. Sol çevrelerin bu sorunla ilgili çifte standart uyguladıklarını, halk düşmanlarından gelecek saldırıları göğüslemeyi göze alamadıklarını, mevcut statükolarını riske sokmamaya can havliyle çabaladıklarını görmekteyiz.

Niye çifte standart uygulanıyor? Sosyal şövenizmin batağından kendini kurtaramayanlar, teorik soyutlamalarla bol bol ulusların kaderlerini özgürce belirleme hakkı ilkesinin edebiyatını yapıyorlar. Ama iş onların burjuvazinin çıkarlarına dayandı mı, burjuvazilerinin yanında yer almaktan gayri bir şey görmez gözleri, bu defa işgallerin, haksız savaşların "hakkılığın" süslü laflarla kitlelere lanse etmeye başlarlar. Bunun örnekleri tarihte bolca görüldü ve yaşandı. Yaşanan bu tarihsel olaylardan ders çıkarılması gerekir.

Türk solunun ulusların kaderlerini tayin hakkı konusunda neden çifte standart uyguladığını sorduk. Bu sorunun cevabını uzunca irdeleyecek değiliz. Bu kesimin Kemalizm zehirinden henüz kafalarını arındıramadığı, Ülkemizin tarihsel, toplumsal gerçeğinin somutluğunu kavrayamadığını Misak-ı Milli dışında bir düşünceye uzanacak cesareti gösteremediğini söylemekle özetleyebiliriz soruyu. Türk solu Kemalizm'in kuyruğuna takılmaya hep böyle mahkum mu kalacak? Türk solunun kaderi mi olacak bu? Artık bunun aşılmasının zamanı çoktan geldi de geçti.

Diğer ülkelerde gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelelerine oldukça sıcak bir ilgi ve destek gördük. Türk sol çevrelerinden. Vietnam, Filistin Kurtuluş Savaşlarında olduğu gibi bunun yapılması gerekir ve bu bir görevdir. Gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelelerine sessiz kalinamaz. Örneklediğimiz bu mücadelelerde yayın organları mücadeleyi halka tanıtmak ve yoğun bir yayın örneği sergiledi, toplantılar yürüyüşler dayanışma geceleri vs. gibi etkinliklerle desteklendi. Halen de dünyadaki bu tür mücadeleler destekleniyor. Biz de bu desteği onaylıyor coşkuyla katılıp destekliyoruz. Ama aklımızı almadığı, dünyanın başka bölgelerinde gelişen mücadelelere verilen destek, gösterilen kardeşlik ve sempati neden Kürt Halkının kurtuluş mücadelesinde gösterilmiyor.

Genelde Kemalizm'in duvarları aşılmamakla beraber, resmi çevrelerin ve gericiilerin hışımını üstüne çekmemek için susuyor, gelecek saldırı ve baskılar göğüslenemiyor, riske girilmek istenmiyor. Aydın ve devrimci olmanın namusu böyle davranmayı gerektiriyor. Bir Ismail Beşikçi'nin tutarlı ve namuslu tavrı örnek gösterilerek bilim adamlarının namusu bunu gerektiriyor demekle, Beşikçi'ye alkış tutmakla iş

bitmiyor. Unutmayalım, bir gülle bahar gelmez. Bilim adamlarının Türkiye'deki namus savunucusu Beşikçi yalnız olacak diye bir fetva mı var. Neden Beşikçi'ler çoğalmıyor, neden kataların pası ve zehiri akılmıyor. Türkiye basın organları, dergiler vs. hiç mi kapatılmadı. Yazarlar bilim adamları insan hakları savunucuları hiç mi zindana tıklandı. Hem de haddinden fazla yapıldı bunlar. Türk sol ve aydın çevreleri Kürt Halkının kurtuluş sorununu neden kendine yasak bölge durumuna getirmeye, burjuvazinin arzulanığı uysallığı neden sürdürüyor. Bu sorun içinde gazete ve dergiler kapatılsaydı, insanlar içeri tıksılsaydı, bunlar göze alınsaydı, sol sorunu alınının aklıyla gündeme getirip halkı aydınlatılabilecekti. Bu mazeret olmaz. Devlet bu konuda çok hassastır. Yayınımıza izin vermez, bizi içeri tıkar vs. Böyle yaşamsal bir sorunda halkın dostları acıyı, fedakarlığı, yiğitliği göstermeyeipte ne güne saklayacaklar. Devrimci aydın olmanın onuru, namusu neyi gerektiriyorsa o yapılmıştı. Bu yapılmış değil, halen de yapılmıyor. Gelişmelerin, gerçeğin sürekli gerisinde kalıyor. Tarih durup sizi bekleyecek değildir. Tarihsel gelişmelere ayak uyduramayanlar tarihe yatsınacaklardır.

Mücadelemize hak ettiği ilgi gösterilmemekte, gelişmeleri objektif olarak izlenmemektedir. Çoğu çevre bir araştırma zahmetine dahi katlanmamaktadır. Vietnam'lara, Afrika, Latin Amerika Ülkelerine araştırma için görevliler yollarırken, oradaki kurtuluş hareketlerinin görüşleri alınıp aktarılırken, bol bol tercüme yapılırken, burnunun dibinde gelişen mücadelemize bu yaklaşım gösterilmemektedir. Bizimle ilgili haber ve yorumlara kaynaklık eden genellikle burjuva basını ve haber kaynakları olmaktadır. Niye ülkeye gelinmiyor, gerçekimiz bizden, halkımızdan öğrenilmiyor? Yoksa devlet bırakmaz, gezmeye izin vermez, yayınlamaz gerekçesine mi sığınılacak yine? Devrimcilik solculuk ne güne saklanacak, bu mesleğe burjuvazinin izni oranında mı sürdürmek gerekecek? Evet, soruları çoğaltmak mümkün! Ama, hiç biri tarih önünde devrimcilerin sorumluluğunu hafifletmez gerçeklerdir bunlar.

Solun bizi bizden öğrenmediğini, mücadelemize ve halk gerçekliğimize hala yabancı olduğuna, yaklaşımının yüzeysel ve burjuva haber kaynaklarının etkisinde olduğunu söyleyebiliriz. Koy koruyuculuğuyla ilgili vereceğimiz örnek de bunu açıklamak için yeterli olacaktır.

Devrimci ve aydın olmanın ölçütü nedir?

Bu soruya verilecek cevap bilinmez değildir. Yeter ki bu bilinen cevabın gerekleri yerine getirilsin. Her şeyin bir bedeli vardır. Dünya insanlığı halklar sahip oldukları, yarattıkları her şeyin bedelini ödemişlerdir. Hiç bir şeye emeksiz, bedelsiz sahip olunamaz. Aydınlar devrimciler, halkın dostları olmalarının gereklerini ve aydın namusunu koruyabilmenin bedelini ödemekten kaçmamalıdır. Kaçıldığında hiç bir şeye sahip olamayacak ve bir hiç olmaktan kurtulamayacaklardır.

Koruculuk sistemi öyle basit, sıradan, alelade bir örgütlenme ve oluşum değildir. Halk tarihimizde bunun örnekleri de yaşanmıştır. Abdulhamit Döneminde Kürtlerden Hamidiye Alayları oluşturulmuş, bu birlikler hem Kürtlere karşı kullanılmış hem de Ermeni halkının katliamında büyük oranda bu güçlere rol verilmiştir. Bugün de bu hain ve korkunç plan "koruculuk sistemi" adı altında gündemleştirilmiştir. Ülkemizde Savaş Kürtleştirilmek, Kürtler birbirine boğazlatılmak istenmektedir. Paralı Milis bir ordulanmaya gidilmektedir. Devlet kendi ordu güçleriyle halk güçlerimiz arasında tampon bir güç olarak Kürtlerden oluşturduğu bu paralı askerleri koymak, ordusunu tahripten alıkoymak istemektedir. Bu örgütlenme Ulusal birliğimize kasteden, birliğimizin bağrına sokulmak istenen bir hançer gibidir. Şimdi, soralım bu korkunç plan karşısında tavrımız ne olmalıdır? Elimiz kolumuz bağlı devletin ulusal kurtuluş hareketimizi boğmasını mı seyredelim? Hayır, bunu yapmayacağız, yapamayız. Bir halkın kurtuluş yükü omuzlarımızdadır. Bu sisteme yönelik dağıtmak zorundayız. Halk birliğimiz, mücadelemizin gelenekleri bunu dayatmaktadır. Bu sistemi dağıtmamızın tek aracı devrimci şiddet değildir. Şiddet en son başvurduğumuz yoldur. Silahlarını bırakmaları için aralıksız çağırıyoruz, ikna çabalarımız oldu, olmaya devam etmektedir. Bu çabalarımıza tepki oldukça da olumlu oldu. Yüzlerce insan silahını kurtuluş güçlerimize teslim etti. Bir kesmi de devlete geri verdi. Ve halkımız bu sisteme hiç bir zaman gönüllü olmamıştır. Belli hain ve feodal çevrelerin dışında kimse devlete yanaşmamaktadır. Devlet zorla halkı silahlandırmakta, bize karşı dikmeye çalışmaktadır. İşte bizim hedef aldıklarımız, devletle işbirliğinden vaz geçmeyen hain kesimdir. Gerilla operasyonlarında bazı koruyucuların ailesinden ölen kadın ve çocuklarda olmaktadır. Kadın ve çocuklar hiç bir zaman hedefimiz değildir. Böyle bir şey hiç bir zaman düşünülemez. Adamlar silahlıdır, nöbettedir. Kendilerini korumaktadırlar. Bazılarının iddia ettiği gibi bunlar silahsız, sivil vs. değildir. Silahlı devlet güçleridir. Çıkan silahlı çatışmalarda kadın ve çocuklarda ölebilmektedir. Bu arzulanmış bir durum değildir. Ancak mücadelemizin geleceği açısından koruculara yönelmeyi sürdüreceğiz. Bunları devletin güçlerinden ayrı olarak göremeyiz. Bugün onlar, yüzler ölüyor, ölecek! Yarın onbinlerin, yüzbinlerin ölümünü engellemek için bu ölümü göze alacağız. Devlet bu paralı orduyu oluşturursa bugün ölenler on veya yüzlerle ifade ediliyorsa yarın bunlar yüzbinlerle ifade edilecektir. Bunu görmemek için kör olmak gerekir. Amerika'nın Vietnam'da savaşı Vietnamlaştırması ne çabuk unutuldu.

Devrimcilerin görevi köylere, kasabalara inip, propaganda yapmak, halkı örgütlemektir. Bu çalışma alanımıza silahlı, telsizli, muhbir, ajan korucular yerleştirilirse, biz buralara giremeyecek, halkı örgütleyemeyecek, en azından büyük zorluklarla karşı karşıya geleceğiz. Bunların köylerde silahlandırılmasına ve halk üzerinde baskı kurmasına seyirci mi kalacağız. Adamların silahlarını bırakmasını mı bekleyeceğiz. Yoksa bu halkın kurtuluş davasından vaz mı geçeceğiz? Bunların halk düşmanlığından vazgeçirilmesi için elden gelen yapılmaktadır. İltifah olmayanlara yönelim söz konusudur. Hedef olan çoğunun, savaşçılarımızın kanında eli vardır. Çoğu arkadaşın düşmanın eline geçmesinde rolü vardır. Hainler affedilmez, affetmeyeceğiz. Kimse bunu bizden beklememelidir.

Gelelim sol çevrelerin yaklaşımlarına; katliamları, kan dökücüleri, TRT'de, gazetelerde kanlı manzaralar gösterip, katliam yaptığımızı, canı olduğumuzu vs. işleyerek duygu sömürsü yapmakta, hümanist geçinmektedir. Tüm çevrelerin aynı ağızla konuştuğunu görüyoruz. Tarih bilinci niye böyle karartılıyor. Kürtlere yönelik katliamlar ne çabuk unutuldu? Bu devlet ne zamandan beri böyle masum oldu? Daha dün Dersin'de onbinler kadın-çocuk, genç-ihtiyar denilmeden devletçe katliamla ortadan kaldırıldı. Katliamlara karşı olan çevrelerimiz neden bu katliamları kınar tutum takınmıyorlar? Şu işe bakın, tüm üniversiteler, basın vs. ermenilere yönelik katliamları örtbas etmek için yırtınıp duruyor. Bu çevreler ne zamandan beri insancıl oldular. Evet durum apaçık ortadı. Kadın ve çocuklar ölüyor, bu bir savaştır. Hangi savaşta siviller ölmemiş? Ama ülkemizde ölen bu insanların sorumlusu biz değiliz. Sorumlu Devletin kendisidir. Bunları silahlandırıp üstümüze saldıran, korucu ve ailelerini kendisine kalkan yapan, onların ardına sığınan devlettir. Korucu örgütlenmesine gidilmeden önce bizim bu tür eylemlerimiz olmuş değildir. Devlet kadınları, çocukları kendisine siper ederek, onların dökülen kanı üzerinde siyasi çıkar sağlamaya aleyhimizde kamuoyu oluşturmaya çalışmaktadır. Devletin bu maskesini ve gerçek yüzünü kitlelere gösterme göreviyle birlikte karşı karşıya olan devrimci-demokrat kesimlere baktığımızda, onlarda gelenek haline getirdiği, suskunluğunu bozmakta, devletle aynı noktada bize saldırmaktadır. Bazı güçler, PKK'ya saldırmak için pusuya yatmış, saldırı için fırsat kollamaktadır. Bunu sol adına yapanlar üstelik açığa tavır alma yüküklüğünü gösteremiyenler, bir kaç eylemle kadın ve çocukların ölümünü bahane ederek mücadeleyi bir kalemde yanlış görmekten ve mahkum etmekten çekinmemektedir. Sorun şu veya bu eylemin yanlışlığı veya doğruluğu değildir. Sorun mücadelenin özüne nasıl yaklaşıldığıdır. Kürt halkının kurtuluş mücadelesi haklı mıdır, desteklenmelidir veya karşı tavrı mı takınılmalıdır. Sorunu böyle konmalıdır. Yaklaşımlarının özünü gözlerden saklamak, haklı mücadelemiz karşısındaki olumsuz tutumlarını saklamak için birkaç eylem ön plana çıkarılarak, bu karşı tutuma haklılık kazandırılmaya çalışılmaktadır. Bu yaklaşım gerçekçi değil ve kimseyi kurtarmaz. PKK gerçeği ve mücadelemiz sadece bu birkaç eylem değildir. Binlerce eylemimiz içinde sayısı onu bile bulmamaktadır. Kendilerince açıkta tavır alma yüküklüğünü gösteremiyenler, bir tarafa atılmaktadır. Biz hiç kimse bizi eleştirmesini demiyoruz, her konuda, her şeyde bizim gibi düşünün demiyoruz, dostlarımızın eleştirisine aynı zamanda ihtiyacımızda var. Eksiksiz hatası kimse olmaz, varsa bunlar eleştirilsin. Karşı olduğumuz, kendilerince yanlış gördüğü bazı ayrıntı veya parçalardan yola çıkarak bütünü feda edilmesidir. Bazı çevreler halk mücadelemizin aleyhinde kendilerini ikna etmede büyük bir çaba içindedirler. Halk düşmanlıklarını yaptıklarını sessiz kalınırken, geçiştirilirken çizgilerinin haklılığını göstermek için bize karşı olmaya açık ve hazır beklemektedir. Bazı kesimlerde olayların gerçeğini araştırmadan öğrenmeden burjuva haber kaynaklarının etkisiyle değerlendirmeye ve yorumlara gitmektedir. Köy korucularına yönelik

eylemlerimizde olduğu gibi

Mücadelemize ilgi gösterilmediğini, adeta kitlelerden gizlemeye çalışıldığını, suskunluğa gömüldüğünü söylemiştik. Bunun nedenlerine, derinliğine girmemekle beraber bir parça da olsa parmak basmıştık. Mücadelemiz bugün ön plana çıkmıştır. Bu nesnel bir gerçekliktir. Bunu görmemezlikten gelmek zevahiri kurtarmaz. Sol kendi eylemsizlik, tasviyeci, teslimiyetçi çizgisini tasfiye eden, onun iflasını ilan eden mücadelemize bundan ötürü de lakayt kalmakta dostça yaklaşmamaktadır. Şu işe bakın; hangi sol dergiyi ele alırsak, birkaç öğrenci olayına, greve, anti-demokratik uygulamalarla mücadele vs. bol bol işlenmekte sayfalar doldurulmaktadır. Bunlar yapılmasın demiyoruz, yapılmalıdır, görevdir. Ancak görev seçmecilik ve esas anlamda yerine getirilmiş olmaz. Ülkemizde gelişen binlerce eylem devletin acizlik içinde bırakan gelişmeler halkımızın görkemli başkaldırısı, devletin halka yönelimleri vs. bu öğrenci olayları, grevlerden vs. den daha mı önemlidir. Ülkemizdeki gelişmeler, gelişen mücadele ve olaylarla ilgili neler işlendi. Sormak hakkımızdır sanınız.

Sanınız yaşının gerçeği sol çevrelerin elinde artık bütün sahte savunma mazeretlerini almış düzeye gelmiştir. Kimse kendisini şu gerçekle de kurtaramaz; PKK'nın çizgisini ve önderliğini tasvip etmiyoruz onun için tarafsız kalacağız vs. yollu laflar gevelemekte kimseye zerre kadar haklılık kazandırmaz. Bugün, FKÖ'nün Ararat önderliğini çizgi olarak doğru bulmuyoruz, bu çizgiye karşı biz karşıyız diye Filistin Halkının haklı savaşına sırt çevirmemiz mi gerekir? Tabi ki hayır. Bu halkın haklı mücadelesi sonuna kadar desteklenecektir ve destekliyoruz. Aynısını Türk solu da yapmaktadır. Ama iş Türk burjuvazisine yönelme, Kürt halkının haklı savaşını destekleme noktasına geldimi, Türk solu binbir dereden su getirerek destekten kaçmak, kışkırtıp burjuvaziye yüz yüze gelmemek için olmadık cambazlıklar, gösteriler sergilemektedir.

Türk solunun bir kısmı da mücadelemizin ezilmesini yenilmesini adeta dört gözle beklemektedir. PKK ezilir, yenilirse, eylemsizlik ve teslimiyetçi çizgileri iflastan kurtulacak kendilerince ve bağıracaclar "biz demedik mi silahla birşey elde edilmez, terör ve anarşi sonuç getirmez" diye. Evet, teslimiyetçi, tasviyeci, eylemsizliği temel gıdası yapmış, ruhsuz kesimlerin bazıları yenilgi günümüzü beklemektedir. Şunun hesabını kendisi ile yapmaktadır. Mücadele ve PKK ezilir, yenilgiye uğrarsa, Kürt halkının geleceği ne olacak. Bu halkı bekleyen nedir? Türk Devrimi hareketine yansısı ne olacak? Bu sorunlara, halkın kaderi ile ilgili değildir. Yeterki devrimcilik iddialarını sürdürme ortamı bulsun. Yazıp çizsin, kendilerini tatmin etsinler.

Burada bir parantez açalım: Sol çevrelerde yazıp çizme olanağını legal olarak kullanabiliyorlarsa, bunu burjuvaziye dayattığı eylem ve mücadelesinin ürünü olarak derlemiyor. Bunu burjuvaziye dayatan ülkemizde gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelesidir. Burjuvazi ileri cepheye daha rahat hareket serbestisine kavuşmak için cephe gerisinde vidaları kısmen de olsa gevşetip hoşgörülü olma zorunda hissetti kendisini. Bunun da böyle bilinmesi, doğru algılanması gereklidir!

Evet, eleştirimizi ve durumu sergilememiz kitapları dolduracak bolluكتadır. Burada birkaç sayfayla söyleyecek şeylerimiz vardı. Enternasyonalist görev ve sorumluluklarını yerine getirmesini Türk solundan isteme durumundayız; bir kez daha. Türk solunun Kemalizm'in kuyruğuna takılmaktan, onun mahkumu olmaktan kendisini kurtarmalıdır. Halkımıza karşı görevlerimiz vardır. Dönem lafazanlık vs. değil, pratik adım attırmayı gerektirmektedir. Görevler kendisini dayattırmıştır. Türk solu bundan daha fazla kaçamaz. Kaçış burjuvazinin saflarında yer almak, saflarını güçlendirmekten başka bir sonuç vermeyecektir.

Mevzuat müsait değildir. Yazamıyoruz. Baskılar yoğunlaşacak, mevcut legal olanaklarımız sınırlanır, gelişmeleri yazamıyoruz vs. yollu yaklaşımlar terk edilmelidir. Görevimiz zor olanı başarmaktır. Kolay olanı herkes başarır. Ama kolayda da biçilecek değer her zaman ucuz olmuştur. Tarihi yapanlar zorluklara göğüs germe cesaretini gösterenlerdir. Kolaycılar ve korkaklar tarihin karanlık dehlizlerinde yitip gitmişlerdir. Türk solunun kötü bir miras ve geleneği vardır; Bu gelenek kırılmalı ve terk edilmelidir. Bugüne kadar Türk burjuvazisine sopayı gösterdiğinde Türk solu kuyruğunu bacakları arasına kısıp kenara çekilmiş ve sinmiştir. Burjuvazinin sopayı gösterdiği dönemler ve alanlarda ne zamana kadar böyle tavır takınılmaya devam edilecektir. Bu tutumun hiç bir toplumsal sorunu çözmediği, umutsuzluk, teslimiyet, ve tasfiyecilikten başka birşey doğurmadığı bunca zengin deneyimden sonra daha yeterince anlaşılmamış mıdır? Anlaşılması için daha ne kadar acı çekilmesi lazım. Unutulması, belanın önünden kaçmakla bela savuşturulmaz. Savuşturmak için üstüne gitmek gerekir.

Sonuç olarak şunları söyleyeceğiz; siz üstünüze düşeni, görevinizi yapsanızda yapmasanız da mücadelemiz sürecektir! Halkımız iradesini savaşma kararı yönünde ortaya koymuştur. Kimse halkımız adına karar verecek durumda değildir. Kimse yedek bir kart olarak Kürt kartını cebinde taşıyamayacaktır! Türk solu halen Kürt kartını elinden bırakmış değildir. Halkımız adına karar verme yetkisinde kendisini görenler vardır. Bu halkımızın kendi özgür geleceğini kendi elleriyle yaratma özgücüne ve yeteneğine güvenmeme hor görmedir. Kemalizmin zehirini beyinlerinden akıtamamadır. Sosyal-şöven, sosyal emperyalist (sosyal sömürgeci) çizgiyi dağıtmamalıdır. Beyinlere vurulan bu zincirler parçalanmalıdır. Bu yapılmadıkça sol adına bir adım dahi ilerlenemez.

Biz halkınızın öz iradesi, öncü gücü olarak kararımızı savuşarak özgür olma yönünde kullandık, bu karar hakkı halkımıza aittir. Türk Solu halkımız adına karar verme durumunda değildir. Ancak şu konuda kararını vermesi lazım. Bu haklı savaşımızda bizimle enternasyonalist bir dayanışma içinde mi olacak? Türk solunun vereceği karar bizim için önemlidir. Biz Türk solunu bu haklı mücadele karşısında tarihin karanlık sayfalarında değil, aydınlık sayfalarında yer almasını istiyoruz. Türk solu burjuvazisinin yanında yer alırsa mücadelemiz daha kanlı ve daha çetin geçecektir. Halk olarak üçbin yıldır esaret ve acının en korkuncunu yaşadık. Daha fazlasını yaşamak istemiyoruz. Türk solu burjuvazisinin karşısında yer alırsa, halkımızın uğrayacağı katliamlar, çekeceği acılar, daha az olacak. Türkiye devrimi daha yakınlaşacak, burjuvazinin alaşağı edilmesi daha kolaylaşacaktır.

Türk solu burjuvazisine karşı mücadeleyi yükseltmez, halkı onların eline bırakırsa, Kürt Halkının acı ve kayıpları fazla olacağı gibi, Türk halkında acı ve kayıpları fazla olacaktır. Türkiye'de devrim süreci uzatılacak, tatile çıkarılacaktır. Türk halkının evlatları burjuvazinin savaş makinesinin dişlileri olarak ülkemize sürülecek, halklarımızın evlatları birbirine daha çok boğazlatılacaklardır. Bu unutulmasın! Daha çok kan dökülmesi ve acıların çekilip çekilmemesi konusunda karar verme sorumluluğu size aittir. Bu sorumluluktan, kaçamazsınız.

Irçılık ve şövenizm karşısında devletin halkımıza yönelik uygulamaları karşısında Türk solunun üstüne düşeni yapması dileğimizle bu yazımızı noktalıyoruz.

Not: Bu yazımızı dışarı çıkarma olanağı elde ettik. Ve yayınlamanızı, bunun yolunu bulmanızı içtenlikle istiyoruz. bunun dışında çıkarma olanağımız olmadığı için diğer dergilere gönderemiyoruz. Bu işi yapmanızı rica edeceğiz. Bu yazımızın birer nüshasını, Yeni Çözüm, Saçak, Yeni Demokrasi, Çağdaş Yol, Gün, Mayıs, Yarın adlı dergilere göndermenizi rica ediyoruz.

30.9.1987

Muzafer AYATA Mustafa KARASU Mehmet ŞENER
Askeri Cezaevi 35. Koğuş D.BAKIR

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ'nü Kürdistan Kadını YJWK Bayrağı Altında Birleşerek Kutluyor

Rosa Luxemburg ve Klara Zetkin gibi sosyalist devrimci kadınlar tarafından Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kabul ettirilen 8 Mart, halen ulusal ve toplumsal çelişkilerin yükünü en fazla taşıyan Kürdistan ve tüm dünya emekçi kadınlarına kurtuluş bayrağı olarak kutlu olsun.

Dünyamız, insanlık tarihinin en özgür ve demokratik düzeninin yaratılmasına doğru hızlı bir dönüşümü yaşıyor. Dünya halkları, modern çağın en devrimci sınıfı olan proletaryanın öncülüğünde, yüzyıllardır maruz bırakıldıkları sömürü ve kölelik zincirlerini kırmak ve bedelini emperyalizme ve sömürgecilğe paha-lıya ödetirmek savaşını kararlıca veriyor.

Emperyalizm, silahlanmayla, nükleer savaş tehdidiyle, sömürüyü derinleştirmeye, kültürel ve sosyal yozlaşmayla, bütün dünyadaki baskı rejimlerini birleştirmeye, toplumlar arasında ayrımlar yaratmayla ve savaşlar çıkarmayla varlığını ayakta tutmaya çalışıyor. Muzaffer olan sosyalist devrimleriyle, ulusal ve toplumsal devrim, anti-faşist ve demokrasi mücadeleleriyle halklar siyah-beyaz ve kadın-erkek ayrımını kaldırarak, emperyalizm ve faşist diktatörlüklere karşı zafer sağlıyor ve geleceklerini kanla inşa ediyorlar.

8 Mart dünya emekçi kadınlarının kurtuluş günü, kadınların her sınıflı toplumda en ezilen kesim oluşlarından dolayı taşıdığı özgül anlam yanında, kadınların, bir parçası oldukları proletarya ve ezilen halkların da nihai kurtuluş çıkarlarını yansıtmaktadır.

İnsanlığın en çok katledildiği, insan hak ve onurunun ayaklar altında çiğnendiği ülkemiz Kürdistan, ileri insanlıkla çelişir geriliği, yoksulluğu ve ezilmişliğine rağmen, köleliğe isyan etmenin, devrimci ulusal kurtuluş savaşı vermenin onurunu yaşıyor.

Biz, toplumun en ezilen ve horlanan kesimi olan emekçi Kürdistan kadınları, kurtuluşumuzun halkımızın Türk sömürgeciliğinden kurtuluş mücadelesinin bir parçası olduğu gerçeği ve bilinciyle, gücümüzü **Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi—ERNK'nin** siyasal ve örgütsel ilkeleri doğrultusunda birleşme ve mücadele birliğimiz olan **Yekîtiya Jinên Welatparêzên Kurdistan / Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği — YJWK**'de birleştirdik.

İlk günden PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinde yer alan öncü devrimci Kürdistan kadının kitleler içinde, cezaevinde gösterdiği inanç ve kararlılık, ulusal ve kadın olarak kurtuluşumuzun yolunu açtı. 10 yılını dolduran Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde, devrimci-yurtsever Kürdistan kadını militanı, tutuklusu ve şehidi ile kendisini güçlü temsil ettirdi, kurtuluşunun yolunu tanıdı. Zorla dört parçaya bölününen, ülke ve halk birliği parçalanan halkımız üzerindeki sömürgeci baskılardan en fazla zarar gören, Kürdistan kadınları olmaktadır. Faşist Türk sömürgeciliğinin, halkımız ve mücadelemize karşı geliştirdiği özel yıkım savaşının yine en büyük hedefi Kürdistan emekçi kadınlarıdır.

Türk sömürgeci-faşizmi ve destekçilerinin bütün saldırı ve komplolarına rağmen, ulusal kurtuluş cephemiz ERNK'de toplanan yurtsever halkımız, ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine binlerce evladını şehit vermesine; acı, yıkım, sürgün, tutuklama ve işkencelere rağmen geliştiriyor.

Yurtsever Kürdistan kadını, halkımızın yüce kurtuluş davasında savaşının eşsiz örneğini Diyarbakır'da sergiliyor. İş-kenceye, açlığa, polis vahşetine direniyor, yürüyüş yapıyor, açlık grevine gidiyor, ölüme zılgılla meydan okuyor.

Emekçi Kürdistan kadınları YJWK'de örgütlenerek, büyük bir kurtuluş hamlesi içine girmişlerdir. YJWK, emperyalizm ve sömürgecilğe karşı yükselişi, Kürdistan kadının ulusal ve kadın olarak kurtuluş mücadelesinde tüm anti-emperyalist, anti-faşist, sosyalist, yurtsever ve demokrat güçlerin kazanım ve desteklerini müttefik ve yol gösterici olarak alıyor.

Bu gerçek, **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün** 78. yıldönümünü Kürdistan kadını için daha da anlamlı kılıyor. Yurtsever Kürdistan kadını, kurtuluş örgütü YJWK'ye katıl, destekle ve mücadeleyi yükselt!

- Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!
- Yaşasın Kürdistan kadının birlik ve mücadele örgütü YJWK!
- Yaşasın Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesi!

"Oğlum Kürdistan'a kurban olsun... onunla gurur duyuyoruz."

Şehit M. Emin Yavuz'un annesi

8 Mart 1988

Yekîtiya Jinên Welatparêzên Kurdistan—YJWK

B İ L G İ L E N D İ R M E B E L G E S İ : III.

Değerli Arkadaşlar,

"Bilgilendirme Belgesi II" başlıklı yazımızda; Diğer temel sorunlarla ilgili olduğu gibi, güç-eylem birliği çalışmalarımız hakkında da açıklamalarda bulunmuştuk. Bu soruna ilişkin olarak yaptığımız açıklamalar içinde, önemli olan bir konunun; yakın bir zamanda, sayısız olarak çok sayıda yurtsever örgüt ve parti ile toplantı yapma olanağımızın olgunlaşma sürecinde olduğuydu. Bu tespitimiz, pratik politik yaşamda hayat bulmuş durumda. Bu yakınlarda, bir toplantıyı; hemde, sizlere aktardıklarımızdanda anlaşılacağı gibi, başarılı bir toplantıyı gerçekleştirmiş olduk.

TOPLANTIYA, Kawa ve Apocular dışında tüm yurtsever güçler çağrılmıştı. Toplantıya başladığımız zaman, çağrılı olan güçlerden bir kısmının mevcut olmadığı, hemen göze çarpıyordu. Bu, pratik ve önemli sorununun, ilk elden, değerlendirme süzgecinden geçirileceği, tüm duyulara hitap ediyor; tüm güçlerin gözüne batıyordu. Bu ve diğer temel sorunların tartışılması için, 1-Bu temel sorunların tespit edilmesi, 2-Bir sıralamaya tabi tutulması; yani bir gündem saptamasının yapılması gerekiyordu. Nihayet, tüm güçlerin isteğiyle, gündem üzerinde tartışma yapıldı, öneriler ileri sürüldü. Şunu hemen belirtelim ki: Gündemle ilgili önermeler, tartışmalar,

önemli bazı saptamaları yapmamızı mümkün kılıyordu. İlk elden yaptığımız bu önemli saptamalardan birisi, Rızgari hariç, diğer tüm güçlerin, sorunun çözülmesinde içten ve özverili yaklaşımlar gösterdiği, ortak bir örgütlenmenin (güç-eylem birliği, cephe anlamında) ortaya çıkması için istekli olduklarıydı. Diğer, öneri ve tartışmalarda, bir olgunluğun olduğu, ortak noktaların coğaldığı, coğalmışlığıydı. Bunun da, geçmişteki ve günümüzdeki pratik politik ve programatik ortak, güç-eylem birliği, dayanışma birliklerinin bir ürünü olduğuydu. Üçüncüsü, güç-eylem birliğinin kapsamlı ve kısa bir zamanda çözülmesi isteginin ağır bastığı. Dördüncüsü, geçmişte yapılan "Beşli" ve günümüzde Almanya'da devam eden çalışmalara önem verildiği. Bu çalışmaların yarattığı geleneklerin, kuralların, davranış biçimlerinin ve programatik görüşlerinin geliştirilip-derinleştirilmesiyle sentezlere varılmasının ilkesel olarak benimsenir olmasıdır.

GÜNDEME ilişkin tartışma ve öneriler, aşağıdaki gündem tablosunu belirledi.

- 1-Toplantıya katılan ve katılmayan Kürdistanlı siyasal parti ve örgütlerin durumlarının saptanması,
- 2-Gerçekleştirilmeye çalışılan ulusal demokratik birliğin, nasıl bir birlik olacağı? Çerçevesinin ne olacağı?
- 3-Birliğin programının hazırlanması,
- 4-Birliğin tüzüğünün hazırlanması..

TOPLANTIYA katılan güçleri sıralarsak: YSK, KUK-SE, Kürdistan Devrimcileri, PPKK, KUK (Çoğunluk), T-KSP, PDK-T/Rêxistin a Netewe, KHP ve Rızgari. TOPLANTIYA çağrılıp gelmeyen güçlerin durumu şöyle:

1- Ala Rızgari: Bu birlik çalışmasını desteklediklerini; ama, kendi iç çalışmalarından dolayı, bu çalışmalara katılmayacaklarını bildirmişler.

2- KİP:İleri sürülen birlik çalışması için şartların olgunlaşmamış olmasından dolayı katılmaçaklarını ileri sürmüşler..Bunlara ilişkin diğer bir boyut,Pêşeng'le olan ve uzun zamandır devam edip gelen "birlik çalışmama" olumsuzluğuymdu.Bilindiği gibi,ismi geçen iki güç,aynı platformda birlikte çalışma koşullarını bulamamıştır.Bunun nedeni de,Pêşeng'in görüşleridir.Pêşeng,"KİP'i"temsil etme iddiasında oldukları sürece,onlarla birlikte çalışmayacaklarını,hep ileri süre gelmişlerdir.Onlara göre,o gücün,KİP ismini kullanmaması gerekirdi..Ama gelinen noktada,KİP ismini kullansalar bile,birlikte çalışabileceklerini;ama,"küçük bir şartları" var.O da şu:"KİP,geçmiş tümden temsil etmediğini kabul etmelidir.

BU SORUNUN DA,tartışma götüreceği açık.Özellikle,bizim açımızdan,Pêşeng'in böyle bir şart ileri sürmesi doğru değildir.Bizexxgöre,her güç yada herkes,geçmişe istediği boyutlarda sahip çıkabilir,yorumlayabilir.Ama,başkaları da şu veya bu platformda;doğruluğunu,yanlışlığını tartışma hakkına sahiptir.Zaten,özgün olayda,süreç,çözümlemelerini yapmıştır.Her iki taraf,devrimci kamuoyunun gözünde,somut hale gelmiş durumdadır.Kimin ne olduğu? netleşmiş durumdadır.

BİRLİK çalışmaları bağlamında bu sorun,gündemde olmasına rağmen,onların kendi istekleriyle toplantıya gelmeleleri,geçici de olsa,sorunu çözmüş durumdadır.

3-TSK: Toplantıya gelmeleri için çağrı yapıldı.Ayrıca,TSK'nin almanya platformunda ilk başlarda yer aldığı ve daha sonra,bazı gerekçelerle (güçbirliğinin merkezi olmasına gerek yok,almanya düzleminde olsun,v.b) çekildiği de bilinen birşey.Fakat,toplantıya gelmeme gerekçesi daha olumsuz bir nedene dayanıyor.Nedenini şöyle izah ediyorlar:"PKK gelmezse,ya da toplantıya çağrılmazsa,biz de güçbirliği çalışmalarına katılmayız." Böylece,platforma gelmelerinde bir "şart'a" ve hemde,günümüz koşullarında;PKK'nin ideolojik itham ve politik saldırı;yur-severleri,halkı katleme eyleminden dolayı,tüm yurtsever güçler tarafından kabul edilmesi mümkün olmayan bir şarta bağlıyorlar.Bu tutum,akalca ve reel bir tutum değildir.Birlik yapma isteklerine gölge düşürmenin ötesinde,kırmızı bir çarpı işareti yani "istemiyoruz" alarmini veren bir tutumdur.Toplantıya gelip,sorunlarını tartışmaları bile,bir olumluluktu.Bunu yapmadılar.

Ama,TSK'ye bağlı olarak,kesin olmayan bir gelişmede toplantıya aktarıldı.Toplantıya katılan örgütlerin temsilcilerinden biri;toplantıya "gelir ayak",TSK'nin sorumlusu arkadaşlardan birinin,Almanya'da kendisi ile görüşerek,daha önce ortaya koydukları tavrın ve ileri sürdüğü görüşlerin doğru olmadığını,toplantıya katılabileceklerini belirtmiş.

BU olumlu bir gelişmeydi.Platformdaki güçler bu durumu değerlendirdiler.Değerlendirme sonucunda,toplantıya çağrılmalarına karar verildi.Hem de devam eden toplantıya da gelmeleri için,harekete geçildi.O zaman içinde,bütün uğraşlara rağmen,kendilerine ulaşılamadı.Daha sonraki toplantıya gelmeleri,toplantıda hazır olmaları için,kendileriyle mutlaka,ama mutlaka görüşülmesi karar altına alındı..

TOPLANTIYA çağrılmayan güçlerin durumu da tartışıldı.Ortaya çıkan tablo şöyleydi.

1- Kawa: Toplantıya çağrılması unutulmuş bir güçtü.Bütün güçler (ki,Beşli çalışmalarımız sırasında,onlara itiraz eden,gelmesini istemeyen:TKSP ve Pêşeng'te,bunun büyük bir eksiklik olduğunu kabul ettiler.Akabinde,Platforma çağrılmaları karar altına alındı.Ayrıca,çağrı yapılırken,yaptığımız eksikliğe işaret edileceği ve gelişmelerin bütünlüklü bir halde aktarılacağı da kararlaştırıldı.

Çağrının iletilmesi,kısa sürede gerçekleşti.Karara varmaları için,kısa bir sürenin kendileri için gerekli olduğu;ama,gözlemci olarak toplantıya

katılabileceklerini iletiler.Platformdaki güçler,Kawa'nın gözlemci olarak toplantıya katılmalarını kabul etti.Onlar da,toplantı sonuna kadar,gözlemci olarak kaldılar.

KAWA'nın gelmesi bir kazanım olacaktır.

2-KUK(Azınlık):Bu kesim,en son gerçekleşen KUK ayrılığından sonra,

KUK'un hangi kesim tarafından temsil edildiğinin kesinleşmemiş olması ve iki kesimin aynı isimleri kullanmış olması; bunun yanında, diğer siyasal güçler düzeyinde, toplantıya çağrılan kesimin çoğunluğu temsil ettiği eğiliminin ağır basmasından dolayı çağrılmamışlardı.

Çağrılmaması, sorunu çözmüyordu. Bu sorunda, tüm güçlerce, somut bir politikanın tayin edilmesi gerekiyordu. Bunun içinde, biz de içinde olmak üzere, sorunun gündemleştirilip tartışılması görüşü ağır bastı. Tartışmalar sonucunda ortaya çıkan tablo şuydu:

a- Toplantıya çağrılı KUK Kesimi: "Biz, daha önceki tarihlerde, diğer arkadaşların, konferansa gelmeyecek, korsanca KUK ismini kullandıkları konusunda birçok dost örgüt ve partiye bilgi vermiş; verilerini sözlü bir biçimde sunmuştuk. Bugün de, dost örgüt ve partilerin istemeleri halinde somut verileri sunmaya hazırız.

"Platformdan talebimiz şudur ki, üç kişilik bir komisyon oluşturun. Komisyon, belgeler ve diğer somut verileri inceleyerek somut bir sonuca varın. Yani, hangi kesimin KUK'u temsil ettiğini saptasın. Biz kararı saygıyla karşılıyoruz."

B U TAVIR, olumluydu. Gerçektende, gündeme gelen sorun ne ilktir ve ne de son olacaktır. Onun içinde, devrimci-demokrat, yurtsever platformda; genel, ortak sorunların çözümünde anahtar olabilecek bazı ölçülerde anlaşmak gerekiyor.

b- TKSP: "KUK'un komisyon önermesi olumludur. Gündeme gelen sorun ve benzeri sorunlarda, ortak ölçüler yaratmak gereklidir. Bugüne dek bize verilen bilgilerden ve gözlemlerimizden, şu anda toplantıda bulunan kesimin MK'de, Konferans delegeleri içinde çoğunluk olduğu yargısında'yız."

c- Biz, PPKK, KUK-SE ve Kürdistan Devrimcileri; içerik olarak, TKSP ile ilgili aktardığımız görüşleri dile getirdik.

d- TKDP-Rêxistina Netewe: "Toplantıda olan arkadaşların, toplantıya devam edebileceklerini" ileri sürdüler. Ama, "hangi kesimin KUK'u temsil ettiğini tartışmaya gerek olmadığını" vurgulayarak, diğer kesiminin toplantıya çağrılmasını istediler.

e- Rızgari: "Toplantıya çağrılan kesim çoğunlukta olsa, bizim için bir şey ifade etmez. Bizim, diğer kesimle ilişkilerimiz birçok alanda ve düzeyde vardır. Çoğunluk olmak, bizim için bir ölçü değildir. Diğer kesim de mutlaka gelmelidir" dediler. Orada kalmadılar. Kendi iradeleriyle toplantıya gelmeyen güçlerin gelmemesi halinde, bu çalışmalara katılmayacağını; toplantıdaki güçleri, saatlerce oyalayarak, sonuçta söylediler.

BİLİNİR Kİ, ittifaklar, karşılıklı irade beyanları ile teorik-politik belgelere bağlanır; ortak davranma karşılıklı taahhüt edilir. Şu veya bu gerekçeyle (ki, önceki paragraflarda aktardık) gelmeyen güçleri zorla ittifağa getirmemiz, ittifak etmemiz olanaksızdır.

Bunu herkes bilir. Rızgari'de bilir. Peki yapılan neydi? "İpe un sermek" ya da "amaç üzüm yemek değil, bağcıya dövmekti"... Dürüst bir biçimde, "gelmiyeceklerin" söyleneceklerine, bir yığın gücü dolandırmaya çalışıyorlar. Gelinen ne ta, tür tutumların çekilecek bir tarafının olmadığı çoktan ortaya çıkmış durumda...

TARTIŞMALAR sonucunda: Diğer kesim, "KUK ismini tartışmaya getirmeyiz" görüşünü, toplantıya gelmeden önce belirtmiş olmalarından dolayı, KUK (Çoğunluk)'un önerdiği Komisyonun oluşmasına gerek görülmedi. Böylece, toplantıya çağrılı kesim, çalışmalara devam etti.

Rızgari'de toplantıdan çıkıp gitti. b
"NASIL BİR BİRLİK RÜNÜ?" na, 12 Eylül Öncesi ve sonrasındaki birlik çalışmalarının sağladığı birikimler, deneyler ışığında kapsamlı yaklaşıl

Tartışmalar sonucu a, bütün örgüt ve partiler açısından ortaya çıkan ORTAK PAYDA: Ulusal Demokratik Düzeyde tüm teşekküllü, kapsamlı bir örgütlenmenin yaratılmasını zorunlu kuydu

Bir kısım güçler, bir CEPHE adını verdular. Bir kısım da, isim koymadılar. Bir kısım da, bu örgütlenmenin Ce e, Birlik ve Örgüt (FKÖ gibi) ve hatta Güney Afrika i bir ak tlenme olabileceğini ileri sür-

düler, Biz de, üçüncü kategoride yer alan güçlerden biriydik.

SONUÇTA: Önümüzdeki günlerdeki tartışmalarda, bu sorunun, program ve tüzüğe bağlı olarak somutlaştırılabilineceği, prensip olarak benimsendi.

"PROGRAM"da tartışıldı. Hem de kapsamlı tartışıldı. Program tartışmalarında, Beşli ve Almanya'daki Dörtlü'nün hazırladıkları program tasarımları temel alındılar.

BÜTÜN güçler, "bağımsız Demokratik Kürdistan Cumhuriyeti" Programının hazırlanmasında görüş birliği yaptılar. Bunun için: "Siyasi Hedefler", "Ekonomik ve Sosyal Politikalar", "Ulusal Kültür ve Dil Politikası", "Kürdistanın diğer parçalarına ilişkin Politika", "Türk Halkı ile İttifak Politikası" ve "Bağılantısız Bağımsız Dış Politika" başlıklarını içeren program bütünlüğünün çerçevesini belirlediler..

PROGRAM'ın yazılı hale gelmesi için, bir program taslağını hazırlama komisyonu oluşturuldu. Biz de, komisyonda yer alıyoruz.

Komisyon bir araya gelerek, program taslağını sonuçlandırdı. Bütün güçlerin tartışılmasına açılması için, yazılı hale getirilip gönderilecek.

"TÜZÜK SORUNU", zaman darlığından dolayı tartışılmadı. Güçler, önerilerini yapamadılar. Ama, daha önceki güçbirliği çalışmalarının somutlaştırdığı tüzük ya da yönetmenliklerden yararlanarak; komisyonun kapsamlı bir tüzük hazırlaması karar altına alındı.

Komisyon kısa bir süre sonrada, tüzüğü somutlaştırmak için toplanacak.

Çalışmaların başarıyla sonuçlanacağına umudumuz var. Birlik çalışmasına katılan tüm güçlerle, ilişkilerimizi, eskisinden daha ileri bir düzeyde geliştirmenin, düzenlemenin zorunluluğu yanında; uyumlu çalışma, programlarımızı birlikte hayata geçirebilmek için de gerekli dir.

GÖRÜŞLERİNİZİ belirtmeniz için, bu bilgilerin yeterli olacağı düşünüldü. Başarılar dileriz. 19.11.1987

YSK ÖK Adına....

Alt. İsmet
Sevcanlar!

Ç A Ğ R I

Tüm yurtseverleri, hain ve işbirlikçileri yok etmeye çağırıyoruz.

Ulusal Devrim Mücadelemize cephe alan TKSP Örgütü ve Genel Sekreteri hain Kemal BURKAY, ulusal kurtuluş güçlerimizi yıpratmaya yönelik bir karalama kampanyası başlatmıştır.

Kemal BURKAY bir toplantıda Kürdistan'daki kutsal mücadelemize engel olmak isteyen işbirlikçi ve hainlerin cezalandırılmasının Kürt halkına ve devrime hizmet etmediğini de vurgulayarak, ulusal kurtuluş mücadelemize dil uzatmaktadır.

Halkımızın, Kurtuluş mücadelesini PKK önderliğinde yürüttüğünü kabul etmediğini açıklayan BURKAY, TKSP üyelerine, KOMKAR'a, Nevroz'a diğer örgütlere yönelik saldırıların, PKK tarafından merkezi düzeyde plânlanıp açıkça kamuoyuna ilân edilerek PKK'lılarca uygulamaya konduğunu söylemektedir. PKK'nın haklı mücadelesi karşısında işbirlikçi ve hainlerin hazırladığı her türlü komplo ve ihanet yok olmaya mahkûmdur.

Hain ve işbirlikçilerin başı Kemal BURKAY, Partimizin ve halkımızın bu en kutsal mücadelesini ulusal kurtuluşçuluk, devrimcilik tarihine, geleneklerine, soylu amaçlarına yabancı ve soysuz bir hareket olduğunu PKK'nın halk arasındaki aşiret çatışmaları ve kan davalarını körüklediğini söyleyebilmektedir. Bunun ne denli saptırılmış bir fikir olduğu açıktır.

Partimizin önderliğinde kurtuluş mücadelesi veren halkımız, haklı mücadelesine karşı girişilen her türlü komploju boşa çıkarmaya ve işbirlikçileri yoketmeye hazırdır.

K. BURKAY, partimizin ulusal kurtuluş savaşını Kürdistan'daki yurtsever halkın davasına büyük zarar veren eylemler olarak gördüğünü söylediği toplantıda, PKK'nın diğer örgütleri düşmandan saydığı ve şiddet yoluyla ortadan kaldırmayı temel, sistemli bir politika haline getirdiğini belirtmektedir.

Hain ve işbirlikçi TKSP'liler ve Kemal BURKAY, bilmelidirler ki ulusal devrim mücadelesine karşı girişilen ve hazırlanan her türlü komplo ve saldırılar anında ulusal güçlerimiz tarafından cezalandırılacaktır.

Partimizin öncülüğünde tüm yurtseverleri, hain ve burjuva işbirlikçilerini yok etmeye ve kurtuluş mücadelemizi güçlendirmeye çağırıyoruz.

- Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği ve Hain-Uşak Takımı!
- Yaşasın Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!

20 Aralık 1987

ERNK-Avrupa Temsilciliği

?

BASKI, KIYIM ve PROVAKASYON POLİTİKASINA SON!

Kürt ve Türk emekçileri!

Yurtsever, demokrat, barışsever insanlar!

Sömürgeci-faşist rejim Kürt halkına ve bir bütün olarak Kürdistan ve Türkiye'nin demokrat ve barışsever güçlerine karşı yeni saldırılara hazırlanıyor. Kürdistan'ın sekiz ilini kapsayan "Olağanüstü Hal Bölge Valiliği" bu yolda atılan bir adımdır.

Bu yeni bir "Takriri Sükun" uygulaması, yeni bir "Umumi Müfettişlik" kurumudur. Bölge Valisi, sıkıyönetim komutanlarının bile sahip olmadığı derecede geniş yetkilerle donatılmıştır. Emrine bir kolordu, bunun yanı sıra bölgedeki tüm jandarma, polis güçleri ve "anti terör timleri" verilmiştir. O, kitle halinde sürgünler yapabilecek, köyleri boşaltabilecek. Yaptıklarından dolayı hiçbir adli ve idari merciye karşı sorumlu olmayacak.

Halkımız yeni bir kırım ve kitle sürgünü tehditi ile karşı karşıyadır.

Sömürgeci rejim sözde ülkede tümüyle sıkıyönetimi kaldırdı. Oysa şimdi "Olağanüstü Hal Bölge Valiliği" perdesi altında, sivil bir kılıfla sıkıyönetim Kürdistan'da daha da şiddetle sürdürülecektir.

Sömürgeci faşist rejim, buna gerekçe olarak, Kürdistan'da son dönemde tırmandırılan halka yönelik kıyımları gösteriyor. O, sözde "terörle mücadele" için bu tedbirleri alıyor. Bu bir göz boyamadır. Söz konusu terörün, kıyımların ardında bizzat rejimin kendisi, "kolluk güçleri" var.

Faşist rejim ve onun militarist güçleri, PKK adlı provakatör örgütün eylemlerini bir bahane olarak kullanıyorlar. Bu eylemler Kürt halkının devrimci ve yurtsever güçlerinin eylemleri değildir. Hiçbir yurtsever örgüt yoksul Kürt köylülerine, kadın ve çocuklara karşı bu hunharca cinayetleri işleyemez. Yapılanların devrimcilikle ve devrimcilerle bir ilgisi yoktur. PKK adlı bu provakatör örgüt, Kürt ulusal mücadelesini yanlış yollara sürüklemek, devrimci ve yurtsever güçlere karşı kullanılmak için bizzat sömürgeci rejim tarafından örgütlenmiştir ve birçok eylemine onun ajanları tarafından yön verilmektedir. Bu örgütün ipleri halkımıza düşman güçlerin elindedir.

Diğer yandan halka karşı birçok cinayet ve katliam, PKK perdesi altında bizzat komando ve polis tarafından yapılmaktadır. Bundan amaç, Türkiye Kürdistanı'nda Kürt ulusal hareketini PKK'nın şahsında somutlayıp bu eylemlerle gözden düşürmek, kitlelerden koparmak ve uluslararası kamuoyunda tecrit etmektir.

Sömürgeci faşist rejim, onun güdümündeki boyalı basın, son aylarda kendi elleriyle tırmandırdıkları bu terör eylemleri üzerine iç ve dış kamuoyuna yönelik görülmemiş bir propaganda yürütüyorlar. Onlar ülkede boğucu bir hava yaratıyor, Kürt halkına karşı kin ve saldırı kusuyor, şovenizmi pompalıyorlar. Kürt ve Türk halkları arasında düşmanlık yaratmak istiyorlar.

Sömürgeci ve faşist çevrelerin Kürt ulusal sorununa yaklaşımı ortada. Onlar bugün de Kürt halkının varlığını inkâr ediyor, onun meşru haklarını ve istemlerini "bölücülük", "ayrılıkçılık", "vatan hainliği" sayıyorlar. Geçmişte olduğu gibi, şimdi de baskı ve terör yoluyla, barbarlıkla halkımızı sindirmeyi, sorunu böylece "çözmeyi" umut ediyorlar.

Türk emekçileri, Türk demokratları, barışseverleri!

Sömürgeci faşist rejimin bu haydutluk politikasına, zorbalığa ve şovenizme karşı sessiz kalmamalısınız. Sömürücü ve zorba sınıfların, faşistlerin ve sömürgecilerin politikası Türk halkının politikası olamaz ve değildir. Bu politika Türk emekçilerinin, devrimcilerinin, demokratlarının, barışseverlerinin politikası değildir.

Kendinizle bu zorbalara arasındaki hattı belirleyin. Zorba rejimin oyun ve planlarını açığa çıkarın, kitlelerin içine sokulduğu bu boğucu havayı dağıtın! Bu görev herkesten önce size düşüyor.

Meydanı bu sömürgeci-faşist zorbalara bırakmamalısınız.

Kürt halkının mücadelesi de, dünyanın dörtbir yanındaki bugüne kadar özgürlük için savaşan ve bugün de savaşmakta olan halklarınkinden farklı değildir. Kürdistan onun ülkesidir. O kendi ülkesinde özgür olmak, sömürülmemek, insanca yaşamak istiyor. Kendi kaderini tayin hakkı her halk gibi halkımızın da hakkıdır.

Kürt ulusal sorununun çözümü ancak, onun kaderini özgürce belirleme hakkına saygı duymak ve bunu sağlamakla mümkündür. Buna karşı her tutum, zorbalık politikasının ve her iki halk bakımından da acının, kanın, gözyaşının devamı demek olur.

Türkiye'nin demokrasi güçleri, faşist rejimin kendi üzerlerine sermek istediği ölü toprağından, bu boğucu propagandanın etkisinden sıyrılmalı ve kendi demokratik çözümlerini öne sürmeli, seslerini yükseltmelidirler.

Kürt yurtseverleri, emekçi halkımız!

Şu anda, halkımıza karşı adım adım uygulanan planı, tezgahlanan oyun ve saldırıları boşa çıkarmak için, sesimizi yükseltmenin, birlikte davranmanın zamanıdır.

Halkımız bugün provakatör bir grubun alçakça eylemleri ve sömürgeci faşist rejimin baskı cenderesi arasında sıkışmıştır. Ona yol göstermek, doğru bir çıkış yolu bulmak bize düşüyor.

Kitlelerin aldatılmasına, düşmanın kanatları altına sürüklenmesine fırsat vermemek için, bu provakatör grupla, kendi aramıza net ve kalın bir çizgi çekmeliyiz. Hiçbir yurtsever, devrimcilerin ve yurtseverlerin katline evet diyemez. Hiçbir yurtsever, sözde Kürdistan'ı kurtarmak adına, Kürt köylülerinin, kadın ve çocuklarının katline evet diyemez.

Düşman ulusal hareketimizi yalıtılmak, gözden düşürmek ve çok daha geniş boyutlu yeni saldırılarına, sürgün ve kıyımlara gerekçe hazırlamak için, söz konusu eylemleri bir gerekçe olarak kullanıyor. Düşmanın çabasını boşa çıkarmak için onun oyun ve planlarını açığa vuralım. Onun, bu kıyımlardaki rolünü, olayların içyüzünü ortaya serelim. Onun yalan ve demagojiye dayalı propagandasını çürütelim.

Olağanüstü Hal Bölge Valiliği kaldırılmalı, olağanüstü hale son verilsin!

Kürt halkını birbirine düşürmek için örgütlenen köy koruculuğu uygulaması kaldırılmalı!

Kürdistan'da baskı, kıyım, provakasyon politikasına son verilsin!

Kürt ulusal sorunu ancak Kürt halkının varlığı ve ulusal hakları tanınmakla çözülebilir. Kürt halkı kendi kaderini özgürce belirlemeli. Sömürgeci politikaya, zulme ve köleliğe son!

23 Temmuz 1987

TÜRKİYE KÜRDİSTANI SOSYALİST PARTİSİ

CİNAYET ÇETESİNE DUR DİYELİM

Yurtseverler, demokrat insanlar,
Emekçi halkımız!

Yoldaşımız ve KOMKAR-Fransa Başkanı Hüseyin Ali Akagündüz, 16 Haziran günü Paris'in kalabalık bir caddesinde bir ajan provakatörün sıkıştığı kurşunlarla şehid düştü. Saat 14.30'da Kürdistan İşçi Derneği'nden tek başına çıkışından az sonra, dernekten 500 metre ilerde, Strasbourg Bulvarı üzerinde Château d'Eau metro durağı yakınında, kahpece arkasından ateş edilerek vuruldu. Çıkan kurşunlardan yoldan geçen iki Fransız kadın da yaralandı.

Hüseyin Ali Yoldaş, son aylarda partimize, KOMKAR'a ve genel olarak devrimci ve yurtsever harekete savaşa açan, saldıran, kan döken Apocu çete tarafından tehdit edilen birçok yoldaşımızdan biriydi. Devrimci çalışmayı terketmesi için kendisi ve ailesi birçok kez telefonla ve başka yollardan tehdit edilmişti.

Böylece provakasyon çetesi, Ramazan Yoldaşımızın ardından, genç, çalışkan, yiğit bir devrimcinin daha kanına girdi. O, halkımıza çok daha uzun yıllar hizmet edebileceği bir yaşta aramızdan ayrıldı.

Hüseyin Ali Yoldaş, 1960 yılında Dersim'in Mazgirt ilçesi Lodek köyünde emekçi bir Kürt köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. 9 çocuklu ailenin ikinci çocuğuydu. Orta öğrenimini Elazığ ve Bingöl'de tamamladı. Daha sonra, 1973 yılından bu yana Fransa'da işçi olarak çalışan babasının yanına geldi, Paris'te ekonomi bilimi dalında öğrenime başladı. Bir yandan da çeşitli işlerde çalışarak kalabalık ailesinin geçimine katkıda bulundu ve okul harçlığını çıkardı.

Daha lisede okuduğu yıllarda yurtsever ve devrimci öğrenci hareketi içinde yer aldı. Sosyalist bilinç edindi. Yurt dışında devrimci çalışmayı sürdürdü. Paris'te işçilerimizin örgütlenmesi için yorulmaksızın çalıştı. Ve Partimizin saflarına katıldı.

1983 yılından bu yana Paris'teki Kürdistan İşçi Derneği'nin başkanlığını yapmakta idi.

Bu yoğun çalışmalar nedeniyle üniversite öğrenimini sürdürmesi güçleşti. O da zamanını tümüyle devrimci çalışmaya vermek için üniversite öğrenimini bıraktı.

DHKD'nin yurt dışı çalışmalarında görev aldı. Çeşitli ülkelerden gençlik örgütlerinin barış için 1985 Mayıs ayında Prag'da yaptıkları toplantıya ve yine Temmuz 1985'de Moskova'da yapılan 12. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'ne DHKD delegasyonu içinde katıldı. Her ikisinde de konuşma yaparak halkımızın ve gençliğimizin sorunlarını dile getirdi.

Hüseyin Yoldaş, 1985 yılında toplanan Partimizin 2. Kongresine de katıldı. Kongre'nin en genç delegesiydi.

Hüseyin Yoldaş, halkımızın sorunlarını Fransız kamuoyuna duyurmak ve ulusal kurtuluş mücadelemize bu ülkenin demokrasi güçlerinden dayanışma ve destek sağlamak için de yoğun, başarılı çalışmalar yaptı.

Tüm bunlar Hüseyin Yoldaş'ı sömürgeci faşist düşmanın ve maşalarının kara listesine soktu. Onlar, böyle bir devrimciyi ortadan kaldırarak hem mücadeleyi seçkin bir kadrodan yoksun bırakmayı, hem de korku ve yıldınlık salmayı hedeflediler.

Yurtsever ve devrimci insanlar,

Bu olayın sorumluluğunun da Apocu provakasyon çetesine ait olduğu açıktır. O, tüm uyarılara rağmen saldırı, cinayet ve provakasyon yolunda yürüyor. Ama besbelli, bu terör dalgasının perde arkasındaki asıl sorumlusu Türkiye'nin sömürgeci faşist rejimidir.

Yıllardır olup bitenler, kör ve sağır olmayanlar için yeterince açıktır. Apocu hareket ortaya çıktığı günden bu yana Kürdistanlı ve Türkiyeli tüm yurtsever, devrimci ve demokratik güçleri düşmandan sayıyor, saldırıyor, kan döküyor, onları dağıtmak istiyor. O bunu kendine temel bir politika seçmiş, kendi varlığının bir ön koşulu yapmıştır. O yıllardır bu yolda yürüdü. Bugün de "ulusal kurtuluşçuluk" maskesi altında bir yandan Kürdistan'da saldırılarının baş hedefi olarak savunmasız Kürt kadın ve çocuklarını seçmiş ve onlara karşı kitlesel katliamlar yürütürken, bir yandan da yurt dışında Newroza, Partimize, KOMKAR'a ve diğer yurtsever örgütlere saldırarak, pusukurup devrimci katlederek bu ihanet politikasını sürdürüyor.

Ancak düşmanın yapabileceği bu işleri kendisine "PKK" adını takmış olan bu örgütün yapması hiç de şaşırtıcı değil. PKK'yı düşmanın kurduğu daha baştan belliydi.

PKK, Türk sömürgecilerinin, MIT'in, Kürt hareketini çık-

maz yollara sokmak, birbirine düşürmek ve sabote etmek için kurduğu paravan bir örgüttür. CIA'nın kurduğu ve yönettiği "Avrupa İşçi Partisi"nin işçilerle ne kadar ilgisi varsa, PKK'nın Kürdistan işçi sınıfıyla ilgisi de o kadardır.

Palme olayına hem Avrupa İşçi Partisi'nin, hem de PKK'nın adınının karışması şaşırtıcı değil. Biri CIA, diğeri MIT kuruluşu. İkisi de seçkin barışçı ve Kürt dostu Palme'ye düşman.

12 Eylül sonrası PKK'nın ipleri Ortadoğu düzeyinde başka güçlerin eline geçti. Yarın CIA ve Mossad'ın da eline geçerse, hatta bugünden bile geçmişse hiç şaşmamak gerekir.

Efendileri değişiyor, efendilerin sayısı çoğalıyor; ama birşey var ki değişmiyor: PKK'nın ipleri hep halkımıza düşman güçlerin elinde.

Diğer yandan MIT'in PKK içindeki parmağı ortadan kalkmış değil. Türk polisi şimdi de PKK içinde aktif bir rol oynamaya devam ediyor. Örgüt içinde bu provakasyon politikasına, cinayetlere karşı çıkan iyi niyetli yurtsever insanlar ayıklanırken, ipler tümenden ajan ve provakatörlerin eline geçiyor.

Sömürgeci faşist rejim, yurtdışında da yurtsever güçleri, demokratik muhalefeti dağıtmak için yıllardır çalışmalar yapıyor. Bu amaçla "Terörle Mücadele Dairesi" adlı özel bir terör örgütü kuruldu. Buna bağlı "Anti Terör Timleri" oluşturuldu. Bunların bir bölümü yurt içinde saldırı ve provakasyonlarda kullanılırken, bir bölümü de çeşitli kılıkklar altında yurt dışına aktarıldı. Bunlar Apocu saflara sızdırıldılar ve şimdi eylem içindeler.

PKK'nın Kürdistan üzerine yaptığı sahte edebiyat ve şu anda sürdürdüğü silahlı eylemler kimseyi yanıltmamalıdır.

Düşmanın yurtseverlik kılıfı altında kurduğu bir paravan örgüt, insanları aldatabilmek için "yurtseverlik" gibi görünen kimi işler de yapmak zorundadır. Herkes de bilir ki provakatörler herkesten daha sivri laflar ederler.

PKK'nın sözkonusu silahlı eylemleri ise, en başta faşist Türk rejimine yarıyor. Faşist rejim bu olayları bahane ederek ülkede demokrasi yönündeki kimi olumlu çıkışları frenliyor, halkımız üzerinde terör estiriyor ve Kürdistan'a yönelik planlarını adım adım hayata geçiriyor.

Hiçbir devrimci ve demokratik çevre ve örgüt, hiçbir yurtsever ve ilerici kişi, devrimci ve yurtsever harekete karşı yönelmiş bu kanlı provakasyon karşısında bir seyirci gibi kalamaz. Sorumluluk duyan hiç kimse susamaz. Kısa süre önce bu provakatörler tarafından şehit edilen Ramazan Yoldaşın deyişiyle "buna karşı çıkmayan yurtsever değildir".

Provakasyonu boşa çıkarmanın yolu bu çeteyi kitleler ve demokrasi güçleri arasında cesaretle teşhir ve tecrit etmektir. Faşist rejimin, maşalarının ve Batı Avrupa'daki işbirlikçilerinin planını açığa çıkararak buna karşı demokrasi güçlerini harekete geçirmek zorunludur.

Partimiz, süregelen saldırılar, cinayetler karşısında tüm yurtsever ve demokratik güçleri etkin bir tutum almaya çağırır.

Daha çok devrimci ve yurtsever kanı dökülmesin!

Faşist rejimin oyunlarına ve maşa olarak kullanılan bu terör çetesine dur diyelim!

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partililer,

Yoldaşlar!

Düşman ve maşaları bir can daha aldılar. Acımız büyüktür. Kuşku olmasın ki bu alçakça cinayetlerin hesabını düşmandan ve maşalarından soracağız.

Bir siyasi parti olarak iflas etmiş Apocu çete için bu cinayetler tam bir cinnet ve intihar hareketidir. O, kitlelerin, demokrasi güçlerinin, yurtsever ve devrimci çevrelerin artan nefreti altında boğulacaktır.

Devrim, bir avuç çılgının, provakatörün değil, bilinçli, soyluklu, kararlı ve yiğit devrimcilerin işidir. Düşman ve maşaları bu türden alçakça cinayetlerle kavgamızı durduramazlar, geriletemezler. Hüseyin Ali'lerin bayrağını yere düşürmeyeceğiz. Düşmana ve maşalarına devrimci hareketin gücünü, etkinliğini göstereceğiz.

Kahrolsun Provakatörler!

Yaşasın özgürlük, demokrasi ve sosyalizm mücadelemiz!

22 Haziran 1987

TÜRKİYE KÜRDİSTANI SOSYALİST PARTİSİ

DERSİM DİRENİŞİNİN 50. YILDÖNÜMÜNDE YENİ SÜRGÜNLERE HAYIR!

İşçiler, Emekçiler,
Kürdistan'lı Yurtseverler,
Tüm ilerici ve Demokratik Güçler,

Sömürgeci-faşist Türk yönetimi Dersim ayaklanmasının 50. Yıldönümünde halkımızı şindirmek, dize getirmek, insanlarımızı açlık ve yoksullukla karşı karşıya bırakmak için yeni bir sürgün kampanyası başlatmış bulunuyor.

Kürdistan halkımızın 1937-1938 yıllarında Dersim'de, Türk devletinin baskı ve zorbalıklarına karşı ulusal nitelikli başkaldırısı barbarca bastırıldı. Dereler, onbinlerce insanımızın kanıyla kızıla boyandı. Halkımız, kadını-kızı, yaşlısı-genciyle amansız bir baskı ve zorbalığa maruz bırakıldı. Yüzbinlerce insanımız babadede ocağından kopararak Türkiye'nin batısına - yaban ellere sürgüne gönderildi.

Aradan 50 yıl geçti. Dersim halkı bu elli yılda yapılan barbarlıkları, çekilen acıları unutmadı. Bunlar halkımızın belleğinde dipdiri yaşıyor.

Sömürgeci-faşist cunta, iktidara el koyduğundan buyana Kürt halkına olan düşmanlığını sınır tanımaz boyutlara ulaştırdı. İşkence, katliam, baskı ve zulüm halkın yaşamının bir parçası haline geldi. Sürgünler, toplu köy uygulamaları, Kürdistanın diğer parçalarına saldırılar bu barbarlıklardan bazıları...

Dersim ayaklanmasından 50 yıl sonra, faşist rejim "ormanları koruma" amacıyla Tunceli'nin 234 köyünün Mersin, Antalya, Muğla ve İzmir'e "göçe" tabi tutulacağını ve bunun bir sürgün olmadığını açıkladı. Bu uygulamanın adı ne olursa olsun sonuç aynı. Kürt halkı bir kez daha sürgüne tabi tutuluyor ve büyük metropollerde, Batı'da yokolmaya zorlanıyor, derin bir yoksulluk ve acının içine itiliyor.

Bir taraftan GAP projesi uyarınca Kürdistan'a dışardan insan göçü teşvik eden Evren-Özal diktatörlüğü, diğer taraftan da Kürt halkını insanlık dışı yöntemlerle batıya göçe zorluyor. Bu uygulamadan da açıkça görülüyor ki, yapılan, yapılmak istenen "ormanları korumak" değil, halkımızı baba ocağından koparıp, yaban ellerde asimile etmektir. Zira Kürdistan'daki ormanlar onyıllardır bizzat sömürgeci Türk yönetimlerinin bilinçli olarak yok edildi. Sömürgecilerin bugün "ormanları korumaktan" söz etmeleri demagojiden başka bir şey değildir. Onların amacı Kürdistan'ın nüfus yapısını değiştirmek, bugünden kendileri için en önemli tehlike olarak gördükleri "Kürt sorunu"ndan kurtulmak ve yarın, Kürdistan'a yerleştirdikleri afgan ve türk göçmenleri Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin karşısına dikmektir.

Dünün destansı direnişlerini yaratan yiğit Kürdistan halkımız, bugün sömürgecilerin ikiyüzlü politikasını açığa çıkarmakta güçlük çekmiyor. Dersim halkının bu sürgün uygulamasına karşı top yekün karşı çıkışı, açıkça halkımızın hiçbir "göçe" razı olmadığını, kendi ülkesinde yaşamak istediğini gösteriyor. Ne düşmanın sömürgeci-faşist uygulamaları, ne de "orman kanunları" halkımızın haklı mücadelesinin nihai zafere ulaşmasını engelleyebilir. Kürt halkı sömürgeci zinciri kırarak, demokratik bir Kürdistan'da özgür ve mutlu bir yaşama kavuşacaktır.

KOMKAR, tüm ilerici ve demokratik güçleri, Evren-Özal rejiminin halkımıza yönelik düşmanca uygulamalarına karşı çıkmaya, Kürdistan köylülerinin sürgüne gönderilmesini protesto amacıyla 21 Şubat Cumartesi saat 11.00'de Hamburg, Batıberlin, Köln, Frankfurt, Nürnberg ve Münih Türk Konsoloslukları önünde düzenlenen protesto gösterilerine katılmaya, Kürt halkının haklı mücadelesiyle dayanışmada bulunmaya çağırır.

Kürdistan'lı Yurtseverler,
Kürt ve Türk Emekçileri,

Açlık, yoksulluk ve baskı demek olan yeni sürgünlere dur diyelim! Kürdistan köylülerinin direnişine omuz verelim! Faşist rejimin barbarlıklarına karşı sesimizi yükseltelim! Dün sınır köyleri, bugün Dersim, yarın başka bir yer. Bunu engelleyelim!

• DERSİM AYAKLANMASININ 50. YILDÖNÜMÜNDE YENİ SÜRGÜNLERE HAYIR !

• KÜRDİSTAN'DA TOPLU KÖY VE SÜRGÜN UYGULAMASINA SON !

• KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK ! YAŞASIN HALKIMIZIN ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ !

Ç A Ğ R I

TÜM YURTSEVER DEVRIMCI DEMOKRATİK KİŞİ VE KURULUŞLARA !

Sömürgeci yönetim altında olan ülkemiz Kürdistan üzerinde yıllardan beridir halk gerçeğimiz yokedilmek istenmektedir. Bu amaçla bugünkü koşullarda sömürgeci faşist yönetim haince emeline biran önce ulaşabilmek için her tür vahşi yöntem başvurmaktadır. Bu durumunu 5 yıla yakındır halkımız üzerinde sürdürmekte olan sömürgeci faşist yönetim ulusal Kurtuluş Mücadelemizin ulaştığı bu yeni süreçte dahada azginlastırarak yoğunlaştırmıştır. Vahşi sömürgeci baskı, katliam, zulüm, sömürü halkımızın günlük yaşamı haline getirilmiştir. Bu baskıyı yaşamayan hiç bir Kürdistanlı yoktur. Sömürgeciler katliam, soykırım mecuri iskan politikalarını çok gönlü olarak hayata gecirmeye çalışmaktadırlar. Halkımızı kendi topraklarından uzaklaştırabilmek için her türlü sinsi oyun ve çirkef politikalar gündeme getirmektedirler.

Ancak bu durum gösteriyorki sömürgeci faşist yönetim ülkemiz üzerindeki egemenliğinin son cirpinişi olmaktadır. Çünkü halkımızın tersine dönen tarihine dur demek ve ulusal bağımsızlığımızı sağlamak için PKK önderliğinde ulusal kurtuluş savaşı gelişmektedir. 15 Ağustos direniş eylemleriyle girilen yeni tarihi süreç bağımsızlık yolundaki gelişmelerin çok hızlı olacağını göstermektedir. 15 Ağustos direniş atılımının ortamında gelişen yurtsever devrimci mücadele içinde halkımızın Ulusal Kurtuluş Hareketini ve mücadelelerini örgütlemek ve yönetmek halkımızın bağımsız ve özgür geleceğini yaratıcısı olan devrimci ulusal kurtuluş siyasetini hayata gecirmek amacıyla Kuzey-bati Kürdistan halkının ulusal kurtuluş örgütü olarak KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ (ERNK) 21 Mart 1985 te kurulmuştur. Kürdistan'da kurulan ulusal kurtuluş cephesine Avrupa sahasında her türlü maddi manevi destek vermede halkımızın yurtseverlik görevi ve tüm insanlığında insanlık görevi olmaktadır.

Yeni kurulan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi hakkında halkımızı ve yurtsever devrimci demokratik kişi ve kuruluşları bilgilendirmek amacıyla 13 NISAN 1985 tarihinde Merkezi bir seminer düzenledik. Tüm kişi ve kuruluşlar davetlidir.

==Köln SERXWEBUN taraftarları==

Tarih: 13 nisan 1985 Pazar. Cumartesi

Zaman: 1400 te.

Yer :

Kürdistan İşçi Birliği
Aquino str. 7-11
5 Köln

SESİMİZİN BİRLİĞİNİ, GÜCÜMÜZÜN BÜYÜKLÜĞÜNÜ FAŞİST CUNTAYI PROTESTO YÜRÜYÜŞÜNDE BİR KEZ DAHA GÖSTERELİM!

Türkiye ve Kürdistan halklarının azgın bir faşist diktatörlük altında yaşamak zorunda bırakıldığı bir yıl daha geride kaldı.

12 Eylül 1980 günü, önceden hazırlanmış ABD patentli planın hayata geçirilişi olarak iktidara oturtulan cunta, üç yıldır devam eden kanlı egemenliği sürecinde halklarımızı açlık, sefalet, işkence ve zulüm cenderesine sokmasına rağmen, önüne koyduğu hedeflerine ulaşamayarak, siyasal ve ekonomik krizi daha da derinleştirdi.

200.00'in üzerinde ilerici, demokrat, yurtsever kişi işkence tezgâhlarından geçirildi. 20'si PKK önder kadrosu ve partizanı olmak üzere, 150'ye yakın devrimci ve yurtsever işkencede katledildi. 55'i PKK davalarında olmak üzere, 173 kişiye idam verildi. Halen 6000'e yakın devrimci tutuklu ölüm kararı istemiyle faşist mahkemelerde "yargılanmaktadır." 593 kişi, sömürgeci faşistlerin kurşunlarıyla katledildi. Köy meydanlarında, sokaklarda işkenceler sonucu ve kurşuna dizilerek katledilenlerin sayısı ise bilinmiyor.

Üç yıldır daha da kanlı hale getirilen bu tablonun yanısıra, insanlarımızın aşına-ekmeğine kadar her türlü eşyası gaspedilmekte ve hergün daha da büyüyen bir sefalet ve yoksulluk geliştirilmektedir.

Tüm cinayetlerini ve barbar yüzünü gizlemek için ardına sığınmaya çalıştığı "demokrasi" ve "seçim" maskesi, daha ilk adımda düştü. Kendi çevresini bile bu oyunlarına inandıramadı. Sahteliği her yönüyle açığa çıkan "demokrasiye dönüş" senaryosu, tekeli burjuvazinin en has partileriyle bile, çelişkiye dönüşmesine yol açtı. Bu da onun "demokrasiye" hangi anlamda bir dönüş yaptığını göstermektedir.

İçerde arttırılan tedhişin yanısıra, ABD emperyalizmiyle girdiği sıkı ilişkiler sonucu, bölgeye yönelik saldırı planları da geliştirmektedir. Kürdistan'ı baştan başa "çevik kuvvet" karargâhı haline getirdi. Güney Kürdistan'a müdahalesi ve Hakkari çevresinde gerçekleştirdiği sınır operasyonu ile dışa yönelik saldırılarına daha da hız verdi. Bugün yine İran-Irak sahası ve Suriye üzerinde tehditlerini devam ettirmektedir.

Tümüyle "ezdim" dediği, Türkiye devrimci-demokratik hareketi ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş mücadelesi gelişimini daha da üst boyutlarda sürdürmektedir. Özellikle de PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, son Güney Kürdistan saldırısının fiyaskoyla sonuçlanmasından sonra, daha da güçlenerek gelişmektedir.

1981 Temmuz'un da I. Konferans ile hızlanan hazırlık çalışmaları 1982 Ağustos'unda 2. Kongre ile doruğuna ulaştı. Bir çok çevrenin teslimiyet ve dağılma içinde olduğu bir ortamda, PKK direnişin en sıcak alanında Filistin direniş güçleri ve bölge ilerici-devrimci güçleriyle en canlı ilişkiler içinde hazırlıklarını sonuçlandırdı.

Dağlarda ve işkencehanelerde sürdürülen devrimci direniş, sömürgeci-faşistlere halkımızın güçlü bir cevabı oldu. Diyarbakır zindanlarında 3 yıllık esaret altında sürdürülen direniş, Çağdaş Kavalıların doğuşuyla birlikte, mücadelemizde yeni bir dönemi açarak doruğuna ulaştı.

Türkiye devrimci-demokratik hareketiyle FKBDÇ biçiminde somutlaşan birlik anlayışını, Kürdistan'ın diğer parçalarına kaydırarak PKK bu alanlarda da çabalarını yoğunlaştırdı. Bu konuda hiç bir özveride kaçınmayan PKK, Merkez-Komite üyesi Mehmet Karasungur olmak üzere, iki değerli üyesini şehit verdi.

Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin güçlü gelişimine, tam zıt bir tutum içinde olan ve kendilerine "yurtseverim" diyen güçler, bu olumsuzluklarında ısrarlı tavırlarını sürdürmeye devam ettiler.

Yurtseverler...

Emperyalizmden aldığı tüm desteğe 700.000'i aşan askeri gücüne rağmen, düşmanımız bugün en zayıf anını yaşamaktadır. Telaşlı çırpınışları bunun kanıtıdır.

Tarihimizde hiç bir dönem böylesine bir direniş ve birlik yaratılamadı. Bugün PKK hareketinin ve onun değerli savaşçıları'nın hayatları pahasına yükseltilen ve giderek ülkemizin tüm dağlarını ve ovalarını kucaklayan bir mücadele içindeyiz. Halkımız yüzyıllar süren köle yaşamın kasvetinden aydınlık geleceğe ulaşmanın nasıl mümkün olacağını bilerek, tüm fedakarlığıyla devrimcileri bağrına basıyor. Maddi ve manevi olanaklarını seferber ederek, ulusal kurtuluşunu bizzat kendi elleriyle yaratmanın yolunda yürüyor.

Devrimciler-Yurtsever Halkımız!

PKK hareketinin Kürdistan'da yükselttiği ve bizi kurtuluşa götürecekt tek yol olan bu savaşı daha da alevlendirelim. Düşmanımızı en zayıf anında boğmak ve layık olduğu sona ulaştırmak için, nerede ve hangi koşullarda olursak olalım, kendimizi daha büyük acıları göğüslemeye ve daha fazla fedakarlıklara katlanmaya hazırlayarak, gücümüzü mücadeleye katmanın zorunlu olduğunu her an bilincimizde tutalım.

Böylesine soylu bir amaç için mücadele etmek ve bu mücadeleye destek olmak, bizler için bir onurdur. Tarihin tanık olduğu en barbar ve vahşi bir güç olan böyle bir düşmana karşı savaşmak, sadece yurtseverlik değil, aynı zamanda insanlık görevidir.

Ölenlerimiz bunun için öldüler. Zindanlarda direnen insanlarımız, bu nedenle acılara göğüs geriyorlar. Dağlarda ve her türlü olanaksızlıklar içinde gece-gündüz, aç-susuz savaşan partizanlar, böyle kutsal bir davanın bayrağını taşıyorlar. Bu bayrak altında toplanalım.

Emekçiler

Yüzbinlere varan sayınızla, Avrupa'da da büyük bir güç oluşturmaktasınız. Cunta, bir yandan sizleri son kuruluşunuza kadar soymaya çalışırken, ve döviz için üzerinizde pazarlıklar yaparken, öte yandan da bu gücünüzden büyük korku duymaktadır. Dünyayı tanıyan ve gerçekleri gören beyinleriniz ve nasırlı elleriniz en büyük korkusundan biridir.

Mücadelenin dünya halklarına ulaşan sesi, maddi ve manevi destekçisi olarak, düşmanın korkusunu daha da büyütmelisiniz. Ülkenizin acılarına ortak olmalı, kendi kurtuluşunuzun da yalnızca bu mücadeleyle mümkün olduğunu bilerek, safları sıkılaştırmalısınız.

Sesimizin birliğini, gücümüzün büyüklüğünü bir kez daha, 10 Eylül günü FAŞİST CUNTAYI PROTESTO YÜRÜYÜŞÜ'nde gösterelim. Hep bir ağızdan bağımsızlık aloganlarımızı ve düşmana duyduğumuz kini haykıralım. Gelecek bizim güçlü elleriyle yaratılacaktır.

Her Şey Ulusal Kurtuluş Savaşımız İçin!

Kahrolsun Sömürgeci Faşist Cunta!

Yaşasın Türkiye ve Kürdistan Halklarının Faşizme Karşı Mücadele Birliği!

Halk Savaşı Yolunda İleri

Eylül 1983
SERXWEBÜN

Mitingin Yapıldığı Yer ve Tarihi; Ebertplatz/5000 Köln 1
10 Eylül 1983 Saat 10⁰⁰.

CUNTA PARTİLERİNE VE OLUŞTURULACAK KUKLA PARLAMENTOYA HAYIR!

6 KASIM'DA SANDIKLARA BEYAZ(BOŞ) OY ATIN!

Faşist generaller cuntası, 6 Kasım 1983 günü "Parlamento seçimleri"ne gidiyor. Fakat generallerin yapılacağını belirttikleri "seçimler" in, adından başka hiç bir yanı seçimle uzaktan yakından ilintisi yoktur. Her yanıyla, bir zorbalık gösterisi ama aynı zamanda iç ve dış kamuoyunu "demokrasiye geçileceği" yolunda yanıltmayı hedefleyen bir sahtekarlık komedyası niteliği taşıyor. Çünkü, 6 Kasım 1983 günü seçim adıyla baş vurulacak gösteri, hem içinden geçtiği ortam hem bağlandığı kurallar hem de kendisine yüklenilen misyon bakımından tamamıyla anti-demokratik, faşist zorbalıklarla dolu ve cuntanın ömrünü uzatmayı amaçlayan bir yapıdadır.

6 Kasım "parlamento seçimleri"ne gidilirken Türkiye ve Kürdistan halkları, üç yılı aşkın süreden beridir azgınlaşa gelen açık terörcü faşist dikta rejimi altında yaşıyorlar. İktidar, Türk tekelci burjuvazisinin en kodamanlarına ve en gerici saldırgan emperyalist güçlere dayanıyor. Bu bir avuç tekel dışında, toplumun tüm kesimleri siyasal sistemin yönetim mekanizmasının dışında tutulmuştur. Diktatörlüğün en ağır saldırısı, başta Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı olmak üzere, yoksul köylülere, memurlara, esnaf ve zanaatçılara, diğer emekçilere yönelmeye devam ediyor. İşçiler, köylüler ve diğer çalışanlar her türlü ekonomik, sosyal ve siyasal hak ve özgürlükten yoksundurlar. Ekonomik ve siyasal örgütlenme hakları gasp edilmiş, tekel-lerin azgın sömürü, baskı ve saldırıları karşısında yasal mücadele araçları ellerinden alınmıştır. Onbinlerce devrimci, ilerici ve demokrat, üç yıldır zindanlarda, en ağır işkece ve terör koşulları altındadır. Türkiye ve Kürdistan emekçi halklarının çıkarlarını savunan, cunta yönetimine karşı olan yüzlerce insan ya işkece ve operasyonlarda, yad da verilen idam fermanlarıyla; dar ağaçlarında katledildi; binlercesi sakat bırakıldı. Kürdistan'daki sömürgeci devlet egemenliği; baş vurulan darbeye açık trörcü faşist yapıya dönüştüğünden beri daha da baskıcı bir nitelik kazandı; Kürdistan halkının karşı karşıya olduğu ulusal ve sınıfsal baskı, katmerleşerek arttı.

Cunta geçtiğimiz yılın 7 Kasımında zorla onaylattığı "Anayasa"sıyla, siyasal rejimine, hukuksal bir kılıf uydurmaya çalıştı. Ardından, Danışma Meclisinden çıkardığı Siyasal Partiler, Seçim ve Milletvekili kanunlarıyla; üç yıldır devam etmekte olan askeri faşist rejime, sivil bir görünüm kazandırmanın "hukuksal" dayanaklarını oluşturdu. Getirilen "anayasal ve

yasal" düzenlemelerle, burjuva demokratik siyasal biçimlenmenin asgari koşulu olan yasama, yürütme ve yargı arasındaki "kuvvetler ayrılığı" reddedilerek; yasama ve yargı mekanizması; merkezileştirilmiş büyük ve sınırsız yetkilerle donatılan yürütmenin güdümüne sokuldu. Buna göre, zaten işleyişinde tamamıyla anti demokratik olan yargı mekanizması, siyasal iktidarın eliyle basit bir araç olarak görev yapıyor. Parlamento, yasama fonksiyonlarını önemli ölçüde yitirmiş bir halde siyasal iktidarın güdümünde çalışacak; en ufak bir bağımsız kıpırdayısta onun tehdidiyle yüz yüze gelecek tamamıyla göstermelik ve kukla bir nitelikte olacaktır.

Cunta tarafından oluşturulmak istenen parlamentonun kukla ve göstermelik niteliğine rağmen; yasal siyasal örgütlenme ve parlamentolar faaliyet büyük burjuva temsilcileriyle sınırlandırıldı. İşçi sınıfının, toplumun diğer emekçi kesimlerinin partileşmeleri, yasal siyasal faaliyet sürdürmeleri yasaktır. Parti kurarak demokratik ve ilerici düşünceleri toplumda yaymanın ve parlamentoya götürmenin önüne her türlü engeller dikilmiştir. Ancak, ırkçı-faşist ideolojiye sahip; burjuvazinin ve emperyalizmin çıkarlarını savunan partiler kurulabilir. Bu haliyle yasal siyasal faaliyet, sadece bir avuç tekelci burjuva çevresinin tekeline alınmıştır.

Ancak, cunta hayata geçirilen bu zorbalık kurallarıyla bile yetinmedi. Siyasal parti kurma çalışmaları başladığı zaman, cunta getirilen çerçevedeki siyasal faaliyetleri bile "serbest" bırakma niyetinde olmadığını, her şeyi, yeni bir "emir komuta zinciri" içinde kendisine bağlamak istediğini açıkça gösterdi. İki tane kukla parti kurdurttu. Milliyetçi Demokrasi Partisi (MDP), faşist diktatörlüğün sivil hükümet fonksiyonunu üstlenecek iktidar partisi, Halkçı Parti (HP) ise toplumun, cuntaya karşı olan kesimlerini oyalayacak ve "çoğulcu demokrasi" komedyasını yutturmaya hizmet edecek göstermelik, "sol tandası muhalefet partisi" olarak piyasaya sürdü. Cuntanın ekonomi-politikasının baş mimarı Turgut Özal'a da ne olur ne olmaz diye yedek bir sağ iktidar partisi gözüyle Anavatan Partisi (ANAP) kurduruldu. Cunta, bunların dışında, kurulan burjuva partilerine karşı açık tutum aldı. Bir kaç kez ihtar ettiği halde faaliyetlerini durdurmayan ve MDP'ye katılmayı reddeden Büyük Türkiye Partisi (BTP)'ni kapattı. Burjuva liberal düşünceler etrafında örgütlenmeye çalışan Sosyal Demokrasi Partisi (SODEP) ile BTP'nin devamı olarak

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKINA

Sömürgeci-faşist Türk cuntası, sömürgeci yağma savaşının kendi kurallarını bile hiçe sayarak, beşbinin üzerinde siyasi tutuklu ve hükümlünün bulunduğu Diyarbakır askeri cezaevinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin eşsiz önderi, Kürdistan İşçi Partisi'nin (PKK) kurucularından ve Parti Merkez Komitesi üyesi Mazlum DOĞAN' da içinde olmak üzere çok sayıda değerli PKK kadrosuyla diğer siyasi hareketlerden toplam otuzsekiz devrimci ve yurtsever savaş esirini sessizce ve en vahşi bir biçimde katletmiştir. Olaylar sırasında kırka yakın devrimci tutuklu da ağır yaralanmıştır.

Başladığı günden buyana bir yılı aşkın uzun bir süre geçen Diyarbakır'daki PKK davasının artık karar aşamasına gelmiş olması, Kürdistan'da resmi idamları göze alamayan faşist generaller cuntasını devrimci savaş esirlerine yönelik yeni imha planları hazırlamaya itmiş ve hazırlanan bu planlar geçtiğimiz günlerde Diyarbakır askeri cezaevinde uygulamaya konulmuştur. Diyarbakır askeri cezaevindeki bu açık katliam hareketinin çok sayıda PKK kadro ve taraftarı devrimci tutuklunun doldurduğu ve korkunç boyutlara ulaşan sömürgeci zulüm ve zorbalığa karşı devrimci direnişin temsil edildiği 35'inci ve 37'nci koğuşlarda sahnelenmesi de bunun en dolaysız kanıtıdır. Sömürgeci kolluk kuvvetleri ağıttan 35'inci ve 37'nci koğuşları hedef seçmişler, önce koğuşları silahlarla taramış ve ardından bombalamışlardır. Olayda Kürdistan Kurtuluş Mücadelesinin yigiti önderlerinden PKK Merkez Komitesi üyesi Mazlum DOĞAN katledilirken, henüz isimleri tesbit edilemeyen çok sayıda devrimci savaş esiri de yaşamalarını yitirmişlerdir. Yaşamalarını yitiren devrimci savaş esirleri arasında büyük olasılıkla Havaî DURMUŞ, Yıldırım MERKİT, Kemal PİR ve A. Rıza ALTUN gibi önder PKK kadroları da bulunmaktadır. Kırka yakın tutuklunun yaralandığı bu olayda ölü sayısının artmasından endişe edilmektedir.

Bugün gelinen nokta, mücadelenin kendi gelişme seyri içinde gerek ülke içinde ve gerekse uluslararası planda sınıf mücadelesinin ve sınıf ilişkilerinin, bunlardan doğan güçler dengesinin ve mücadele koşullarının varmış olduğu yerdir. Bütün işaretler bunun daha büyük boyutlarda ve şiddetlenerek çok çeşitli biçimlerde sürüp gideceğini göstermektedir.

Genel olarak direnmeler ve özel olarak cezaevlerindeki direnmeler daha önceki yazılarda oldukça kapsamlı ve çeşitli yönleri ile ele alınıp işlendiği için, biz burda kısaca mücadelemizin gelişme seyri içinde sömürgeci Türk burjuvazisinin geliştirdiği yoketme taktiklerine değinecek ve daha çok son vahşi uygulama ve bundan sonraki politikası üzerinde duracağız.

PKK Hareketi Kürdistan'da gelişmeye başladığı günden itibaren, sömürgeci Türk burjuvazisi, günün mücadele koşullarının gerektirdiği ya da belirlediği çok çeşitli yoketme taktiklerini içiçe geliştirip kullanarak, birçok doğrudan saldırı ve provakasyon eylemiyle PKK hareketini bozmaya çalıştı. Ama bütün bu saldırı ve provakasyonların yıkıcı, tahrip edici ve zarar verici sonuçlarına rağmen boşa çıkması kaçınılmazdı. Çünkü Kürdistan'da artık ömrünü çoktan doldurmuş, köhnemiş ve çöküşün eşğine gelmiş çağdışı sömürgeci sistem kendi kaçınılmaz sonuna hızla yaklaşıırken, PKK Hareketi de kısa zamanda Kürdistan'ın bütün emekçi sınıf ve katmanlarında derin bir yankı uyandırdı ve bu sınıf ve katmanlara malolan bir politik hareket düzeyine yükseldi. Nitekim devrimci gelişmenin başından itibaren doğrudan katletme girişimlerinden başlayarak, düzenlenen provakasyonlar, faşist çeteleri ve gerici aşiretçi-feodal güçleri devrimci hareketin üzerine saldırıya ve bütün bunlar yetmeyince bizzat devlet eliyle düzenlenen ve tam bir soykırıma dönüşen Maraş katliamı, ardından da uygulamaya konulan resmi sıkıyönetim, sıkıyönetim koşullarında dağılan ajan yapıyı restore etme çalışmaları ve bununla içiçe geliştirilen yoğun operasyonlar ve tutuklamalar, bu çabalar da başarısızlığa uğrayınca sonunda 12 Eylül 1980'de gerçekleştirilen faşist-askeri darbe ile Kürdistan'da genel savaş durumuna geçildi. Bütün bu gerici çabalara rağmen PKK Hareketi hem gelişmesini sürdürdü, hem de dışarda ve cezaevlerinde çok geniş kapsamlı ve kahramanca direnişler vavgın bir şekilde gelişerek düşmanın yüreğine korku saldı. 12 Eylül darbesi sonrasında dışarda ve cezaevlerinde bütün ülke çapında sürüp giden direnişler bunun en açık ifadesi olurken, bu koşullarda toplanan PKK I. Konferansı sömürgeci-faşist cuntaya verilen en üst düzeyde tarihsel ve siyasal bir cevap oldu.

Açıkçası sömürgeci-faşist Türk cuntası Kürdistan'ı tam bir savaş alanına çevirmesine ve toplama kampları haline getirilen cezaevlerinde eşine rastlanmadık baskı, işkence, katliam ve tertiplere girişmesine rağmen, kendi taktiğinde tam bir başarısızlığa uğradı. Bunun için, işin başında uzun bir süre PKK davasında resmi yargılamalara başlanmamakta sonuna kadar direndi ve davaları basitleştirmek, bir yığın hile ve tertiple değişik yollara kanallize etmek için olanca çabayı harcadı. Üstelik sürdürülen gayri resmi yargılamalar ve hatta en sonunda açmak zorunda kaldığı resmi Parti davalarını bile dünya kamuoyundan ustaca gizlemeye çalıştı. Türk burjuvazisi doğal olarak bu konuda yalnız değildi. İmpervalist burjuvazinin yanı sıra hertürden müttefikle-

minden de epeyce yardım ve destek gördü. Sömürgeci-faşist cuntanın bütün katliam, işkence, provakasyon ve tertiplerine rağmen açılan yargılama davaları tam bir siyasal savunma seviyesine, hatta daha da öteye Türk sömürgeciliğinin yargılanmasına yükselirken direnmeler de sürüp gitti. İşte bu noktada sömürgeci-faşist cunta adeta yargılamalardan vazgeçerek eski politikasına geri döndü. Sömürgeci-faşist cuntanın PKK davaları hakkındaki bu tutumu ve politikası SERXWEBÜN'da daha önce açıkça teşhir edilmişti. Faşist cuntanın PKK davalarında resmi yargılamalara ve idamlara başvurmayacağı, daha çok baskı, işkence ve cezaevlerinin öldürücü koşulları içinde sessizce ölüme terkedeceği; ülke içinde ve dışında kendisi için elverişli koşullar oluştuğunda ise gayri-resmi bir biçimde toplu katliamlara girişeceği açıkça belirtildi. Diyarbakır'daki son katliam bu politikayı kuskuya yer bırakmayacak şekilde doğruladı. Ama bu politika da en uç noktasına gelmiş durumdadır. Katliam öylesine boyutlara varmıştır ki, en burjuva liberal çevreler bile buna göstermelikte olsa şiddetli tepki duyacaklardır. Dahası bunun böyle sürdürülmesi faşist-cuntanın kendi başını da yiyecek boyutlara varmaktadır. Bunun için, bu tip katliamlar yeniden tertiplemekle birlikte, bundan sonra alet-usul yargılamalar ve çoğu gizli olmak üzere basit resmi idamlar biçimine dönüşürecekler. Bu noktada önder kadro veya sıradan sempatanın, dahası basit bir yurtsever veya hiçbir siyasi, hareket veya grup ayırımı gözetmeyecektir. Çünkü mücadele her iki taraf için de gerek ulusal çapta gerekse uluslararası çapta her alanda tam toplu bir savaşa dönüşmüş bulunmaktadır.

Bu noktada tüm siyasal güçler uluslararası harekete geçirebilecekleri bütün siyasal güçlerle (en burjuva liberal çevreler dahil) birlikte hareket ederek, mutlaka bu katliamın önüne geçme yolları bulmalıdırlar. Hem de bir tek saniye kaybetmeden ve en etkili bir tarzda. Unutulmamalıdır ki, faşist-cuntanın katliamlarına sevicir kalmak veya görmemezlikten gelmek veya pasif kalmak, suç ortağı olmak demektir. Görev: insanlık haysiyet ve onurundan yana olan tüm uluslararası demokratik kamuoyunun en aktif ve etkili şekilde faşist-cuntaya karşı harekete geçmesidir. Her militan, yurtsever, demokrat, ve insanlık davası karşısında sessiz kalmayı onuruna vedio - cen durust insanlar, mutlaka bunun çok çeşitli yollarını ve etkili araçlarını bulmalıdırlar.

Serxwebûn

**KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST SÖMÜRGEÇİ TÜRK CUNTASI
TÜM SİYASAL GÜÇLER, ULUSLARARASI KURULUŞLAR, FAŞİST CUNTANIN KATLİAMLARINI
PROTESTO ETMEK VE YENİ KATLİAMLARI DURDURMAK İÇİN
OMUZ OMUZA İLERİ !**

. P K K .

AVRUPA DEVRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYUNA AÇIKLAMA !

Bugün tam bir esir kampı haline dönüştürülen Diyarbakır Askeri Cezaevinde toplam 50004in üzerinde siyasi tutuklu ve hükümlünün bulunduğu, bunların 3500'e yakın bir bölümünün Kürdistan İşçi Partisi(PKK)ne mensup olmaktan yararlandıkları bilinmektedir.

Kuşkusuz, Vietnam Kurtuluş Mücadelesi sırasında, Vietnamlı insanların Saigon zindanlarında ABD emperyalistleri ve kuklaları tarafından uğratıldıkları zulüm ve işkencenin ulaştığı boyutlardan bütün dünya haberdardır. Ama bugün, yine ABD emperyalistlerinin güdümündeki barbar Türk devletinin Diyarbakır'daki zindanlarda sergiledikleri vahşet tablosu, o, insanları yutmasıyla meşhur Saigon zindanlarını bile geçmiştir.

DİYARBAKIR'DAKİ ZİNDANLARDAN YENİ CESETLER ÇIKIYOR!

Faşist Türkiye cuntasının 21 Mart 1982 günü Diyarbakır Askeri Cezaevinde gerçekleştirdiği kanlı katliamın yankıları hala sürerken, zindanlardan yarı ardına yeni cesetler çıkmaktadır. Bu katliamda katledilen Kürdistan İşçi Partisi(PKK) Merkez Komite üyesi Mazlum DOĞAN ile birlikte Cemal KILIÇ ve Zahir ŞAHİN'in cenazelerinin verilmesinden sonra, yine aynı katliamda katledilen PKK önder kadrolarından Ferhat KURTAY, Yasar ÖNER, Mahmut ZENGİN, Bedri CAN, Mehmet ERASLAN ve Ender DEMİREK'in cenazeleri de uzun bir aradan sonra ancak Mayıs ayı içinde yakılmış ve tanınmaz bir durumda ailelerine teslim edildi. Ölüm oranının daha da yüksek olduğu olayda, dünya kamuoyunun tepkilerinden çekinen cunta, cenazeleri ailelerine çeşitli aralıklarla teslim etmektedir.

CUNTA, DİYARBAKIR ASKERİ CEZAEVİ HAKKINDA YALAN VE DEMAGOJİYE

BASVURUYOR !

Dünya kamuoyunun ve dünya basının dikkatlerinin Kürdistan ve Diyarbakır Askeri Cezaevi üzerine çevrilmesinin en önemli nedenlerinden olan bu katliamın ardından Türkiye cuntası, zindanlardaki insanlıkdışı uygulamalarını hızlandırarak sürdürürken, devrimci tutuklulara ilişkin yalan ve demagojiye dayalı haberlerle de dünya kamuoyunu aldatmaya çalışmaktadır. Özellikle Fransa, Hollanda, İsveç, Norveç ve Danimarka'nın Türkiye'yi İnsan Hakları Komisyonuna vermesinden sonra, dünya basının cezaevleriyle daha da yakından ilgilenmeye başladığı son aylarda, insanlık düşmanı yüzünün açığa çıkmasından ürken Türkiye cuntası bu doğrultudaki çabalarına yoğunluk kazandırdı. Zindanları ve mahkemeleri dünya basınına kapalı tutmakta direten Türkiye'nin faşist yetkilileri, kendilerini dünya kamuoyunun gözünde yeniden temize çıkarabilmek için çok basit gerçek dışı yöntemlere başvurumaktadırlar. Kendisi aynı zamanda iyi bir MİT(Millî İstihbarat Teşkilatı) olan Hürriyet gazetesi muhabiri Talat Polat ile anlaşarak, sözümüne Diyarbakır zindanlarındaki devrimci tutuklularla yapılmış bir röportajı Hürriyet gazetesinde üç gün arka arkaya içlediler. Dünya basının bile görmek için sıraya girdiği fakat birtürlü giremediği bir yere girmekle övünen MİT mensubu Talat Polat ile, cuntanın sesi Hürriyet gazetesine kalırsa, Diyarbakır Askeri Cezaevinde herşey yerli yerinde, tutuklular oldukça huzurlu ve rahat bir yaşam içinde, görüşmeler büyük bir kolaylık içinde geçmekte, işkence denen olgununsa izine bile rastlanmamakta, yemekler oldukça iyi, tutuklular spor bile yapabilmekte, koşarlarsa bizzat tutuklular tarafından baştan başa Atatürk'ün resimleri ve Türk bayraklarıyla donatılmış bir durumdadır. Yani cezaevinde tam bir bayram havası var!

CUNTANIN UYGULAMALARI KENDİSİNİ YALANLIYOR !

Kuşkusuz faşist Türk devletinin geçmişten bugüne kadar varlığını yalnızca terör, işkence, soykırım ve katliamlara dayatarak yaşattığını bilen herkes, büyük bir yüzsüzlük içinde, utanmazca sarfedilen bu sözlere gülecektir. Eğer cezaevlerinde durum bu denli iyiye, eğer tutuklular bu kadar rahat bir yaşam sürebiliyor ve huzur duyuyorlarsa, o halde Diyarbakır'daki zindanlar ve mahkemeler dünya basınına neden kapalı tutulmakta ve büyük bir titizlikle gizlenmeye çalışılmaktadır. Sadece bu durum bile, sadece bir MİT mensubu vasıta-

sayıyla yaptığı bu basit açıklama ile dünya kamuoyunu herseyden habersiz, cahil insanlar yerine koyması bile, zindanlardaki baskı, zulüm ve işkencenin korkunç boyutlarını göstermeye yetmektedir.

21 Mart katliamında alçakça katledilen PKK-MK üyesi Mazlum DOĞAN ve arkadaşları kendi el yazmalarıyla dışarıya ilettikleri bir yazılarında kendilerine yapılan işkenceler ve cezaevlerindeki durum hakkında şunları anlatıyorlar: "Hergün işkence yapılıyor. Koğuşların biribirleriyle bağlantısı kesildi. Koğuşlar sıkı bir göz hapsine alınarak, üzerimizde dünyada eşine ender rastlanır bir zorbalık tesis edildi. Devrimcilerin çoğu hücrelere atıldı. Gardiyanlar tutukluları rastgele işkenceye alabiliyorlar. Doktor nedir bilmiyoruz. Avukatlarımızla hiç görüştürülmüyoruz, veya sınırlı olarak asker nezaretinde görüştürülmüyoruz. Ziyaretler oldukça zorlaştı. Büyük ziyaretçi kitlesi, küfür, şöp, dayak yiyerek fakat tutuklularla görüşmeden ağılaya ağılaya geri gidiyor. 30 kişilik koğuşa 20-22 zeytin tanesi, veya üç kasık çorba, 4 yumurta çıkıyor. Bazen hiç yemek verilmiyor. Su ve banyo yok. Kaloriferler hiç yanmıyor. Battaniye yok. Tutuklular yerde yatıyor. Kısaca cezaevleri hertürlü zulüm ve zorbalık için tam bir deneme tahtasıdır.". İşte cezaevlerinin içinde bulunduğu gerçek durum budur. Faşist Türkiye cuntasının yalan ve demagojileri bu çıplak gerçekleri gizlemeye ne yazıkki yetmemektedir.

DIYARBAKIR ZİNDANLARINDAKİ DEVRİMCİ TUTUKLULAR ÖLÜM ORUCUNDA !

Faşist Türkiye cuntası 21 Mart katliamından sonra zindanlardaki baskı ve zulmü daha da katmerleştirerek, devrimci tutukluları "uysal köleler" durumuna getirmeye çalışmaktadır. Buna karşılık zindanlar eskisinden daha büyük boyutlu direnmeler sahne olmaktadır. İçlerinde PKK-MK üyesi Hayri DÜKÜK ile enternasyonalist önderlerden Kemal PİR'inde bulunduğu çok sayıda devrimci tutuklu üzerlerindeki insanlıkdışı uygulamaları ve 21 Mart katliamını protesto etmek amacıyla 15 Temmuz'dan buyana ölüm orucuna başlamış bulunmaktadır. Aynı günlerde yapılan PKK Urfa gurubunun son duruşmasında sözalan Kemal PİR, bu girişimlerini nedenleriyle birlikte faşist mahkemede de duyurdu. Ölüm orucuyla PKK'li tutuklular, baskı, zulüm ve işkencelerin faşist cunta tarafından kurumlaştırılmasını, tutukluların savunma haklarının gaspedilmesini, mahkemelerin birer göstermelik kurum haline getirilmesini, tutukluların imhasının 21 Mart katliamıyla birlikte hızlandırılmasını, tutuklu yakınları üzerinde uygulanan psikolojik ve fiziksel işkenceleri, görüşmelerin bir dakikayla sınırlı tutulmasını protesto etmektedirler.

DEMOKRASİDEN YANA OLAN TÜM GÜÇLERİ DİRENİŞİ DESTEKLEMELERE ÇAĞIRIYORUZ !

Zindanlardaki devrimci tutukluların başlattıkları bu direnişi desteklemek ve onların üzerlerinde uygulanan insanlıkdışı baskı ve zulme karşı çıkmak, basta Uluslararası Af Örgütü olmak üzere insan hak ve özgürlüklerinden yana olan tüm uluslararası kuruluşların, demokratik çevrelerin ve ilerici basının görevidir. PKK davalarını üstlendiği için tutuklanarak, 10 ay boyunca akılalmaz işkencelerden geçirilen bir avukat, içerde yapılan işkencelerin çok ağır olduğunu, faşist yönetimin sessizce tutukluların kesin imhasını planladığını, tutukluların büyük çoğunluğunun işkenceler sonucu sakat kaldığını, baskıların akli dengesini yitirdiğini ve hemen hepsinin sağlık durumlarının çok kötü olduğunu söyleyerek, Avrupa'da yürütülen devrimci mücadelenin bir sonucu olarak kendisinin bırakıldığını belirtmekte ve uluslararası kamuoyunu bu konuda sürekli duyarlı olmaya davet etmektedir.

Demokrasiden yana olan Avrupa kamuoyunu ve tüm ilerici insanlığı Türkiye'deki kanlı yönetimin barbar uygulamalarına daha güçlü ve etkin bir şekilde protesto etmeye ve faşizmin zindanlarındaki direnişi desteklemeye çağırıyoruz. Unutulmamalıdır ki, bu çağdışı iğrenç uygulamalara karşı durmak, zindanlardaki devrimci tutsaklar üzerinde uygulanan baskı ve zulmün asgariye indirilmesinde önemli katkılarda bulunacaktır.

TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN HALKLARINA

Savaş kışkırtıcılığının tırmandırıldığı, Latin Amerika, Afrika, Uzak Doğu Asya ve Orta Doğu'da ilerici, anti- emperyalist güçlere yönelik emperyalist gerici saldırı ve komploların yoğunlaştırıldığı günümüzde Türkiye ve Kürdistan halklarına kan kusturan sömürgeci faşist diktatörlük dördüncü yılına sivil bir görünüm kazanma çabası içinde giriyor.

"Demokrasiye dönüş" maskesi altında kendisini dünya kamuoyuna şirin göstermeye çalışan faşist cunta bir yandan Kürdistan'a, giderek Orta Doğu'ya, Kıbrıs ve Yunanistan'a karşı işgalci, saldırgan ve yayılmacı politikasıyla, diğer yandan işçi sınıfına, Kürdistan ve Türkiye halklarına, yurtsever ve demokratik güçlere dayattığı azgın faşist terör, açlık, baskı, idam ve katliamlarla iktidarını sürdürmek istiyor.

Pratik yaşam ise, bu işin hiç de sanıldığı gibi kolay olmadığını, cuntanın ve ağa babaları emperyalist tekellerin hesaplarının tutmayacağını daha şimdiden çok açık bir biçimde gösteriyor. Cuntanın Irak Kürdistanı'na karşı giriştiği işgalci saldırı hareketiyle uğradığı hezimet, Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ın da geniş emekçi yığınların günden güne artan kin ve nefreti, cezaevlerinde en soysuz işkenceler altında yükselen direnişler, burjuva 'muhalafet' çevrelerinin tekeli ortaklarına 'tehlike'ye işaret eden uyarıları vb. bu durumun bazı örnekleridir.

Ancak, faşist diktatörlüğün içte ve dışta ateşle oynaması, onun kaçınılmaz sonunu yakınlaştırmak için bir başına yeterli değildir. Çünkü faşizmin alaşağı edilmesi Türkiye ve Kürdistan haklarının ortak, örgütlü ve aktif savaşıyla mümkündür. Bu ise, öncelikle- en geniş anlamıyla- Kürdistan ve Türkiye solunda yaşanan kaostan aşılmasını, bu kaostan köklerinin uzandığı geçmişin derinliklerine inmeyi ve geçmişin öğretici deneyimleri temelinde devrimci sürece müdahale etmeyi gerektirir. Yine bu durum, Kürdistan ulusal demokratik güçleriyle Türkiye anti-faşist, anti-emperyalist güçlerinin birleşik cephesine giden yolda ideolojik ve örgütsel mücadelenin derinleştirilmesini, yaşanan sürecin objektif ve subjektif koşullarına uygun eylem biçimlerini geliştirmeyi gerektirir..

Geçmişin doğru bir biçimde değerlendirilmesine yan çizen, sorunların üzerinden atlamayı yeğleyen ve statükoyu korumayı hedefleyen faydacı yaklaşımlarla faşizm karşısında uğranılan yenilginin, Türkiye ve özellikle bölgede gelişen olayların dayattığı görevlerin üstesinden gelinemeyecektir.. Halen revaçta olan bu davranışlar, olsa olsa var olan olumsuzluklara yenilerini ekleyecek ve yaşanan olumsuz sürecin uzamasına hizmet edecektir..

Başarının koşulu, faşizm karşısında uğranılan ağır yenilginin nedenlerini yüreklice açığa çıkarmak, Kürdistan ve Türkiye yurtsever, devrimci güçler cephesindeki zaafı sergilemek ve hataları mahkum etmek temelinde kitlelere somut hedefler göstermek; onları bu yolda savaşa hazırlamaktır.

Sömürgeci faşist diktatörlük Türkiye Kürdistan'ı halkımızın ulusal demokratik mücadelesini boğazlamaya yönelik saldırı ve baskı operasyonlarıyla yetinmiyor. O, emperyalist güçlerin planları doğrultusunda Orta Doğu'daki devrimci direnişleri bastırmak için 'Çevik Kuvvetleri'ni' Türkiye Kürdistanı'na üslendiriyor, halkımızın, Kürdistan'ın diğer parçalarında yükselen ulusal kurtuluş savaşına darbeler indirmeye soyunuyor. Ancak Irak ve İran'da halkımızın gelişen silahlı mücadelesi - bağrında taşıdığı olumsuzluklara rağmen- sömürgeci güçleri, emperyalistleri ve özellikle faşist diktatörlüğü tedirgin ediyor. Türkiye Kürdistanı'nda halkımızın hergün daha bir artan kini, - sol güçlerin karşı karşıya bulunduğu ciddi sorunlara rağmen- generaller çetesini daha da kudurtuyor. Kısacası ülkemiz Kürdistan önemli tarihsel gelişmelere gebe dir.

Bu nedenle günümüzde kendisini dayatan devrimci görev: bağımsız Demokratik Kürdistan'ı hedefleyen ulusal demokratik cepheye giden yolda, devrimci güçler cephesinde ideolojik ve örgütsel mücadeleyi derinleştirmek ve yaşanan sürece denk düşen en geniş güç ve eylem birliklerini hayata geçirmektir. Ulusal düzeyde tüm Kürdistan'lı yurtsever örgütlerle dayanışma ve işbirliğini geliştirerek ulusal bir organizasyonun yaratılmasını hedeflemektir.

Faşizme karşı mücadele, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinin bir parçasıdır. Halklarımızın ortak düşmanı olan faşist diktatörlüğün alaşağı edilmesi, yerine demokrasi güçlerinin iktidarının kurulması ve giderek Demokratik Halk İktidarı önündeki engellerin aşılmasının yolu: anti-faşist, anti-emperyalist ve Kürt halkının kendi kaderini özgürce belirleyebileceği Birleşik Halk Cephesinin örülmesinden geçer.

Yaşanılan sürece damgasını vuran kaostan aşılması için devrimci cephede ideolojik ve örgütsel mücadeleyi derinleştirelim.

Kürdistan'da Ulusal Demokratik Cephenin, Türkiye genelinde Birleşik Halk Cephesinin örülmesi yolunda sürece uygun en geniş güç ve eylem birliklerini hayata geçirelim.

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST CUNTA!

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK MÜCADELEMİZ!

MILITARİST-BÜROKRATİK DİKTATÖRLÜĞE KARŞI DİRENMEYİ ÖRGÜTLÜYÜM

"onlar ki bin yıllardır
başımızda bela
alınımızda küfür
ve kalın kelepçelerdir
hünerli ellerimizde"

Beklenen gün geldi ve generaller yönetime bütünü ile el koydular. Hemen altını çizelim: bu bir hükümet darbesi değil, devlet darbesidir. Emperyalist burjuvaziden doğrudan doğruya vize alan generaller, özü burjuva diktatörlüğü olan Türk devletinin biçimini değiştireceklerdir. Devletin tipi ise hiç kuşku yok ki aynen kalacaktır: yani tepesinden tırnağına bütün gözeneklerinden kan ve sefalet akan burjuva diktatörlüğü olarak...

Doğrudan doğruya emperyalist burjuvazinin izni, iradesi ve çıkarlarına göre planlanan ve yönetilen 12 eylül darbesi, militarist-bürokratik burjuva diktatörlüğünün inşasını hedeflemiştir. Açıktır ki kemalist iktidar erki siyasal fonksiyonlarını artık yitirmiştir. 27 mayıs darbesi ile son bir çarpını içine giren kemalist iktidar erki, 12 mart müdahalesinden sonra, Türk burjuvazisinin hizmetine girmiştir. Yani, siyasal zor, zorla iktisadi yapının hizmetine sokulmuştur. 12 eylül darbesinde ve generallerin kişiliğinde ifadesini bulan siyasal zor, şimdi, açıkça emperyalizme bağımlı Türk burjuvazisinin siyasal sözcüsü olarak tarih sahnesine çıkmıştır. Ve Türk burjuvazisinin şiddetle ihtiyaç duyduğu siyasal zorbalığı ve ideolojik hegemonyayı kurumlaştıracaktır. Nitekim, bir yandan anayasada, ceza yasalarında değişiklikler yapılabileceği gürültülü bir biçimde duyurulurken, öte yandan Demirel hükümetinin ekonomi uzmanı Özal, devlet başkanlığına getirilmiştir. Ulusu kabinesi, bütünü ile emperyalist burjuvazinin mutemet adamlarından oluşmaktadır. Bu demektir ki, emperyalizmin gedikli temsilcisi Demirel hükümeti ile uygulanan ekonomi politikası aynen uygulanacaktır. Buna karşı yükselen toplumsal muhalefet ise, militarist-bürokratik diktatörlüğün siyasal zorbalığı ile kırılacak, ideolojik hegemonya altında tutulmak istenecektir. Dolayısıyla, bu, devletin sınıfa karşı özerkleştirmesi bir yönetim biçimi değildir. Tam tersine, sınıfın devlete müdahalesi ve devleti kendi çıkarları yönünde yeniden inşa etmesidir. Yeni yönetim, militarist-bürokratik bir burjuva diktatörlüğü olarak kurulacaktır.

Şimdi, bu günlere nasıl gelindi sorusu üzerinde entelektüel görevcilikler yapmanın sırası değildir. Şimdi, suçlayacak adam aramanın, özerkleştiriler döşenmenin, çarşaf çarşaf "teorik" tahliller yapmanın sırası değildir. Şimdi, direnmeyi örgütlemenin zamanıdır. Bütün güçleri tek bir merkezde toplayacak, tek bir genel taaruz cephesinde saldırıya hazırlayacak çetin bir mücadele için açık yüreklilikle ve cesaretle toplumsal muhalefete müdahale etmenin, ve ona bilinçli bir ifade vermenin zamanıdır. Toplumsal muhalefetin potansiyellerini harekete geçirmenin, siyasal hedefleri açık, kısa, yalın ve doğrudan belirlemenin; protestoları hoşnutsuzlukları siyasallaştırmanın zamanıdır. Bunun ilk ve temel şartı ise, reformist anti-faşizm zevzekliklerinden vazgeçerek, kapitalist zulme karşı marksist-leninist mücadele bayrağını, düşürüldüğü bataklıktan çıkarmak, yükseklere çekmektir. Proleter sosyalistleri seslerini yükseltmelidirler. Reformist anti-faşizmin burjuva demokratik uyusukluğu mahkûm edilmelidir. Demokrasi, bir iktidar mücadelesidir. Ve eğer, rota devrim ise, şiar siyasi iktidar olmalıdır. !!!

Hiç kuşku yok ki, Türkiye'de örgütlü ve saldırgan bir faşist hareket

1. Kırdaş erk demektir...

2. Daha önce burjuvazinin hizmetinde değildim...

3. Çeyre bir biçim bir zaman olmasın...

4. Doğru!

5. ?

vardır. Ve bu faşist hareket, Türk devletinin temel dayanakları olan anti-komünizm ve anti-kürdizm'den sürekli olarak beslenmektedir. Şimdi, örgütlü ve saldırgan olan bu faşist hareket, militarist-bürokratik diktatörlüğün yedeği durumunda tutulmaktadır. Ve ancak, bu diktatörlük girişimi, ekonomik yasaların acımasız ve insafsız gerçeği karşısında tutunamaz, çatlar ve yıkılmaya yüz tutarsa, faşist hareket bu kez çok daha örgütlü ve çok daha saldırgan olarak tekelci burjuvazi tarafından, sahneye sürülecektir.

Açıktır ki, militarist-bürokratik diktatörlüğün tek düşmanı ekonomik buhran değildir. Bundan çok daha önemli olan saldırı, demokratik ve sosyalist siyasal güçlerin yön verecekleri toplumsal muhalefettir. Ve bu toplumsal muhalefet kendisini maddi bir güç olarak ortaya koymadığı, koyamadığı sürece, militarist-bürokratik diktatörlüğün her sarımsıtısı, burjuvazinin kendi içinde bir iktidar mücadelesi olarak somutlaşacaktır. Bu bağlamda, militarist-bürokratik burjuva diktatörlüğü ile örgütlü faşist hareket arasındaki ilişki ve bağlantılar ve sınır çizgileri somut ve yalın olarak kavranmalıdır. Bunun içindir ki, reformist anti-faşizm teşhir ve mahkûm edilmelidir. Şu günlerde Türk solu tarihî bir görev ile karşıkarşıyadırlar. Militarist-bürokratik 12 Eylül darbesi, Türk soluna son derece zengin siyasal ve ideolojik malzeme sunmuştur. Türk solu bu malzemeleri kullanabilecek midir? Yoksa, reformist anti-faşizm, uzlaşma ve teslimiyet egemenliğini sürdürecektir?

12 Eylül darbecilerinin projektörleri her tarafı aydınlatmaktadır. Şimdi, bu projektörler, acımasızca tüm kirleri, döneklilikleri, ikiyüzlülükleri ortaya seriyor. Bayağılıklar, mızızlıklar gizlenemiyor. Kof ajitasyonlarla, ezbere öğrenilmiş formülleri ahmakça tekrarlamakla varılacak bir yer olmadığı ortada. Ve gerçek inatçıdır. Sosyalizm adına yapılagelen ve halen devam edegiden akıl almaz sapıklıklar, maddi hayat tarafından tekzip edilmiştir. Her gün bir kez daha tekzip ediliyor. Sınıfa ve kitleye dayanmayan militan sol, bütün gayretiyle direnmektedir. Ama, nihai darbeyi indirmenin çok uzagında ve gittikçe daralan, kuşatılan bir alanda vuruşmaktadır. Proleterya, sendikalizmin bataklığı içinde, burjuvaziden darbe üzerine darbe yemektedir. "Demokrat"lar, generallere selam durmuşlardır. Basın, utanç verici şakşakçılığını utandıracca sürdürmektedir. Ve tanklar, Kürt ulusunun kemiklerini eze eze Kürdistan'da ilerlemektedir.

Durum açıktır: Türk proleteryası, reformist önderliklerin ve oportünist siyasetlerin ihanetlerinin faturasını, kasaturalarla delik deşik edilerek ödemektedir. Kürdistan, bir kez daha örgütsüz yakalanmıştır. Bir kez daha küçük-burjuva önderlikler, mazlum Kürt halkını sömürgeciler karşısında silahsız ve savunmasız bırakmışlardır. Palavracı dar & gurup ajitasyonu, panik içinde Kürdistan dağlarına bakmaktadır! Uzlaşmaz, mızız küçük-burjuva kesesindeki kalp paralarını harcayamamanın kötürümlüğü içindedir. Dönmeçi kafa şizofrenik saplantılarını sürdürmektedir. Marksizm tüccarları suskundur.

Durum elbette ki vahimdir. Ama umutsuz değildir. Türk toplumu, siyasal zorbalık ve ideolojik hegemonya altında susturulamayacak kadar güçlüdür. Bir ekonomik ve toplumsal zelzele ile karşı karşıyadır. Kürdistan'da yükselen ulusal ve demokratik isyan dalgaları gitgide kabarmaktadır. Bu toplumsal muhalefet belki geriletilebilir, yer yer tahrip edilebilir. Ama asla imha edilemez. Sırtlarını amerikan emperyalizmine dönmüş 12 Eylül darbecilerinin militarist-bürokratik diktatörlüğünün gücü, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini yok edemeyecektir. Ancak, zulmun, zorbalığın ve insan soyunu köleleştirmenin yöntemlerini biraz daha geliştireceklerdir. Vahşet gösterileri düzenleyeceklerdir. Mazlum emekçilerin kanı ile yıkadıkları elleriyle, kapitalist köleliğin kelepçelerini biraz daha sıkacaklardır.

en yavaş
adli basına
kullanmaz
gözetil

Kardeşler, yoldaşlar;
 Şimdi, militarist-bürokratik burjuva diktatörlüğüne karşı direnme-
 yi örgütlemenin zamanıdır. Kitlelerin demokratik özlem ve taleplerine
 bilinçli bir ifade vererek, sosyalist siyasal mücadelenin bayrağını,
 yükselme, yükselmeye, daha yükselmeye çekmenin zamanıdır. Reformist
anti-faşizmin titrek organizmasını yok etmenin zamanıdır.

Militarist-bürokratik dikta, Kürdistan'a bir kat daha vahşi, bir
 kat daha insafsızca vuruyor. Bu bağlamda, Kürdistan'da sosyalistlerin
 birliği ve sosyalistlerin yurtseverlerle ittifakı bir kat daha önemli
 ve hayati bir yere gelmiştir. Siyasi kimliğini Kürdistan Komünist Par-
 tisinde bulacak olan sosyalistlerin birliği için, bağımsızlık mücade-
 lesini gerçek hedeflerine yöneltecek ve kimliğini Kürdistan K Ulusal
 Kurtuluş Cephesinde bulacak olan sosyalistlerle yurtseverlerin ittifa-
 kı için, Ortadoğu'daki emperyalist pusuları dağıtmak ve sınıf mücade-
 lesini enternasyonalist temellere oturtmak için, sömürgecilerin çatla-
 yan iktidarını yerle bir etmek için omuz omuza verelim.

KAHROLSUN MILITARİST- BÜROKRATİK BURJUVA DİKTATÖRLÜĞÜ

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM, SÖMÜRGEÇİLİK

BİMRE KOLETİ, BİMRE ZORDESTİ

BIJİ AZADİ, BIJİ R I Z G A R İ.

eylül/1980

TÜSTAV
 TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

V A H Ş E T İ N B İ L A N Ç O S U

Emperyalizme bağımlı Türk burjuvazisinin siyasal ve ekonomik krizini çözmek için, bölge düzeyinde emperyalizmin çıkarlarını korumak için emperyalist burjuvazinin izni ve iradesi ile iktidara el koyarak militarist-bürokratik bir diktatörlük oluşturan eli kanlı kemalist generallerin bir yıla yaklaşan iktidarlari, Türkiye'yi bir uçtan bir uca bir mezarlık haline getirmiş, sefaleti kitleselleştirmiş, örgütlü devlet terörü ile kan akıtmaya devam ediyor. İşte kemalist generallerin vahşetin bir kısım sonuçları:

Toplam olay	6803
Çatışma sonucu yakalam	16084
T oplu kalam	18
İşkence ile öldürme	80
İdam	10
İdam kararı	99
Yargıtayda bulunan idam kararı	52
Yargıtayca onaylanan idamlar	24
İdamı istenenler	2449
İhbar dilekçeleri	353000
Dış ülkelerden gönderilen ihbar dilekçeleri	55000
Mahkûm olanlar	15928
Tutuklu sendikacı	707
Tutuklu parlamenter	154
Tutuklu gazeteci	67
Tutuklu avukat	21
Genel tutuklama	132115
Arananlar	115721
12 Eylül Öncesi:	
Gözaltında olanlar	62100
Tutuklu olanlar	21205
Adi suçlardan hükümlü	43000
Adi suçlardan tutuklu	36000

Darbe sonrası Kürdistan'da tutuklu sayısı 65260 dır. Türkiye genelinde öldürülen 627 sivilin 343'ü de Kürdistan'da gerçekleştirildi. Bunlar, gazetelere sızan resmi haberler. Gerçek ise, bunun birkaç katı. Hapishanelerde en son kalem kâğıt da alınarak, sanıklar tümü ile savunma imkânlarından yoksun bırakıldılar. Görüşmeler 3 dakika ile sınırlandırıldı. Sanıklara görüşmeye gidip-gelirken sıra dayacağı çekiliyor. Türkçe bilmiyen analar, babalar, bacılar görüşe alınmıyor. Sanıklar istenildiği zaman, koğuşlardan alınarak yeniden işkenceye götürülüyor. 20 kişilik koğuşlarda, 50-60 kişi yatırılıyor. 4 kişiye bir kişilik tayan veriliyor. Yemeklerden fare ölüsü, kedi ve köpek derisi çıkıyor. Dışarıdan yemek almak yasak. Kantin adı altında, sanıklara yüksek fiyatlarla, bisküvi, çay gibi şeyler satılıyor. Sanıklar, kantinden alış-verişe zorlanıyor...

Kardeşler, Yoldaşlar,

Eli kanlı kemalist generaller ile zulmu ve vahşeti kurumlaştıran, sefaleti toplumsallaştıran Türk burjuvazisinin egemenliğini yıkmak için omuz omuza verelim.

Bımrre Koledari, Bımrre Zordesti !

Bıjî Azadi, Bıjî R I Z G A R İ !

Eylül 1981

YAŞASIN İŞÇİLERİN, EMEKÇİLERİN VE EZİLEN HALKLARIN
DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS 1

Bugün, dünyada özellikle kapitalizmin en etkin, sömürücü ve en ezici bir şekilde uygulandığı ülke olan Amerika Birleşik Devletlerinde emekçilerin şanlı işçi direnişini başlattıkları gündür.

Bilindiği gibi 1850 yıllarında kapitalizm artık hızla gelişmiş ve kapitalizmin akibeti olan ekonomik krizler ve buhranlar başlamıştır. Kapitalistler, bu buhranda kurtulmak, buhranı kısmen gidermek için zaten iliklerine kadar sömürülen işçi sınıfını artık dayanılmazacak bir şekilde baskı ve zulüm altına almaya kalkıştılar. Fakat bu baskı ve zulüm, emekçilerin şanlı direnişleriyle karşılaştı ve darbe yedi. Faşistler kaba kuvvet kullandılar.

Oysa emekçi sınıfının mücadelesi daha da keskinleşiyordu. Diğer ülkelerdeki işçiler, bu eylemi kendi mücadelelerinin bir parçası sayarak destek oldular. Çünkü kapitalizmin sömürüsü tüm dünya emekçilerinin ve ezilen halkların üzerinde idi. Kapitalizm, sermayesine sermaye katmak, akibeti olan ekonomik buhranları geçici bir zaman için olsa da ertelemek, yalnız işçi sınıfı üzerinde değil ayrıca kapitalizmin yüz karası olan sömürgecilığe de başlamıştır. Sömürgecilikle dünyadaki mazlum halkların üzerinde amansız bir sömürü başlatılmıştır.

Halklar üzerinde " BÖL YÖNET " politikası izlemiştir. Bugün dünya da ezilen halkların bir kısmı kapitalizmin en son aşaması olan emparyalistlerden ve bunların güdümünde olan kapitalist devletlerden bağımsızlıklarını söke söke almışlardır. Bağımsızlığına kavuşamamış halklar ise kurtuluş yolunda mücadele vermektedirler.

KÜRT HALKI'DA emparyalizmin " BÖL YÖNET " politikasına kurban olmuştur. KÜRT HALKININ ÖZ VATANI OLAN KÜRDİSTAN, dört parçaya bölünmüştür. Türkiye, Irak, İran, ve Suriye devletleri arasında paylaştırılmıştır.

KÜRT HALKI , Ulusal kurtuluş yolundaki mücadelesinde dünya emekçileri ile omuz omuza, emparyalistlere, kapitalistlere ve tüm sömürücülere karşı mücadelesini şerefle yürütmektedir. KÜRT ve dünya halklarının tüm emparyalist engelleri yıkarak yükseliyor, yükelecektir.

KÜRT HALKININ Ulusal kurtuluş mücadelesinin, emparyalizme karşı mücadelesinde, KÜRT HALKININ gerçek destekleyicileri olan tüm dünya emekçilerinin 1 MAYIS BAYRAMINI dayanışma içerisinde kutlarız.

- KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK VE EMPARYALİZM
- YAŞASIN KÜRT HALKININ ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ
- BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN
- KAHROLSUN FEODALLER
- BIMRİ KOLEDARİ, BIMRİ ZORDESTİ
- BIJİ AZEDİ, BIJİ RIZGARİ
- BIJİ TEKOSİNA GEL' ÊN BINDEST
- DIJİ KOLEDARİ, DIJİ EMPERYALİ

MÜNHTE KUZEY KÜRDİSTAN YURTSEVERLERİ

Verantwortlich : A. Sönmez, 8 München 90, Zeppelin str. 8